

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΕΓΚΡΙΘΕΝΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ
ΔΗΜ. ΕΜ. ΑΛΕΞΙΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ
ΕΚΛΟΓΩΝ
ΕΚ ΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΤΟΥ ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ΔΙΑ ΤΗΝ Δ' ΤΑΞΙΝ ΕΞΑΤΑΞΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΝΕΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΔΗΜ. ΕΜ. ΑΛΕΞΙΟΥ
ΟΔΟΣ ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ 5
ΑΘΗΝΑΙ
1940

1940
HPO

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΕΓΚΡΙΘΕΝΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ
ΔΗΜ. ΕΜ. ΑΛΕΞΙΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ
ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ
ΕΚ ΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΤΟΥ ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ΔΙΑ ΤΗΝ Δ' ΤΑΞΙΝ ΕΞΑΤΑΞΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΝΕΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΔΗΜ. ΕΜ. ΑΛΕΞΙΟΥ
ΟΔΟΣ ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ 5
ΑΘΗΝΑΙ
1940

Ο ΗΡΟΔΟΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ

Ὁ Ἡρόδοτος (484—424) εἶναι ὁ πρῶτος ἀληθῆς ἱστορικός καὶ εἰς ἕκ τῶν μεγάλων ἱστορικῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅλου τοῦ κόσμου. Διὰ τοῦτο ὀνομάζεται *πατὴρ τῆς ἱστορίας*. Μολονότι σκοπὸς τοῦ Ἡροδότου ἦτο νὰ περιγράψῃ τοὺς ἀγῶνας τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῶν Περσῶν, ἐν τούτοις τὸ ἔργον του λαμβάνει χαρακτηριστὰ παγκοσμίου ἱστορίας. Ἐν τῷ σκοπῷ του δηλαδὴ νὰ μᾶς δώσῃ μίαν εἰκόνα ὅλων τῶν λαῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῶν Περσῶν ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἀναγκάζεται νὰ μᾶς περιγράψῃ ἐν συντομίᾳ ὅλους σχεδὸν τοὺς λαοὺς τῆς ἀρχαιότητος. Ἐξετάζει δὲ ὄχι μόνον τὴν ἱστορίαν καὶ προέλευσιν αὐτῶν ἀλλὰ καὶ τὰ ἦθη καὶ ἔθιμά των.

Σημασία καὶ χρῆσις τῶν μεταφράσεών μας.

Αἱ μεταφράσεις μας ἐγίναν μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν καὶ προσοχὴν. Ἡ ὀρθὴ καὶ πιστὴ ἐρμηνεία τοῦ κειμένου εἰς γλῶσσαν ἀπλὴν καὶ ἡ παράφρασις εἰς ἐκάστην διδακτικὴν ἐνότητα παρατηρήσεων (γραμματικῶν συντακτικῶν καὶ πραγματικῶν) βοηθοῦν τὸν μαθητὴν εἰς τὴν πλήρη κατανόησιν τοῦ διδασκομένου κειμένου καὶ εἰς τὴν ὀρθὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ.

Μεθοδικαὶ ὀδηγίαι. Ὁ μαθητὴς ἀναγινώσκει πρῶτον τὸ ἀρχαῖον κείμενον, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ἐρμηνεύσῃ, καὶ εὐθὺς ἀμέσως τὴν μετάφρασιν αὐτοῦ, προσπαθῶν νὰ συλλάβῃ τὸ νόημά του. Ἐπειτα χωρορεῖ εἰς τὴν κατὰ περιόδους ἀνάλυσιν τῆς διδακτικῆς ἐνότητος βοηθούμενος πρὸς τοῦτο ἀπὸ τὴν μετάφρασιν καὶ τὰς παρατηρήσεις μας καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ σχόλια τοῦ ἐγκεκριμένου κειμένου. Μετὰ ταῦτα ἀναγινώσκει πάλιν ὀλόκληρον τὸ κείμενον καὶ προσπαθεῖ νὰ τὸ ἐρμηνεύσῃ μόνος του. Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκει καὶ πάλιν τὴν μετάφρασίν του.

Μιὰ βαθύτερη ἐπεξεργασία θὰ γίνῃ κατὰ τὴν ὥραν τῆς διδασκαλίας τῆ συνεργασίᾳ τοῦ διδάσκοντος καθηγητοῦ καὶ τῶν μαθητῶν.

BIBLION ΠΡΩΤΟΝ

Κ Λ Ε Ι Ω

1. Σκοπὸς τῆς ἱστορίας τοῦ Ἡροδότου.—Αἱ πρῶται ἀφορ- μαὶ τῆς ἔχθρας μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Βαρβάρων.

(Κεφ. 1—5).

1. Αὐτὴ ἐδῶ (=ἦδε) ἡ ἔκθεσις (=ἀπόδεξις) τῆς ἱστορικῆς ἐρεῦνης (=ἱστορίας) τοῦ Ἡροδότου τοῦ Ἀλικαρνασσεῶς σκοπὸν ἔχει (=ὥς) μῆτε αἱ πράξεις (=τὰ γενόμενα) τῶν ἀνθρώπων νὰ λησμονηθοῦν (=ἐξίτηλα γένηται), μῆτε ἔργα μεγάλα καὶ ἀξιοθαύμαστα, τὰ ὁποῖα ἐπράχθησαν ἄλλα μὲν ὑπὸ Ἑλλήνων, ἄλλα δὲ ὑπὸ βαρβάρων, μείνουσιν ἄδοξα, καὶ πρὸς τοῦτοις ἐκθέτει καὶ τὰ ἄλλα καὶ τὴν αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐπολέμησαν μεταξὺ τῶν.

Οἱ μὲν λοιπὸν (=νυν) λόγιοι τῶν Περσῶν λέγουσιν, ὅτι οἱ Φοίνικες ὑπῆρξαν αἴτιοι τῆς ἔχθρας· αὐτοὶ δηλαδὴ ἀφοῦ ἔφθασαν ἀπὸ τὴν ὀνομαζομένην Ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς αὐτὴν ἐδῶ τὴν θάλασσαν (δηλαδὴ τὴν Μεσόγειον) καὶ ἀφοῦ κατόκησαν εἰς αὐτὸν τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον καὶ τῶρα κατοικοῦν, εὐθὺς εἰς μακρυνὰς θαλασσοπλοίας ἐπεδόθησαν (=ἐπιθέσθαι), μετακομίζοντες δὲ φορτία αἰγυπτιακὰ καὶ ἀσσυριακὰ ἔφθασαν καὶ εἰς ἄλλα μέρη (=ἄλλη) καὶ μάλιστα καὶ εἰς τὸ Ἄργος· τὸ δὲ Ἄργος αὐτὸν τὸν χρόνον ἐξεῖχε καθ' ὅλα ἀπὸ τὰς πόλεις, αἱ ὁποῖαι ἦσαν εἰς τὴν ὀνομαζομένην τῶρα Ἑλλάδα.

Ἄφοῦ δὲ ἔφθασαν οἱ Φοίνικες εἰς αὐτὸ τὸ Ἄργος, ἤρχισαν νὰ πωλοῦν (=διατίθεσθαι) τὸ φορτίον. Τὴν πέμπτην δὲ ἡ ἕκτην ἡμέραν, ἀφ' οὔτου ἔφθασαν, ἀφοῦ εἶχον ξεπουληθῆ (=ἐξεμπολημένων), ἀπ' αὐτοῦς (=σφι) σχεδὸν ὅλα, ἦλθον εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἄλλαι γυναῖκες πολλαὶ καὶ μάλιστα καὶ ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως· ὄνομα δὲ αὐτῆς ἦτο Ἰὼ ἡ κόρη τοῦ Ἰνάχου. Αὐταὶ ἀφοῦ ἐστάθησαν πλησίον τῆς πρύμνης τοῦ πλοίου ἠγόραζον (=ὠνέε-

σθαι) ἀπὸ τὰ φορτία, ὅτι περισσότερον τοὺς ἤρσεσε, καὶ οἱ Φοίνικες παρακινήσαντες ὁ ἕνας τὸν ἄλλον (=διακελευσαμένους) ὤρμησαν ἐναντίον των. Αἱ μὲν λοιπὸν περισσότεραι (=πλεῦνας) ἀπὸ τὰς γυναῖκας ἐξέφυγαν, ἢ Ἰὼ ὅμως μᾶζι μετ' ἄλλας ἠρπάσθη· ἀπ' οὗ δὲ τὰς ἔβαλαν μέσα (=εἰσβαλομένους) εἰς τὸ πλοῖον, ἐξέπλευσαν ταχέως (=οἴχεσθαι ἀποπλέοντας) πρὸς τὴν Αἴγυπτον.

Παρατηρήσεις.

ἤδε = θὰ ἐννοήσωμεν τὸ ρῆμα ἐστί. ὡς = τελικὸς σύνδεσμος διὰ τὰ. *ἔξ ἀνθρώπων* = ποιητικὸν αἴτιον εἰς τὰ γενόμενα. Κυρίως τὸ ποιητικὸν αἴτιον ἐκφέρεται μετὰ τὴν ὑπὸ καὶ γενικὴν. *Ἕλλησι — βαρβάροισι* = ἡ δοτικὴ αὕτη ποιητικὸν αἴτιον εἰς τὸ ἀποδεχθέντα. Εἰς τὴν ἀττικὴν διάλεκτον τὸ ποιητικὸν αἴτιον τίθεται κατὰ δοτικὴν μόνον, ὅταν τὸ ρῆμα εἶναι παθητικοῦ παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελικοῦ καὶ ἐπὶ τῶν ρηματικῶν ἐπιθέτων εἰς —τός καὶ —τέος. *τά τε ἄλλα* = θὰ ἐννοήσωμεν τὸ ρῆμα ἐκθέτει *Φοίνικες* ὑπακείμε. τοῦ γενέσθαι (ἑτεροπροσωπία) *αἰτίους* = κατηγορούμενον. *Τοῦτον τὸν χρόνον* = τὴν Φοινικὴν· *ἐπιθέσθαι* = τὸ ἀπαρέμφατον ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ φασί, εἰς τὸ ὁποῖον εἶνε ἀντικείμενον· *διατίθεσθαι* = καὶ αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ φασί· *σφι* = δοτικὴ τοῦ ποιητικοῦ αἰτίου εἰς τὸν παθητικὸν παρακειμένον ἐξεμπολημένον. *οἱ* = δοτικὴ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας τοῦ γ' προσώπου (οὔ, οἱ, ἔ), ὁ τόνος ἐγκλίνεται· *στάσας* = μετοχὴ θηλυκοῦ ἀορ. β' τοῦ ἴσθημι (στάς, στάσα, στάν). *τῶν γυναικῶν* = γενικὴ διαιρητικὴ.

2. Τοιοῦτοτρόπως μὲν λέγουσιν οἱ Πέρσαι, ὅτι ἔφθασαν εἰς τὴν Αἴγυπτον ἢ Ἰὼ καὶ ἡ πρᾶξις αὐτῆ (=τοῦτο) πρώτη ἔκαμεν ἀρχὴν (=ἄρξαι) τῶν ἀδικημάτων. Μετὰ ταῦτα δὲ λέγουσιν, ὅτι μερικοὶ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας (διότι δὲν ἠξεύρουσιν νὰ ποῦν τὸ ὄνομά των), ἀφοῦ προσήγγισαν εἰς τὴν Τύρον τῆς Φοινίκης, ἤρπασαν τὴν Εὐρώπην, τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως· ἤμπορεῦν νὰ ἦσαν αὐτοὶ Κρητες. Αὐτὰ μὲν λοιπὸν (λέγουσιν ὅτι) ἔγιναν (=γενέσθαι) εἰς αὐτοὺς ἴσα ἀπέναντι ἴσων. Μετὰ ταῦτα δὲ οἱ Ἕλληνες ἔγιναν αἴτιοι τῆς δευτέρας ἀδικίας. Ἀφοῦ δηλαδὴ (=γὰρ) κατέπλευσαν μετὰ πολεμικὸν (=μακρῆ) πλοῖον εἰς τὴν Αἴαν, τὴν Κολχίδα δηλαδὴ, καὶ εἰς τὸν Φᾶσιν ποταμόν, ἀφοῦ ἔφεραν εἰς πέρας (=διαπραξαμένους) καὶ τὰ ἄλλα, ἔνεκα τῶν ὁποίων μετέβησαν (=ἀπίκατο), ἤρπασαν ἀπ' ἐκεῖ (=ἐνθεῦτεν) τὴν Μήδειαν, τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως. Ὁ βασιλεὺς ὅμως τῶν Κόλχων ἀφοῦ ἔστειλεν κήρυκα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐξήτει ἱκανοποίησιν (=δίκας)!

διὰ τὴν ἄρπαγὴν καὶ ἀπῆται ὀπίσω τὴν θυγατέρα του, ἀλλ' αὐτοὶ ἀπεκρίθησαν, ὅτι οὔτε ἐκεῖνοι ἔδωκαν ἱκανοποίησιν διὰ τὴν ἄρπαγὴν τῆς Ἰοῦς τῆς Ἀργείας· οὔτε αὐτοὶ λοιπὸν θὰ δώσουν εἰς ἐκείνους.

Παρατηρήσεις.

Ἰοῦν = ὑποκείμε. τοῦ ἀπικέσθαι (ἕτεροπροσωπία)· *τῶν ἀδικημάτων* = ἀντικείμενον τοῦ ἄρξαι· *τινάς* = ὑποκείμε. τοῦ ἀπαρέμφ. ἀρπάσαι· *γενέσθαι* = τὸ ἀπαρέμφ. ἐξαρτᾶται ἔκ τοῦ φασι, τοῦ ὁποίου εἶνε ἀντικείμενον· *διαπραξαμένους* = μετοχὴ χρονική, ἀναλύεται ἐπεὶ *διεπράξαντο τῶν ἔνεκα ἀπίκατο* = πρότασις ἀναφορική· τὸ τῶν ἀντὶ τοῦ ὄν· *αἰτέειν, ἀπαιτέειν, ὑποκρίνασθαι, δώσειν* = τὰ ἀπαρέμφ. ἐξαρτῶνται ἔκ τοῦ ἰδίου ῥήμ. φασὶ ὡς ἀντικείμενα· *ὡς οὐδὲ ἐκεῖνοι* ..εἰδικτὴ πρότασις.

3—4. Κατὰ τὴν δευτέραν δὲ γενεὰν μετὰ τὰ γεγονότα αὐτὰ (=ταῦτα) ὁ Ἀλέξανδρος, ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου, (λέγουν, ὅτι) ἀφοῦ ἤκουσεν αὐτὰ ἠθέλησε νὰ ἀποκτήσῃ (=γενέσθαι) γυναῖκα δι' ἄρπαγῆς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἔχων ἕξ ἅπαντος (=πάντως) τὴν γνώμην, ὅτι δὲν θὰ τιμωρηθῆ· διότι οὔτε ἐκεῖνοι ἐτιμωρήθησαν. Τοιοῦτρόπως λοιπὸν ἀφοῦ αὐτὸς ἤρπασε τὴν Ἑλένην, οἱ Ἕλληνες ἀπεφάσισαν (=δόξαι), ἀφοῦ στείλουν κατὰ πρῶτον ἀγγελιοφόρους, νὰ ἀπαιτήσουν ὀπίσω τὴν Ἑλένην καὶ νὰ ζητήσουν ἐπίσης ἱκανοποίησιν διὰ τὴν ἄρπαγὴν. Αὐτοὶ ὅμως, ὅταν οἱ ἀγγελιοφόροι ἐπρότειναν αὐτὰ (=προϊσχομένων), ἐπρόβαλαν (=προφέρειν) εἰς αὐτοὺς τὴν ἄρπαγὴν τῆς Μηδείας, ὅτι δηλαδὴ, ἐνῶ αὐτοὶ δὲν ἔδωκαν ἱκανοποίησιν οὔτε παρέδωκαν (τὴν Μηδειαν) εἰς τοὺς ἀπαιτοῦντας (αὐτήν) Κόλχους, ἐπεθύμουν νὰ δοθῆ εἰς αὐτοὺς ἱκανοποίησις ἀπὸ ἄλλους· Μέχρι μὲν λοιπὸν τοῦ χρόνου αὐτοῦ μόνον ἄρπαγαὶ συνέβαινον μεταξύ των, ἀπὸ τῆς εποχῆς ὅμως αὐτῆς οἱ Ἕλληνες πλέον (=δὴ) ἔγιναν πολὺ αἴτιοι (τῆς ἔχθρας)· διότι πρῶτοι ἔκαμαν ἀρχὴν νὰ ἐκστρατεύσουν εἰς τὴν Ἀσίαν, παρὰ αὐτοὶ (δηλ. οἱ Ἀσιᾶται) εἰς τὴν Εὐρώπην.

Παρατηρήσεις.

γενεῆ = δοτικὴ τοῦ χρόνου· *ἐθελῆσαι* = τὸ ἀπαρέμφ. ἐξαρτᾶται ἔκ τοῦ λέγουσιν ὡς ἀντικείμενον· *οἱ* = δοτ. προσωπ. ἀντωνυμίας γ' προσώπου, οἱ· *γυναῖκα* = ὑποκείμενον τοῦ γενέσθαι· *διδόναι* = καὶ τὸ ἀπαρέμφατον αὐτό, ὅπως κατωτέρω καὶ ἄλλα (δόξαι, προσφέρειν), ἐξαρτᾶται

ἐκ τοῦ λέγουσι· ἀρπάσαντος=γενική ἀπόλυτος, χρονική μετοχή· δόξαι=τοῦ ἀπροσώπου ρήματος δοκεῖ· προϊσχομένων=ὑποκείμε. ἔχει τὸ αὐτῶν (δηλ. ἀγγέλων) καὶ ἀντικείμε. τὸ ταῦτα· Μηδείης=γεν. ἀντικειμενική· εἶναι=τὸ ἀπαρέμφ., ὅπως καὶ τὰ κατωτέρω (γενέσθαι, ἄρξαι), ἐξαρτῆται ἐκ τοῦ λέγουσιν ὡς ἀντικείμενα.

5. Τοιοῦτοτρόπως μὲν λέγουσιν οἱ Πέρσαι, ὅτι συνέβη, καὶ εὐρίσκουν, ὅτι ἐξ αἰτίας τῆς ἀλώσεως τῆς Τροίας ἔγινεν (=οὔσαν) εἰς αὐτοὺς ἡ ἀρχὴ τῆς ἔχθρας ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων. Ἐγὼ δὲ περὶ αὐτῶν μὲν δὲν σκοπεύω (=ἔρχομαι) νὰ ὁμιλήσω, ὅτι δηλαδὴ ἔτσι ἢ ἄλλως κάπως συνέβησαν αὐτά, ἀλλὰ ἀφοῦ δηλώσω αὐτόν, τὸν ὁποῖον ἐγὼ ὁ ἴδιος (=αὐτὸς) γνωρίζω ὅτι πρῶτος ἔκαμεν ἀρχὴν ἀδίκων πράξεων κατὰ τῶν Ἑλλήνων, θὰ προχωρήσω εἰς τὴν ἐξακολούθησιν (=εἰς τὸ πρόσω) τῆς διηγήσεως ἐξετάζων μὲ λεπτομέρειαν (=ἐλεξιῶν) μικρὰς καὶ μεγάλας πόλεις τῶν ἀνθρώπων. Διότι ὅσαι τὸν παλαιὸν καιρὸν (=τὸ πάλαι) ἦσαν μεγάλαι, αἱ περισσότεραι ἐξ αὐτῶν ἔγιναν μικραί· ὅσαι δὲ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μου (=ἐπ' ἐμεῦ) ἦσαν μεγάλαι, προηγουμένως ἦσαν μικραί. Ἐπειδὴ λοιπὸν γνωρίζω, ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη εὐτυχία οὐδέποτε (=οὐδαμὰ) μένει εἰς τὸ ἴδιον (=ἐν τωῦτῳ) θὰ μνημονεύσω ὁμοίως καὶ τὰ δύο.

Παρατηρήσεις.

Ἰλίου=γενική ὑποκείμε. ἡ ἀντικειμενική· ἐρέων=τελική μετοχή, χρόνου μέλλοντος· ὡς...ἐγένετο=πρότασις εἰδική· ὑπάρξαντα=μετοχή κατηγορηματικὴ ἔνεκα τοῦ οἶδα· σημήνας=μετοχή χρονική, ἀναλύεται, ἐπὶ σημήνω· Τὰ γὰρ πάλαι...=πρότασις ἀναφορική, ἀντὶ ἅ... ἐπιστάμενος=μετοχή αἰτιολογική, ἀναλύεται ἐπεὶ ἐπίσταμαι· μένουσαν=μετοχή κατηγορηματικὴ.

2. Κροῖσος καὶ Σόλων.

(Κεφ. 6, 28—33).

6. Ὁ Κροῖσος ἦτο Λυδὸς μὲν κατὰ τὴν καταγωγὴν, υἱὸς δὲ δὲ τοῦ Ἀλυάττου, ἄρχων δὲ τῶν ἐθνῶν τῶν ἐντεῦθεν (=ἐντός) τοῦ Ἄλνυος ποταμοῦ, ὁ ὁποῖος ρέων ἀπὸ τῆς μεσημβρίας μεταξὺ τῶν Συρίων καὶ Παφλαγόνων ἐκβάλλει πρὸς τὸν βορρᾶν ἄνεμον εἰς τὸν ὀνομαζόμενον Εὐξείνιον Πόντον. Αὐτὸς ὁ Κροῖσος πρῶτος ἐκ τῶν βαρβάρων, τοὺς ὁποίους ἐγὼ γνωρίζω, ἄλλους μὲν

ἐκ τῶν Ἑλλήνων ὑπέταξεν, ὥστε νὰ πληρῶνουν φόρον (=ἐς φόρου ἀπαγωγὴν), ἄλλους δὲ ἔκαμε (=προσεποιήσατο) φίλους. Ὑπέταξε μὲν τοὺς Ἴωνας καὶ τοὺς Αἰολεῖς καὶ τοὺς Δωριεῖς τοὺς κατοικοῦντας εἰς τὴν Ἀσίαν, φίλους δὲ ἔκαμε τοὺς Λακεδαιμονίους. Πρὸ δὲ τῆς ἐξουσίας τοῦ Κροίσου ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἦσαν ἐλεύθεροι.

Παρατηρήσεις.

γένος=αἰτιατικὴ τοῦ κατὰ τι ἢ τῆς ἀναφορᾶς· *τῶν ἡμεῖς ἴδμιν*=πρότασις ἀναφορικὴ, ἐντὶ ὧν...· *Ἑλλήνων*=γενικὴ διαιρετικὴ, *φόρου*=γενικὴ ἀντικειμενικὴ. *Κροίσου*=γενικὴ ὑποκειμενικὴ.

28—29. Ἀφοῦ δὲ παρῆλθεν (=ἐπιγενομένου) χρόνος (ἄρκετος) καὶ εἶχον ὑποταχθῆ σχεδὸν ὅλοι ὅσοι κατόικουν ἐντεῦθεν (=ἐντός) τοῦ Ἄλυος ποταμοῦ, (διότι ἐκτός τῶν Κιλικίων καὶ τῶν Λυκίων ὅλους τοὺς ἄλλους ὁ Κροῖσος ἀφοῦ τοὺς ὑπέταξεν ἐκράτει ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του (=ὑπ' ἐωυτῶ)), ἦλθον εἰς τὰς Σάρδεις, αἱ ὁποῖαι ἤκμαζον διὰ τοῦ πλούτου, ὅπωςδὴποτε ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ἤρχετο (δημ. εἰς διαφόρους ἐποχὰς καὶ διὰ διαφόρους λόγους), ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐξ Ἑλλάδος σοφοί, ὅσοι ἔτυχε κατὰ τὸν χρόνον αὐτὸν νὰ ὑπάρχουν (=ἐόντες), καὶ μάλιστα καὶ ὁ Σόλων, ἀνὴρ Ἀθηναῖος, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ συνέταξε (=ποιήσας) νόμους διὰ τοὺς Ἀθηναίους, οἱ ὁποῖοι τὸν διέταξαν, ἀνεχώρησεν ἐπὶ δέκα ἔτη ταξιδεύσας μὲ τὴν πρόφασιν νὰ ἐπισκεφθῆ διάφορα μέρη (=κατὰ θεωρίας), πραγματικῶς ὅμως, διὰ νὰ μὴ ἀναγκασθῆ νὰ καταργήσῃ (=λῦσαι) κανένα ἀπὸ τοὺς νόμους, τοὺς ὁποίους ἔθεσεν. Διότι οἱ Ἀθηναῖοι μόνοι των (=αὐτοὶ) δὲν ἠδύνατο (=οἷοί τε ἦσαν) νὰ κάμουν αὐτό· διότι ἦσαν δεσμευμένοι (=κατείχοντο) ὅτι θὰ μεταχειρισθοῦν ἐπὶ δέκα ἔτη τοὺς νόμους, τοὺς ὁποίους θὰ ἔθετεν εἰς αὐτοὺς (=ἄν σφι θῆται) ὁ Σόλων.

Παρατηρήσεις.

ἐπιγενομένου... *κατεστραμμένων*=γενικαὶ ἀπόλυτοι, ἔχουν ὑποκειμενα ἢ μὲν πρώτη τὸ *χρόνου*, ἢ δὲ δευτέρα τῶν *οἰκημένων*· *κατεστραφάμενος*=μετοχὴ χρονικὴ, ἀναλύεται ἐπεὶ κατεστρέφατο· *πλούτῳ*=δοτικὴ τοῦ μέσου· *ἐόντες*=μετοχὴ κατηγορηματικὴ· *αὐτῶν*=γενικὴ διαιρετικὴ εἰς τὸ ἕκαστος· *ποιήσας*=μετοχὴ χρονικὴ, ἀναλύεται ἐπεὶ ἐποίησεν· *θεωρίας*=γενικὴ ἀντικειμενικὴ εἰς τὸ πρόφασιν, τὸ ὅποιον ἔχει ρη-

ματικήν δύναμιν· τῶν ἔθετο=πρότασις ἀναφορική, καθ' ἑλξιν ἀντί τοῦς (=οὐς) ἔθετο· τοὺς ἀν θῆται=πρότασις ἀναφορική, οὐς ἀν θῆται.

30. Ἐποὺ λοιπὸν ὁ Σόλων ἐταξίδευσεν διὰ (=εἶνεκεν) τοὺς λόγους αὐτοὺς καὶ διὰ νὰ ἐπισκεφθῆ διαφόρους τόπους, ἔφθασεν εἰς Αἴγυπτον εἰς τὸν Ἄμασιν καὶ μάλιστα καὶ εἰς τὰς Σάρδεις εἰς τὸν Κροῖσον. Ἐποὺ δὲ ἔφθασεν, ἐφιλοξενεῖτο ὑπὸ τοῦ Κροῖσου εἰς τὰ ἀνάκτορα. Κατόπιν δέ, τὴν τρίτην ἢ τετάρτην ἡμέραν κατὰ διαταγὴν (=κελεύσαντος) τοῦ Κροῖσου ὑπηρεταί περιέφερον τὸν Σόλωνα εἰς τοὺς θησαυροὺς καὶ ἐπεδείκνυον, ὅτι ὅλα ἦσαν μεγάλα καὶ πρόξενά εὐτυχίας (=ὄλβια). Ἐποὺ δὲ τὰ εἶδεν αὐτὸς (=μιν) ὅλα καὶ τὰ ἐξήτασεν, ὁ Κροῖσος, ἐπειδὴ τοῦ ἐδόθη εὐκαιρία, τὸν ἠρώτησε τὰ ἐξῆς· «Ξένη Ἀθηναῖε, ἔχει φθάσει μέχρις ἡμῶν (=παρ' ἡμέας) μεγάλη φήμη περὶ σοῦ καὶ διὰ τὴν σοφίαν σου καὶ διὰ τὰς περιηγήσεις σου (=πλάνης), ὅτι δηλαδὴ ἔχεις ἐπισκεφθῆ (=ἐπελήλυθας) πολλὰ μέρη (=γῆν πολλήν), διὰ νὰ πλουτίσης τὰς γνώσεις σου (=θεωρήσῃς εἶνεκεν)· τώρα λοιπὸν μοῦ ἦλθεν ἡ ἐπιθυμία (=ἴμερος) νὰ σ' ἔρωτήσω, ἀν ἔως τώρα (=ἤδη) εἶδες κανένα εὐτυχέστατον ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους». Αὐτὸς μὲν ἠρώτα αὐτά, διότι ἠλπίζεν, ὅτι ἦτο ὁ εὐτυχέστατος ἐκ τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Σόλων ὅμως χωρὶς καθόλου (=οὐδὲν) νὰ τὸνκολαλέσῃ, ἀλλὰ μεταχειρισθεὶς τὴν ἀλήθειαν (=τῷ ἑόντι) λέγει· «ὦ βασιλεῦ, τὸν Τέλλον τὸν Ἀθηναῖον». Ἐπειδὴ δὲ ἐξεπλάγη (=ἀποθωμάσας) ὁ Κροῖσος διὰ τὸν λόγον, τὸν ἠρώτησεν μὲ ζωηρότητα (=ἐπιστροφῆως)· «Πῶς (=κοίη) λοιπὸν κρίνεις, ὅτι ὁ Τέλλος εἶναι εὐτυχέστατος; «Αὐτὸς δὲ εἶπεν· «ὁ Τέλλος ἀπ' ἐνὸς μὲν, ἐνῶ ἡ πόλις ἠκμαζεν (=εὖ ἠκούσης), εἶχε παιδιὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ καὶ εἶδε νὰ γεννηθοῦν εἰς ὅλα αὐτὰ τέκνα καὶ ὅλα νὰ ζήσουν· ἀπ' ἐτέρου δέ, ἐνῶ εἶχε ὅλα τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς (=τοῦ βίου εὖ ἤκοντι), κατὰ τὴν ἀντίληψίν μας, τοῦ ἐπῆλθε τέλος λαμπρότατον· ὅταν δηλαδὴ ἔγινε μάχη τῶν Ἀθηναίων ἐναντίον τῶν γειτόνων εἰς τὴν Ἐλευσίνα, σπεύσας εἰς βοήθειαν καὶ τρέψας εἰς φυγὴν τοὺς ἐχθροὺς ἀπέθανεν ἐνδοξότατα καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἔθαψαν αὐτὸν δημοσίᾳ δαπάνῃ εἰς αὐτὸ τὸ μέρος (=αὐτοῦ), ὅπου ἀκριβῶς ἐφρονεῖσθε, καὶ τὸν ἐτίμησαν ἐξαιρετικῶς».

Παρατηρήσεις.

Αὐτῶν... θεωρίας=αἱ γενικαί ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ εἶνεκεν· *ἡμέρη*=δοτ. χρόνου· *κελεύσαντος*=γεν. ἀπόλυτος, ὑποκείμενός τῆς τὸ Κροῖσου· *έόντα*=μετοχή κατηγορηματική· *πάντα*=ὑποκείμενον τοῦ έόντα· *μεγάλα καὶ ὄλβια*=κατηγορούμενα· *μιν*=ἀντικείμενον τοῦ εἶρετο, μὲ τὸ ὅποιον συνεφώνησαν καὶ αἱ μετοχαὶ θεησάμενον καὶ σθεψάμενον· *οἱ*=προσ. ἀντωνυμία δοτικῆς γ' προσώπου δοτικῆ προσωπική· *ὡς ἐπελύθηθας*=πρότασις εἰδική· *μοι*=δοτ. προσωπική· *εἶ...* *εἶδες*=πρότασις πλαγία ἐρωτηματική· *ὑποθωπεύσας*=μετοχή τροπική· *κοίη*=δοτ. ἀντὶ ἐπιρρήματος τροπικοῦ· *ἠκούσης*=γενική ἀπόλυτος· *ἐκγεγόμενα*=μετοχή κατηγορηματική· *εὐ ἤκοντι*=ἐτέθη κατὰ δοτικὴν ἢ μετοχὴ συμφωνήσασα πρὸς τὸ νοούμενον *αὐτῶ*· *ὡς τὰ παρ' ἡμῖν*=θὰ ἐννοηθῆ τὸ ρῆμα ἐστὶ· *τῶν πολεμίων*=γενική ἀντικειμενική εἰς τὸ τροπήν· *δημοσία*=δοτικὴ τοῦ τρόπου· *τῇ περ ἔπεσε*=πρότασις ἀναφορική.

31. Ἐφοῦ δὲ ὁ Σόλων διηγηθεὶς τὰ σχετικά μὲ τὸν Τέλλον πολλὰ καὶ πρόξενα εὐτυχίας παρεκίνησε τὸν Κροῖσον (νὰ ἐρωτήσῃ καὶ ἄλλα), αὐτὸς τὸν ἠρώτησε, ποῖον εἶδε κατόπιν αὐτοῦ δεύτερον (εἰς τὴν εὐτυχίαν), νομίζων, ὅτι χωρὶς ἄλλο (=πάγχυ) θὰ λάβῃ τοῦλάχιστον (=γούν) τὴν δευτέραν θέσιν. Αὐτὸς δὲ εἶπε· «τὸν Κλεόβιν καὶ τὸν Βίτωνα. Διότι εἰς αὐτούς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν κατὰ τὸ γένος Ἄργεῖοι, ὑπῆρχεν ἀρκετὴ περιουσία (=βίος) καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ σωματικὴ δύναμις τοιαύτη περιίπου· καὶ οἱ δύο ἦσαν ὁμοίως νικηταὶ ἀγώνων (=ἀεθλοφόροι) καὶ μάλιστα λέγεται καὶ ὁ ἐξῆς λόγος. Ὅταν οἱ Ἄργεῖοι εἶχον ἐορτὴν τῆς Ἥρας, ἦτο ἀνάγκη ἐξάπαντος (=πάντως) ἢ μήτηρ αὐτῶν νὰ μετακομισθῆ εἰς τὸν ναὸν μὲ ἄμαξαν (=ζεύγει, συρομένη ὑπὸ ζεύγους βοῶν), οἱ δὲ βόες αὐτῶν δὲν ἦλθον ἀπὸ τὸν ἀγρὸν κατὰ τὴν ὠρισμένην ὥραν (=ῶρη). Ἐπειδὴ δὲ οἱ νέοι δὲν εἶχον καιρὸν νὰ περιμένουν (=ἐκκληόμενοι τῇ ὥρῃ), ἀφοῦ ἐχώθησαν (=ὑποδύντες) οἱ ἴδιοι (=αὐτοὶ) κάτω ἀπὸ τὴν ζεύγλην, ἔσυραν τὴν ἄμαξαν, ἐπάνω δὲ εἰς τὴν ἄμαξαν ἐπέβαιναν ἢ μήτηρ των, ἀφοῦ δὲ τὴν μετέφερον εἰς ἀπόστασιν τεσσαράκοντα πέντε σταδίων, ἔφθασαν εἰς τὸν ναόν. Εἰς αὐτούς δέ, ἀφοῦ ἔκαμαν αὐτὰ καὶ ἔγιναν θεατοὶ ὑπὸ τῆς πανηγύρεως, ἐπῆλθε τέλος τῆς ζωῆς πραότατον, καὶ ἔδειξε καθαρὰ δι' αὐτῶν ὁ θεός, ὅτι εἶναι προτιμότερον εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ ἀποθάνῃ μᾶλλον παρὰ νὰ ζῆ. Διότι οἱ μὲν Ἄργεῖοι ἀφοῦ τοὺς περιεκύκλωσαν (=περιστάντες), ἔκα-

λοτύχιζον τὴν σωματικὴν δύναμιν τῶν νέων, οἱ δὲ Ἄργεῖαι τὴν μητέρα αὐτῶν, διότι ἔτυχε τέτοια τέκνα. Ἡ δὲ μήτηρ, γεμάτη χαρὰν (=περιχαρῆς ἐοῦσα) διὰ τὴν πρᾶξιν καὶ τοὺς ἐπαίνους (=φήμη), ἀφοῦ ἐστάθη ἀπέναντι τοῦ ἀγάλματος, ἤρχετο νὰ δώσῃ ἢ θεὰ εἰς τὰ τέκνα τῆς Κλεόβιν καὶ Βίτωνα, τὰ ὁποῖα τὴν ἐτίμησαν ὑπερβολικᾶ, ὅ,τι εἶναι καλύτερον νὰ ἐπιτύχη ὁ ἄνθρωπος. Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν αὐτὴν ἀφοῦ ἐθυσίασαν καὶ διασκέδασαν (=εὐωχῆθησαν), κοιμηθέντες κάτω (=κατακοιμηθέντες) εἰς τὸν ἴδιον τὸν ναὸν οἱ νέοι δὲν ἐσηκώθησαν πλέον, ἀλλ' εὖρον (=ἔσχοντο) αὐτὸ τὸ τέλος τῆς ζωῆς των. Οἱ δὲ Ἄργεῖοι, ἀφοῦ κατεσκεύασαν ἀνδριάντας αὐτῶν, τοὺς ἀνέθεσαν εἰς Δελφοὺς, διότι (=ὥς) ὑπῆρξαν ἄνδρες ἐναργετώτατοι».

Παρατηρήσεις.

εἶπας=μετοχὴ χρονικὴ, ἀντὶ εἰπόν· τίνα... ἴδοι=πρότασις πλαγία ἐρωτηματικὴ· οἶσενθαι=ἀντικείμενον τοῦ δοκέαν, τοῦ ῥήματος φέρω (μέλλων)· τούτοις=δοτικὴ προσωπικὴ εἰς τὸ ὑπὴν· εἰούσης ὄρετης=γενικὴ ἀπόλυτος· κοιμισθῆναι=ὑποκείμενον τοῦ ἀπροσώπου ἔδεε· τὴν μητέρα=ὑποκείμ. τοῦ κοιμισθῆναι (ἕτεροπροσωπία)· ἐκκληθόμενοι=μετοχὴ αἰτιολογικὴ· σφι=δοτ. προσωπικὴ εἰς τὸ ἐπιγένετο καὶ πρὸς αὐτὸ συνεφώνησαν αἱ μετοχαὶ ποιήσασι καὶ ὀφθεῖσι· ὡς ἄμειναν εἶη=πρότασις εἰδική· τεθνάναι ἢ ζῶειν=ὑποκείμενα τοῦ ἀπροσώπου εἶη· ἄμεινον=κατηγορούμενον· περιστάντες=μετοχὴ β' ἀορ. τοῦ περιίστημι· οἶων τέκνων ἐκύρησε=ὅτι τοιούτων τέκνων ἐκύρησε, πρότασις αἰτιολογικὴ· μιν=αὐτὴν, δηλ. τὴν μητέρα, αἰτιστικὴ προσωπικῆς ἀντωνυμίας γ' προσώπου κοινοῦ γένους· τὸ...ἔστι=πρότασις ἀναφορικὴ, ἀντὶ ὁ.

32. Ὁ μὲν λοιπὸν Σόλων εἰς αὐτοὺς ἀπένεμε τὴν δευτέραν θέσιν (=δευτερεῖα) τῆς εὐτυχίας, ὁ δὲ Κροῖσος ὀργισθεὶς εἶπεν· «ᾧ ξένη Ἀθηναίη, ἣ δὲ ἰδική μου εὐτυχία τόσον ἐθεωρήθη ὑπὸ σοῦ ὡς τίποτε (=ἀπέρολιπαι εἰς τὸ μηδέν), ὥστε δὲν μὲ ἐθεώρησες ἄξιον νὰ μὲ συγκρίνης οὔτε μὲ ἄπλους (=ἰδιώτας) ἀνθρώπους ;» Αὐτὸς δὲ εἶπεν· «ὦ Κροῖσε, ἐρωτᾷς ἐμένα, ὁ ὁποῖος γνωρίζω καλὰ (=ἐπιστάμενον), ὅτι πᾶν τὸ θεῖον εἶναι φθονερόν καὶ ταραχῶδες ὅσον ἀφορᾷ (=πέρι) τὰ ἀνθρώπινα πράγματα. Διότι κατὰ τὸν μακρὸν χρόνον πολλὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἴδῃ καναίς, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπιθυμεῖ (=ἐθέλει), πολλὰ δὲ καὶ νὰ πάθῃ. Διότι θέτω τὸ ὄριον (=οὐρόν) τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου εἰς ἐβ-

δομήκοντα ἔτη. Ἐξ ὧν δὲ τῶν ἡμερῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι μέσα εἰς τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη, ἢ μία μὲ τὴν ἄλλην καθόλου (= τὸ παρὰ πᾶν οὐδὲν) ὅμοιον πρᾶγμα δὲν παρουσιάζει. Ἔτσι λοιπόν, ὁ Κροῖσε, ὁ ἄνθρωπος εἶναι καθ' ὀλοκληρίαν (= πᾶν) παίγιον τῆς τύχης (= συμφορᾶ). Σὺ δὲ εἰς ἐμὲ φαίνεσαι, ὅτι εἶσαι καὶ ὑπερβολικὰ (= μέγα) πλούσιος καὶ βασιλεὺς πολλῶν ἀνθρώπων· ἐκείνο ὅμως, τὸ ὁποῖον μὲ ἠρώτησες, ἀκόμη δὲν λέγω διὰ σέ, προτοῦ μάθω, ὅτι ἐτελείωσες καλῶς τὴν ζωὴν σου. Διότι ὁ ὑπερβολικὰ (= μέγα) πλούσιος δὲν εἶναι καθόλου περισσότερον εὐτυχέστερος ἀπὸ τὸν ἔχοντα τὸ καθημερινόν του (= τοῦ ἐπ' ἡμέραν), ἂν δὲν τὸν ἀκολουθήσῃ ἢ τύχῃ νὰ τελειώσῃ τὴν ζωὴν του ἔχων καλὰ καθ' ὅλα (= πάντα καλὰ ἔχοντα). Πρέπει λοιπόν νὰ ἐξετάζωμεν παντὸς πράγματος τὸ τέλος, πῶς (= κῆ) θὰ ἀποβῆ· διότι, ὡς γνωστὸν (= δῆ), εἰς πολλοὺς ὁ θεὸς ἀφοῦ ἔδειξε (= ὑποδείξας) εὐτυχίαν (τινά), καθ' ὀλοκληρίαν (= προορίζους) ἀνέτριψεν».

Λέγων αὐτὰ εἰς τὸν Κροῖσον δὲν τὸν εὐχαρίστει καθόλου· αὐτὸς δὲ θεωρήσας αὐτὸν ὡς ἀνάξιον λόγου (= οὐδενὸς λόγου ποιησάμενος), τὸν ἀπεμάκρυνεν ἀπὸ κοντά του, διότι ἐνόμισεν, ὅτι εἶναι ὑπερβολικὰ (= κάρτα) ἀνόητος, διότι αὐτὸς (= ὁς) παραμερίζων (= μεθεῖς) τὰ παρόντα ἀγαθὰ συνεβούλευε νὰ βλέπωμεν (= ὄρᾶν) τὸ τέλος παντὸς πράγματος.

Παρατηρήσεις.

δευτερεῖα... τούτοις = τὰ δύο ἀντικείμενα τοῦ ἔνεμε· *τοι* = δοτική ἀντὶ σοί, ποιητικὸν αἴτιον τοῦ ἀτέρριπται· *ἀξίους* = κατηγορούμενον τοῦ ἡμέας· *ἐπιστάμενον* = ἡ μετοχὴ συνεφώνησε πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἐπειρωτῆς *με*· *ιδεῖν* = τὸ ὑποκείμεν. εἶναι τινά, ὅπως καὶ τοῦ παθεῖν· *αμφορῆ* = κατηγορούμενον τοῦ ἀνθρώπου· *τὸ εἶρέό με* = ἀνταφορικὴ πρότασις. ἀντὶ ὅ· *τελευτήσαντα* = κατηγορηματικὴ μετοχὴ· *ἔχοντα* = ἡ μετοχὴ συνεφώνησε μὲ τὸ ὑποκείμενον τοῦ τελευτήσαι, τὸν πλούσιον· *σκοπέειν* = ὑποκείμενον τὸ τινά ἢ τὸ ἡμᾶς· *κῆ ἀποβῆσεται* = πρότασις πλαγία ἐρωτηματικὴ· *ὑποδέξας* = μετοχὴ χρονικὴ ἢ ἐναντιωματικὴ, ἀναλύεται, ἐπεὶ ὑπέδεξε ἢ καίτοι ὑπέδεξε· *προορίζους* = κατηγορούμενον τοῦ αὐτοῦ· *μιν* = ἀντικείμενον τοῦ ποιησάμενος· *ἀμαθία* = κατηγορούμενον τοῦ αὐτόν, τὸ ὁποῖον πάλιν εἶναι ὑποκείμενον τοῦ εἶναι· *μετεῖς* = μετοχὴ β' ἄορ. ἐντρογητ. τοῦ μεθήμι (μετήμι).

3. Κῦρος καὶ Κροῖσος.

(Κεφ. 86—88).

6. Οἱ δὲ Πέρσαι καὶ τὰς Σάρδεις ἐκυρίευσαν καὶ τὸν ἴδιον (=αὐτὸν) τὸν Κροῖσον συνέλαβον, ὁ ὁποῖος ἐβασίλευσε δεκατέσσαρα ἔτη καὶ ἐπολιορκήθη δεκατέσσαρας ἡμέρας καί, σύμφωνα μὲ τὸν χρησμόν, κατέλυσε τὴν ἰδικήν του μεγάλην ἀρχήν. Ἐφοῦ δὲ συνέλαβον αὐτὸν οἱ Πέρσαι, τὸν ὠδήγησαν πλησίον τοῦ Κῦρου. Αὐτὸς δέ, ἀφοῦ ἐσώρευσε ξύλα (=πυρὴν) διὰ μεγάλην πυράν, διέταξε νὰ ἀναβιβάσουν (=ἀνεβίβασε) ἐπάνω εἰς αὐτὴν τὸν Κροῖσον δεμένον μὲ δεσμὰ καὶ πλησίον του δεκατέσσαρας παῖδας ἐκ τῶν Λυδῶν, εἴτε διότι εἶχεν εἰς τὸν νοῦν του νὰ ἀφιερῶσθαι αὐτοὺς εἰς κάποιον θεὸν ὡς ἀπαρχὴν τῶν λαφύρων, εἴτε διότι ἤθελε νὰ ἐκπληρώσθαι (=ἐπιτελέσαι) κάποιον τάξιμον (=εὐχήν), εἴτε ἀκόμη, ἐπειδὴ ἐπληροφορήθη, ὅτι ὁ Κῦρος ἦτο θεοσεβής, ἀνεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς πυρᾶς διὰ τοῦτο, διότι ἤθελε νὰ μάθῃ, ἂν κάποιος ἐκ τῶν θεῶν (=δαιμόνων) θὰ σώσῃ αὐτὸν ὥστε νὰ μὴ καῆ ἐντελῶς ζῶν.

Αὐτὸς μὲν λοιπὸν αὐτὰ ἔκαμνεν. Εἰς τὸν νοῦν δὲ τοῦ Κροῖσου, ἐνῶ ἴστατο ἐπάνω εἰς τὴν πυράν, μολονότι εὐρίσκετο εἰς τόσον μεγάλην συμφοράν, ἦλθεν ὁ λόγος τοῦ Σόλωνος, ὅτι εἶχε λεχθῆ ὑπ' αὐτοῦ (=οἱ) κατὰ θεῖαν ἔμπνευσιν (=σὺν θεῷ), τὸ ὅτι «κανεῖς ἀπὸ τοὺς ζῶντας δὲν εἶναι εὐτυχής». Καθὼς δὲ τοῦ ἦλθε τοῦτο εἰς τὸν νοῦν του, βαθεῖα ἀναπνεύσας καὶ ἀναστενάξας ὕστερα ἀπὸ πολλὴν ἡσυχίαν, τρεῖς φορὰς (=τρὶς) ἀνέφερε τὸ ὄνομα (=οὐνομάσαι) «Σόλων». Καὶ ὁ Κῦρος ἀφοῦ ἤκουσε, διέταξε τοὺς διερμηνεῖς νὰ ἐρωτήσουν τὸν Κροῖσον, ποῖος ἦτο αὐτός, τὸν ὁποῖον (=τίνα τοῦτον) ἐπεκαλεῖτο, καὶ αὐτοὶ ἀφοῦ ἐπλησίασαν (=προσελθόντας) τὸν ἠρώτησαν. Ὁ δὲ Κροῖσος ἐπὶ τινα χρόνον (=τέως) ἐσιῶπα, ὅταν τὸν ἠρώτων, κατόπιν δέ, ἐπειδὴ ἠναγκάζετο, εἶπεν. «Εἶναι αὐτός, πού θὰ ἐπροτίμα ἀντὶ πολλῶν χρημάτων νὰ συνομιλήσῃ (=εἰς λόγους ἐλθεῖν) μὲ ὅλους τοὺς τυράννους». Ἐπειδὴ ὁμως ἔλεγεν ἀκατανόητα (=ἄσημα) δι' αὐτοὺς (=σφι), πάλιν τὸν ἠρώτων τί ἐσήμαινον οἱ λόγοι του (=τὰ λεγόμενα). Ἐπειδὴ δὲ αὐτοὶ ἐπιμόνωσ τὸν παρεκάλουν (=λιπαρε-

όντων) και τὸν ἠνώχλουν (= ὄχλον παρεχόντων) ἔλεγεν τότε (= δὴ), ὅτι ἦλθε κάποτε ὁ Σόλων, ὁ ὁποῖος ἦτο Ἀθηναῖος, καὶ ὅτι ἀφοῦ εἶδεν ὅλην του τὴν εὐτυχίαν, τὴν περιεφρόνησεν εἰπὼν ὅσα εἶπεν, καὶ ὅτι ὅλα ἀπέβησαν εἰς αὐτόν, ὅπως ἀκριβῶς (= τῆ περ) ἐκεῖνος τὰ εἶπεν, μὴ ἔχων καθόλου ὑπ' ὄψιν του τόσον αὐτόν ὅσον ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ προπάντων ἐκείνους, οἳ ὁποῖοι φρονοῦν μὲ τὴν ἰδέαν των (= παρὰ σφίσιν αὐτοῖσι) ὅτι εἶναι εὐτυχεῖς.

Ὁ μὲν Κροῖσος αὐτὰ διηγῆθη, τῆς δὲ πυρᾶς, ἡ ὁποία εἶχεν ἀναφθῆ ἤδη (= ἡμμένης), ἐκαίοντο τὰ πέριξ κάτω μέρη. Καὶ ὁ Κῦρος ἀφοῦ ἤκουσε ἀπὸ τοὺς διερμηνεῖς ὅσα εἶπεν ὁ Κροῖσος, μετανοήσας καὶ σκεφθεὶς, ὅτι καὶ αὐτὸς ἀνθρώπος ὢν ἄλλον ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος δὲν ὑπῆρξε μικρότερος αὐτοῦ (= ἐλάττω) κατὰ τὴν εὐτυχίαν, τὸν παρέδιδεν εἰς τὸ πῦρ ζωντανόν, καὶ πρὸς τοῦτοις ἐπειδὴ ἐφοβήθη τὴν τιμωρίαν (τῶν θεῶν) καὶ ἀναλογισθεὶς, ὅτι τίποτε ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα δὲν εἶναι ἀσφαλές, διέταξε νὰ σβήσσουν τάχιστα τὸ καιόμενον πῦρ καὶ νὰ καταβιβάσουν τὸν Κροῖσον καὶ τοὺς μετὰ τοῦ Κροῖσου. Καὶ αὐτοὶ δοκιμάζοντες δὲν ἠδύναντο πλέον νὰ ὑπερικήσουν τὸ πῦρ.

Παρατηρήσεις.

ἄρξαντα, πολιορκηθέντα, καταπαύσαντα = μετοχὰὶ χρονικαί, ἐπεὶ ἦρξε, ἐπολιορκήθη, κατέπαυσε· *ἐν πέδησι* = ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει ὄργανον, διὰ δεσμῶν· *ἔχων* = μετοχὴ αἰτιολογικὴ, ἐπεὶ εἶχεν· *ταῦτα* = ἀντικείμενον τοῦ καταγιεῖν· *ἀκροθίνια* = κατηγορούμενον τοῦ ταῦτα καταγιεῖν = ἀπαρέμφ. μέλλοντος τοῦ καταγίζω, ἀττικῆς καθαγίζω· *θεῶν* = γεν. διαιρητικὴ εἰς τὸ ὅτεφ· *εἶναι* = ἀντικείμεν. τοῦ πυθόμενος, τὸν Κροῖσον, ὑποκείμεν. τοῦ εἶναι (ἕτεροπρ.) *θεοσεβέα* = κατηγορούμενον εἰς τὸν Κροῖσον· *εἴ τις...ρῦσεται* = πλαγία ἐρωτηματικὴ πρότασις, ἀντικείμενον τοῦ εἰδέναι· *δαιμόνων* = γενικὴ διαιρητικὴ εἰς τὸ τις· τοῦ μὴ κατακαυθῆναι = τὸ β' ἀντικείμενον τοῦ ρύομαί τινος· *ποιέειν* = ἐξαρτάται ἐκ τοῦ εὐνοουμένου ἀήματος φασί· *τὸν μὲν* = ὑποκείμεν. τοῦ ποίειν (ἕτεροπροσωπία)· *εἰσεῶτι* = ἡ μετοχὴ συνεφώνησε μὲ τὸ Κροῖσφ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀντικείμενον εἰς τὸ ἐσελθεῖν· *οἶ* = δοτ. ποιητικὸν αἷτιον εἰς τὸ εἰρημένον· *προσσιῆναι* = ἔχει ὑποκείμενον τὸ τοῦτο καὶ ἀντικείμεν. τὸ μὲν· *ἐκ πολλῆς ἡσυχίας* = ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει χρόνον· *κελευῖσαι* = καὶ τὸ ἀπαρέμφ. αὐτὸ ἐξαρτάται ἐκ τοῦ φασί· *τίνα τοῦτον ἐπικαλέσαιο* = πλαγία ἐρωτηματ. πρότασις, τοῦτον ἀντικείμενον, τίνα κατηγορούμενον· *ἔχειν, εἰπεῖν* = ἐξαρτάται ἐπίσης ἐκ τοῦ φασιν· *τὸν ἄν...*

ἀναφορική πρότασις· *μεγάλων χρημάτων* = γενική τοῦ τιμήματος· *ὡς...*
ἔφραξ = πρότασις αἰτιολογική· *ἄσημα* = κατηγορούμενον· *λιπαρόντων...*
παρεχόντων = γενική ἀπόλυτος· *τῇ περ ἐκεῖνος εἶπε* = πρότασις ἀναφο-
 ρική, ἢ περ ἐκεῖνος εἶπε· *ἐς ἑαυτὸν* = ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς τῆς ἀνα-
 φορᾶς· *δολβίους* = κατηγορούμενον τοῦ δοκέοντα· *ἀπηγέσθαι* = ἔξαρτᾶται
 ἐκ τοῦ φασί· *τὸν Κροῖσον* = ὑποκείμεν. τοῦ ἀπαρεμφάτου ἀπηγέσθαι (ἑτε-
 ροπροσ.)· *ἀμμένης* = μετοχή ἀναφορική συμφωνήσασα εἰς τὴν πῶσιν με-
 τὴν γεν. πυρᾶς (δὲν εἶναι ἀπόλυτος)· *τὰ εἶπε Κροῖσος* = πρότασις ἀνα-
 φορική ἀντικείμενον τοῦ ἀκούσαντα, ἃ εἶπε... *ἑαυτοῦ* = γενική συγκρι-
 τινὴ εἰς τὸ ἐλάττω *εὐδαιμονίῃ* = δοτική τοῦ κατὰ τι· *ὡς οὐδὲν εἶη* = πρό-
 τασις εἰδική· *τῶν ἐν ἀνθρώποις* = γενική διαιρετική εἰς τὸ οὐδέν· *οὐ*
δύνασθαι = τὸ ἀπαρέμφ. ἔξαρτᾶται ἐκ τοῦ φασί καὶ ἔχει ὡς ἀντικείμενον
 τὸ ἐπόμενον ἀπαρέμφατον ἐπικρατήσασα.

87—88. Τότε, λέγεται ὑπὸ τῶν Λυδῶν, ὅτι, ἀφοῦ ἐπληρο-
 φορήθη (=μαθόντα) ὁ Κροῖσος τὴν μετάνοιαν τοῦ Κύρου,
 ἐπειδὴ ἔβλεπεν (=ὡς ὦρα), ὅτι κάθε ἄνθρωπος προσεπάθει νὰ
 σβήσῃ τὴ φωτιά, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο πλέον (=οὐκέτι) νὰ τὴν
 σταματήσουν, ἐφώναξε μεγαλοφώνως (=ἐπιβώσασθαι) ἐπικα-
 λούμενος τὸν Ἀπόλλωνα, ἂν κάτι εὐχάριστον τοῦ (=οἱ) ἐδω-
 ρήθη ὑπ' αὐτοῦ, νὰ ἔλθῃ (=παραστῆναι) καὶ νὰ τὸν (=μιν)
 σώσῃ ἀπὸ τὴν παροῦσαν συμφορὰν. Αὐτὸς μὲν δακρύων ἐπεκα-
 λεῖτο τὸν θεόν, κατόπιν δὲ ξαστεριάς (=αἰθρίας) καὶ νηνεμίας
 αἴφνης (=ἐξαπίνης) συνεσωρεύθησαν (=συνδραμεῖν) σύννεφα
 καὶ ἐξέσπασε (=κατασραγῆναι) μεγάλη κακοκαιρία καὶ ἔβροξεν
 ὄρητικώτατα (=ὑσαι ὕδατι λαβροτάτω) καὶ κατεσβέσθη ἡ φω-
 τιά. Τότε λοιπὸν ἀφοῦ ἔμαθεν ὁ Κύρος, ὅτι ὁ Κροῖσος ἦτο καὶ
 ἀγαπητὸς εἰς τοὺς θεοὺς (=θεοφιλῆς) καὶ ἀγαθός, ἀφοῦ τὸν
 κατεβίβασεν ἀπὸ τῆ φωτιά, τὸν ἠρώτησε τὰ ἑξῆς (=τάδε)·
 «Κροῖσε, ποῖος ἄνθρωπος (=τίς ἀνθρώπων) σὲ κατέπεισε (=
 ἀνέγνωσε), ἀφοῦ ἐκστρατεύσῃς κατὰ τῆς χώρας μου, νὰ γίνῃς
 ἐχθρὸς μου ἀντὶ φίλος;» Αὐτὸς δὲ εἶπεν· «ὦ βασιλεῦ, ἐγὼ ἔκαμα
 αὐτὰ διὰ τὴν δικὴν σου μὲν εὐτυχίαν, διὰ τὴν ἰδικὴν μου δὲ δυ-
 στυχίαν· αἰτία δὲ αὐτῶν ἔγινεν ὁ θεὸς τῶν Ἑλλήνων, ὁ ὁποῖος
 με παρεκίνησε (=ἐπαείρας) νὰ ἐκστρατεύσω. Διότι κανεὶς δὲν
 εἶναι τόσον ἀνόητος, ὥστε (=ὅστις) νὰ προτιμᾷ τὸν πόλεμον
 ἀντὶ τῆς εἰρήνης· διότι κατ' αὐτὴν μὲν τὰ παιδιὰ θάπτουν τοὺς
 πατέρας, ἐνῶ εἰς ἐκεῖνον οἱ πατέρες τὰ παιδιὰ. Ἀλλὰ αὐτὰ ἴσως

(=κου) εἰς τὸν θεὸν ἦτο ἀγαπητὸν νὰ γίνουιν ἔτσι. Αὐτὸς μὲν αὐτὰ ἔλεγεν, ὁ δὲ Κύρου³ ἀφοῦ τὸν ἔλυσε, τὸν ἐκάθισε κοντὰ τοῦ (=ἐγγύς) καὶ πολὺ τὸν ἐξετίμα καὶ βλέπων τὸν ἐθαύμαζε καὶ αὐτὸς καὶ οἱ γύρω του εὐρισκόμενοι (=ἐόντες) ὅλοι.

Παρατηρήσεις.

Κροῖσον = ὑποκείμεν. τοῦ ἀπαρεμφ. ἐπιβώσασθαι· *μαθόντα* = μετοχή χρονική, ἐπεὶ ἔμαθε *Κύρου* = γενική ὑποκειμενική εἰς τὸ μειάγνωσιν· ὡς *ὄρα* = πρότασις αιτιολογ. ἐπεὶ εἶρα· *οβεννύτα* = μετοχή κατηγορηματική· *δυναμένους* = θά ἐννοήσωμεν ὑποκείμεν. τοὺς ἄνδρας· *ἐξ αὐτοῦ* = ποιητικὸν αἴτιον τοῦ ἐδωρήθη· *παρασιῆναι καὶ ρύσασθαι* = ἀντικείμεν. τοῦ ἐπικαλεόμενον· *τὸν μὲν* = ὑποκείμεν. τοῦ ἐπικαλέεσθαι· *τὸν θεόν* = ἀντικείμενον· *συνδραμεῖν* = ἐξαρτάται ἐκ τοῦ λέγεται ὡς ἀντικείμενον ὅπως καὶ τὰ κατωτέρω ἀπαρέμφατα καταρραγῆναι καὶ ὕσαι καὶ κατασβεσθῆναι· ὡς *εἴη* = πρότασις εἰδική· *στρατευσάμενον* = μετοχή χρονική, ἐπὶ στρατευσῆ· *δοσις...αἰρέεται* = πρότασις ἀναφορική συμπερασματική ἐξηγουμένη διὰ τοῦ ὅστε· *τῆ* = ἀντί δεικτικῆς ἀντωνυμίας = ταύτη καὶ κατωτέρω τὸ τῶ = τούτῳ· *γενέσθαι* = τὸ ἀπαρέμφ. ὑποκείμενον τοῦ ἀπροσώπου ἦν· *ταῦτα* = ὑποκείμενον τοῦ γενέσθαι· *λύσας* = μετοχή χρονική, ἐπεὶ ἔλυσε· *ἐν πολλῇ προμηθίῃ* = ὑ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει τρόπον· *ὄρων* = μετοχή τροπική.

4. Δυδικὰ ἔθιμα. — Ἰδρῆσις ἀποικίας ὑπὸ τῶν Δυδῶν εἰς τὴν Τυρρηνίαν.

(Κεφ. 98—94).

93. Πράγματα ἀξιοθαύμαστα πρὸς συγγραφὴν δὲν ἔχει καθόλου (=οὐ μάλᾳ) ἢ Λυδία, ὅποια τοὐλάχιστον (=γε) αἱ ἄλλαι χῶραι, ἐκτὸς (=πάρεξ) τῆς σκόνης τοῦ χρυσοῦ, ἢ ὅποια καταβαίνει ἀπὸ τὸν Τμῶλον. Ἔχει ὁμως (=παρέχεται) ἐν ἔργον πολὺ σημαντικώτατον, ἂν ἐξαιρέσωμεν (=χωρὶς) τὰ ἔργα τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῶν Βαβυλωνίων· εἰς αὐτὸ τὸ μέρος ὑπάρχει μνημεῖον τοῦ Ἀλυάττου, τοῦ πατρὸς τοῦ Κροίσου, τοῦ ὁποίου ἢ μὲν βᾶσις εἶναι ἀπὸ μεγάλους λίθους, τὸ δὲ ὑπόλοιπον (=ἄλλο) μνημεῖον εἶναι σωρὸς ἀπὸ χῶμα γῆς.

Παρατηρήσεις.

καταφερομένον = ἀναφορ. μετοχή, ὑποκ. ἔχει τὴν γεν. *ψήγματος*· *παρέχεται* = ὑποκείμεν. τούτου εἶναι ἢ *Λυδία* καὶ ἀντικ. τὸ *ἔργον*· τοῦ =

οὔ, τὸ ἄρθρον ἀντὶ ἀναφορ. ἀντωνυμίας κατὰ τὴν ἰων. διάλεκτον· *λίθων*=γεν. τῆς ἕλης.

94. Οἱ δὲ Λυδοὶ συνηθείας μεν (=νόμοισι) μεταχειρίζονται τὰς ἰδίας μὲ τοὺς Ἑλληνας, πρῶτοι δὲ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους ἐγὼ γνωρίζω, ἀφοῦ ἔκοψαν, ἐχρησιμοποίησαν νομίσματα (=νόμισμα) ἀπὸ χρυσὸν καὶ ἄργυρον, πρῶτοι δὲ πρὸς τούτοις (=καὶ) ἔγιναν μικρέμποροι. Οἱ ἴδιοι (=αὐτοὶ) δὲ οἱ Λυδοὶ λέγουν, ὅτι καὶ τὰ παιγνίδια, τὰ ὅποια τώρα συνηθίζονται (=κατεστεώσας) μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων, ὑπῆρξεν ἐφευρέσεις ἰδικῆ των. Καὶ αὐτὰ δὲ λέγουν, ὅτι ἀνεκαλύφθησαν (=ἐξευρεθῆναι) ὑπ' αὐτῶν καὶ συγχρόνως (=καὶ) ὅτι ἐποίκισαν τὴν Τυρρηνίαν, διηγούμενοι τὰ ἐξῆς (=ὧδε) περὶ αὐτῶν.

Ἐπὶ τοῦ βασιλέως Ἄττος, τοῦ υἱοῦ τοῦ Μάνου, συνέβη μεγάλη ἔλλειψις σίτου εἰς ὅλην τὴν Λυδίαν· καὶ οἱ Λυδοὶ ἕως τότε (=τέως) μὲν ἔζων πλούσια (=λιπαρέοντας), κατόπιν δέ, ἐπειδὴ δὲν ἔπαυε (τὸ κακόν, δηλ. ἡ πείνα), ἀνεζήτουν διαφόρους τρόπους θεραπείας (=ἄκεια), ἄλλος δὲ ἐξ αὐτῶν ἐπενόει ἄλλον. Τότε λοιπὸν (=δὴ ὦν) ἀνεκαλύφθησαν καὶ οἱ κύβοι καὶ οἱ ἀστράγαλοι καὶ ἡ σφαῖρα καὶ ὄλων τῶν ἄλλων παιγνιδίων τὰ εἶδη ἐκτὸς τῶν πεσσῶν· διότι τὴν ἀνακάλυψιν αὐτῶν τουλάχιστον (=ὦν) δὲν οἰκειοποιοῦνται οἱ Λυδοί. Ἀφοῦ δὲ τὰ ἀνεκάλυψαν, ὡς ἐξῆς (=ὧδε) τὰ μεταχειρίσθησαν κατὰ τῆς πείνης· τὴν μὲν μίαν ἡμέραν ὀλόκληρον ἔπαιζον, διὰ νὰ μὴ ζητοῦν βεβαίως (=δὴ) τροφάς, τὴν ἄλλην δέ, ἀφοῦ ἔπαυον τὰ παιγνίδια, ἔτρωγον. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἔζησαν ἐπὶ δεκαοκτῶ ἔτη.

Παρατηρήσεις.

τοῖσι αὐτοῖσι=τοῖς αὐτοῖς, δοτ. β' κλίσεως ἰων. διαλέκτου· *τῶν ἴδμων*=ἀναφορ. πρότασις, ἴδμων ἀντὶ ἰσμεν· *τὰς κατεστεώσας*=ἀναφορ. μετοχή, τὰς καθεστῶσας· *τὰς παιγνίας*=ὑποκ. τοῦ γενέσθαι· *ἐξεύρημα*=κατηγορούμενον τοῦ παιγνίας· *γενέσθαι, διάγειν, δίξησθαι* κτλ., τὰ ἀπαρέμφατα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸ *λέγοντες*, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι ἀντικείμενα· *ἄλλον*=ὑποκ. τοῦ ἐπιμηχανᾶσθαι (ἐτεροπροσωπία). *Ποιέειν, παίξειν, σιτέσθαι* καὶ τὰ ἀπαρέμφατα αὐτὰ ἐξαρτῶνται ὡς ἀντικείμενα ἀπὸ τὸ *λέγοντες*· *παιγνιῶν*=ἀττικῶς παιγνιδίων.

Ἐπειδὴ ὅμως τὸ κακὸν δὲν ὑπεχώρει (=ἀνιέναι), ἀλλ' ἀκόμη περισσότερο τοὺς ἐστενοχώρει, τότε πλέον (=οὔτω δὴ) ὁ βασι-

λεὺς αὐτῶν, ἀφοῦ διήρσεεν (=διελόντα) τοὺς Λυδοὺς ὅλους εἰς μέρη, ἔρριψε κλῆρον τὸ ἐν μέρος νὰ μείνη (=ἐπὶ μονῆ) τὸ δὲ ἄλλο νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν χώραν (=ἐπὶ ἐξόδῳ), καὶ εἰς ἐκεῖνο μὲν τὸ μέρος, πού θὰ ἐπιπτεν ὁ κλῆρος (=λαγχανούση) νὰ μείνουν αὐτοῦ, ὁ βασιλεὺς ὤρισε (=προστάσειν) τὸν ἑαυτὸν του ἀρχηγόν, εἰς ἐκεῖνο δέ, πού θὰ ἀνεχώρει (=ἀπαλλασσομένη) τὸν υἱόν του, ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο (=οὔνομα εἶναι) Τυρρηνός. Ἀφοῦ δὲ τὸ ἐν μέρος ἀπ' αὐτοὺς (=τοὺς ἑτέρους) ἐκληρώθη νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν χώραν, κατέβησαν εἰς τὴν Σμύρνην καὶ κατεσκεύασαν (=μηχανήσασθαι) πλοῖα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀφοῦ ἐτοποθέτησαν (=ἐσθεμένους) ὅλα τὰ ἐπιπλα, τὰ ὁποῖα ἦσαν χρήσιμα εἰς αὐτοὺς (=σφι), ἀνεχώρησαν πρὸς ἀναζήτησιν πόρου ζωῆς καὶ χώρας, ἕως ὅτου (=ἕς ὅ), ἀφοῦ ἐπέρασαν ἀπὸ πολλὰ ἔθνη, ἔφθασαν εἰς τοὺς Ὀμβρικούς, ὅπου αὐτοὶ (=σφέας) ἴδρυσαν πόλεις καὶ κατοικοῦν μέχρι σήμερον. Ἀντὶ δὲ Λυδῶν μετωνομάσθησαν αὐτοὶ ἀπὸ τὸν υἱὸν τοῦ βασιλέως, ὁ ὁποῖος τοὺς ὠδήγησε διὰ τῆς θαλάσσης (=ἀνήγαγε)· ἐπειδὴ ἔλαβον τὸ ὄνομα ἀπ' αὐτόν, ὠνομάσθησαν Τυρρηνοί.

Παρατηρήσεις.

ἀνίεμαι... (ἀπαρ. τοῦ ἀνίημι) ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ λέγοντες· *διελόντα* μετ. β' ἀορ. τοῦ διαιρῶ, μετοχὴ χρονικὴ· *τῷ οὔνομα...* = ἀνοφορ. πρότασις, τοῦ τῷ ἀντὶ τοῦ ᾧ· *ἐσθεμένους* = μετοχὴ μέσου ἀορ. β' τοῦ ἐστίθεμαι, μετοχὴ χρονικὴ· *σφι* καὶ *σφίσι*· *βίου...* *γῆς* = γενικαὶ ἀντικειμενικαὶ εἰς τὸ ζήτησιν, τὸ ὁποῖον ἔχει ρηματικὴν σημασίαν· *παραμειψαμένους* = τοῦ παραμείβομαι = παρακάμπτω, περὶ χωρὶς νὰ σταθῶ· *ἀπικέσθαι* = ἀντὶ ἀφίκεσθαι, τοῦ ἀπικνοῦμαι ἰωνικῶς ἀντὶ ἀφικνοῦμαι· *ἐπὶ* = ἀντὶ τῆς ἐκ· *ἀνήγαγε* = ἀόρ. β' τοῦ ἀνάγω = βγάζω εἰς τὰ ἀνοικτὰ τῆς θαλάσσης.

5. Περσικὰ ἔθιμα.

(κεφ. 131—138, 140).

131. Οἱ δὲ Πέρσαι γνωρίζω, ὅτι μετεχειρίζονται τὰς ἐξῆς συνηθείας· ἀγάλματα μὲν καὶ ναοὺς καὶ βωμοὺς δὲν συνηθίζουν νὰ κατασκευάζουν, ἀλλὰ καὶ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τὰ κατασκευάζουν, τοὺς θεωροῦν μωροὺς (=μωρίην ἐπιφέροντας), διότι, καθὼς ἐγὼ φρονῶ, ἐπίστευσαν, ὅτι οἱ θεοὶ δὲν εἶναι ἀνθρωπόμοροι.

φοι, ὅπως (πιστεύουν) οἱ Ἕλληνες. Αὐτοὶ ἀντιθέτως (=δὲ) συνηθίζουν ἀναβαίνοντες εἰς τὰ ὑψηλότερα ὄρη νὰ θυσιάζουν, ὀνομάζοντες Δία ὄλον τὸν θόλον τοῦ οὐρανοῦ. Θυσιάζουν δὲ πρὸς τούτοις καὶ εἰς τὸν ἥλιον, εἰς τὴν σελήνην, τὴν γῆν, τὸ πῦρ, τὸ ὕδωρ καὶ τοὺς ἀνέμους. Εἰς αὐτοὺς λοιπὸν μόνους θυσιάζουν ἔξ ἀρχῆς, βραδύτερον δὲ ἔμαθαν (=ἐπιμεμαθήκασι) νὰ θυσιάζουν καὶ εἰς τὴν Οὐρανίαν, διδαχθέντες ἀπὸ τοὺς Ἀσσυρίους καὶ τοὺς Ἀραβας.

Παρατηρήσεις.

χρεωμένους=κατηγορημ. μετοχή· ποιευμένους, ἐπιφέροντας=ἔξαρ-
τῶνται ἐκ τοῦ οἶδα ποιεῦσι=μετοχή ἀντί ποιούσι· ὅτι...οὐκ ἐνόμισαν=
αἰτιολογ. πρότασις· κατὰ περ=καθ' ἃ περ, ὅπως.

132. Ἡ δὲ θυσία πρὸς τοὺς προαναφερθέντας θεοὺς ἔχει καθιερωθῆ εἰς τοὺς Πέρσας καὶ γίνεται ὡς ἑξῆς (=ἦδε). Οὐτε βωμοὺς κατασκευάζουν οὔτε πῦρ ἀνάπτουν, ὅταν πρόκειται νὰ θυσιάσουν· δὲν μεταχειρίζονται σπονδὴν, οὔτε αὐλόν, οὔτε στεφάνους οὔτε οὐλὰς (=κοριθάρι χονδροκομμένο). Ὅταν κανεὶς θέλῃ νὰ θυσιάσῃ εἰς κάποιον ἔξ αὐτῶν (=δηλαδὴ τῶν θεῶν), ἀφοῦ ὀδηγήσῃ τὸ ζῶον εἰς τόπον καθαρὸν, ἐπικαλεῖται τὸν θεὸν ἔχει ἐστεφανωμένην τὴν τιάραν προπάντων μὲ μυρσίνην. Εἰς τὸν θυσιάζοντα ὅμως (=δὴ) δὲν ἐπιτρέπεται (=ἐγγίνεται) νὰ εὐχεται ἀγαθὰ ἰδιαιτέρως μόνον διὰ τὸν ἑαυτὸν του, ἀλλὰ εὐχεται νὰ εὐτυχοῦν ὅλοι οἱ Πέρσαι καὶ ὁ βασιλεύς· διότι φυσικὰ (=δὴ) μεταξὺ ὄλων τῶν Περσῶν περιλαμβάνεται (=γίνεται) καὶ ὁ ἴδιος (=αὐτός). Ὅταν δέ, ἀφοῦ κομματιάσῃ τὸ σφάγιον εἰς μέρη, ψήσῃ τὰ κρέατα, ἀφοῦ στρώσῃ κάτω χλόην ὅσον τὸ δυνατὸν (=ὡς) τρυφερωτέραν, προπάντων δὲ τριφύλλι, θέτει ἐπάνω εἰς αὐτὴν ὅλα τὰ κρέατα. Ἀφοῦ δὲ αὐτὸς τὰ τακτοποιήσῃ, ἀνὴρ μάγος ἰστάμενος πλησίον ψάλλει θεογονίαν, ἣ ὁποία λέγουν ἐκεῖνοι, ὅτι εἶναι μαγικὸν ἄσμα· διότι ἄνευ μάγου δὲν συνηθίζουν (=νόμος ἐστὶ) αὐτοὶ νὰ θυσιάζουν. Ἀφοῦ δὲ περιμείνῃ ὀλίγον χρόνον ὁ θυσιάσας, παίρνει μαζί του (=ἀποφέρεται) τὰ κρέατα καὶ τὰ μεταχειρίζεται εἰς ὅ,τι θέλει (=ὅ,τι μιν λόγος αἰρέει).

Παρατηρήσεις.

μέλλοντες=μετοχή χρονική, ὅταν μέλλωσι· σπονδῆ, αὐλῶ...=αἱ δο-

τικαί εἶναι ἀντικείμε. τοῦ χρέωνται· τῶν δὲ=γενική διαιρετική· *μυρ-σίνη*=δοτική τοῦ τρόπου, τοῦ ὄργάνου· *ἐγγίγνεται*=ἀπρόσωπον ῥήμα. Ὑποκείμενον ἔχει τὸ ἀπαρέμφ. *ἀρᾶσθαι*, τοῦ δὲ ἀρᾶσθαι ὑποκείμε. εἶναι τὸν *θύοντα*, τὸ ὁποῖον ἐξάγεται ἀπὸ τὴν προσωπικὴν δοτικὴν τῷ *θύοντι*· *διαμιστύλας καὶ ὑποπάσας*=μετοχὰί χρονικαί· *ἔθθηκε*=γνωμικὸς ἀόριστος σημαίνει πρᾶξιν συνήθως γιγνομένην, ἀντὶ ἐνεσιῶτος *τίθησι*· *διὰ θέντος*=γενική ἀπόλυτος· *λόγος*=λογική, φρόνησις, ἔπειτα ἐπιθυμία.

133. Συνηθίζουσι δὲ νὰ τιμοῦν περισσότερο ἀπὸ ὅλας τὴν ἡμέραν ἐκεῖνην, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ καθεὶς ἐγεννήθη. Κατ' αὐτὴν δὲ θεωροῦν ὄρθον (=δικαιοῦσι) νὰ παραθέτουσι πλουσιώτερον γεῦμα παρὰ κατὰ τὰς ἄλλας· κατ' αὐτὸ οἱ πλουσιώτεροι ἐξ αὐτῶν παραθέτουσι βοῦν καὶ ἵππον καὶ κάμηλον καὶ ὄνον, ὅλα ψημένα εἰς τὸν φοῦρον, οἱ δὲ πτωχοὶ ἐξ αὐτῶν παραθέτουσι τὰ μικρὰ πρόβατα. Ψωμί ὅμως μεταχειρίζονται ὀλίγον, ἐνῶ φαγητὰ (=ἐπιφορημασι) πολλὰ καὶ ὄχι ὅλα μαζὶ καὶ διὰ τοῦτο οἱ Πέρσαι λέγουσι, ὅτι οἱ Ἕλληνες, ὅταν τρώγουσι, παύουσι νὰ πεινοῦν, διότι τίποτε ἀξιόλογον δὲν προσφέρεται εἰς αὐτοὺς (=σφι) μετὰ τὸ δεῖπνον (=ἀπὸ δεῖπνου), ἐὰν ὅμως προσεφέρετο κάτι, δὲν θὰ ἔπαιον νὰ τρώγουσι. Εἰς τὸν οἶνον δὲ εἶναι ὑπερβολικὰ παραδεδομένοι (=προσκέαται), συνηθίζουσι δὲ νὰ συσκέπτουσι διὰ τὰς σπουδαιοτάτας ὑποθέσεις, ὅταν εἶναι μεθύσμενοι. Ὅ,τι δὲ ἀρέσῃ εἰς αὐτοὺς (=τὸ δ' ἂν ᾤδη σφι), ὅταν σκέπτονται, αὐτὸ θέτει ὑπ' ὄψιν των τὴν ἄλλην ἡμέραν, ὅταν εἶναι νηφάλιοι (=νήφουσι), ὁ οἰκοδεσπότης, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν οἰκίαν εὐρισκόμενοι συσκέπτονται. Καὶ ἂν μὲν ἀρέσῃ καὶ ὅταν εἶναι νηφάλιοι, τὸ ἐκτελοῦν, ἂν ὅμως δὲν ἀρέσῃ, τὸ ἀφήνουσι (τὸ ἀπορρίπτουσι=μετιεῖσι). Ὅσα ὅμως συζητήσουσι νηφάλιοι, ὅταν μεθύσουσι, πάλιν τὰ συζητοῦν (=ἐπιδιαγιγνώσκουσι).

Παρατηρήσεις.

ἀπασέων=γεν. διαιρετική· *δαῖτα*=δαίς, δαιτὸς=τράπεζα, γεῦμα· *τῶν ἄλλων*=γεν. συγκριτικὴ εἰς τὰ πλέον· *σιτεομένους*=μετοχὴ χρονική, ὅταν σιτέονται· *πεινῶντας*=μετοχὴ κατηγορηματικὴ· *ὅτι σφι*...=πρότασις αἰτιολογικὴ· *ἐσθίοντες*=μετοχὴ κατηγορηματικὴ· *ἂν*=πληγαίνει εἰς τὸ πάυσθαι, οὐκ ἂν πάυσθαι· *ἄδη*=ὑποί. β' ἀορ. τοῦ ἀνδάνω· *νήφουσι*=μετοχὴ δοτικῆς πτώσεως τοῦ ῥήματος νήφω=εἶμαι ξεμέθυστος· *ἐν τοῦ*...=πρότασις ἀναφορικὴ· *τὰ δ' ἂν*...=πρότασις ἐπίσης ἀναφορικὴ, ἀντὶ ἃ δ' ἂν...

134. "Όταν δὲ συναντοῦν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον εἰς τοὺς δρόμους, θὰ ἀντιληφθῆ̃ κανεῖς (=διαγνοίη ἄν τις) ἂν οἱ συναντώμενοι εἶναι τῆς ἰδίας κοινωνικῆς θέσεως (=ὅμοιοι) ἀπὸ τὸ ἐξῆς· ἀντιδηλαμὴ νὰ χαιρετᾶ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον μὲ λόγια φιλοῦνται εἰς τὰ στόματα. "Αν ὅμως ὁ ἕνας εἶναι ὀλίγον κατώτερος, φιλοῦνται εἰς τὰς παρειάς. "Αν εἶναι ὁ ἕνας πολὺ κατωτέρας καταγωγῆς, προσκυνεῖ τὸν ἄλλον γονατίζων.

135. Τιμοῦν δὲ περισσότερον ἀπὸ ὅλους μετὰ τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν τάξιν των (=μετὰ γε ἑωυτοὺς) αὐτοῦς, οἱ ὅποιοι κατοικοῦν πλησιέστατα αὐτῶν, κατὰ δεύτερον λόγον τοὺς δευτέρους (=αὐτοὺς δηλ. πού κατοικοῦν ὀλίγον πῶ πέρα), κατόπιν δὲ τιμοῦν κατ' ἀναλογίαν προχωροῦντες (=ἀναλόγως δηλ. τῆς ἀποστάσεως)· ἐλάχιστα δὲ τιμοῦν αὐτοῦς, οἱ ὅποιοι κατοικοῦν πολὺ μακρὰν ἀπ' αὐτοῦς, ἐπειδὴ φαντάζονται ὅτι οἱ ἴδιοι εἶναι πολὺ πῶ ἄριστοι κατὰ πάντα ἀπὸ ὅλους, οἱ δὲ ἄλλοι μετέχουν τῆς ἀρετῆς κατὰ τὴν ἀναφεροθεῖσαν ἀναλογίαν (=λόγον), ὅσοι δὲ κατοικοῦν πολὺ μακρὰν ἀπ' αὐτοῦς εἶναι κάκιστοι. Ξενικὰς δὲ συνηθείας οἱ Πέρσαι δέχονται εὐκόλως, προπάντων τῶν ἀνδρῶν. Οὕτω π. χ. (=καὶ γὰρ δὴ) ἐπειδὴ ἐνόμισαν, ὅτι τὸ μηδικὸν ἔνδυμα ἦτο ὤραιότερον ἀπὸ τὸ ἰδικόν των, τὸ φοροῦν, καὶ εἰς τοὺς πολέμους φέρουν τοὺς αἰγυπτιακοὺς θώρακας.

Παρατηρήσεις.

ἀλλήλοισι = ἀντικ. εἰς τὸ ἐντυγχάνοντες· *διαγνοίη ἄν τις* = εὐκτ. ἀορ. β' τοῦ διαγιγνώσκω. Ἡ εὐκτική μετὰ τοῦ ἂν ἐξηγεῖται κατὰ δύο τρόπους, ἢ μὲ τὸ δύναμαι (δύναται τις νὰ διακρίνη) ἢ μὲ μέλλοντα (θὰ διακρίνη)· *εἰ ὅμοιοί εἰσι...* = πλαγία ἐρωτηματ. πρότασις χρησιμεύουσα ὡς ἀντικείμενον εἰς τὸ διαγνοίη ἄν· *τὰ πάντα* = αἰτιατική τοῦ κατὰ τι· *ἑωυτοὺς* = ὑποκειμ. τοῦ εἶναι (ἐτεροπροσωπία)· *γομίσαντες* = αἰτιολογική μετοχή, ἐπεὶ ἐνόμισαν.

136—137. Εἰς δὲ τὰ παιδιὰ των, ἀφοῦ ἀρχίσουν ἀπὸ ηλικίας πέντε ἐτῶν μέχρι τοῦ εἰκοστοῦ, διδάσκουν τρία μόνον πράγματα, νὰ ἱπλεύουν, νὰ τοξεύουν καὶ νὰ λέγουν τὴν ἀλήθειαν. Πρωτοῦ δὲ (τὸ παιδί) γίνῃ πέντε ἐτῶν, δὲν παρουσιάζεται πρὸ τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ ζῆ̃ πλησίον τῶν γυναικῶν· γίνεται δὲ τοῦτο ἔτσι διὰ τὸν ἐξῆς λόγον, ἵνα, ἂν ἀποθάνῃ καθ' ὃν χρόνον ἀνα-

τρέφεται, μὴ προξενήσῃ εἰς τὸν πατέρα καμμίαν λύπην. Ἐπαι-
νῶ μὲν βεβαίως (=νυν) αὐτὴν τὴν συνήθειαν, ἐπαινῶ ὅμως καὶ
τὴν ἐξῆς, καὶ αὐτὸς δηλ. ὁ βασιλεὺς νὰ μὴ προξενῇ (=ἔρδειν)
κανὲν ἀθεράπευτον κακὸν (=ἀνήκεστον πάθος, δηλ. θάνατον)
εἰς κανένα διὰ μίαν αἰτίαν· ἀλλὰ ἀφοῦ σκεφθῆ, ἂν εὐρίσκη, ὅτι
τὰ ἀδικήματα εἶναι περισσότερα καὶ μεγαλύτερα ἀπὸ τὰς ὑπηρε-
σίας (=ὑπουργημάτων), τότε νὰ κάμνη χρῆσιν τοῦ θυμοῦ του.

138—140. Ὅσα δὲ δὲν τοὺς εἶναι ἐπιτετραμμένα νὰ πράτ-
τουν, οὔτε νὰ λέγουν αὐτὰ ἐπιτρέπεται. Ἐχει θεωρηθῆ δὲ εἰς
αὐτοὺς αἰσχροτάτον πράγμα τὸ ψεῦδεσθαι, κατὰ δεύτερον δὲ λό-
γον τὸ νὰ ὀφείλουν χρέος, διὰ πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους λόγους,
προπάντων ὅμως λέγουν, ὅτι εἶναι ἀνάγκη ὁ ὀφείλων νὰ λέγη
καὶ κάποιο ψεῦδος, Μέσα δὲ εἰς τὸν ποταμὸν οὔτε πτύουν οὔτε
ξεπλύνουν τὰ χεῖρα των οὔτε εἰς ἄλλον ἐπιτρέπουν αὐτά, ἀλλὰ
σέβονται ὑπερβολικὰ (=μάλιστα) τοὺς ποταμούς.

Αὐτὰ ἡμπορῶ νὰ εἶπω (=ἔχω εἰπεῖν) περὶ αὐτῶν, ἐπειδὴ
τὰ ἐγνώρισα μὲ ἀκριβείαν (=ἀτρεκέως)· τὰ ἐξῆς ὅμως σχετικῶς
μὲ τὸν νεκρὸν (=περὶ τοῦ ἀποθανόντος) λέγονται ὡς μυστικά
καὶ ὄχι καθαρὰ (=σαφηνέως), ὅτι δηλαδὴ ὁ νεκρὸς Πέρσου ἄν-
δρὸς δὲν θάπτεται, προτοῦ συρθῆ (=σπαραχθῆ=ἐλκυσθῆ) ἀπὸ
ὄρνεα ἢ ἀπὸ σκύλους. Οἱ μὲν μάγοι γνωρίζω, ὅτι κάμνουν αὐτὰ
ἀκριβῶς· διότι τὰ κάμνουν φανερά. Ἀφοῦ περιτυλίγουν τὸν νε-
κρὸν μὲ κηρὸν οἱ Πέρσαι τὸν θάπτουν (=κρύπτουσιν) εἰς τὴν
γῆν.

Παρατηρήσεις.

παιδεύουσι=ὡς παιδευτικὸν ῥῆμα συντάσσεται μὲ δύο αἰτιατικάς,
ἔχει δηλαδὴ δύο ἀντικείμενα κατὰ αἰτιατικὴν καὶ τὰ δύο, τοὺς *παῖδας*
καὶ *τρία γένηται*=ὑποκείμενον αὐτοῦ εἶναι ὁ *παῖς ἄσῃ τῷ πατρὶ*=
ἀντικείμενα εἰς τὸ προσβάλλη· *βασιλέα*=ὑποκείμ. τοῦ ἔρδειν (ἐτεροπρο-
σωπία)· *ὑπουργημάτων*=γενικὴ συγκριτικὴ ἢ δεύτερος ὅρος τῆς συγκρί-
σεως εἰς τὰ συγκριτικά *πλέω* καὶ *μέζω*· *ποιεῖν*=ὑποκείμ. τοῦ ἀπρο-
σώπου ἔξεστι, τοῦ ποιεῖν ὑποκείμενον εἶναι τὸ ἐννοούμενον *Πέρσας*·
λέγειν=ὑποκείμ. εἰς τὸ ἀπρόσωπον φασί, τὸ *ἀναγκαῖον* εἶναι κατηγο-
ρούμενον· *εἰδῶς*=αἰτιολογ. μετοχή, τοῦ ῥήματος οἶδα· *ὄπ' ὄρνιθος*=
ποιητικὸν αἶτιον εἰς τὸ *ἐλκυσθῆ· γῆ*=δοτικὴ τοπικὴ, ἀντὶ ἐν τῇ γῆ.

BIBLION ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΕΥΤΕΡΠΗ

1. Ἐκστρατεία τοῦ Καμβύσου κατὰ τῆς Αἰγύπτου. — Ἀπόπειρα τοῦ Ψαμμήτιχου, ὅπως ἐξακριβώσῃ, τίνες οἱ πρῶτοι τῶν ἀνθρώπων.

(Κεφ. 1—2).

1. Ὄταν δὲ ἀπέθανεν ὁ Κῦρος, παρέλαβε τὴν βασιλείαν ὁ Καμβύσης ὁ ὁποῖος ἦτο υἱὸς τοῦ Κύρου καὶ τῆς Κασσανδάνης, τῆς θυγατρὸς τοῦ Φαρνάσου, μετὰ τὸν προηγηθέντα θάνατον τῆς ὁποίας (=τῆς προαποθανούσης) ὁ Κῦρος καὶ ὁ ἴδιος ἐπένηθησε πολὺ καὶ εἰς ὄλους τοὺς ἄλλους, τοὺς ὁποίους ἐξουσίαζε, παρήγγειλε νὰ πενήθουν. Ὁ Καμβύσης λοιπόν, ὁ ὁποῖος ἦτο υἱὸς αὐτῆς τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ Κύρου, τοὺς μὲν Ἴωνας καὶ Αἰολεῖς ἐθεώρει ὡς δούλους πατρικούς, ἔκαμε δὲ ἐκστρατείαν (=στρατηλασίην) ἐναντίον τῆς Αἰγύπτου, ἀφοῦ ἔλαβε μαζί του καὶ ἄλλους ἐξ ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἐξουσίαζε, καὶ μάλιστα (=δὴ) καὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων, τῶν ὁποίων ἐκυριάρχει (=ἐπεκράτει).

2. Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι, προτοῦ μὲν νὰ βασιλευσῇ αὐτῶν (=σφεων) ὁ Ψαμμήτιχος, ἐνόμιζον, ὅτι αὐτοὶ ὑπῆρξαν οἱ πρῶτοι ἀπὸ ὄλους τοὺς ἀνθρώπους. Ὄταν ὅμως λαβὼν τὴν βασιλείαν ὁ Ψαμμήτιχος ἠθέλησε νὰ μάθῃ, ποῖοι ὑπῆρξαν πρῶτοι, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν (=ἀπὸ τούτου) πιστεύουν, ὅτι ἀρχαιότεροι ἀπ' αὐτοὺς ὑπῆρξαν οἱ Φρύγες, ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὅμως (=δὲ) αὐτοί. Ὁ δὲ Ψαμμήτιχος, ἐπειδὴ, προσπαθῶν νὰ εὔρῃ πληροφορίας (=πυνθανόμενος), δὲν κατώρθωνε νὰ εὔρῃ κανὲν μέσον νὰ ἐξακριβώσῃ αὐτὸ (=τούτου), ἐπενόησε τὸ ἐξῆς. Δύο παιδιά νεογέννητα τυχόντων ἀνθρώπων ἔδωκεν εἰς ἓνα ποιμένα νὰ ἀνατρέφῃ εἰς τὰ ποίμνια, ἀφοῦ διέταξε κανεῖς καμμίαν φωνὴν νὰ μὴ ἐκβάλλῃ ἐνώπιόν των, ἀλλὰ νὰ μένουν (=κέεσθαι) εἰς ἐρημικὴν κατοικίαν (=στέγη) μόνα των αὐτὰ καὶ εἰς ὥρισμένην ὥραν νὰ

ὀδηγῆ εἰς αὐτὰ (=σφι) αἶγας, ἀφοῦ δὲ χορτάσουν ἀπὸ γάλα, νὰ καταγίνεται (=διαπρήσσεσθαι) εἰς τὰς ἄλλας του ἐργασίας. Ἐκαμεν δὲ καὶ διέτασσαν αὐτὰ ὁ Ψαμμῆτιχος, διότι ἤθελε νὰ ἀκούσῃ τὰ παιδιὰ, ὅταν ἀφήσουν (=ἀπαλαχθέντων) τὰ ἀναρθρα κλαυθμηρίσματα (=κνυζημάτων), ποίαν φωνὴν θὰ βγάλουν πρῶτα. Αὐτὰ λοιπὸν καὶ ἔγιναν.

Παρατηρήσεις.

τελευτήσαντος = γενικὴ ἀπόλυτος, μετοχὴ χρονικὴ. Ἡ μετοχὴ ἀπόλυτος τίθεται, ὅταν τὸ ὑποκείμενόν της δὲν εἶναι ὄρος τῆς κυρίας προτάσεως, δηλαδὴ ὑποκαείμενον, ἀντικείμενον κτλ. *τῆς προαποθανούσης* = πρότασις ἀναφορικὴ, ἀντὶ ἧς... *ἑωυτούς* = ὑποκείμεν. τοῦ γενέσθαι, τὸ *πρώτους* = κατηγορούμενον εἰς τὸ ἑωυτούς· *ἀνθρώπων* = γεν. διαιρετικὴ· *οἵτινες γενοίατο* = πρότασις πλαγία ἐρωτηματικὴ χρησιμεύουσα ὡς ἀντικείμενον εἰς τὸ εἰδέναι· *ὡς οὐκ ἐδύνατο* = πρότασις αἰτιολογικὴ· *ἐπιτεχνῶται* = ἱστορικὸς ἐνεστώς, τιθέμενος ἀντὶ ἀορίστου, διὰ νὰ παραστήσῃ τὴν πρᾶξιν ζωηροτέραν· *διδοῖ* = ἀντὶ δίδωσι· *μηδένα* = ὑποκείμενον τοῦ ἰέναι (=ἴημι)· *μηδεμίαν φωνὴν* = ἀντικείμενον τοῦ ἰέναι· *πλήσαντα* = μετοχὴ ἀορ. α'. τοῦ πίμπλημι, ἀορ. ἐπλήσα· *ἀπαλαχθέντων* = μετοχὴ χρονικὴ, ὅταν ἀπαλαχθῶσιν· *ἄσημος* = αὐτὸς ποῦ δὲν σημαίνει τίποτε, ὅπως αἱ ἀναρθροὶ φωναὶ τοῦ βρέφους· *ἦντινα ρήξουσιν* = πρότασις πλαγία ἐρωτηματικὴ, ἀντικείμενον τοῦ ἀκούσαι.

Ἄφοῦ δὲ εἶχον περάσει δυὸ ἔτη, ἀφότου ὁ ποιμὴν ἔκαμεν (=πρήσσαντι) αὐτὰ, ἐνῶ εἰσήρχετο καὶ ἤνοιγε τὴν θύραν, καὶ τὰ δύο παιδιὰ τρέχοντα πλησίον του (=προσπίπτοντα) ἐφώναζον μὲ ἀπλωμένα τὰ χεῖρα (=ὀρέγοντα τὰς χεῖρας) βεκός. Ὅταν λοιπὸν διὰ πρώτην φορὰν τὰ ἤκουσεν ὁ ποιμὴν, δὲν εἶπε τίποτε (=ἦσυχος ὢν), ἐπειδὴ ὅμως συχνάζων πολλάκις καὶ φροντίζων διὰ τὰ παιδιὰ, ἤκουε νὰ ἐπαναλαμβάνεται συχνὰ (=πολλὸν ἦν) ἢ λέξις αὐτῆ, τότε πλέον ἀφοῦ τὸ ἐμήνυσεν (=σημήνας) εἰς τὸν κύριόν του, ὠδήγησε τὰ παιδιὰ κατὰ διαταγὴν του (=κελεύσαντα) ἐνώπιόν του. Ὅταν δὲ καὶ ὁ ἴδιος ὁ Ψαμμῆτιχος ἤκουσεν, ἐζήτει νὰ πληροφορηθῆ (=ἐπυνθάνετο), ποῖοι ἐκ τῶν ἀνθρώπων ὀνομάζουσαν κάτι βεκός, ἀναζητῶντας δὲ (=πυνθανόμενος) ἀνεκάλυψεν (=εὔρισκεν), ὅτι οἱ Φρύγες ὀνομάζουσαν (ἔτσι) τὸ ψωμί. Ἔτσι καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεγονότος (=πρήγματι) συμπεραίνοντες οἱ Αἰγύπτιοι συνεφώνησαν ὅτι οἱ Φρύγες ἦσαν παλαιότεροι (=προσβυτέροις) ἀπ' αὐτοῦ. Ὅτι μὲν ἔγινε τοιοῦτοτρόπως, τὸ

ἐπληροφορήθην (=ἤκουον) ἀπὸ τούς ἱερεῖς τοῦ ναοῦ τοῦ Ἡφαίστου, πού ὑπάρχει εἰς τὴν Μέμφιν. Οἱ Ἕλληνες ὁμῶς λέγουσιν καὶ ἄλλα πολλὰ ἀπίστευτα (=μάταια) καὶ ὅτι τάχα (=ὥς) ὁ Ψαμμήτιχος ἀφοῦ ἀπέκοψε τὰς γλώσσας τῶν γυναικῶν, ἔτσι διέταξε νὰ ζοῦν τὰ παιδιὰ πλησίον αὐτῶν τῶν γυναικῶν.

Παρατηρήσεις.

Ὡς ἐγεγόνεε = πρότασις χρονική, τὸ ὡς εἶναι εἰς τὴν ἀρχαίαν γλώσσαν σύνδεσμος χρονικός, αἰτιολογικός, εἰδικός, συμπερασματικός καὶ τελικός· *ὄρεγοντα* = τοῦ ὄρέγω = ἀπλώνω. Ἐκ τούτου τὸ ὄργυιᾶ = τὸ ἀπλωμα τῶν χειρῶν· *φοιτέοντι καὶ ἐπιμελομένῳ*. = συμφωνοῦν μετὰ τὴν παραλειπομένην δοτικὴν αὐτῶν· *βεκὸς* = κατηγορούμενον· *τι* = ἀντικείμενον τοῦ καλέουσι· *καλέοντας* = μετοχὴ κατηγορηματικὴ· *τούς Φρύγας* = ὑποκείμεν. τοῦ εἶναι· *πρεσβυτέρους* = κατηγορούμενον ὡς... *ἐποίησαντο* = πρότασις εἰδική, ἀντικείμενον τοῦ λέγουσι· *ἐκταμών* = ἄορ. β' τοῦ ἐκτέμνω.

Ἡ Αἴγυπτος. — Ἡθῆ καὶ ἔθιμα Αἰγυπτίων.

(Κεφ. 4—5, 10—12, 35—36, 78, 80).

4—5. Ἐλεγον δὲ (οἱ ἱερεῖς τῆς Αἰγύπτου), ὅτι πρῶτος ἄνθρωπος ἐβασίλευσε τῆς Αἰγύπτου ὁ Μίν. Ἐπ' αὐτοῦ, ἐκτὸς τοῦ θηβιαῖκοῦ νομοῦ (=ἐπαρχίας) ὅλη ἡ Αἴγυπτος ἦτο ἕλος καὶ ἐξ αὐτῆς τίποτε δὲν ἐξεῖχεν (ἀπὸ τὸ ὕδωρ) ἀπ' αὐτά, τὰ ὅποια τώρα εἶναι κάτω (=ἐχερθε) ἀπὸ τὴν λίμνην Μοῖριν, μέχρι τῆς ὁποίας (=ἐς τὴν) εἶναι ταξίδι (=ἀνάπλους) ἑπτὰ ἡμερῶν ἀπὸ τὴν θάλασσαν διὰ τοῦ ποταμοῦ. Καὶ μοῦ ἐφαίνοντο, ὅτι ἔλεγον ὄρθᾳ (=εὖ) περὶ τῆς χώρας. Διότι εἶναι φανερὸν εἰς κάποιον, καὶ ἂν δὲν τὸ ἤκουσε προηγουμένως, ἀλλὰ εἶδε (=τὴν χώρα), ὅποιος βέβαια ἔχει φρόνησιν, ὅτι ἡ Αἴγυπτος, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ Ἕλληνες ταξιδεύουσι (=ναυτίλλονται), εἶναι εἰς τοὺς Αἰγυπτίους χώρα ἀποκτηθεῖσα κατόπιν (=ἐπίκτητος) καὶ δῶρον τοῦ ποταμοῦ καὶ ἀκόμη καὶ τὸ ἔδαφος, τὸ ὅποιον εἶναι ὑπεράνω (=κατύπερθε) τῆς λίμνης αὐτῆς μέχρι ταξιδίου τριῶν ἡμερῶν εἶναι παρόμοιον (=ἕτερον τοιοῦτον). Διότι ἡ φύσις τοῦ ἔδαφους (=χώρας) τῆς Αἰγύπτου εἶναι τοιοῦτον· ὅταν δηλαδὴ πλέης κοντὰ (=προσπλέων), ἀκόμη καὶ μιᾶς ἡμέρας δρόμον ἂν ἀπέχῃς ἀπὸ τὴν ξηρᾶν, ἂν οὐψὺς (=κατεῖς) βολίδα (=καταπειρητηρίην), θὰ ἀνεβάσῃς λάσπην καὶ θὰ εὐρίσκεισαι εἰς βάθος ἕνδεκα ὄργυιῶν.

Τοῦτο σημαίνει, ὅτι τόσον πολὺ (=ἐπὶ τοσοῦτο) ἐκτείνεται ἡ ἐπιχωμάτωσις τῆς ξηραῶς.

Παρατηρήσεις.

πρῶτον=κατηγορούμενον εἰς τὸ Μίνα· *εἶναι*=ἐξαρτάται ἐκ τοῦ ἔλεγον ὡς ἀντικείμενον· *εἰς τὴν...* *ἐστὶ*=ἀναφορική πρότασις, εἰς ἣν ἐστὶ· *ἐδόκειον*=ὑποκείμενον αὐτοῦ εἶναι τὸ ἐννοούμενον ἱερεῖς· *γῆ*=κατηγορούμενον· *ἐπίκτητος*=ἐπιθετικὸς προσδιορισμὸς τοῦ γῆ· *δῶρον*=ἐπίσης κατηγορούμενον· *τοῦ ποταμοῦ*=γενετικὴ ὑποκειμενικὴ τοῦ δῶρον· *ἀπέχων*=μετοχὴ ἐναντιωματικὴ· *κατεῖς*=μετοχὴ β'. ἄορ. τοῦ κατήμι (=ἀττικῆς καθήμι).

10. Ταύτης λοιπὸν τῆς χώρας τὸ μεγαλύτερον μέρος, σύμφωνα πρὸς ὅσα (κατὰ περ) ἔλεγον οἱ ἱερεῖς, ἐφαίνετο καὶ εἰς ἐμὲ τὸν ἴδιον (=αὐτῷ μοι), ὅτι εἶναι ἐπίκτητον εἰς τοὺς Αἰγυπτίους. Διότι τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον εἶναι (=τὸ μεταξὺ) μεταξὺ τῶν ὄρεων πέραν τῆς Μέμφιδος, μοῦ ἐφαίνετο, ὅτι ἦτο κάποτε (=κοτε) κόλπος θαλάσσης, ὅπως ἀκριβῶς (=ὡσπερ) τὰ γύρω ἀπὸ τὴν Τροίαν καὶ Τευθρανίαν καὶ τὴν Ἐφεσον καὶ τὴν πεδιάδα τοῦ Μαιάνδρου, ἐφ' ὅσον βέβαια (=ὡς γε) εἶναι δυνατὸν νὰ παραβάλω τὰ μικρὰ αὐτὰ μὲ μεγάλα. Διότι ἐκ τῶν ποταμῶν, οἱ ὅποιοι διὰ τῆς προσχώσεως ἐσχημάτισαν (=τῶν προσχωσάντων) τὰ μέρη αὐτά, κανεῖς δὲν εἶναι ἄξιός νὰ παραβληθῆ (συμβληθῆναι) κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὑδάτων πρὸς ἓν ἀπὸ τὰ στόμια τοῦ Νείλου, ὁ ὁποῖος εἶναι πεντάστομος (ἔχει δηλαδὴ πέντε στόμια).

Παρατηρήσεις.

χώρης=γενετικὴ διαιρετικὴ· *εἶναι*=ὑποκείμενον τοῦτο τὸ πολλή (ταυτοπροσωπία), διότι τὸ ἐδόκει εἶναι προσωπικόν καὶ ἔχει τὸ ἴδιον ὑποκείμενον πολλή· *κειμένων*=μετοχὴ ἀναφορική, ἃ κείνται· *κόλπος*=κατηγορούμενον εἰς τὸ «τὸ μεταξὺ»· *τῶν ποταμῶν*=γεν. διαιρετικὴ εἰς τὸ κατωτέρω οὐδεῖς· *προσχωσάντων*=μετοχὴ ἀναφορική, οἱ προσέχωσαν· *ἐνὶ*=ἀντικείμενον τοῦ συμβληθῆναι· *ἐπὶ τις*=μετοχὴ ἀναφορική. ὅς ἐστὶ· *πενταστόμου*=κατηγορούμενον εἰς τὸ Νείλου.

11. Ὑπάρχει δὲ κόλπος θαλασσινὸς τῆς Ἀραβικῆς χώρας, ὃχι μακρὰν δὲ τῆς Αἰγύπτου, ἐκτεινόμενος (=ἐσέχων) ἐκ τῆς ὀνομαζομένης ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Παρόμοιος (=ἕτερον τοιοῦτον) κόλπος ὑποθέτω, ὅτι ὑπῆρξε καὶ ἡ Αἴγυπτος· καὶ ὁ μὲν (αἰγυπτιακὸς) ἐξετείνεται ἐκ τῆς βορείας θαλάσσης (δηλαδὴ τῆς Μεσο-

γείου) εἰς τὴν Αἰθιοπίαν, ὃ δὲ Ἄραβικὸς ἐκ τῆς νοτίας εἰσεχώρει (=ἔφευγεν) εἰς τὴν Συρίαν. Ἐὰν λοιπὸν θελήσῃ ὁ Νεῖλος νὰ ἐκτρέψῃ τὸ ρεῦμα του (=ρεῖθρον) εἰς αὐτὸν τὸν Ἄραβικὸν κόλπον, τί ἐμποδίζει αὐτὸν (τὸν κόλπον δηλ.) νὰ ἐπιχωματωθῇ, ὅταν αὐτὸς ῥέῃ ἐπὶ εἴκοσι χιλιάδας ἔτη; Ἐγὼ τουλάχιστον (=γε) ὑποθέτω (=ἔλλομαι), ὅτι καὶ ἐντὸς δέκα χιλιάδων ἐτῶν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ξηρὰ (=χωσθῆναι). Πῶς λοιπὸν (=κοῦ γε δὴ) κατὰ τὸν παρελθόντα χρόνον (=προανασιμωμένῳ) προτοῦ ἐγὼ γεννηθῶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ξηρὰ κόλπος καὶ πολὺ μεγαλύτερος ἀκόμη ἂπ' αὐτὸν (δηλ., τὸν αἰγυπτιακὸν) ὑπὸ τὸσον μεγάλου καὶ τὸσον ἐργατικοῦ;

Παρατηρήσεις.

χώρης=γενικὴ κτητικὴ εἰς τὸ κόλπος· *Ἐρυθρῆς*=κατηγορούμενον τοῦ θαλάσσης· *κόλπου*=κατηγορούμενον τοῦ Αἴγυπτον, *Αἴγυπτον*=ὑποκείμενον τοῦ γενέσθαι· *μιν*=ἀντικείμεν. τοῦ καλῶσι· *ρέοντος*=γενικὴ ἀπόλυτος, μετοχὴ χρονικὴ ἢ αἰτιολογικὴ, ὑποκείμενον τῆς τὸ αὐτοῦ, ὅταν ῥέῃ ἢ ἐπειδὴ ρεῖ· *χωσθῆναι ἂν*=ἀντικείμενον τοῦ ἔλλομαι. Τὸ ἀπαρέμφατον μετὰ τοῦ ἂν ἀναλύεται ἐδῶ μὲ εὐκτικὴν καὶ τὸν ἂν=ὅτι χωσθεῖ ἂν· *πολλῶ*=δοτικὴ τῆς ἀναφορᾶς ἢ τοῦ κατὰ τι· *τούτου*=γενικὴ συγκριτικὴ εἰς τὸ μέζων.

12. Ὅσον ἀφορᾷ (=τὰ περὶ) λοιπὸν τὴν Αἴγυπτον καὶ εἰς αὐτούς, οἱ ὁποῖοι λέγουν αὐτά, πείθομαι καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος εἶμαι πεπεισμένος (=κάρτα δοκέω), ὅτι ἔτσι εἶναι, διότι εἶδα ὅτι ἡ Αἴγυπτος ἐξέχει ἀπὸ τὴν γειτονικὴν τῆς (=ἐχομένης) χώραν καὶ κογχύλια παρουσιάζονται (=φαινόμενα) ἐπάνω εἰς τὰ ὄρη καὶ ἀλάτι (=ἄλμην) ἐπικάθηται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῶν (=ἐπανθέουσαν), ὥστε καὶ αἱ πυραμίδες νὰ καταστρέφονται (=δηλέεσθαι), καὶ ὅτι μόνον αὐτὸ τὸ ὄρος τῆς Αἰγύπτου, τὸ ὁποῖον εἶναι πέραν τῆς Μέμφιδος, ἔχει ἄμμον (=ψάμμον), πρὸς τοῦτοις δὲ (=πρὸς δὲ) ἡ Αἴγυπτος οὔτε μὲ τὴν Ἄραβικὴν χώραν, ἢ ὁποία εἶναι γειτονικὴ (=προσοῦρφ), εἶναι κάπως ὁμοία (=προσεικέλην) οὔτε μὲ τὴν Λιβύην, ἀλλ' οὔτε καὶ μὲ τὴν Συρίαν (διότι τὰ παραθαλάσσια τῆς Ἀραβίας κατοικοῦν Σύριοι), ἀλλ' ἔχει χῶμα μαῦρον (=μελάγγαιον) καὶ κάμνει ρήγματα (=καταρρηγνυμένην), ἀκριβῶς διότι εἶναι ἰλὺς καὶ πρόσχωσις, ἢ ὁποία κατεβιβάσθη (=κατενηνευγμένην) ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ ἐκ

τῆς Αἰθιοπίας. Ἡ δὲ Λιβύη γνωρίζω (=ἴδμεν), ὅτι εἶναι ἔρυθροτέρα χώρα καὶ κάπως περισσότερον ἀμμώδης, ἢ δὲ Ἄραβία καὶ ἡ Συρία εἶναι περισσότερον ἀργιλώδης καὶ πετρώδης.

Παρατηρήσεις.

Τὰ περὶ Αἰγύπτου—αἰτιατ. τοῦ κατὰ τι· αὐτὰ—ἀντικείμεν. τοῦ λέγουσι (μετοχή)· εἶναι—ὑποκείμεν. ἔχει τὸ περὶ Αἰγυπτὸν· προκειμένην—μετοχὴ κατηγορηματικὴ, ἐπίσης καὶ αἱ κατωτέρω φαινόμενα, ἐπ' ἀνθέουσιν, ἔχον κτλ.· τὰς πυραμίδας—ὑποκείμεν. τοῦ δηλέεσθαι· προσούρω—κατηγορούμενον τῇ Ἄραβίῃ· κατενηνευγμένην—μετοχὴ ἀναφορικὴ, χρόνου παρακειμ, τοῦ ρήματος καταφέρομαι· ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ—ποιητικὸν αἴτιον τοῦ κατενηνευγμένην.

35. Ἔρχομαι δὲ γὰ ἐπεκτείνω τὴν διήγησίν μου (=λόγον) περὶ τῆς Αἰγύπτου, διότι ἔχει πάρα πολλὰ ἀξιοθαύμαστα καὶ παρουσιάζει (=παρέχεται) ἔργα ἀξιολογώτερα (=λόγου μέζω) σχετικῶς πρὸς κάθε ἄλλην χώραν (=πρὸς): δι' αὐτοὺς τοὺς λόγους θὰ λεχθοῦν περὶ αὐτῆς περισσότερα. Οἱ Αἰγύπτιοι ἔκτος τοῦ ὅτι (=ἄμια) ὁ οὐρανὸς τῆς χώρας των (=κατὰ σφέας) εἶναι διαφορετικὸς καὶ ὁ ποταμὸς παρουσιάζει φύσιν διαφορετικὴν παρὰ οἱ ἄλλοι ποταμοί, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον (=τὰ πολλὰ) καθιέρωσαν ἥθη καὶ ἔθιμα (=νόμους) ἐντελῶς (=ἔμπαλιν) διαφορετικὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Εἰς αὐτοὺς (=ἐν τοῖσι) αἱ μὲν γυναῖκες πηγαίνουν εἰς τὴν ἀγορὰν (=ἀγοράζουσι) καὶ κάμνουν μικροεμπόριον (=καπηλεύουσι), οἱ δὲ ἄνδρες μένοντες εἰς τὰς οἰκίας ὑφαίνουν· ὑφαίνουν δὲ οἱ μὲν ἄλλοι ὠθοῦντες τὸ ὑφάδι (=κρόκην) πρὸς τὰ ἄνω, οἱ δὲ Αἰγύπτιοι πρὸς τὰ κάτω. Τὰ βάρη οἱ μὲν ἄνδρες σηκώνουν (=φορέουσι) ἐπὶ τῶν κεφαλῶν, αἱ δὲ γυναῖκες ἐπὶ τῶν ὤμων.

Παρατηρήσεις.

μηκυνέων—μετοχὴ τελικὴ, ἵνα μηκύνω· ὅτι... ἔχει—πρότασις αἰτιολογ. πρὸς πᾶσαν χωρὰν—ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει ἀναφορὰν. εἰρήσεται—παθητ. μέλλων ἀντι ρηθήσεται, ἔχει ὡς ποιητικὸν αἴτιον τὸ νοούμενον ὑπ' ἐμοῦ. ἢ οἱ ἄλλοι ποταμοί—δεύτερος ὅρος τῆς συγκρίσεως εἰς τὸ ἄλλοίην, τὸ ὁποῖον ἔχει ἔννοιαν συγκριτικὴν. ὠθέοντες—μετοχὴ τροπικὴ.

36. Οἱ ἱερεῖς τῶν θεῶν ἄλλοῦ μὲν (=τῇ μὲν ἄλλῃ) ἀφήνουν τὴν κόμην, εἰς τὴν Αἰγυπτὸν ὅμως ξυρίζονται. Εἰς τοὺς ἄλλους

ἀνθρώπους ὑπάρχει συνήθεια, ὅταν πενθοῦν (= ἄμα κήδει) νὰ κουρεύουν τὰ μαλλιά τῆς κεφαλῆς, εἰς ὅσους, πρὸ πάντων ἀρμόζει (= ἰκνέεται) νὰ κουρευθοῦν, οἱ Αἰγύπτιοι ὁμως κατὰ τοὺς θανάτους ἀφήνουν τὰς τρίχας νὰ αὐξάνωνται καὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ γενείου, ἐνῶ ἕως τότε ἦσαν ξυρισμένοι. Οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι ζοῦν χωριστὰ (= ἀποκέκριται) ἀπὸ τὰ (κατοικίδια) ζῶα, ἐνῶ οἱ Αἰγύπτιοι ζοῦν μαζί μὲ τὰ ζῶα. Οἱ ἄλλοι ζοῦν με σιτάρι (= πυρῶν) καὶ κριθήν, ἀλλὰ δι' ἐκεῖνον ἐκ τῶν Αἰγυπτίων, ὁ ὁποῖος ζῆ μὲ αὐτὰ εἶναι πολὺ μεγάλη ἐντροπή, κατασκευάζουν δὲ ψωμί (= σιτία) ἀπὸ ἀραβόσιτον (= ὄλυρέων), τὸν ὁποῖον μερικοὶ (= μετεξέτεροι) ὀνομάζουν ζειάς. Ζυμώνουν τὴν μὲν ζύμην (= σταῖς) μὲ τοὺς πόδας, τὸν δὲ πηλὸν μὲ τὰ χέρια. Ἐνδύματα ἐκ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἕκαστος ἔχει δύο, ἐκ δὲ τῶν γυναικῶν ἑκάστη ἓν. Τῶν πανιῶν τοὺς κρίκους καὶ τὰ σχοινιά οἱ μὲν ἄλλοι δένουν ἀπ' ἔξω, οἱ Αἰγύπτιοι δὲ ἀπὸ μέσα. Γράφουν τὰ γράμματα καὶ λογαριάζουν μὲ λιθάρια οἱ μὲν Ἕλληνες φέροντες τὴν χεῖρα ἀπὸ τὰ ἀριστερὰ πρὸς τὰ δεξιὰ, οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τὰ δεξιὰ πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ ἐνῶ κάμνουν αὐτὰ, λέγουν, ὅτι αὐτοὶ μὲν κάμνουν πρὸς τὰ δεξιὰ, οἱ δὲ Ἕλληνες πρὸς τὰ ἀριστερὰ. Μεταχειρίζονται δὲ διπλᾶ γράμματα, καὶ τὰ μὲν ἔξ αὐτῶν ὀνομάζονται ἱερά, τὰ δὲ ἄλλα λαϊκά.

Παρατηρήσεις.

νόμος = θὰ ἐννοηθῆ τὸ ἀπρὸς. ρῆμα ἐστί, τοῦ ὁποῖου ὑποκείμεν. εἶναι τὸ κεκάρθαι. τὰς **κεφαλὰς** = αἰτιατ. τοῦ κατὰ τι. **ὑπὸ θανάτους** = ὁ ἐμπρόθετος προσδιοριστὸς σημαίνει χρόνον. **ἐξυρημένοι** = μετοχὴ ἐναντιωματικὴ. **ἀπὸ πυρῶν** = ὁ ἐμπρόθετος προσδιορ. σημαίνει τὸ μέσον. **Αἰγυπτίων** = γεν. διαιρητικὴ εἰς τὸ ποιευμένω, τὰς... **καλέουσι** = πρότασις ἀναφορικὴ, ἃς καλοῦσι. **ποιοῦντες** = μετοχὴ ἐνοντιωματικὴ, καίτοι ποιούσι. **γράμμασι** = ἀντικείμενον τοῦ χρέωνται. **αὐτῶν** = γενικὴ διαιρητικὴ εἰς τὸ τὰ μὲν, τὰ δέ.

78. Κατὰ δὲ τὰ συμπόσια εἰς τοὺς πλουσίους ἔξ αὐτῶν, ὅταν τελειώσουν τὸ δεῖπνον, ἕνας ἄνθρωπος (= ἀνήρ) περιφέρει μέσα εἰς φέρετρον νεκρὸν ξύλινον, κατασκευασμένον μὲ ἀπομίμησιν (= μεμιμημένον) ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέραν (εἰς τὰ μάλιστα) καὶ διὰ τῆς ζωγραφικῆς καὶ διὰ τῆς γλυπτικῆς (= ἔργω), κατὰ τὸ μέθεγος ἐνὸς ἢ δύο περίπου πήχεων· δείχνων δὲ αὐτὸν εἰς

τὸν καθένα (=ἐκάστω) ἐκ τῶν συμποτῶν λέγει· «Ἀποβλέπων εἰς αὐτὸν πῖνε καὶ διασκέδαζε (=τέρπου)· διότι, ὅταν ἀποθά- νῃς, τέτοιος θὰ γίνῃς».

80. Μεταχειριζόμενοι δὲ τὰς πατροπαραδότους (=πατρίοισι) συνηθείας δὲν δέχονται ἄλλην καμμίαν. Συμφωνοῦν δὲ κατὰ τὸ ἐξῆς (=τόδε) μὲ μόνους τοὺς Λακεδαιμονίους ἐκ τῶν Ἑλλήνων· οἱ νεώτεροι ἔξ αὐτῶν, ὅταν συναντοῦν τοὺς γεροντοτέρους (=πρεσβυτέρους), παραμερίζουν εἰς τὸν δρόμον (=εἴκουσι) καὶ ἀλλάζουν διεύθυνσιν· καὶ παραχωροῦν τὴν θέσιν των (=ὕπανι- στέαται ἔξ ἔδρης) εἰς αὐτούς, ὅταν ἔρχονται. Κατὰ τὸ ἐξῆς ὁμως δὲν συμφωνοῦν μὲ κανένα ἄλλον· ἀντὶ νὰ χαιρετοῦν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον εἰς τὸν δρόμον προσκνυοῦν καταβιβάζοντες (=κατιέντες) τὴν χεῖρα μέχρι τοῦ γόνατος.

Παρατηρήσεις.

ἐν..συνουσίῃσι=ὁ ἐμπρόθ. προσδιορ. σημαίνει χρόνον. *αὐτῶν*= γενικὴ διαιρετική. *ἐς τὰ μάλιστα*=ὁ ἐμπρόθ. προσδιορ. σημαίνει τρό- πον. *μέγεθος*=αἰτιατικὴ τοῦ κατὰ τι. *τῶν συμποτέων*=γενικὴ διαιρε- τικὴ εἰς τὸ ἐκάστω. *ἀποθανῶν*=μετοχὴ χρονικὴ, ὅταν ἀποθάνῃς. *νό- μοισι*=ἀντικείμεν. τοῦ χρωόμενοι. *τόδε*=αἰτιατ. τοῦ κατὰ τι. *Κακεδαι- μονίοισι*=ἀντικείμεν. τοῦ συμφέροντος. *συντυγχάνοντες*=μετοχὴ χρονικὴ, ὅταν συντυγχάνωσι. *ἐπιούσι*=ἐπίσως χρόν. μετοχὴ, ὅταν ἐπίωσι. *κατι- έντες*=μετοχὴ τροπικὴ τοῦ ῥήμ. κατήμι, ἀτιτικῶς καθήμι.

3. Ἄμασις.

(κεφ. 177-179)

177. Ἐπὶ τοῦ βασιλέως Ἄμασιος λέγεται, ὅτι ἡ Αἴγυπτος τότε προπάντων (=μάλιστα δὴ τότε) ἠδύτησε ὡς πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ γινόμενα εἰς τὴν χώραν καὶ ὑπὸ τῆς χώρας εἰς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ὄλαι αἱ πόλεις τότε αἱ κατοικούμεναι ὑπῆρξαν εἰς αὐτὴν εἴκοσιν χιλιάδες. Ὁ Ἄμασις ἐπίσης (=τε) εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ὥρισε τὸν ἐξῆς νόμον εἰς τοὺς Αἰγυπτίους, κατ' ἔτος ὁ κάθε Αἰγύπτιος νὰ ἀποδεικνύῃ εἰς τὸν νομάρχη, πόθεν πορίζεται τὰ μέσα τῆς ζωῆς του (=ὄθεν βιοῦται)· ἐὰν δὲ δὲν κάμνῃ αὐτὰ καὶ δὲν ἀποδεικνύῃ, ὅτι ζῆ δικαίως (=δι- καίην ζῶν), νὰ τιμωρῆται μὲ θάνατον. Ὁ Σόλων δὲ ὁ Ἀθη-

ναϊος ἀφοῦ ἔλαβεν ἐκ τῆς Αἰγύπτου τὸν νόμον αὐτόν, τὸν ἔθε-
σεν εἰς Ἀθηναίους· αὐτὸν ἐκείνοι μεταχειρίζονται πάντοτε (=ἐς
ἀεὶ), διότι εἶναι νόμος ἄμεμπτος.

Παρατηρήσεις.

Ἐπ' Ἀμέσιος=ὁ ἐμπρόθετος προσδιορ. σημαίνει χρόνον. Αἴγυ-
πτος=ὑποκείμε. τοῦ εὐδαιμονῆσαι (ταυτοπροσωπία). τὰ...γινόμενα=αι-
τιατική τοῦ κατά τι. πόλις=αἰτιατ. πληθ. ἀντί πόλεις, ὑποκείμε. τοῦ γε-
νέσθαι (ἕτεροπροσωπία). ἀποδεικνύναι=τὸ ἀπαρέμφ. εἶναι ἐπεξήγησις
τοῦ τόδε, ὑποκείμε. ἔχει τὸ τινά. ὄθεν βιοῦται=πλαγία ἐρωτηματική
πρότασις, ἀντικείμενον τοῦ ἀποδεικνύναι. μὴ ποιοῦντα=μετοχή ὑποθε-
τική, ἐάν μὴ ποιῇ. ζόην=ἀντικείμε, τοῦ ἀποφαίνοντα. δικαίην=κατηγο-
ρούμενον τοῦ ζόην. θανάτῳ=δοτ. τοῦ μέσου ἢ τοῦ ὄργάνου. ἐόντι=με-
τοχή αἰτιολογική, ἐπεὶ ἔστι.

178. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἄμασις ὑπῆρξε φιλέλληνα καὶ ἄλλα (καλὰ)
ἔκαμεν εἰς μερικὸν (=μετεξετέρους) ἐκ τῶν Ἑλλήνων καὶ μάλι-
στα εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἤρχοντο εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἔδωκε
τὴν πόλιν Ναύκρατιν νὰ κατοικήσουν· καὶ ὅσοι δὲ ἐξ αὐτῶν δὲν
ἠθέλον νὰ κατοικήσουν, ἀλλ' ἔταξιδευον, εἰς τὸ μέρος αὐτὸ
(=αὐτοῦ), ἔδωκε τόπους, διὰ νὰ κατασκευάσουν βωμοὺς καὶ
ναοὺς διὰ τοὺς θεοὺς. Τὸν ναὸν λοιπόν, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ μεγα-
λύτερος ἀπ' αὐτοὺς καὶ ὀνομαστότερος καὶ ὁ περισσότερον συ-
χναζόμενος (=χρησιμώτατος), ὀνομάζεται δὲ Ἑλλήνιον, ὡς ἐξῆς
εἶναι αἱ πόλεις αἱ ὁποῖαι τὸν ἔκτισαν ἀπὸ κοινοῦ (=κοινῇ), ἐκ
τῶν Ἰώνων μὲν ἡ Χίος, ἡ Κῶς, ἡ Φώκαια καὶ αἱ Κλαζομεναί
ἐκ τῶν Δωριέων δὲ ἡ Ρόδος καὶ ἡ Κνίδος καὶ ἡ Ἀλικαρνασ-
σὸς καὶ ἡ Φάσηλις, ἐκ τῶν Αἰολέων δὲ μόνη ἡ Μυτιλήνη. Αὐ-
τῶν μὲν εἶναι αὐτὸς ὁ ναὸς καὶ αὐταὶ εἶναι αἱ πόλεις, αἱ ὁποῖαι
παρέχουν φροντιστὰς τοῦ ἐμπορίου· ὅσοι δὲ ἄλλαι πόλεις οἰκει-
οποιοῦνται αὐτόν, οἰκειοποιοῦνται χωρὶς νὰ ἔχουν κανὲν δικαί-
ωμα (=οὐδὲν σφι μετεόν). Χωριστὰ δὲ (=χωρὶς) οἱ Αἰγινῆται
κατεσκεύασαν δι' ἑαυτοὺς ναὸν τοῦ Διὸς καὶ ἄλλον οἱ Σάμιοι
τῆς Ἡρας καὶ οἱ Μιλήσιοι τοῦ Ἀπόλλωνος.

Παρατηρήσεις.

γενόμενος=μετοχή αἰτιολογ., ἐπεὶ ἐγένετο. Ἑλλήνων=γεν. διαίρε-
τική εἰς τὸ μετεξετέρους. ἐνοικῆσαι=καθαρῶς τελικὸν ἀπαρέμφατον,
ἰσοδυναμοῦν μὲ τελικὴν πρότασιν, ἵνα ἐνοικήσῃσι. Τοιοῦτον εἶναι ἐπί-

σης καὶ τὸ κατωτέρω ἐνιδρῦσασθαι. *τούτων*=γενικὴ κτητικὴ. *τοῦ ἐμπορίου*=γεν. ἀντικειμενικὴ εἰς τὸ προστάτας. *μετεδόν*=αἰτιατ. ἀπόλυτος τοῦ ἀπροσώπου ρήματος μέτεστι. *σφι*=δοτ, προσωπικὴ.

179. Κατὰ τὸν παλαιὸν δὲ καιρὸν μόνον ἡ Ναύκρατις ἦτο πόλις ἐμπορικὴ (=ἐμπόριον) καὶ κανὲν ἄλλο μέρος τῆς Αἰγύπτου. Ἐὰν δὲ κανεῖς ἔφθανεν (=ἀπίκοιτο) εἰς ἄλλο κανὲν ἐκ τῶν στομάτων τοῦ Νείλου, ἔπρεπε νὰ ὀρκισθῆ, ὅτι δὲν ἦλθεν ἐκουσίως (=ἐκόντα), ἂν δὲ ἠρνεῖτο νὰ ὀρκισθῆ (=ἀπομόσαντα) νὰ πλῆ μὲ τὸ ἴδιον πλοῖον εἰς τὸ Κανωβικὸν (στόμα δηλαδὴ) ἢ ἂν δὲν ἦτο δυνατὸν (=μὴ οἶά τε εἶη) νὰ πλῆ ἔνεκα ἀντιθέτων ἀνέμων, ἔπρεπε νὰ περιφέρῃ τὸ φορτίον μέσα εἰς ποταμόπλοια (=βάρισι) γύρω τοῦ Δέλτα, μέχρις ὅτου φθάσῃ εἰς τὴν Ναύκρατιν. Τόσον (=οὔτω) λοιπὸν εἶχε τιμηθῆ ἡ Ναύκρατις. Μὲ τοὺς Κυρηναίους δὲ ὁ Ἄμασις συνῆψε (=συνεθήκατο) φιλίαν καὶ συμμαχίαν. Ἀφιέρωσε δὲ καὶ ἀφιερώματα ὁ Ἄμασις εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Παρατηρήσεις.

τὸ παλαιὸν=ἡ αἰτιατ. σημαίνει χρόνον, τῶν στομάτων=γενικὴ διαιρητικὴ. *χερῆν*=παρατατικὸς τοῦ ἀπροσώπου *χερή*. *δμόσαι*=ὑποκειμ. τοῦ *χερῆν*. *ἐκόντα*=κατηγορούμενον του τινά. *περιάγειν*=ὑποκειμ. τοῦ ἀπροσ. ἔδεε. Τὸ περιάγειν ἔχει ὑποκειμ. τὸ τινά καὶ ἀντικείμενον τὰ φορτία.

BIBLION TRITON

Θ Α Λ Ε Ι Α

1. Καμβύσης και Ψαμμήνιτος.

(κεφ. 14-15)

14. Κατὰ τὴν δεκάτην δὲ ἡμέραν, ἀφ' ἧς παρέλαβε τὸ φρούριον τῆς Μέμφιδος ὁ Καμβύσης, ἀφοῦ ἐκάθισεν εἰς τὸ προάστειον τὸν βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων Ψαμμήνιτον, ὁ ὁποῖος ἐβασίλευσεν ἕξ μῆνας, ἀφοῦ ἐκάθισεν αὐτὸν μαζί με ἄλλους Αἰγυπτίους, ἐδοκίμαζε τὴν γενναιότητά του (=ψυχῆς) κάμνων τὰ ἕξις. Ἐφοῦ ἐνέδυσσε (=στείλας) τὴν θυγατέρα αὐτοῦ με δουλικὸν φόρεμα (=ἔσθητι) τὴν ἔστειλε γιὰ νερὸ κρατοῦσαν (=ἔχουσαν) ὕδριαν, ἔστειλε δὲ μαζί της ἀφοῦ ἐδιάλεξε (=ἀπολέξας) καὶ ἄλλας παρθένας τῶν πρώτων ἀνδρῶν, ὁμοίως ἐνδεδυμένας με τὴν κόρην τοῦ βασιλέως. Οὕτω δὲ αἱ παρθένοι με φωνάς (=βοῆ) καὶ κλαύματα διήρχοντο πλησίον τῶν πατέρων των, οἳ μὲν ἄλλοι ὄλοι ἐφώναζον καὶ ἔκλαιον καὶ αὐτοὶ (=ἀντέκλαιον) ἐπειδὴ ἔβλεπον τὰ παιδιὰ των ταπεινωμένα (=κεκακωμένα), ὁ δὲ Ψαμμήνιτος ἀφοῦ εἶδε μπροστά του (τὴν κόρην) καὶ τὴν ἀνεγνώρισεν, ἔσκυψεν εἰς τὴν γῆν.

Παρατηρήσεις.

ἡμέρη=δοτ τοῦ χρόνου. *τῆς ψυχῆς*=ἀντικείμε. τοῦ διεπειρατο. *στείλας*=μετοχὴ χρονικὴ τοῦ στέλλω (=ἐνδύω), ἐπεὶ ἔστειλε. *ἔσθητι*=δοτ. τοῦ ὀρνάνου. *ἐπ' ὕδωρ*=ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει σκοπόν. *βοῆ*...*κλανθμῶ*=αἱ δοτικαὶ σημαίνουν τρόπον. *παρήϊσαν*=παρατατικὸς τοῦ παρέρχομαι, ἀντὶ παρήσαν (=πάρεμι). *δρεόντες*=μετοχὴ αἰτιολογ., ἐπεὶ ἐώρων *κεκακωμένα*=μετοχὴ κατηγορηματικὴ. *προϊδὼν καὶ μαθὼν*=μετοχαὶ χρονικαί, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὡς ἀντικείμενον τὴν κόρην.

Ἐφοῦ δὲ ἐπέρασαν αἱ ὑδροφόροι, κατόπιν ἔστειλε τὸν υἱὸν

αὐτοῦ μαζί με ἄλλους δύο χιλιάδας Αἴγυπτιούς, οἱ ὅποιοι εἶχον τὴν ἰδίαν ἡλικίαν, δεμένους εἰς τὸν λαιμὸν (=αὐχένος) με χονδρὸν σχοινίον (=κάλω) καὶ με χαλινὸν εἰς τὸ στόμα (=ἐγκεχαλινωμένους). Ὡδηγοῦντο δέ, διὰ νὰ δώσουν ἀντίποινα (=ποινήν τείσοντες) διὰ τοὺς ἐξολοθρευθέντας (=ἀπολομένοισι) ἐκ τῶν Μυτιληναίων εἰς τὴν Μέμφιν μαζί με τὸ πλοῖον· διότι αὐτὰ ἐδίκασαν οἱ βασιλικοὶ δικασταί, διὰ κάθε ἄνδρα νὰ φονεύωνται δέκα ἐκ τῶν πρώτων Αἴγυπτίων. Αὐτὸς δὲ ὅταν τοὺς εἶδε νὰ περνοῦν (=παρεξιόντας) καὶ ἐ πληροφορήθη, ὅτι ὁ υἱὸς του ὠδηγεῖτο εἰς τὸν θάνατον, ἐνῶ οἱ ἄλλοι Αἰγύπτιοι, οἱ ὅποιοι ἐκάθητο γύρω του (=περικατημένων), ἔκλαιον καὶ ἠγανάκτουν πολὺ (=δεινὰ ποιούντων), αὐτὸς ἔκαμε τὸ ἴδιον (ταυτό), τὸ ὅποιον ἔκαμε καὶ διὰ τὴν θυγατέρα του. Ἄφοῦ δὲ ἐπέρασαν καὶ αὐτοί, συνέβη (=συνήνεικε) κάποιος ἄνηρ περασμένος κάπως τὴν ἡλικίαν (=ἀπληκίστερον) ἐκ τῶν ὁμοτραπέζων του (=συμποτέων), ὁ ὅποιος εἶχε χάσει (=ἐκπεπωκότα) τὴν περιουσίαν του (=ἐκ τῶν ἐόντων) καὶ δὲν εἶχε τίποτε, παρὰ ὅσα καὶ ἕνας πτωχός, καὶ ἐξήτει τὴν ἐλεημοσύνην τοῦ στρατοῦ, νὰ περάσῃ κοντιὰ ἀπὸ τὸν Ψαμμήνιον, τὸν υἱὸν τοῦ Ἄμασιος, καὶ τοὺς καθημένους ἐκ τῶν Αἴγυπτίων εἰς τὸ προάστειον. Ὁ δὲ Ψαμμήνιος μόλις τὸν εἶδε, ἀφοῦ ἔκλαυσε μεγαλοφώνως (=ἀνακλαύας μέγα) καὶ ἐκάλεσε μετὰ τὸ ὄνομά του τὸν φίλον (=ἐταῖρον), ἐκτυπα τὴν κεφαλὴν του (ὁ Ψαμμήνιος δηλαδὴ τὴν ἰδικὴν του). Ἦσαν δὲ φυσικὰ (=ἄρα) φύλακες αὐτοῦ, οἱ ὅποιοι πᾶν ὅτι ἐγένετο ὑπ' αὐτοῦ εἰς κάθε πέρασμα (=ἐξόδω) τὸ ἐγνωστοποιοῦν εἰς τὸν Καμβύσην.

Παρατηρήσεις.

παρελθουσέων = γεν. ἀπόλυτος. *ἐχόντων* = μετοχή ἀναφορική. *δεδεμένους καὶ ἐγκεχαλινωμένους* = μετοχαὶ τροπικαί. *τοὺς αὐχένους* = αἰτ. τοῦ κατὰ τι. *τὰ στόματα* = ἐπίσης αἰτιατ. τοῦ κατὰ τι. *τείσοντες* = μετ. τελική, ἵνα τείσωσι. *Μυτιληναίων* = γεν. διαιρητική. *ἀνταπόλλυσθαι* = τὸ ἀπαρέμφ. ἐπεξήγησις τοῦ ταῦτα. *παρεξιόντας* = μετοχή κατηγορηματική. *ἀγόμενον* = ἐπίσης μετοχή κατηγορηματική. *ἐπὶ θάνατον* = ὁ ἐμπρόθετος προσδιορ. σημαίνει σκοπόν. *τῶν συμποτέων* = γεν. διριφητική. *εἰ μὴ* = θὰ εὐνόησωμεν τὸ ρῆμα ἔχει. *τὴν κεφαλὴν* — αἰτ. τοῦ κατὰ τι. *αὐτοῦ* = γεν. ἀντικειμενική εἰς τὸ φύλακος. *ἐξ ἐκείνου* = ποιητικὸν αἰ. εἰς τὸ ποιούμενον.

Θαυμάσας δὲ ὁ Καμβύσης τὰς πράξεις του, ἀφοῦ ἔστειλεν ἀγγελιοφόρον, ἠρώτα αὐτὸν λέγων τὰ ἑξῆς: «Ψαμμήνιτε, ὁ Δεσπότης Καμβύσης σὲ ἐρωτᾷ, διατὶ ἄραγε ὅταν ἔβλεπες τὴν κόρη σου ταπεινουμένην καὶ τὸν υἱόν σου νὰ βαδίζῃ (=στείχοντα) εἰς τὸν θάνατον, οὔτε ἐφώναξες οὔτε ἔκλαυσες, τὸν δὲ πτωχόν, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει καμμίαν συγγένειαν (=οὐδὲν προσήκοντα) μαζί σου, ὅπως πληροφορεῖται ἀπὸ ἄλλους, ἐτίμησες;» Αὐτὸς μὲν λοιπὸν αὐτὸν ἠρώτα, ἐκεῖνος δὲ ἀπήντησε μὲ τὰ ἑξῆς: «Παιδί τοῦ Κύρου, αἱ μὲν οἰκογενεακαί μου (=οἰκίαι) συμφοραὶ ἦσαν μεγαλύτεραι ἢ ὥστε νὰ κλαύσω, ἡ δὲ δυστυχία τοῦ φίλου ἦτο ἀξία δακρύων, διότι αὐτὸς (=ὄς) ἀφοῦ ἔχασε μεγάλην εὐτυχίαν (=πολλῶν τε καὶ εὐδαιμόνων), κατήντησεν (=ἀπῖκται) εἰς πτωχείαν κατὰ τὰς παραμονάς (=οὐδῶ=κατώφλι) τοῦ γήρατος. Καὶ ὅταν ἤκρυσεν αὐτά, τὰ ὁποῖα τοῦ ἀνεφέρθησαν ὑπ' αὐτοῦ, ἐνόμισεν (=δοκέειν), ὅτι καλῶς εἶχον λεχθῆ ὑπ' αὐτοῦ (=οἶ). Λέγεται δὲ ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων, ὅτι ἐδάκρυσεν μὲν ὁ Κροῖσος (διότι κατὰ τύχην (=ἐτετεύχει) καὶ αὐτὸς εἶχεν ἀκολουθήσει τὸν Καμβύσην εἰς τὴν Αἴγυπτον), ἐδάκρυσαν δὲ οἱ παρευρισκόμενοι ἐκ τῶν Περσῶν, καὶ εἰς τὸν ἴδιον τὸν Καμβύσην εἰσηγήθη κάποιος οἶκος καὶ παρευθὺς διέταξε καὶ τὸν υἱόν του νὰ σώσουν ἀπὸ τοὺς καταδικασμένους εἰς θάνατον (=ἀπολλυμένους) καὶ τὸν ἴδιον (τὸν Ψαμμήνιτον), ἀφοῦ σηκώσουν ἀπὸ τὸ προάστειον, νὰ τὸν ὀδηγήσουν πλησίον του.

15. Τὸν υἱόν του λοιπὸν εὗρον οἱ μεταβάντες ὄχι πλέον (=οὐκέτι) ζῶντα (=περιέοντα) ἀλλὰ φονευθέντα πρῶτον, τὸν ἴδιον δὲ τὸν Ψαμμήνιτον ἀφοῦ ἐσῆκωσαν, τὸν ὠδήγησαν εἰς τὸν Καμβύσην· ἐκεῖ τοῦ λοιποῦ ἔζη μὴ πάσχων (=ἔχων) κανὲν κακὸν (=βίαιον).

Παρατηρήσεις.

Θαυμάσας=μετοχή αἰτιολ., ἐπεὶ ἐθαύμασε. διότι., οὔτε ἀνέβωσας=πρότασις πλαγία ἐρωτηματική. προσήκοντα=μετοχή ἀναφορική, ἢ ἐναντιωματική, ὅς προσήκει, ἢ καίτοι προσήκει. ἢ ὥστε ἀνακλαίων=β' ὄρος τῆς συγκρίσεως εἰς τὸ μέζω. τοῦ ἐταίρου=γενική ὑποκειμενική εἰς τὸ πένθος. ὄς...ἀπῖκται=πρότασις ἀναφορική αἰτιολογική, ἐπεὶ οὗτος...ἀπῖκται. ἐπὶ οὐδῶ=ὁ ἐμπροσθετος προσδιορισμὸς σημαίνει τόπον καὶ χρόνον. ὑπὸ τούτου=ποιητικὸν αἶτιον εἰς τὸ ἀπενεχθέντα. δοκέειν=

τὸ ἀπαρέμφα. ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ νοουμένου ῥήματος λέγεται. οἱ=δοτική ποιητικοῦ αἰτίου εἰς τὸ εἰρηθῆσαι. ἐπισπόμενος=μετοχή κατηγορηματική ἔνεκα τοῦ ἐτετεύχεε. Μὲ τὸ τυγχάνω ἢ κατηγορ. μετοχή ἐρμηνεύεται ὡς ῥήμα καὶ τὸ ῥήμα ὡς ἐπίρρημα, κατὰ τύχην ἠκολούθησε (=ἐτετεύχεε ἐπισπόμενος). ἀναστήσαντας=μετοχή χρονική, ἐπὶ ἀναστήσῃσι. περιέοντα=μετοχή κατηγορηματική ἔνεκα τοῦ εὐθρον.

2. Ὁ δακτύλιος τοῦ Πολυκράτους.

(κεφ. 39—43)

39, Ὅταν δὲ ὁ Καμβύσης ἐξεστράτευσεν ἐναντίον τῆς Αἰγύπτου, ἔκαμαν καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐστρατεία ἐναντίον τῆς Σάμου καὶ τοῦ Πολυκράτους, τοῦ υἱοῦ τοῦ Αἰάκου, ὁ ὁποῖος ἐπαναστατήσας κατέλαβε τὴν Σάμον. Ἐξουσιάζων δὲ αὐτὴν (=ἴσχω) συνωμολόγησε μὲ τὸν Ἄμασιν, τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, φιλίαν καὶ στέλνων δῶρα καὶ δεχόμενος ἄλλα παρ' ἐκείνου. Ἐντὸς ὀλίγου δὲ χρόνου εὐθύς (=αὐτίκα) ἡ δύναμις (=τὰ πρήγματα) τοῦ Πολυκράτους ἠϋξανε καὶ ἔγινε περιβόητος (=ἦν βεβωμένα) ἀνὰ τὴν Ἰωνίαν καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα· διότι ὅπου ἐπεχείρει (=ἰθύσει) νὰ ἐκστρατεύσῃ, ὅλα ἀπέβαινον (=ἐχώρει) εἰς αὐτὸν (=οἱ) ἐπιτυχῶς (=εὐτυχῶς). Εἶχε δὲ ἀποκτήσει πολεμικὰ πλοῖα (=πεντηκόντερος) ἑκατὸν καὶ χιλίους τοξότας. Ἐληλάτει (=ἔφερε καὶ ἤγε) δὲ ὄλους, χωρὶς νὰ κάμνη καμμίαν διάκρισιν· διότι τὸν φίλον ἔλεγε, ὅτι θὰ ὑποχρεώσῃ περισσότερον ὅταν ἀποδίδῃ, ὅσα ἔλαβε, παρὰ ὅταν οὐδόλως λάβῃ. Πολλὰς μὲν λοιπὸν ἐκ τῶν νήσων εἶχε κυριεύσει (=ἀραιορήκει), πολλὰς δὲ πόλεις καὶ τῆς ἠπείρου. Μεταξὺ δ' αὐτῶν καὶ τοὺς Λεσβίους, οἱ ὁποῖοι εἶχον βοηθήσει τοὺς Μιλησίους πανστρατιᾶ, ἀφ' οὗ ἐνίκησεν (=κρατήσας) εἰς ναυμαχίαν, ὑπέταξε, οἱ ὁποῖοι ὡς αἰχμάλωτοι (=δεδεμένοι) ἔσκαψαν τὴν τάφρον γύρω τοῦ τείχους τῆς Σάμου.

Παρατηρήσεις.

στρατευομένου=γεν. ἀπόλυτος, μετοχή χρονική, ὅτε ἐστρατεύετο. πέμπων καὶ δεκόμενος=μετοχαὶ τροπικαί. τὰ πρήγματα=ὑπακείμεν. τοῦ ἠϋξετο, ἀτική σύνταξις. αὐτὰ τὴν Ἰωνίαν=ὁ ἐμπρόθετος προσδιορ. σημαίνει ἔκτασιν τοπικὴν. ὅπου ἰθύσει=ἀναφορ. πρὸτασις. οἱ=δοτ. προσωπική εἰς τὸ ἐχώρει, ἀποδιδούς...λαβὼν=μετοχαὶ χρονικαὶ ἢ ὑπο-

θετικά, ὅταν (ἐάν) ἀποδιδῶ, λάβη. τῶν νήσων=γεν. διαιρετική. ναυ-
μαχίη=δοτ. τροπική ἢ τοῦ μέσου.

40. Καὶ φυσικὰ δὲν διέφευγε τὸν Ἀμασιν, ὅτι ὁ Πολυκρά-
της εὐρίσκειτο εἰς μεγάλην εὐτυχίαν (=μεγάλως εὐτυχεῶν), ἀλλὰ
ἦτο τοῦτο εἰς αὐτὸν (=οἱ) ἀντικείμενον φροντίδος (=ἐπιμελές).
Ἐπειδὴ δὲ πολὺ (=πολλῶ) ἀκόμη περισσοτέρα (=πλεῦνος) εὐ-
τυχία συνέβη εἰς αὐτὸν (=οἱ), ἀφοῦ ἔγραψεν εἰς ἐπιστολὴν (=βι-
βλίον) τὰ ἐξῆς, τὰ ἔστειλεν εἰς τὴν Σάμον: «Ὁ Ἀμασις εἰς τὸν
Πολυκράτη λέγει τὰ ἐξῆς (=ᾧδε). Εἶναι εὐχάριστον νὰ πληρο-
φορῆται, ὅτι ἄνθρωπος ἀγαπητὸς καὶ φίλος εὐτυχεῖ (=εὖ πρήσ-
σοντα)· εἰς ἐμὲ ὅμως αἱ μεγάλαι σου εὐτυχίαι δὲν ἀρέσουν ἐπει-
δὴ γνωρίζω καλὰ (=ἐπισταμένῳ), ὅτι ὁ θεὸς εἶναι φθονερός.
Καὶ κάπως θέλω καὶ ὁ ἴδιος καὶ αὐτοὶ, διὰ τοὺς ὁποίους ἐνδια-
φέρομαι (=τῶν ἂν κήδωμαι), εἰς ἄλλας μὲν ἐκ τῶν ὑποθέσεων
τῶν νὰ δυστυχοῦν (=προσπταίειν), καὶ ἔτσι νὰ περνώ (=δια-
φέρειν) τὴν ζωὴν (=αἰῶνα) ἐναλλάξ εὐτυχῶν (ἄλλοτε δηλαδὴ εὐ-
τυχῶν καὶ ἄλλοτε δυστυχῶν), παρὰ νὰ εὐτυχῶ εἰς ὅλα. Διότι δὲν
γνωρίζω ἀκόμη (=κω) κανένα ἐξ ἀκοῆς (=λόγῳ ἀκούσας); ὁ
ὁποῖος εὐτυχῶν εἰς ὅλα δὲν ἐτελείωσεν εἰς τὸ τέλος κάκιστα
(=κακῶς πρόοριζος). Σὺ λοιπὸν πειθόμενος εἰς ἐμὲ κάμε διὰ
τὰς εὐτυχίας τὰ ἐξῆς· ἀφοῦ σκεφθῆς (=φροντίσης), ὅτι εὖρης,
ὅτι σοῦ εἶναι πολυτιμότερον (=πλείστου ἄξιον) καὶ διὰ τὸ
ὁποῖον σύ, ἂν χαθῆς (=ἀπολομένῳ), παρὰ πολὺ θὰ λυπηθῆς,
αὐτὸ κάμε νὰ χαθῆς (=ἀπόβλη) κατὰ τοιοῦτον τρόπον (=οὔτω)
ὥστε νὰ μὴ φανῆ ποτὲ πλέον (=μηκέτι) εἰς τοὺς ἀνθρώπους.
Καὶ ἐάν εἰς τὸ ἐξῆς (=ἀπὸ τούτου) πλέον (=ἤδη) αἱ εὐτυχίαι
δὲν συμβαίνουν (=προσπίπτωσι) εἰς σὲ ἐναλλάξ μὲ τὰς δυστυ-
χίας, θεράπευε (=ἀκέο) αὐτὰς μὲ τὸν τρόπον, ποῦ ἐγὼ σὲ συμ-
βουλεύω (=τῶ ἐξ ἐμῶν ὑποκειμένῳ).

Παρατηρήσεις.

εὐτυχεῶν=μετοχὴ κατηγορηματικὴ ἔνεκα τοῦ ἐλάνθανε. Καὶ εἰς τὸ
ρῆμα αὐτὸ ἢ μετοχὴ ἐξηγεῖται ὡς ρῆμα καὶ τὸ ρῆμα ὡς ἐπίρρημα, ἢ ὑ-
τύχει λεληθότως (=ἐλάνθανεν εὐτυχεῶν). οἶ=δοτ. προσωπικὴ εἰς τὸ
ἦν. γενομένης=γενικὴ ἀπόλυτος, ὑποκειμ. εὐτυχίας. πυνθάνεσθαι=
ὑποκειμένον του εἶναι ἐμέ. πρήσσοντα=μετοχὴ κατηγορηματικὴ. τὸ
θεῖον=καὶ ἀντικείμενον τοῦ ἐπισταμένῳ καὶ ὑποκείμενον τοῦ ἔστι. τῶν

ἂν κήδωμαι=πρότασις ἀναφορική. τὸ μὲν τι...τὸ δέ=αίτιατικὴ τοῦ κατὰ τι. διαφέρειν=ὑποκείμενον τούτου εἶναι τὸ ἐγώ, μὲ τὸ ὅποιον συμφωνεῖ κατωτέρω ἢ μετοχῇ πρήσσων. πρόρριζος=κατηγορούμενον ἰσοδυναμοῦν μὲ ἐπίρρημα. φροντίσας=μετοχὴ χρονικὴ, ἐπὶ φροντίσης. ἀπολομένῳ=μετοχῇ ὑποθετικῇ, ἐὰν ἀπόληται. τρόπῳ=δοτ. τοῦ μέσου. ἐξ ἐμεῦ=ποιητικὸν αἷτιον εἰς τὸ ὑποκειμένῳ (=τοῦ ὑποτίθεμαι=συμβουλεύομαι).

41. Ἀφοῦ ἐδιάβασεν αὐτὴν ὁ Πολυκράτης καὶ ἐνόησεν (=νόφ λαβών), ὅτι καλῶς συνεβούλευεν αὐτὸν (=οἱ) ὁ Ἄμμασις, ἀνεζήτει διὰ ποῖον (=ἐπ' ᾧ) προπάντων (=μάλιστα) ἐκ τῶν κειμηλίων του, ἂν ἐχάνετο (=ἀπολομένῳ). θὰ ἔλυπεῖτο, ἐνῶ δὲ ἀνεζήτει, εὔρισκε τὸ ἐξῆς. Εἶχεν ἓνα δακτυλίδι, τὸ ὅποιον ἐφόρει, χρυσόδετον, κατεσκευασμένον (=ἐοῦσα) ἀπὸ σμάραγδον λίθον, ἔργον δὲ τοῦ Σαμίου Θεοδώρου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Τηλεκλέους. Ἀφοῦ λοιπὸν ἀπεφάσισε (=ἐδόκει) νὰ χάσῃ αὐτό, ἔκαμε τὰ ἐξῆς. Ἀφοῦ ἐγέμισε πλοῖον μὲ ἄνδρας, εἰσῆλθεν εἰς αὐτό, κατόπιν δὲ διέταξε νὰ τὸ φέρουν ἄνοικτὰ (=ἀναγαγεῖν) εἰς τὸ πέλαγος. Ὅταν δὲ ἔφθασε μακρὰν (=ἐκὰς) ἀπὸ τὴν νῆσον, ἀφοῦ ἀφῆρσε (=περιελόμενος) τὸ δακτυλίδιον παρουσίᾳ ὄλων (=πάντων ὁραόντων) τῶν συνταξιδιωτῶν, τὸ ἔρριπεν εἰς τὸ πέλαγος· τοῦτο δὲ ἀφοῦ ἔκαμε, ἔπλεεν ὀλίγω, ὅταν δὲ ἔφθασεν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἔλυπεῖτο (=συμφορᾷ ἐχρᾶτο).

Παρατηρήσεις.

ἐπιλεξάμενος...λαβών=μετοχὴ χρονικὴ, ἐπεὶ ἐπελέξατο, ἐπεὶ ἔλαβεν. οἱ=ἡ δοτ. ἀντικείμενον τοῦ ὑπετίθετο. ἐπ' ᾧ ἂν...ἀσηθείη=πλαγία ἐρωτηματικὴ πρότασις. τὴν ψυχὴν=αἷτιατ. τοῦ κατὰ τι. ἀπολομένῳ=μετοχῇ ὑποθετ. συμφωνοῦσα μὲ τὸ ᾧ, ἐὰν ἀπόληται. τῶν κειμηλίων=γενικὴ διαιρετικὴ. οἱ=δοτ. προσωπικὴ τοῦ ἦν, ἐστὶ μοι.=ἔχω. λίθου=γεν. τῆς ὕλης ἀποβαλεῖν=τὸ ἀπαρέμφ. εἶναι ὑποκείμ. τοῦ ἀπροσώπου ἐδόκεε. πληρώσας=μετοχὴ χρονικὴ, ἐπεὶ ἐπλήρωσε. ὡς ἐγένετο=πρότασις χρονικὴ. περιελόμενος=μετ. μέσ. ἀορ. β'. τοῦ περιαιροῦμαι, μετοχὴ χρονικὴ. ἐπεὶ περιεῖλετο. ὁρεόντων=γεν. ἀπόλυτος. ποιήσας. ἀπικόμενος=μετ. χρονικαί, ἐπεὶ ἐποίησε, ἀφίκετο.

Τὴν πέμπτην δὲ ἢ ἕκτην ἡμέραν κατόπιν αὐτῶν τὰ ἐξῆς συνεβη (=συνήνευκε) εἰς αὐτὸν (=οἱ) νὰ γίνουιν· κάποιος ἀνὴρ ἁλιεύς, ἐπειδὴ συνέλαβε μεγάλο καὶ ὠραῖο ψάρι, ἐθεώρησε καλὸν (ἡξίου) νὰ δοθῆ αὐτό (=μιν) ὡς δῶρον εἰς τὸν Πολυκράτην.

ἀφοῦ λοιπὸν τὸ ἔφερον εἰς τὰ ἀνάκτορα (=θύρας), ἔλεγεν, ὅτι ἤθελε νὰ παρουσιασθῆ (=ἔλθειν εἰς ὄψιν) εἰς τὸν Πολυκράτη, ἀφοῦ δὲ ἐπέτυχεν αὐτὸ (=χωρήσαντος), ἔλεγεν, ἐνῶ προσέφερε τὸ ψάρι : «Βασιλεῦ, ἐγώ, ὅταν τὸ ἔπιασα (=ἔλῳν), δὲν ἐθεώρησα ὀρθὸν (=ἐδικαίωσα) νὰ τὸ φέρω εἰς τὴν ἀγοράν, ἂν καὶ ζῶ ἀπὸ τὴν ἐργασίαν τῶν χειρῶν μου (=ὦν ἀποχειροβίτος), ἀλλὰ μοῦ ἐφαίνετο, ὅτι ἀξίζει γιὰ σένα καὶ γιὰ τὴν ἀρχὴν σου· εἰς σένα λοιπὸν ἀφοῦ τὸ ἔφερα, τὸ προσφέρω (=δίδωμι)». Αὐτὸς δέ, ἐπειδὴ ἠὺχαριστήθη (=ἠσθεῖς) διὰ τὰ λόγια, ἀπήντησε μὲ τὰ ἑξῆς : «Καὶ καλὰ πολὺ (=κάριτα) ἔκαμες καὶ ἡ εὐχαρίστησις (=χάρις) εἶναι διπλῆ καὶ διὰ τοὺς λόγους καὶ διὰ τὸ δῶρον· καὶ σὲ προσκαλῶ εἰς δεῖπνον». Ὁ μὲν λοιπὸν ἀλιεύς, ἀφοῦ ἐθεώρησε σπουδαῖα (=μέγα ποιούμενος) αὐτά, ἐπῆγεν εἰς τὴν οἰκίαν, ὅταν δὲ οἱ ὑπηρέται ἔκοπτον τὸ ψάρι, εὗρον εἰς τὴν κοιτίαν αὐτοῦ (=νηδὺς) ὑπάρχον τὸ δακτυλίδιον τοῦ Πολυκράτους. Ἀφοῦ δὲ τὸ εἶδον καὶ εὐθύς μόλις (=τάχιστα) τὸ ἔλαβον, τὸ ἔφερον χαίροντες εἰς τὸν Πολυκράτη, δίδοντες δὲ εἰς αὐτὸν τὸ δακτυλίδι ἔλεγον, μὲ ποῖον (=ὄτεω) τρόπον εὔρέθη. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸν νοῦν αὐτοῦ ἐμπῆκεν, ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶναι θεῖον (σημεῖον), ἔγραψεν εἰς ἐπιστολὴν ὅλα, ὅσα ἔκαμε, καὶ ὅσα (=οἶα) τοῦ εἶχον συμβῆ (=καταλελαβήκεε), ἀφοῦ δὲ ἔγραψε, τὴν ἔστειλεν εἰς τὴν Αἴγυπτον.

Παράτηρήσεις.

ἡμέρη=δοτ. τοῦ χρόνου· γενέσθαι=ὑποκείμ. τοῦ ἀπροσώπου συνήνευκε· ἀλιεύς=κατηγορούμενον τοῦ ἀνῆρ· δῶρον=κατηγορούμενον τοῦ μιν· μιν=ὑποκείμενον τοῦ δοθῆναι, πώσεως αἰτιατ. (ἕτεροπροσωπία)· χωρήσαντος=γενικὴ ἀπόλυτος· ἐλῶν=μετοχὴ χρονικὴ, ἐπεὶ εἶλον· ἐὼν=μετοχὴ ἐναντιωματικὴ, ἡ ὁποία ἔχει πρὸ αὐτῆς καὶ τὸν ἐναντιωματ. σύνδεσμον καίπερ· ἐδόκει=εἶναι προσωπικὸν καὶ ἔχει ὑποκείμ. ὁ ἰχθύς· εἶναι=ἀντικείμενον τοῦ ἐδόκει· μιν=ἀντικείμενον τοῦ φέρων καὶ τοῦ δίδωμι· ἠσθεῖς=μετοχὴ αἰτιολογικὴ, ἐπεὶ ἠσθη· τοῖσι ἔπεισι=δοτ. τῆς αἰτίας· χάρις=θὰ ἐννοήσωμεν τὸ ρῆμα ἐστί· ἡμε=παρατατ. τοῦ ἔρχομαι ἀντι ἡι (τοῦ εἶμι)· ἐνεοῦσαν=μετοχὴ κατηγορηματικὴ ἕνεκα τοῦ εὐρίσκουσι. Ὡς εἶδον=πρότασις χρονικὴ· κεχαρηκότως=μετ. τροπικὴ· ὄτεω...εὔρέθη=πρότασις πλαγία ἐρωτηματικὴ· ὡς εἰσῆλθε=πρότασις αἰτιολογικὴ· τὰ ἐποίησε=πρότασις ἀναφορικὴ, ἡ ἐποίησε.

43. Ὅταν δὲ ὁ Ἄμασις ἐδιάβασε τὴν ἐπιστολὴν, ἡ ὁποία

ἦλθεν (=ἦκον) ἀπὸ τὸν Πολυκράτη, ἀντελήφθη (=ἔμαθεν), ὅτι εἶναι ἀδύνατον εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ ἀπαλλάξῃ ἓνα ἄνθρωπον ἀπὸ τὸ μέλλον νὰ συμβῆ πρᾶγμα καὶ ὅτι ὁ Πολυκράτης, ἐπειδὴ εὐτυχεῖ εἰς ὅλα, δὲν πρόκειται νὰ ἀποθάνῃ καλῶς (=εὖ τελευτήσῃν), ἀφοῦ αὐτὸς (=ὁς) καὶ ἐκεῖνα, ποὺ χάνει, τὰ εὐρίσκει, Ἐφοῦ δὲ ἔστειλεν εἰς αὐτὸν (=οἱ) κήρυκα εἰς τὴν Σάμον, εἶπεν, ὅτι διαλύεται ἡ φιλία. Ἐκαμε δὲ αὐτὰ διὰ τὸ ἐξῆς (= τοῦδε εἵνεκεν), ὅταν εὔρη (καταλαβούσης) τὸν Πολυκράτη δυστυχίαν (=συντυχίης) φοβερὰ καὶ μεγάλη, αὐτὸς νὰ μὴ λυπηθῆ ὡς διὰ φίλον ἄνδρα.

Παρατηρήσεις.

ἐπιλεξάμενος=μετοχή χρονική, ἐπεὶ ἐπελέξατο· τὸ *ἦκον*=μετοχή ἀναφορική, ὃ ἦκε· *ὅτι...εἶη*=πρότασις εἰδική· *τελευτήσῃν*=τὸ ἀπαρέμφ. ἀντικειμένον τοῦ μέλλον· *τὰ πάντα*=αιτιατική τοῦ κατὰ τι· *ὅς...εὐρίσκει*=πρότασις ἀναφορική αιτιολογική, ἐπεὶ οὗτος εὐρίσκει· *τὴν ξεινίην*=ὑποκειμένον τοῦ διαλυέσθαι· *ἵνα μὴ...ἀλγήσειε*=πρότασις τελικὴ ἄρνητική· *καταλαβούσης*=γενική ἀπόλυτος· *τὴν ψυχὴν*=αἰτιατ. τοῦ κατὰ τι.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ

1. Ὁ Ἀρισταγόρας μεταβαίνει εἰς τὴν Σπάρτην.

(Κεφ. 49—51).

49. Ἐφθασε λοιπὸν ὁ Ἀρισταγόρας, ὁ τύραννος τῆς Μιλήτου εἰς τὴν Σπάρτην, ὅταν τὴν ἀρχὴν κατεῖχεν ὁ Κλεομένης· μετ' αὐτὸν λοιπὸν (=τῷ) ἦλθεν εἰς συνδιάλεξιν, καθὼς λέγουσι οἱ Λακεδαιμόνιοι, κρατῶν πίνακα χάλκινον, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχε χαραχθῆ (=ἐνετέμνητο) ἡ περιφέρεια (=περίοδος) ὅλης τῆς γῆς καὶ ὅλη ἡ θάλασσα καὶ ὅλοι οἱ ποταμοί. Ἀφοῦ δὲ ἦλθεν εἰς λόγους (=ἀπικνεόμενος) ὁ Ἀρισταγόρας, ἔλεγε πρὸς αὐτὸν τὰ ἑξῆς: «Κλεομένη, μὴ ἀπορήσης διὰ τὴν βίαν (=σπουδὴν) τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεώς μου· διότι ἡ παροῦσα κατάστασις (=τὰ κατήκοντα) εἶναι τοιαύτη· νὰ εἶναι τὰ παιδιὰ τῶν Ἰώνων δουλοὶ ἀντὶ ἐλευθέρων ἐντροπῇ καὶ λύπῃ μεγίστη μὲν δι' ἡμᾶς τοὺς ἰδίους, ἀκόμη δὲ καὶ ἐκ τῶν ἄλλων (=λοιπῶν) εἰς σᾶς, διότι (=ὅσῳ) εἶσθε κύριοι τῆς Ἑλλάδος. Τώρα λοιπὸν δι' ὄνομα τῶν ἑλληνικῶν θεῶν σώσατε τοὺς Ἴωνας ἀπὸ τὴν δουλείαν, ἄνδρας συγγενεῖς ἕξ αἵματος (=ὁμαίμονας). Εἶναι δὲ δυνατόν εἰς σᾶς νὰ ἐπιτύχετε ταῦτα (=χωρέειν) εὐκόλως (=εὐπετέως)· διότι οὔτε οἱ βάρβαροι εἶναι δυνατοί, καὶ σεῖς εἰς τὰ πολεμικά (=τὰ εἰς τὸν πόλεμον) ἐφθάσατε (=ἀνήκετε) εἰς τὸν μέγιστον βαθμὸν τῆς ἀνδρείας. Καὶ ὁ τρόπος τῆς μάχης αὐτῶν εἶναι τοιοῦτος, τόξα καὶ κοντὴ αἰχμή· φοροῦντες δὲ περισκελίδας πηγαίνουν εἰς τὰς μάχας καὶ σαρίκια (=κυρβασίας) εἰς τὰς κεφαλὰς· τόσον εἶναι εὐκολοὶ νὰ καταβληθῶν (=χειρωθῆναι).

Παρατηρήσεις.

ἔχοντος = γενικὴ ἀπόλυτος, ὑποκείμεν. αὐτῆς τὸ Κλεομένης· *ἔχων* = μετοχὴ τροπικὴ, ἡ ὁποία δὲν ἀναλύεται, διότι δὲν ὑπάρχει ἰσοδύναμος τροπικὴ πρότασις· *ἐν τῷ...ἐτέμνητο* = πρότασις ἀναφορικὴ, ἐν τῷ ἐτέ-

τμητοῦ τῆς ἀπίξιος=γενική ἀντικειμενική εἰς τὸ σπουδή· ὄνειδος=θά ἐννοηθῆ τὸ ἐστί, εἰς τὸ ὅποιον εἶναι ὑποκείμενον τὸ ἀπαρέμφ. εἶναι ἄνδρας· δμαίμονας=παράθεσις εἰς τὸ Ἴωνας· οἷά τέ ἐστιν=ἀπρόσωπος ἔκφρασις, τῆς ὁποίας ὑπακείμ. εἶναι τὸ χωρέειν· τὰ ἐς τὸν πόλεμον=αἰτιατ. τοῦ κατὰ τι· ἔχοντες=μετοχή τροπική· εὐπετέες εἰσὶ=σύνταξις προσωπική, ἀντὶ τῆς ἀπροσώπου εὐπετέες ἐστὶ χειρωθῆναι αὐτοῦς.

Ἔχουν δὲ καὶ ἀγαθὰ οἱ κατοικοῦντες τὴν χώραν (=ἤπειρον) ἐκείνην, ὅσα δὲν ἔχουν ὅλοι οἱ ἄλλοι μαζί (=συνάπασι ἄλλοισι), πρῶτον μὲν χρυσόν, ἔπειτα δὲ ἄργυρον καὶ χαλκὸν καὶ ὥραϊα (=ποικίλη) ἐνδύματα καὶ ζῶα καὶ δούλους· ἂν ἐπιθυμῆτε αὐτά, ἦμπορεῖτε νὰ τὰ ἔχετε οἱ ἴδιοι. Κατοικοῦν δὲ συνορεύοντες μεταξὺ τῶν (=ἐχόμενοι), καθὼς ἐγὼ θὰ εἶπω, ἐκ μὲν τούτων τῶν Ἴωνων αὐτοὶ οἱ Λυδοί, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν χώραν εὐφορον καὶ εἶναι πλουσιώτατοι εἰς ἄργυρον». Ἐλέγε δὲ αὐτὰ δεικνύων εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν ἔφερε χαραγμένην (=ἐντετμημένην) εἰς τὸν πίνακα.

Παρατηρήσεις.

ἀγαθὰ=ὑποκείμ. τοῦ ἐστί, ἀτιτική σύνταξις· χρυσός, ἄργυρος κτλ.=παραθέσεις εἰς τὸ ἀγαθὰ· θυμῶ=δοτική τοῦ τόπου, ἐν τῷ θυμῷ· πολυαργυρώτατοι=κατηγορούμενον τῆς γῆς=γενική ἀντικειμεν. εἰς τὸ περίοδον· ἐντετμημένην=κατηγορούμενον εἰς τὸ τὴν=ἦν, δηλ. περίοδον.

«Μὲ τοὺς Λυδοὺς δέ», ἐξηκολούθησε νὰ λέγῃ ὁ Ἄρισταγόρας, «συνορεύουν οἱ Φρύγες οἱ πρὸς τὴν ἀνατολήν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν περισσότερα πρόβατα καὶ περισσοτέρους καρποὺς ἀπὸ ὅλους, ὅσους ἐγὼ γνωρίζω. Μὲ τοὺς Φρύγας δὲ συνορεύουν οἱ Καππαδόκαι, τοὺς ὁποίους ἡμεῖς ὀνομάζομεν Συρίους· μὲ αὐτοὺς δὲ γειτονεύουν οἱ Κίλικες, οἱ ὁποῖοι ἐκτείνονται (=κατήκοντες) μέχρι τῆς θαλάσσης αὐτῆς (=τὴν δε), εἰς τὴν ὁποίαν κεῖται ἡ νῆσος Κύπρος, οἱ ὁποῖοι πεντακάσια τάλαντα πληρώνουν (=ἐπιτελέουσι) εἰς τὸν βασιλέα ὡς ἐτήσιον φόρον. Μὲ τοὺς Κίλικας δὲ γειτονεύουν αὐτοὶ ἐδῶ (=οἶδε) οἱ Ἀρμένιοι, οἱ ὁποῖοι καὶ αὐτοὶ ἔχουν πολλὰ πρόβατα, μὲ τοὺς Ἀρμένιους δὲ οἱ Ματιανοί, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν (=ἔχοντες) αὐτὴν τὴν χώραν. Συνορεύει δὲ μὲ αὐτοὺς αὐτὴ ἐδῶ ἡ Κισσία χώρα, εἰς τὴν ὁποίαν, ὡς γνωστὸν (=δή), πλησίον αὐτοῦ ἐδῶ τοῦ ποταμοῦ Χοάσπη κεῖνται αὐτὰ τὰ Σοῦσα, ὅπου καὶ ὁ μέγας βασιλεὺς περ-

νᾶ τὴν ζωὴν του (=δίαιταν ποιέεται) καὶ οἱ θησαυροὶ τῶν
 χορημάτων αὐτοῦ εὐρίσκονται. ἔὰν δὲ κυριεύσετε αὐτὴν τὴν πό-
 λιν, μὲ θάρρος (=θαρσέοντες) πλέον ἤμπορεῖτε νὰ μετρίεσθε
 (=ἐξίζετε) εἰς τὸν πλοῦτον (=πλούτου πέρι) μὲ τὸν Δία. Ἐλλὰ
 περὶ μὲν τῆς χώρας, ἣ ὁποία φυσικὰ (ἄρα) οὔτε πολλὴ οὔτε τό-
 σον εὐφορος εἶναι καὶ ἔχει μικρὰ σύνορα (οὐρῶν σμικρῶν) εἶναι
 ἀνάγκη σεῖς νὰ ἀναβάλλετε τοὺς πολέμους καὶ κατὰ τῶν Μεσ-
 σηνίων, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἰσόπαλοι, καὶ κατὰ τῶν Ἀρκάδων καὶ
 Ἀργείων, οἱ ὁποῖοι οὔτε χρυσὸν ἔχουν καθόλου (=χρυσοῦ ἐχό-
 μενόν ἐστιν οὐδὲν) οὔτε ἄργυρον, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ παρακινεῖ
 (=ἐνάγει) κάποιον ἢ προθυμία νὰ φονεύεται μαχόμενος ἐνῶ
 δὲ εἶναι δυνατὸν (=παρέχον) σεῖς νὰ ἐξουσιάσετε εὐκόλως (=εὐ-
 πετέως) ὅλην τὴν Ἀσίαν, θὰ προτιμήσετε ἄλλο ;»

Παρατηρήσεις.

τῶν ἐγῶ οἶδα=πρότασις ἀνσφορικῆ, ὧν. *κατήκοντες*=μετοχὴ ἀναφο-
 ρικῆ, οἱ κατήκουσι (=ἀπτικῶς καθήκουσι). *ἐλόντες*=μετοχὴ ὑποθετι-
 κῆ, ἂν ἔλητε. *θαρσέοντες*=μετοχὴ τροπικῆ. *ἀναβάλλεσθαι*=εἶναι ὑπο-
 κείμ. τῆς ἀπροσώπου ἐκφράσεως χρεόν ἐστι. *ἑμέας*=ὑποκείμ. τοῦ ἀνα-
 βάλλεσθαι (ἐτεροπροσωπία). *χρυσοῦ...ἀργύρου*=γενικὴ διαιρετικὴ εἰς
 τὸ οὐδέν. *μαχόμενον*=μετοχὴ τροπικῆ συμφωνοῦσα πρὸς τὸ τινά, τὸ
 ὁποῖον εἶναι ἀντικείμενον τοῦ ἐνάγει. *παρέχον*=αἰτιατ. ἀπόλυτος. Ἐπι-
 τῶν ἀπροσώπων ρημάτων ἀντὶ τῆς γενικῆς τίθεται αἰτιατικὴ ἀπόλυτος.
 Τὸ ἀπρόσωπον ρῆμα ἐνταῦθα εἶναι τὸ παρέχει. *τῆς Ἀσίας*=ἀντικεί-
 μενον τοῦ ἄρχειν.

50, Ὁ μὲν Ἀρισταγόρας αὐτὰ εἶπεν, ὁ δὲ Κλεομένης ἀπὴν-
 τησε μὲ τὰ ἐξῆς: «Ξένη Μιλήσιε, ἀναβάλλω νὰ σοῦ ἀπαντήσω
 τὴν τρίτην ἡμέραν». Τότε μὲν τόσον μόνον ἐπροχώρησαν (=ἤ-
 λασαν) ὅταν δὲ ἔφθασεν ἡ ὥρισμένη ἡμέρα τῆς ἀπαντήσεως
 καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸ συμφωνημένον μέρος, ἠρώτησεν ὁ Κλεομένης
 τὸν Ἀρισταγόραν, πόσων ἡμερῶν δρόμος ἦτο ἀπὸ τὴν θάλασ-
 σαν τῶν Ἰώνων μέχρι τοῦ βασιλέως. Ὁ δὲ Ἀρισταγόρας ἐνῶ
 κατὰ τὰ ἄλλα ἦτο σοφὸς καὶ μὲ ἐπιδεξιότητα (=εὖ) ἐξηπάτα
 ἐκεῖνον μὲ ψευδεῖς πληροφορίας (=διαβάλλων), εἰς αὐτὸ ἀπέ-
 τυχε· διότι ἐνῶ ἔπρεπεν αὐτὸς (=χρεόν μὴ) νὰ μὴ εἴπη τὴν ἀλή-
 θειαν (=ἔδον), ἂν βέβαια ἤθελε νὰ παρασύρη (=ἐξαγαγεῖν) τοὺς
 Σπαρτιάτας εἰς τὴν Ἀσίαν, λέγει ἐν τούτοις (δι' ὧν) διαβεβαι-

ώνων (=φάς) ὅτι ἡ ἄνοδος εἶναι (δρόμος) τριῶν μηνῶν. Αὐτὸς δέ, ἀφοῦ διέκοψε τὸν ὑπόλοιπον λόγον, τὸν ὁποῖον ὁ Ἄρισταγόρας εἶχε σκοπὸν (=ᾠρητο) νὰ λέγῃ περὶ τῆς ὁδοῦ, εἶπεν; «Ἔνε Μιλήσιε, νὰ φύγῃς ἀπὸ τὴν Σπάρτην πρὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου· διότι δὲν εἶναι καθόλου λογικὸς (=εὐπέα) ὁ λόγος τὸν ὁποῖον λέγῃς εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους, μὲ τὸ νὰ θέλῃς νὰ οδηγήσῃς αὐτοὺς δρόμον τριῶν μηνῶν μακρὰν τῆς θαλάσσης».

Παρατηρήσεις.

τοι=ἀντικείμενον τοῦ ὑποκρινέσθαι, σοί. *ὀπόων...εἴη*=πρότασις πλαγία ἐρωτηματικὴ. *ἔων*=μετοχὴ ἐναντιωματικὴ, καίτοι ἦν, *λέγειν*=ὑποκείμενον τῆς ἀπροσώπου φράσεως *χερὸν (ὄν)*. *χερὸν*=αἰτιατικὴ ἀπόλυτος, διότι τὸ ρῆμα εἶναι τὸ ἀπρόσωπον *χρή*. *μιν*=ὑποκείμενον τοῦ λέγειν (ἕτεροπροσ.). *βουλόμενον*=μετοχὴ ὑποθετικὴ ἢ αἰτιολογικὴ, εἰ ἐβούλετο, ἐπεὶ ἐβούλετο. *τὴν ἄνοδον*=ὑποκείμενον τοῦ εἶναι (ἕτεροπροσ.). *τὸν...ᾠρητο*=πρότασις ἀναφορικὴ, ὄν ᾠρητο. *περὶ δύντος ἡλίου*=ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει τὸν χρόνον. *εὐπέα*=κατηγορούμενον τὸν λόγον. *ἔθεξαν*=μετοχὴ τροπικὴ.

51. Ὁ μὲν λοιπὸν Κλεομένης ἀφοῦ εἶπεν αὐτά, ἐπῆγεν εἰς τὴνηοικίαν του. Ὁ δὲ Ἄρισταγόρας ἀφοῦ ἔλαβε κλάδον ἐλαίας, (=ἱκετηρίην), ἐπῆγεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κλεομένου, ἀφοῦ δὲ ἐμπῆκε μέσα ὡς (=ἄτε) ἱκέτης παρεκάλει τὸν Κλεομένη νὰ τὸν ἀκούσῃ, ἀφοῦ ἀπομακρύνῃ (=ἀποπέμψαντα) τὸ παιδί του· διότι ἐστέκετο ἀκριβῶς (=δὴ) πλησίον τοῦ Κλεομένου ἢ κόρη του, ἢ ὁποῖα ὠνομάζετο Γοργώ· κατὰ τύχην δὲ (=ἐτύγχανε) εἶχεν αὐτὸς μόνον αὐτὸ τὸ παιδί, τὸ ὁποῖον ἦτο ἡλικίας ὀκτῶ ἢ ἑννέα ἐτῶν. Ὁ δὲ Κλεομένης τὸν διέταξε νὰ λέγῃ ὅσα θέλει οὔτε νὰ ἐμποδισθῇ (=ἐπισχεῖν) ἕξ αἰτίας τοῦ παιδιοῦ. Τότε λοιπὸν ὁ Ἄρισταγόρας ἔδιδεν ὑποσχέσεις ἀρχίζων ἀπὸ δέκα τάλαντα, ἂν τοῦ (=οἱ) ἐκτελέσῃ ὅσα τὸν παρεκάλει, Ἐπειδὴ δὲ ὁ Κλεομένης (μὲ κίνησιν τῆς κεφαλῆς) ἠρνήθη, ἐπροχώρει ὁ Ἄρισταγόρας προσφέρων περισσότερα χρήματα (=ὑπερβάλλων τοῖσι χρήμασι), ἕως ὅτου (=ἕς ὃ) ὑπεσχέθη πενήκοντα τάλαντα, καὶ τὸ παιδί ἐφώνησε (=ἠὐδάξατο)· «Πατέρα, θὰ σὲ διαφθείρῃ ὁ ξένος, ἂν δὲν φύγῃς γρήγορα (=ἀποστὰς ἴης). Ὅτε λοιπὸν ὁ Κλεομένης εὐχαριστηθεὶς (=ἤσθεις) διὰ τὴν συμβουλήν τοῦ παιδιοῦ ἐπήγαινε εἰς ἄλλο δωμάτιον, καὶ ὁ Ἄρισταγόρας ἀνεχώρησεν ἐν-

τελῶς ἐκ τῆς Σπάρτης οὔτε ἐπετράπη (=ἐξεγένετο) εἰς αὐτὸν (=οἱ) πλέον (=ἔτι) νὰ ὁμιλήσῃ διεξοδικώτερον (=ἐπὶ πλέον) διὰ τὴν ἐκστρατείαν κατὰ τοῦ βασιλέως.

Παρατηρήσεις.

εἶπας=μετοχή χρονική, ἐπεὶ εἶπε. *ἰκετεύων*=μετοχή τροπική. *ἀποπέμψαντα*=μετοχή χρονική, ἐπὶ ἀποπέμψῃ. *τῷ Κλεομένει*=ἀντικείμεν. τοῦ προσεστίχεται. *ἔδον*=μετοχή κατηγορηματική. *ἑτέων*=γενική τῆς ἰδιότητος. *τὰ βούλεται*=πρότασις ἀναφορική, ἀντικείμενον τοῦ λέγειν. *ὑπισχνόμενος*=μετοχή κατηγορηματική *τῶν ἐδέετο*=πρότασις ἀναφορ. ἀντικείμενον τοῦ ἐδέετο. Λέγεται καθ' ἑλξιν ἀντὶ ταῦτα, ὧν ἐδέετο *ἀνανεύοντος*=μετοχή αἰτιολογική, γενική ἀόλουτος. *εἰς δ... ὑπεδέεκτο*=πρότασις ἀναφορική, τῆς ὁποίας ἡ σημασία καταντᾷ χρονική. *ἀποστάς*=μετοχή χρονική, ἐπὶ ἀποστῆς. *τοῦ παιδίου*=γενική ὑποκειμενική τοῦ παραινέσει. *ἦσθεις*=μετοχή αἰτιολογική, ἐπεὶ ἦσθη. *ἐξεγένετο*=ἀπρόσωπον ὄημα, ὑποκείμενον ἔχει τὸ σημεῖον.

2. Ἡ ἐπανάστασις τῶν Ἰώνων—Πυρπόλησις Σαρδεῶν.

(Κεφ. 67, 99—103, 105)

97, Ἐφοῦ δὲ ἐξεδιώχθη ἀπὸ τὴν Σπάρτην ὁ Ἄρισταγόρας, ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας· διότι ἡ πόλις αὐτὴ εἶχε μεγαλύτεραν δύναμιν (=ἐδυνάστευε) ἀπὸ τὰς ἄλλας. Ἐφοῦ δὲ παρουσιάσθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ δήμου (=ἐπὶ τὸν δῆμον) ὁ Ἄρισταγόρας, ἔλεγε τὰ ἴδια, τὰ ὁποῖα καὶ εἰς τὴν Σπάρτην περὶ τῶν ἀγαθῶν, τὰ ὁποῖα ὑπῆρχον εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ τοῦ περσικοῦ πολέμου, ὅτι τάχα (=ὡς) οὔτε ἀσπίδα οὔτε δόρυ μεταχειρίζονται (οἱ Πέρσαι δηλαδὴ) καὶ ἦτο εὐκολώτατον νὰ ὑποταχθῶν. Καὶ αὐτὰ λοιπὸν ἔλεγε καὶ ἐκτὸς αὐτῶν καὶ τὰ ἐξῆς, ὅτι οἱ Μιλήσιοι εἶναι ἄποικοι τῶν Ἀθηναίων καὶ εἶναι δίκαιον (=οἰκός) νὰ σώσουν αὐτούς, ἀφοῦ εἶναι ἰσχυροὶ (οἱ Ἀθηναῖοι). Καὶ δὲν ὑπάρχει τίποτε, τὸ ὁποῖον δὲν ὑπεσχέθη, ἀφοῦ πολὺ παρεκάλει, ἕως οὗ τοὺς ἔπεισε. Διότι φαίνεται (=οἶκε), ὅτι εἶναι εὐκολώτερον νὰ ἀπατήσῃ κανεὶς πολλοὺς παρὰ ἓνα, ἀφοῦ (=εἰ) τὸν Κλεομένη μὲν τὸν Λακεδαιμόνιον μόνον δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀπατήσῃ, εἰς τριάκοντα δὲ χιλιάδας Ἀθηναίους ἔκαμεν αὐτό. Οἱ Ἀθηναῖοι μὲν λοιπὸν ἀφοῦ ἐπείσθησαν, ἀπεφάσισαν νὰ στείλουν εἴκοσι πολεμικὰ πλοῖα εἰς βοήθειαν (=βοηθούς) πρὸς τοὺς Ἴωνας,

ἐκλέξαντες στρατηγὸν αὐτῶν τὸν Μελάνθιον, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀνὴρ ἐκ τῶν πολιτῶν καθ' ὅλα ἄξιος ὑπολήψεως (=δόκιμος). Αὐτὰ δὲ τὰ πλοῖα ἔγιναν εἰς τοὺς Ἑλληνας καὶ εἰς τοὺς βαρβάρους ἀρχὴ συμφορῶν.

Παρατηρήσεις.

τῶν λοιπέων = γενικὴ διαιρετικὴ εἰς τὸ μέγιστον. *ὡς...εἶψαν* = ἐπεξήγησις εἰς τὰ προηγούμενα, πρότασις εἰδική. *εὐπετέες* = κατηγορούμενον εἰς τὸ ἐννοούμενον Πέρσαι, ἐπειδὴ δὲ ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἐπίρρημα (=εὐπετῶς), ὀνομάζεται ἐπίρρηματικὸν κατηγορούμενον. *δεόμενος* = αἰτιολογικὴ μετοχή. *εἶναι* = ὑποκείμεν. τοῦ ἀπροσώπου οἴκε, *πολλοὺς* = ἀντικείμεν. τοῦ διαβάλλειν, ὑποκείμενον δὲ τοῦ διαβάλλειν εἶναι ἡ ἀόριστος ἀντωνυμία τινὰ (ἑτεροπροσωπία). *εἰ...οὐκ οἶός τε ἐγένετο* = πρότασις ὑποθετικὴ ἰσοδυναμοῦσα πρὸς αἰτιολογικὴν, *ἐποίησε* = ἔχει δύο ἀντικείμενα εἰς αἰτιατικὴν, τοῦτο καὶ μυριάδας, ποιῶ τινὰ τι. *ἀναπεισθέντες* = μετοχὴ χρονικὴ, ἐπεὶ ἀνεπίσθησαν. *βοηθούς* = κατηγορούμενον-στρατηγὸν = κατηγορούμενον. *τῶν ἀστῶν* = γενικὴ διαιρετικὴ. *τὰ πάντα* = αἰτιατικὴ τοῦ κατὰ τι. *κακῶν* = γενικὴ ἀντικειμενικὴ εἰς τὸ ἀρχή.

99—100. Ὁ δὲ Ἀρισταγόρας, ἀφοῦ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἔφθασαν μὲ εἴκοσι πλοῖα, ὀδηγοῦντες συγχρόνως πέντε πλοῖα τῶν Ἐρετριέων, καὶ ἄλλοι σύμμαχοι ἦσαν παρόντες, ἐξεστράτευσεν ὁ Ἀρισταγόρας εἰς τὰς Σάρδεις. Ὁ ἴδιος μὲν λοιπὸν δὲν ἐξεστράτευσεν, ἀλλ' ἔμεινεν εἰς τὴν Μίλητον, ἐξέλεξε δὲ ἄλλους νὰ εἶναι στρατηγοὶ τῶν Μιλησίων, τὸν ἀδελφόν του Χαροπῖνον καὶ ἐκ τῶν ἄλλων πολιτῶν τὸν Ἐρμόφαντον. Ἀφοῦ δὲ μὲ τὸν στόλον αὐτὸν οἱ Ἴωνες ἔφθασαν εἰς τὴν Ἐφεσον, τὰ μὲν πλοῖα ἄφησαν εἰς τὴν Κορησσὸν τῆς Ἐφεσίας, αὐτοὶ δὲ μὲ πολλὴν στρατιωτικὴν δύναμιν ἐξεστράτευσαν, ἀφοῦ ἔλαβαν ὀδηγούς Ἐφεσίους. Πορευόμενοι δὲ παραλλήλως τοῦ Καῦστρίου ποταμοῦ, ἀφοῦ διαβάντες τὸν Τμῶλον ἔφθασαν, ἐκυρίευσαν τὰς Σάρδεις χωρὶς κανεὶς νὰ ἀντισταθῇ εἰς αὐτούς, ἐκυρίευσαν δὲ ἐκτὸς τῆς ἀκροπόλεως ὅλα τὰ ἄλλα· τὴν δὲ ἀκρόπολιν ὑπερήσπιζεν ὁ ἴδιος ὁ Ἀρταφέρνης ἔχων δύναμιν ἀνδρῶν ὄχι ὀλίγην.

Παρατηρήσεις

νηυσί = δοτικὴ τῆς συνοδείας. *ἀγόμενοι* = μετοχὴ τροπικὴ· *στρατηγούς* = κατηγορούμενον τοῦ ἄλλους. *ἀστῶν* = γενικὴ διαιρετικὴ. *τῷ στόλῳ* = δοτικὴ τῆς συνοδείας. *ἡγεμόνας* = κατηγορούμενον τοῦ Ἐρε-

σίους· *αἰρέουσι* = ιστορικός ἐνεστώς· *ἀντιωθέντος* = γενική ἀπόλυτος, μετοχή τροπική.

181. Εἰς τὸ νὰ μὴ λεηλατήσουν δὲ αὐτοὶ τὴν πόλιν, ἐνῶ τὴν ἐκυρίευσαν, τοὺς ἠμπόδισε τὸ ἐξῆς. Εἰς τὰς Σάρδεις αἱ μὲν περισσότεραι (= πλεῦνες) οἰκίαι ἦσαν ἀπὸ καλάμους, καὶ ὅσαι δὲ αὐτῶν ἦσαν ἀπὸ πλίνθους, εἶχον τὰς στέγας ἀπὸ καλάμια. Ὅταν λοιπὸν μίαν ἐξ αὐτῶν κάποιος ἐκ τῶν στρατιωτῶν ἔκαυσε, εὐθύς τὸ πῦρ μεταδιδόμενον (= ἰὸν) ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν ἐξετείνετο εἰς ὅλην τὴν πόλιν. Ἐνῶ δὲ ἔκαίετο ἡ πόλις, οἱ Λυδοὶ καὶ ὅσοι ἐκ τῶν Περσῶν εὗρισκοντο μέσα εἰς τὴν πόλιν, ἐπειδὴ ἀπεκλείσθησαν (= ἀπολαμφθέντες) ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, διότι τὸ πῦρ κατέκαιε τὰ γύρω τελευταῖα μέρη τῆς πόλεως, συνέτρεχον εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τὸν Πακτωλὸν ποταμὸν, ὁ ὁποῖος καταβιβάζων (= καταφορέων) ψήγματα χρυσοῦ ἀπὸ τὸν Τμῶλον τρέχει διὰ μέσου τῆς ἀγορᾶς τῶν (= σφι) καὶ ἔπειτα χύνεται εἰς τὸν Ἐρμον ποταμὸν, αὐτὸς δὲ εἰς τὴν θάλασσαν· εἰς αὐτὸν λοιπὸν τὸν Πακτωλὸν συναθροιζόμενοι οἱ Λυδοὶ καὶ οἱ Πέρσαι καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν ἠναγκάζοντο νὰ ἀμύνωνται. Οἱ δὲ Ἴωνες ἐπειδὴ ἔβλεπαν ἄλλους μὲν ἐκ τῶν ἐχθρῶν νὰ ἀμύνωνται, ἄλλους δὲ μὲ πολὺ πλῆθος νὰ ὀρμοῦν, ὑπεχώρησαν, ἐπειδὴ ἐφοβήθησαν, εἰς τὸ ὄρος, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται Τμῶλος, ἀπ' ἐκεῖ δὲ τὴν νύκτα (= ὑπὸ νύκτα) ἔφυγον πρὸς τὰ πλοῖα.

Παρατηρήσεις.

τὸ *λεηλατῆσαι* = ἀντικείμενον τοῦ ἔσχε· *σφέας* = ὑποκείμεν. τοῦ *λεηλατῆσαι* (ἐτεροπρασωπία)· *ἐλόντας* = μετοχή ἐναντιωματική, καίτοι εἶλον· *αὐτέων* = γεν. διαιρετική· *καλάμου* = γενική τῆς ὕλης· *ὡς ἐνέπηρσε* = πρότασις χρονική ἢ αἰτιολογική· *ἰὸν* = μετοχή αἰτιολογική, ἐπεὶ ἦει, τοῦ ρήματος εἶμι· *καιομένων* = γενική ἀπόλυτος, μετοχή χρονική· *ἀπολαμφθέντες* = μετοχή αἰτιολογική· *νεμομένου* = γενική ἀπόλυτος, μετοχή αἰτιολογική· *σφι* = πληγαίνει εἰς τὸ ἀγορῆς ὡς δοτ. κτητική ἀντι γενικῆς (σφῶν)· *ἀμυνομένους* = μετοχή κατηγορηματική, ὅπως καὶ κατωτέρω τὸ προσφερομένους· *ὑπὸ νύκτα* = ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει χρόνον.

102. Καὶ αἱ μὲν Σάρδεις ἐπυρπολήθησαν, μαζί δὲ μὲ αὐτὰς (= ἐν τῆσι) καὶ ὁ ναὸς τῆς ἐγχωρίας θεᾶς Κυβήβης, τὸ ὁποῖον μεταχειριζόμενοι ὡς πρόφασιν (= σκηπτόμενοι) ὕστερον οἱ Πέρ-

σαι ἔκαιον πρὸς ἀντεκδίκησιν (=ἀντενεπίμπρασαν) τοὺς ἐν Ἑλλάδι ναοὺς. Τότε δὲ οἱ Πέρσαι, οἱ ὅποιοι κατόκουν (=νομοὺς ἔχοντες) ἐντεῦθεν τοῦ Ἑλλήσποντου ποταμοῦ, ὅταν ἐπληροφορήθησαν αὐτά, συνεκέντροῦντο καὶ ἐβοήθουν τοὺς Λυδοὺς. Καὶ φυσικὰ δὲν εὐρήκαν πλεον τοὺς Ἴωνας νὰ μένουν εἰς τὰς Σάρδεις (=ἐόντας), ἀλλὰ ἀκολουθοῦντες κατὰ ἕχνη (=κατὰ στίβον) ἐπρόφθασαν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἐφεσον. Καὶ ἀντετάχθησαν μὲν οἱ Ἴωνες, ἀφοῦ δὲ συνεπλάκησαν (=συμβalόντες), ἠττήθησαν ὀλοσχερῶς (πολλόν). Καὶ πολλοὺς ἄλλους καὶ ὀνομαστοὺς ἐξ αὐτῶν ἐφόνευσαν οἱ Πέρσαι, μεταξὺ δὲ μάλιστα αὐτῶν καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν Ἐρετριέων Εὐαλκίδη, ὁ ὁποῖος καὶ νίκας ἐκέρδισεν εἰς ἀγῶνας (=στεφανηφόρους ἀγῶνας ἀναραιορηκότα) καὶ ὑπὸ τοῦ Σιμωνίδου τοῦ Κεῖου πολὺ ἐξυμνήθη (=αἰνεθέντα). Ὅσοι δὲ ἐξ αὐτῶν ἐσώθησαν ἀπὸ τὴν μάχην, διεσκορπίσθησαν ἀνὰ τὰς πόλεις (των).

Παρατηρήσεις.

ἐνεπρήσθησαν = παθητ. ὀριστος τοῦ ἐμπίμπρημι. τὸ... *ἀντενεπίμπρασαν* = πρότασις ἀναφορικῆ. *ἐόντας* = μετοχὴ κατηγορηματικῆ τοῦ Ἴωνας. *πολλόν* = ἐπιρρηματικὸς προσδιορισμὸς ἀντὶ πολὺ. *αὐτῶν* = γενικὴ διαιρετικῆ. *ἀναραιορηκότα*... *αἰνεθέντα* = μετοχαὶ ἀναφορικαί. *ἀγῶνας* = ἀντικείμενον οὐστοιχὸν ἢ ἐσωτερικόν.

103. Τότε μὲν λοιπὸν τοιουτοτρόπως ἠγωνίσθησαν' κατόπι δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ἀφοῦ καθ' ὀλοκληρίαν ἐγκατέλειψαν τοὺς Ἴωνας, μολοντί πολὺ τοὺς παρεκάλει (=ἐκκαλομένου) δι' ἀγγελιοφόρων ὁ Ἀρισταγόρας, ἠρνήθησαν νὰ βοηθήσουν αὐτοὺς. Οἱ δὲ Ἴωνες, ἀφοῦ ἐστερήθησαν τῆς συμμαχίας τῶν Ἀθηναίων, ἐπειδὴ τοιουτοτρόπως εἶχον συμπεριφεροθῆ πρὸς τὸν Δαρεῖον, οὐδὸλως ὀλιγώτερον πλεον (=οὐδὲν δὴ ἔσσαν) ἐτοίμαζον τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ βασιλέως. Ἀφοῦ δὲ ἔπλευσαν πρὸς τὸν Ἑλλήσποντον καὶ τὸ Βυζάντιον καὶ ὄλας τὰς ἄλλας πόλεις εἰς τὸ μέρος αὐτὸ ὑπέταξαν καὶ πλεύσαντες πέραν (=ἔξω) τοῦ Ἑλλησπόντου τὸ περισσότερον μέρος τῆς Καρίας ἔκαμαν σύμμαχόν των' διότι ἢ Καῦνος, ἢ ὁποία προηγομένως δὲν ἤθελε νὰ γίνῃ σύμμαχος, ὅταν ἔκαυσαν τὰς Σάρδεις, τότε καὶ αὐτὴ προσεχώρησεν εἰς αὐτοὺς (σφι). Οἱ δὲ Κύπριοι ὄλοι ἦλθον μὲ τὸ μέρος αὐτῶν ἐθελουσίως (ἐθελονταί) πλὴν τῶν Ἀμαθουσίων.

Παρατηρήσεις.

τὸ *παράπαν* = ἐπιρρηματικός προσδιορισμός τοῦ τρόπου. *ἐπικαλομένου* = γεν. ἀπόλυτος, μετοχή ἐναντιωματική, καίτοι ἐπεκαλεῖτο. *πολλά* = σύστοιχον ἢ ἐσωτερικόν ἀντικείμενον τοῦ ἐπικαλομένου, ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὸ πολλὰς ἐπικλήσεις. *Ἀθηναίων* = γεν. ὑποκειμενική τοῦ *συμαχίας*. *ταύτη* = ἀντί ἐπιρρήματος, εἰς αὐτὸ τὸ μέρος, ἐπιρρηματ. προσδιορισμός. *Καρίης* = γεν. διαιρετική. *σφι* = ἀντικείμενον τοῦ προσεγένετο *ἐθελονταί* = ἐπιρρηματικόν κατηγορούμενον εἰς τὸ Κύριοι καὶ ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἐπίρρημα = ἐθελουσίως.

105. Εἰς δὲ τὸν βασιλέα Δαρεῖον μόλις ἀνηγγέλθη, ὅτι αἱ Σάρδεις κυριευθεῖσαι ἐπυροπολήθησαν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Ἰώνων, ὁ δὲ ἀρχηγὸς τῆς συγκεντρώσεως τῶν στρατευμάτων, ὥστε νὰ προετοιμασθοῦν αὐτὰ δολίως (= συνυφανθῆναι), ἦτο ὁ Μιλήσιος Ἀρισταγόρας, πρῶτον μὲν λέγεται ὅτι αὐτός, ὅταν ἔμαθεν αὐτά, χωρὶς νὰ δώσῃ καμίαν σημασίαν εἰς τοὺς Ἴωνας (= λόγον ποιησάμενον), ἐπειδὴ ἐγνώριζε καλά, ὅτι αὐτοὶ δὲν θὰ μείνουν ἀτιμώρητοι (= οὐ καταπροΐξονται) διὰ τὴν ἀποστασίαν των (= ἀποστάντες), ἠρώτησε ποῖοι ἦσαν οἱ Ἀθηναῖοι· κατόπιν δέ, ἀφοῦ ἐπληροφορήθη, ἐζήτησε τὸ τόξον του, ἀφοῦ δὲ τὸ ἔλαβε καὶ ἔβαλεν εἰς αὐτὸ βέλος (= δῆστον), τὸ ἔρριπεν (= ἀπεῖναι) ἄνω πρὸς τὸν οὐρανὸν καί, ὅταν ἔρριπεν αὐτὸ εἰς τὸν ἀέρα, εἶπε· «Ζεῦ, εἴθε νὰ ἀξιωθῶ νὰ τιμωρήσω (= τείσασθαι τοὺς Ἀθηναίους». Ἀφοῦ δὲ εἶπεν αὐτά, διέταξεν ἕνα ἐκ τῶν δούλων του, ὅταν παρατίθεται εἰς αὐτὸν δεῖπνον, τρεῖς φορὰς νὰ τοῦ λέγῃ· «Κύριε, νὰ θυμῆσαι τοὺς Ἀθηναίους».

Παρατηρήσεις.

Σάρδεις = ἐποκείμε. τοῦ ἐμπεπρήσθαι (ἕτεροπρ.). ὑπὸ *Ἀθηναίων* = ποιητικὸν αἷτιον. *τῆς συλλογῆς* = γεν. ἀντικειμ. εἰς τὸ ἡγεμόνα. *εἰδόμενα* = μετοχή αἰτιολογική, ἐπεὶ εὐ ἦδει. *εἰρέσθαι* = ἀντικειμ. τοῦ λήγεται. *οὔτινες εἶεν* = πρότασις πλαγία ἐρωτηματική. *αἰτῆσαι* = ἀντικειμ. τοῦ λέγεται. *λαβόντα... ἐπιθέντα* = χρονικαὶ μετοχαί, ἐπεὶ ἔλαβε, ἐπεὶ ἐπέθηκε. *ἀπεῖναι* = ἀπτ. ἀφείναι, ἀπαρέμφ. ἄορ. β' τοῦ ἀφίημι. *τείσασθαι* = ὑποκειμ. τοῦ ἐχγενέσθαι, τὸ ὑποῖον εἶναι ἀπρόσωπον, ἐκγίγνεται = ἕξεσι. *προκειμένου* = γενική ἀπόλυτος.

BIBLION EKTON

Ε Ρ Α Τ Ω

1. Καταστροφή Μιλήτου—τέλος τῆς επαναστάσεως.

(κεφ. 6-7, 18, 20-21, 31-32, 33, 42)

6-7. Οἱ στρατηγοὶ τῶν Περσῶν ἀφοῦ συνεκέντρωσαν τὰ στρατεύματά των (= συστραφέντες) καὶ ἀπετέλεσαν ἕνα στρατόν, ἐβάδισαν κατὰ τῆς Μιλήτου, χωρὶς νὰ δώσουν πολλὴν σημασίαν εἰς τὰς ἄλλας πόλεις. Οἱ δὲ Ἴωνες, ὅταν ἐπληροφορήθησαν αὐτὰ, ἀπεφάσισαν (= ἔδοξε) πεζικὸν μὲν στρατόν νὰ μὴ συναθροίσουν ἐναντίον (= ἀντίξουν) τῶν Περσῶν, ἀλλ' οἱ ἴδιοι οἱ Μιλήσιοι νὰ προστατεύσουν τὰ τεῖχη, νὰ ὀπλίσουν (= πληροῦν) δὲ τὸ ναυτικὸν χωρὶς νὰ ἀφήσουν κανὲν ἀπὸ τὰ πλοῖα, ἀφοῦ δὲ τὰ ὀπλίσουν, νὰ συγκεντρωθοῦν (= συλλέγεσθαι) τάχιστα εἰς τὴν Λάδην, διὰ νὰ ναυμαχήσουν διὰ τὴν (= προναυμαχήσοντας) Μίλητον· ἡ δὲ Λάδη εἶναι νῆσος μικρά, κειμένη πλησίον τῆς πόλεως τῶν Μιλησίων.

Παρατηρήσεις.

συστραφέντες, ποιήσαντες—χρονικαὶ μετοχαί, ἐπεὶ συνεστράφησαν, ἐπεὶ ἐποίησαν. *ἔδοξε*—ἀπρόσωπον ῥῆμα καὶ ἔχει ὑποκείμενα τὰ ἀπαρέμφ. συλλέγειν, πληροῦν, συλλέγεσθαι. *ἀντίξουν*—ἐπιρρηματικὸν κατηγορούμενον. *Μιλησίους*—ὑποκείμενον τοῦ ῥύεσθαι (ἕτεροπρο.). *πληρώσοντας*—μετοχὴ χρονικὴ, ἐπὶ πληρώσασσι. *προναυμαχήσοντας*—μετοχὴ τελελική, ἵνα προναυμαχήσασσι.

18-21. Οἱ δὲ Πέρσαι ἀφοῦ καὶ εἰς τὴν ναυμαχίαν ἐνίκηον τοὺς Ἴωνας, πολιορκοῦντες τὴν Μίλητον καὶ ἀπὸ ξηρᾶς καὶ ἀπὸ θαλάσσης καὶ σκάπτοντες ὑποκάτω (= ὑπορύσσοντες) τὰ τεῖχη καὶ χρησιμοποιοῦντες (= προσφέροντες) παντὸς εἴδους (= παντοίας) μηχανάς, ἐκυρίευσαν ταύτην ἐξ ὀλοκλήρου (= κατ' ἄκρης) κατὰ τὸ ἕκτον ἔτος ἀπὸ τῆς επαναστάσεως τοῦ Ἀρισταγόρα· καὶ ἐξανδραπόδισαν τὴν πόλιν (ἐπώλησαν δηλαδὴ τοὺς ἀνθρώπους ὡς

δούλους). Ἄπ' ἐδῶ οἱ συλληφθέντες ἐκ τῶν Μιλησίων ὠδηγοῦντο εἰς τὰ Σοῦσα. Ὁ δὲ βασιλεὺς Δαρεῖος, χωρὶς νὰ κάμῃ ἄλλο κανὲν κακὸν εἰς αὐτούς, τοὺς κατόπισεν εἰς τὴν λεγομένην Ἐρυθρὰν θάλασσαν (Περσικὸν κόλπον) εἰς τὴν πόλιν Ἄμπην, πλησίον τῆς ὁποίας ῥέων ὁ ποταμὸς Τίγρης χύνεται εἰς τὴν θάλασσαν. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἔκαμαν φανερόν, ὅτι ἐλυπήθησαν ὑπερβολικὰ (=ὑπεραχθεσθέντες) διὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Μιλήτου καὶ κατὰ πολλοὺς ἄλλους τρόπους (=ἄλλη πολλαχῆ) καὶ μάλιστα ὅταν ὁ Φρύνιχος ἔγραψε τραγωδίαν (=ποίησαντι δράμα) τὴν ἄλωσιν τῆς Μιλήτου καὶ παρέστησε (=διδάξαντι) αὐτό, τὸ θέατρον ἀνελύθη εἰς δάκρυα καὶ ἐτιμώρησαν αὐτὸν (=μιν) μὲ πρόστιμον χιλίων δραχμῶν, διότι ἐνθύμισεν ἰδικὰς τῶν συμφορὰς, καὶ διέταξαν κανεῖς ποτὲ πλέον (μηκέτι) νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτῆς τῆς τραγωδίας.

Παρατηρήσεις.

τῆ ναυμαχία=δοτικὴ τοῦ ὄργανου. *πολιορκέοντες*. ὑπορύσσοντες, προσφέροντες=τροπικαὶ μετοχαί. *κατ' ἄκρης*=ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει τρόπον. *ἔτει*=δοτικὴ τοῦ χρόνου. *τῶν Μιλησίων*=γενικὴ διαιρετικὴ. *ποίησας*=ἔχει δύο ἀντικείμενα κατ' αἰτιατικὴν, σφέας καὶ κακόν. *ποιῶ* τινά τι. *ὑπεραχθεσθέντες*=μετοχὴ κατηγορηματικὴ τοῦ Ἀθηναῖοι. *ἄλώσι*=δοτ. τῆς αἰτίας. *δράμα*=κατηγορούμενον, τὸ ἄλωσιν ἀντικείμενον τοῦ ποιήσαντι. *μιν*=ἀντικείμενον τοῦ ἐζημίωσαν. *ἀναμνήσαντα*=οἰτιολογ. μετοχὴ. ἐπεὶ ἀνέμνησεν. *μηδεὶ*=ὑποκείμενον τοῦ χρᾶσθαι (ἕτεροπροσωπία).

31—33. Ὁ δὲ ναυτικὸς στρατὸς τῶν Περσῶν ἀφοῦ διεχείμασε γύρω τῆς Μιλήτου, τὸ δεύτερον ἔτας ἀφοῦ ἀπέπλευσεν, ἐκυρίευσεν εὐκόλως τὰς νήσους, αἱ ὁποῖαι κείνται πλησίον τῆς ξηρᾶς, τὴν Χίον καὶ τὴν Λέσβον καὶ τὴν Τένεδον. Ἐκυρίευσαν δὲ καὶ τὰς ἐν τῇ ξηρᾷ ἰωνικὰς πόλεις. Καὶ αὐτὰ λοιπὸν ἔκαμαν καὶ τὰς πόλεις κατέκαυσαν μαζὶ μὲ τοὺς ναοὺς τῶν. Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν διὰ τρίτην φορὰν οἱ Ἴωνες ὑπεδουλώθησαν, πρῶτον μὲν ὑπὸ τῶν Λυδῶν, τότε δὲ δευτέραν κατὰ συνέχειαν (=ἐπεξῆς) φορὰν ἀπὸ τοὺς Πέρσας. Ἀφοῦ δὲ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Ἴωνίαν ὁ ναυτικὸς στρατὸς, ἐκυρίευσεν ὅλα τὰ μέρη τοῦ Ἑλλησπόντου πρὸς τὰ ἀριστερὰ ὡς πρὸς ἐκεῖνον ποῦ εἰσπλέει (=τῷ ἔσπλέοντι)· διότι τὰ πρὸς τὰ δεξιὰ εἰς τὴν ξηρὰν εἶχον ὑποτα-

χθῆ (= ὑποχείρια ἦν γεγονότα) ὑπὸ τῶν ἰδίων τῶν Περσῶν. Εἶναι δὲ αἱ ἐν τῇ Εὐρώπῃ χῶραι τοῦ Ἑλλησπόντου αἱ ἐξῆς· ἡ Χερσόνησος, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάρχουν πολλαὶ πόλεις, καὶ ἡ Πέριθος καὶ τὰ φρούρια τὰ εἰς τὴν Θράκην καὶ ἡ Σηλυμβρία καὶ τὸ Βυζάντιον.

Πορατηρήσεις.

χειμερίας = μετοχὴ αἰτιολογική, ἐπεὶ ἐχειμέρισε. *ἔτει* = δοτική τοῦ χρόνου. *ὑπὸ Λυδῶν* = ποιητικὸν αἴτιον. *ἀπαλλασσόμενος* = μετοχὴ αἰτιολογική, ἐπεὶ ἀπῆλλασσето. *ἐσπλέοντι* = δοτικὴ τῆς ἀναφορᾶς, ὡς πρὸς τὸν εἰσπλέοντα. *ἐν τῇ ἔνεϊσι* = πρότασις ἀναφορική.

42. Κατόπιν δὲ ὁ Ἄρταφέρνης, ὁ διοικητὴς τῶν Σάρδεων, ἀφοῦ προσεκάλεσεν ἀγγελιοφόρους ἐκ τῶν πόλεων, ἠνάγκασε τοὺς Ἰωνᾶς νὰ κάμουν μεταξὺ των (= σφίσι αὐτοῖς) συνθήκας διὰ νὰ λύουν τὰς διαφορὰς των μὲ τὸ δικαστήριον (= δωσίδικοι εἶεν) καὶ νὰ μὴ μετέρχωνται βίαν μεταξὺ των (= φέροιεν καὶ ἄγοιεν). Καὶ αὐτὰ τοὺς ἠνάγκασε νὰ κάμουν καὶ ἀφοῦ ἐμέτρησε τὰς χώρας αὐτῶν κατὰ παρασάγγας, ὅπως (= τοὺς) ὀνομάζουν οἱ Πέρσαι τὰ τριάκοντα στάδια. κατ' αὐτοὺς λοιπὸν ἀφοῦ ἐμέτρησεν, ὥρισεν εἰς τὸν καθένα (= ἐκάστοισι) φόρους, οἱ ὅποιοι ἐξακολουθοῦν (= διατελέουσι) νὰ μένουν ἀμετάβλητοι (= κατὰ χώραν) ἀπὸ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν πάντοτε, ἀκόμη καὶ μέχρι τῶν χρόνων μου (= ἐς ἐμέ), ὅπως ὠρίσθησαν ὑπὸ τοῦ Ἄρταφέρνου· ὠρίσθησαν δὲ σχεδὸν ὁμοίως (= κατὰ ταῦτά), ὅπως ἦσαν καὶ πρότερον. Καὶ ταῦτα μὲν δι' αὐτοὺς ἦσαν μέτρα εἰρηνικὰ (= εἰρηναῖα).

Παρατηρήσεις.

ὑπαρχος = παράθεσις εἰς τὸ Ἄρταφέρνης· *μεταπεμπόμενος* = μετοχὴ χρονική, ἐπεὶ μετεπέμψατο· *ἴνα εἶεν* = πρότασις τελική· *κατὰ παρασάγγας* = ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει τρόπον· *τοὺς* = κατηγορούμενον, οὗς· *ἔταξε* = ἔχει δύο ἀντικείμενα, ἐν κατ' αἰτιατικήν, φόρους, καὶ ἐν κατὰ δοτικήν, ἐκάστοισι· *ἔχοντες* = μετοχὴ κατηγορηματική, ἡ ὁποία μετὰ τοῦ διατελέουσι ἐξηγεῖται ὡς ῥῆμα, ἐνῶ τὸ διατελέουσιν ὡς ἐπίρρημα (= διαρκῶς μένουσιν)· *τὰ... εἶχον* = ἀναφορική πρότασις, ἧ (= ὡς).

2. Ἡ ἐκστρατεία τοῦ Μαρδονίου.

(Κεφ. 43—45).

43. Μόλις δὲ ἦλθεν ἡ ἀνοιξις, ἀφοῦ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ ἐπαύθησαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ὁ Μαρδόνιος, ὁ υἱὸς τοῦ Γωβρούου κατέβαινε πρὸς τὴν θάλασσαν ὀδηγῶν μαζί του παρὰ πόλιν μὲν πεζικὸν στρατὸν, πολὺν δὲ ναυτικὸν (στρατὸν δηλαδὴ). Ὀδηγῶν δὲ τὸν στρατὸν αὐτὸν ὁ Μαρδόνιος, ἀφοῦ ἔφθασεν εἰς τὴν Κιλικίαν, ὁ ἴδιος μὲν, ἀφοῦ ἐπεβιβάσθη εἰς πλοῖον, ἐταξίδευε (= ἐκομίζετο) μαζί μὲ τὰ ἄλλα πλοῖα, τὸ δὲ πεζικὸν στράτευμα ἄλλοι ἀρχηγοὶ ὠδήγουν πρὸς τὸν Ἑλλήσποντον. Ἀφοῦ δὲ παραπλέον τὴν Ἀσίαν ὁ Μαρδόνιος ἔφθασεν εἰς τὴν Ἰωνίαν, ἐκεῖ ἀφοῦ ἔπαυσε τοὺς τυράννους τῶν Ἰώνων ὄλους ἴδρυσε δημοκρατίας εἰς τὰς πόλεις. Ἀφοῦ δὲ ἔκαμαν αὐτά, ἔσπευσεν (= ἤπειγεται) εἰς τὸν Ἑλλήσποντον. Ὅταν δὲ συνηθροίσθη πολὺ πλῆθος πλοίων, συνηθροίσθη δὲ καὶ πεζικὸς στρατὸς πολὺς, ἀφοῦ ἐπέρασαν μὲ τὰ πλοῖα τὸν Ἑλλήσποντον, ἐπορεύοντο διὰ μέσου τῆς Εὐρώπης, ἐπορεύοντο δὲ πρὸς τὴν Ἐρέτριαν καὶ τὰς Ἀθήνας.

Παρατηρήσεις.

ἅμα τῷ ἔαρι=ὁ προσδιορ. σημαίνει χρόνον· καταλελυμένων=γενικὴ ἀπόλυτος· ἐκ βασιλέως=ποιητικὸν αἴτιον· ὡς... ἀπίκετο=πρότασις χρονικὴ· καταπαύσας=μετοχὴ χρονικὴ, ἐπεὶ κατέπαυσε· νεῶν=γενικὴ τοῦ περιεχομένου.

44. Αὐτὰ μὲν λοιπὸν ἦσαν πρόφασις τῆς ἐκστρατείας. Ἐχοντες ὅμως εἰς τὸν νοῦν τῶν νὰ ὑποτάξουν (=καταστρέφουσι) ἐκ τῶν ἑλληνικῶν πόλεων ὅσον ἠδύναντο περισσοτέρας, ἀφ' ἐνὸς μὲν (=τοῦτο μὲν) τοὺς Θασίους, οἱ ὁποῖοι οὔτε ἀντεστάθησαν (=χεῖρας ἀνταειραμένους), ὑπέταξαν μὲ τὰ πλοῖα, ἀφ' ἑτέρου δὲ (=τοῦτο δὲ) μὲ τὸ πεζικὸν ὑπεδούλωσαν (=δούλους προσεκτήσαντο) τοὺς Μακεδόνας ἐκτὸς τῶν ὑπαρχόντων (δηλ. δούλων)· διότι ὅλα τὰ ἔθνη τῶν Μακεδόνων τὰ ἐντεῦθεν τῆς Μακεδονίας εἶχον ὑποταχθῆ ὑπ' αὐτῶν (=σφι). Ἀφοῦ μὲν λοιπὸν διεπεραιώθησαν ἐκ τῆς Θάσου ἀντίπεραν (=πέραν), ἔφθασαν διὰ τῆς Ξηρᾶς (=ὑπὸ τὴν ἤπειρον) μέχρι τῆς Ἀκάνθου, ἐκ τῆς Ἀκάνθου δὲ ὀρμώμενοι περιέπλεον τὸν Ἄθων. Ἄνεμος δὲ βορ-

ῥᾶς πνεύσας αἰφνιδίως (=ἐπιπεσὼν) ἐναντίον αὐτῶν (=σφι), ἐνῶ περιέπλεον, πολὺ ἰσχυρὸς καὶ ἀκατανίκητος, ἔβλαψε πολλὰ κατὰ τὸ πλῆθος ἀπὸ τὰ πλοῖα ῥίπτων αὐτὰ ἔξω (=ἐκβάλλων) πρὸς τὸν Ἄθων. Διότι λέγεται, ὅτι περίπου (=κατὰ) τριακόσια μὲν ἐκ τῶν πλοίων ἦσαν τὰ καταστραφέντα, περισσότεροι δὲ τῶν εἴκοσι χιλιάδων ἀνθρώπων· ἐπειδὴ δὲ ἡ θάλασσα αὐτὴ γύρω εἰς τὸν Ἄθων εἶναι παρὰ πολὺ γεμάτη ἀπὸ ἄγρια θηρία, ἄλλοι μὲν ἀρπαζόμενοι ὑπὸ τῶν θηρίων ἐφονεύοντο, ἄλλοι δὲ συντριβόμενοι (=ἀρασσόμενοι) εἰς τοὺς βράχους (=πέτρας)· ὅσοι δὲ ἔξ αὐτῶν δὲν ἐγνώριζον νὰ κολυμβοῦν (=νέειν), καὶ δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν κατεστρέφοντο, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τὸ ψῦχος.

Παρατηρήσεις.

σφι=δοτική προσωπική τοῦ ἦσαν. τοῦ στόλου=γεν. ἀντικειμενική εἰς τὸ πρόσημα *πολίων*=γεν. διαιρετική εἰς τὸ πλείστας. *ἀνταειραμένους*=μετοχή ἀναφορική ἢ ἐναντιωματική, οἱ ἀνταείραντο, οἱ αὐτοὶ ἀνταείραντο. *δούλους*=κατηγορούμενον τοῦ Μακεδόνας. *διαβαλόντες*=μετοχή χρονική, ἐπεὶ διέβαλον. σφι=ἀντικείμενον τοῦ ἐπιπεσῶν. *πλήθει*=δοτική τοῦ κατὰ τι. *κατὰ τριακοσίας*=ὁ ἐμπρόθ. προσδιορισμὸς ὑποκείμενον τοῦ εἶναι: *εἰσότης*=γενική ἀπόλυτος, μετοχή αἰτιολογική, ἐπεὶ ἴν. *αὐτῶν*=γενική διαιρετική. *κατὰ τοῦτο*=ὁ ἐμπρόθετος προσδιορ. σημαίνει τὴν αἰτίαν. *ρίγει*=δοτ. τῆς αἰτίας.

45. Ὁ μὲν λοιπὸν ναυτικὸς στρατὸς αὐτὴν τὴν τύχην εἶχεν, κατὰ τοῦ Μαρδονίου δὲ καὶ τοῦ πεζικοῦ, τὸ ὅλοϊον ἐστρατοπέδευεν εἰς τὴν Μακεδονίαν, ἐπετέθησαν (=ἐπεχείρησαν) ἐν καιρῷ νυκτὸς οἱ Θερᾶκες Βρύγοι· καὶ πολλοὺς ἔξ αὐτῶν ἐφόνευσαν οἱ Βρύγοι, τὸν ἴδιον δὲ (=αὐτὸν) τὸν Μαρδόνιον ἐτραυμάτισαν. Ἄλλ' ὅμως οὔτε αὐτοὶ διέφυγον τὴν ὑποδοῦλωσιν ὑπὸ τῶν Περσῶν· διότι, ὡς γνωστὸν (=δὴ) δὲν ἀπεχώρησεν ἀπὸ τὰς χώρας αὐτὰς ὁ Μαρδόνιος προηγουμένως, παρὰ ἀφοῦ ὑπέταξεν αὐτοὺς (=σφεας). Ἀφοῦ ὅμως ὑπέταξεν αὐτούς, ὠδήγησε τὸν στρατὸν ὀπίσω, διότι καὶ μὲ τὸ πεζικὸν ἀπέτυχε πρὸς τοὺς Βρύγους καὶ μὲ τὸ ναυτικὸν πολὺ (=μεγάλως) γύρω εἰς τὸν Ἄθω. Αὐτὸς μὲν λοιπὸν ὁ στρατὸς, ἀφοῦ ἠγωνίσθη κακῶς (=αἰσχροῶς) ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Ἀσίαν.

Παρατηρήσεις.

Μαρδονίῳ=ἀντικειμ. τοῦ ἐπεχείρησαν *νυκτὸς*=γενική τοῦ χρόνου

ἀντί ἐπιρρήματος νύκτωρ *σφρων* = γενική διαιρετική εἰς τὸ πολλούς. *πρὸς Περσέων* = ποιητικὸν αἴτιον, διότι τὸ δουλοσύνην, εἰς τὸ ὅποιον ἀναφέρεται, ἔχει παθητικὴν σημασίαν. *πρὶν... ἐποιήσατο* = πρότασις χρονική. *καταστρεψάμενος* = μετοχή χρονική, ἐπεὶ κατεστρέψατο. *προσπταίσας* = μετοχή αἰτιολογική, ἐπεὶ προσέπτασε.

3. Ἐκστρατεία τοῦ Δάτιδος καὶ Ἀρταφέρου.

Ἄλωσις τῆς Ἑρετρίας.

(Κεφ. 94—97), 100—101

94—95. Τὸ δεύτερον δὲ ἔτος μετὰ ταῦτα ὁ Δαρεῖος τὸν μὲν Μαρδόνιον, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, (= δὴ), εἶχεν ἀποτύχει εἰς τὴν ἐκστρατείαν (= τῷ στόλῳ), ἔπαυσεν (= παραλύει) ἀπὸ τὴν στρατηγίαν, ἀφοῦ δὲ διώρισεν ἄλλους στρατηγούς, τοὺς ἔστειλεν ἐναντίον τῆς Ἑρετρίας καὶ τῶν Ἀθηνῶν, τὸν Δάτιν., ὁ ὁποῖος ἦτο Μῆδος κατὰ τὴν καταγωγὴν (= γένος), καὶ τὸν Ἀρταφέρνην, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀρταφέρου, ἀνεσιόν του. Τοὺς ἔστειλε δέ, ἀφοῦ τοὺς διέταξε (= ἐντειλάμενος) νὰ φέρουν ἐνώπιόν του τοὺς αἰχμαλώτους, ἀφοῦ ἔξανδραποδίσουν τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Ἑρέτριαν. Ἀφοῦ δὲ οἱ στρατηγοὶ αὐτοὶ οἱ διορισθέντες (= ἀποδεχθέντες) πορευόμενοι παρὰ τοῦ βασιλέως ἔφθασαν εἰς τὸ Ἀλήιον πεδίον τῆς Κιλικίας, ὀδηγοῦντες μαζὶ τῶν πολὺν πεζικὸν στρατὸν καὶ καλῶς παρεσκευασμένον, τοὺς ἦλθεν ἐκεῖ (ἐνθαῦτα), ἐνῶ ἔστρατοπέδευον ὄλος ὁ ναυτικὸς στρατός, ὁ ὁποῖος εἶχε διαταχθῆ (= ἐπιταχθεῖς) εἰς τὸν καθένα, ἔφθασαν δὲ καὶ τὰ ἱππαγωγὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος ὁ Δαρεῖος διέταξε (= προεῖπε) τοὺς ὑπηκόους του (= δασμοφοροῦσι) νὰ ἐτοιμάζουν. Ἀφοῦ δὲ ἔβαλαν εἰς αὐτὰς τοὺς ἵππους καὶ ἀφοῦ ἐπεβίβασαν τὸν πεζικὸν στρατὸν εἰς τὰ πλοῖα, ἔπλεον μὲ ἑξακόσια πολεμικὰ πλοῖα (= τριήρεσι) εἰς τὴν Ἰωνίαν. Ἀπ' ἐδῶ δὲ (= ἐνθεῦτεν) δὲν διηύθυνον (= εἶχον) τὰ πλοῖα παραλλήλως τῆς ξηρᾶς (= παρὰ) κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸν Ἑλλήσποντον καὶ τὴν Θράκην, ἀλλὰ ξεκινήσαντες (= ὀρμώμενοι) ἀπὸ τὴν Σάμον ἔπλεον παραλλήλως τῆς Ἰκάρου καὶ διὰ μέσου τῶν νήσων, καθὼς μὲν ἐγὼ νομίζω (= δοκέειν), διότι ἐφοβήθησαν προπάντων (= μάλιστα) τὸν περίπλου τοῦ Ἄθω, ἐπειδὴ πρὸ δύο ἐτῶν (= τρίτω) πρῶτον (πρῶτερον ἔτει), ἐνῶ ἔπλεον (ποιούμενοι τὴν κομιδὴν) ἀπ' αὐτῶν

τὸ μέρος (=ταύτη) πολὺ ἀπέτυχον· πρὸς τούτοις δὲ ἠνάγκαζεν αὐτοὺς καὶ ἡ Νάξος, ἡ ὁποία προηγουμένως δὲν ἐκυριεύθη.

Παρατηρήσεις.

ἔτει=δοτική τοῦ χρόνου. *πρήξαντα*=μεταχὴ ἀναφορική ἢ οἰτιολογική, ὡς ἔπρηξε ἢ ἐπει ἔπρηξε. *τῆς στρατηγίας*=ἀντικείμενον τοῦ παραλύει, τὸ ὁποῖον ἔχει καὶ ἄλλο κατ' αἰτιατικήν, τὸν Μαρδόνιον, παραλύω τινά τινος. *έόντα*=μετοχὴ ἀναφορική. ὡς ἦν. *ἔξανδραποδίσαντες*=μετοχὴ χρονική, ἔπᾶν. ἔξανδραποδίσωσι. *ὡς...ἀπίκοντο*=πρότασις χρονική. *τῆς Κιλικίας*=γενική διαιρετική. *ἀγόμενοι*=μετοχὴ τροπική. *ἐπιταχθεῖς*=θὰ ἐνοήσωμεν ποιητικὸν αἷτιον ὑπὸ βασιλέως. *τριήρσει*=δοτική τῆς συνοδείας. *παρὰ Ἴκαρον καὶ διὰ νήσων*=οἱ ἐμπρόθετοι προσδιορισμοὶ σημαίνουν τόπον. *δείσαντες*=μετοχὴ αἰτιολογική, ἐπει ἔδεισαν. *ὅτι...προσέπταισαν*= πρότασις οἰτιολογική. *ἀλοῦσα*=μετοχὴ ἀναφορική ἢ αἰτιολογική. Τὸ ἀλοῦσα μετοχὴ β' ἄορ. (ἑάλων) τοῦ ἀλίεσσομαι.

96—97. Ὅτε δὲ πλέοντες ἐκ τοῦ Ἰκαρίου πέλᾳγους προσήγγισαν (=προσέμειξαν) εἰς τὴν Νάξον (διότι βέβαια (=δὴ) πρῶτον ἐναντίον αὐτῆς ἐσκέπτοντο (=ἐπεῖχον) οἱ Πέρσαι νὰ ἐκστρατεύσουν ἐνθυμούμενοι τὴν προηγουμένην ἀποτυχίαν (=τῶν πρότερον) οἱ Νάξιοι ἔφυγαν ἀμέσως (οἶχοντο φεύγοντες) πρὸς τὰ ὄρη καὶ δὲν ἀντεστάθησαν (=ὑπέμειναν). Οἱ δὲ Πέρσαι ἀφοῦ ἔπιασαν αἰχμαλώτους ὄσους ἐξ αὐτῶν εὗρηκαν (κατέλαβον), ἔκασαν τοὺς ναοὺς καὶ τὴν πόλιν. Ἀφοῦ δὲ ἔκαμαν αὐτά, ἔπλευσαν εἰς τὰς ἄλλας νήσους. Ἐνῶ δὲ αὐτοὶ ἔκαμνον αὐτά, οἱ Δῆλιοι ἐγκατέλειψαν καὶ αὐτοὶ τὴν Δῆλον, ἔφυγαν ἀμέσως (=οἶχοντο φεύγοντες) εἰς τὴν Τῆνον. Ἐνῶ δὲ ὁ στρατὸς κατέπλεεν, ὁ Δᾶτις πλεύσας προηγουμένως (=προπλεύσας) δὲν ἄφινε τὰ πλοῖα νὰ προσεγγίσουν (=προσορμίζεσθαι) εἰς τὴν νῆσον, ἀλλὰ πέραν εἰς τὴν Ρήναιαν. Ὁ ἴδιος δέ, ἀφοῦ ἐπληροφορήθη, ποῦ (=ἴνα) ἦσαν οἱ Δῆλιοι, ἀφοῦ ἔστειλε κήρυκα, εἶπεν εἰς αὐτοὺς τὰ ἑξῆς : «Ἄνδρες ἱεροί, διατί ἐφύγατε ἀμέσως σχηματίζαντες κακὴν ἰδέαν (=οὐκ ἐπιτήδεια καταγνόντες) δι' ἐμέ; Διότι ἐγὼ καὶ ὁ ἴδιος εἶμαι βέβαια (=γε) ἀρκετὰ φρόνιμος καὶ ὑπὸ τοῦ βασιλέως μου ἔχει δοθῆ ἢ ἑξῆς διαταγή (=ὧδε ἀπέσταλται), τὴν χώραν, εἰς τὴν ὁποίαν (=ἐν τῇ) ἐγεννήθησαν οἱ δύο θεοί, νὰ μὴ βλάψω καθόλου (μηδέν), οὔτε τὴν ἰδίαν τὴν χώραν οὔτε τοὺς κατοίκους τῆς. Τώρα λοιπὸν καὶ γυρίσατε (=ἄπιτε) εἰς τὰς οἰ-

κίας σας (=ὕμέτερα αὐτῶν) καὶ κατοικεῖτε (=νέμετε) τὴν νῆσον». Αὐτὰ μὲν παρήγγειλε μὲ κήρυκα εἰς τοὺς Δηλίους, κατόπιν δὲ (=μετὰ δὲ) ἀφοῦ ἐσώρυσσε τριακόσια τάλαντα λιβανωτοῦ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, ἔκαυσεν ὡς προσφορὰν (=ἔθυμίασε).

Παρατηρήσεις.

τῇ *Νάξῳ* =ἀντικείμενον τοῦ προσέμειξαν. *μεμνημένοι* =μετοχή αἰτιολογική, ἐπεὶ ἐμνήμητο. *οἴχοντο φεύγοντες* =τὸ φεύγοντες μετοχή κατηγορηματικὴ καὶ ἐξηγεῖται ὡς ρῆμα, ἐνῶ τὸ ρῆμα οἴχοντο ὡς ἐπίρρημα, ταχέως. *τοὺς κατέλαβον* =πρότασις ἀναφορική, οὖς. *αὐτῶν* =γενικὴ διαιρετικὴ. *ἐκλιπόντες* =μετοχή χρονικὴ, ἐπεὶ ἐξέλιπον. *καταπλοούσης* =γενικὴ ἀπόλυτος. *τὰς νέας* =ἀντικείμενον τοῦ οὐκ ἔη καὶ ὑποκείμ. τοῦ προσορμίζεσθαι. *Ἰνα...ῆσαν* =πρότασις πλαγία ἐρωτηματικὴ, τὸ ἴνα =ποῦ. *καταγρόντες* =μετοχή τροπικὴ ἢ χρονικὴ, ἐπεὶ κατέγρωτε. *ἐπιτήδεα* =κατηγορούμενον. *ἐκ βασιλέως* =ποιητικὸν αἴτιον εἰς τὸ ἐπέσταλται. *σίνεσθαι* =ὑποκείμενον αὐτοῦ εἶναι τὸ ἐννοούμενον με (ἐτεροπροσ.). *λιβανωτοῦ* =γενικὴ τῆς ὕλης.

100. Ὁ Δάτις μὲν λοιπὸν ἀφοῦ ἔκαμεν αὐτά, ἔπλεε μαζὶ μὲ τὸν στρατὸν τοῦ ἐναντίου τῆς Ἑρετρίας κατὰ πρῶτον, ὀδηγῶν μαζύ του καὶ Ἰώνας καὶ Αἰολεῖς. Οἱ δὲ Ἑρετριεῖς, ὅταν ἐπληροφοροῦντο, ὅτι ὁ περσικὸς στρατὸς ἔπλεεν ἐναντίον των, παρεκάλεσαν τοὺς Ἀθηναίους νὰ τοὺς βοηθήσουν. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι δὲν ἠρνήθησαν (=ἀπέπαντο) τὴν βοήθειαν, ἀλλὰ τὰς τέσσαρας χιλιάδας, οἱ ὅποιοι ὡς κληροῦχοι (=τοὺς κληρουχέοντας) κατεῖχον τὴν χώραν τῶν ἀριστοκρατικῶν Χαλκιδέων, αὐτοὺς ἔδωκαν εἰς αὐτοὺς (=σφι) ὡς βοηθοὺς (=τιμωροὺς). Τῶν Ἑρετριέων ὁμως, καθὼς φαίνεται (=ἄρα), δὲν ὑπῆρχε καμμία ὑγίης σκέψις, διότι αὐτοὶ (=οἱ) προσεκάλουν μὲν τοὺς Ἀθηναίους, ἀλλὰ ἐσκέπτοντο δύο τρόπους ἐνεργείας (=ἐφρόνεον διφασίας ἰδέας)· διότι ἄλλοι μὲν ἐξ αὐτῶν ἐσκέπτοντο νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν πόλιν καὶ (νὰ καταφύγουν) εἰς τὰς κορυφὰς (=ἄκρα) τῆς Εὐβοίας, ἄλλοι δὲ ἐξ αὐτῶν, ἐπειδὴ ἠλιζον (=προσδεκόμενοι), ὅτι θὰ ἐπιτύχουν (=οἴσασθαι) ἰδιωτικὰ ὠφελήματα ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν (=Πέρσεω), ἐτοίμαζον προδοσίαν. Μαθὼν δὲ πῶς εἶχε ὁ καθεὶς ἀπὸ τοὺς δύο αὐτοὺς τρόπους ἐνεργείας ὁ Αἰσχίνης, ὁ υἱὸς τοῦ Νόθωνος, ὁ ὁποῖος ἦτο εἷς ἀπὸ τοὺς πρῶτους (=τὰ πρῶτα) ἐκ τῶν Ἑρετριέων, ἀπεκάλυψεν (=φράζει) εἰς τοὺς ἐλθόντας ἐκ τῶν Ἀθηναίων ὅλην τὴν παροῦσαν κατὰ

στασίν των (=σφι) καὶ τοὺς παρεκάλεσε νὰ ἀναχωρήσουν εἰς τὴν χώραν των (=σφετέρην), διὰ νὰ μὴ καταστροφοῦν μαζί των καὶ αὐτοὶ (=προσαπόλωνται). Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἤκουσαν (=πείθονται) τὸν Αἰσχίνην, ὁ ὁποῖος τὺς συνεβούλευσεν αὐτά.

Παρατηρήσεις.

ποιήσας = μετοχή χρονική, ἐπεὶ ἐποίησε. *ἀγόμενος* = μετοχή τροπική. *ἐπιπλέουσαν* = μετοχή κατηγορηματική. *βοηθούς* = κατηγορούμενον εἰς τὸ Ἀθηναίους. *τιμωρούς* = κατηγορούμενον τοῦ τούτους. *τῶν Ἑρετριέων* = γενική ὑποκειμενική εἰς τὸ βούλευμα. *οἱ...μετεπέμποντο* = πρότασις ἀναφορική αἰτιολογική, οἱ = ἐπεὶ οὗτοι. *ιδέας* = σύστοιχον ἀντικείμενον τοῦ ἐφρόνεον. *εἰς τὰ ἄκρα* = ἐδῶ θὰ ἐννοήσωμεν τὴν φράσιν καὶ φυγεῖν. *οὔτεσθαι* = ἀντικείμενον τοῦ προσδεκόμενοι, τοῦ ρήματος φέρομαι χρόνου μέλλοντος. *τὰ πρῶτα* = κατηγορούμενον εἰς τὸ Αἰσχίνης. *σφέας* = ὑποκείμενον τοῦ ἀπαλλάσσεσθαι (έτεροπρσ.).

101. Καὶ αὐτοὶ μὲν ἀφοῦ ἐπέρασαν εἰς τὸν Ὠρωπόν, ἐσφίζοντο· οἱ δὲ Πέρσαι πλέοντες προσήγγισαν (=κατέσχον τὰς νέας) εἰς Ταμίνας καὶ Χοιρέας καὶ Αἰγίλια τῆς Ἑρετρικῆς χώρας, ἀφοῦ δὲ προσήγγισαν εἰς αὐτὰ τὰ μέρη, ἔβγαλαν ἔξω τοὺς ἵππους καὶ προετοιμάζοντο νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Οἱ δὲ Ἑρετριεῖς νὰ ἀντεπεξέλθουν μὲν καὶ νὰ συνάψουν μάχην δὲν ἐσκέπτοντο (=ἐποιοῦντο βουλήν)· ἀλλὰ περὶ τούτων ἐφρόντιζον (=τούτου σφι πέρι ἔμελε), πῶς νὰ διαφυλάξουν (=εἶ κως) τὰ τεῖχη, διότι ὑπερίσχυσεν ἡ γνώμη νὰ μὴ ἐγκαταλείψουν τὴν πόλιν. Ἀφοῦ δὲ ἔγινεν ἰσχυρὰ προσβολὴ κατὰ τοῦ τείχους, ἐπὶ ἕξ μὲν ἡμέρας ἐφρονεύοντο πολοὶ καὶ ἐκ τῶν δύο μερῶν τὴν δὲ ἐβδόμην ὁ Εὐφορβος, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀλκιμάχου καὶ ὁ Φύλαγρος, ὁ υἱὸς τοῦ Κυνέου, ἄνδρες ἐκ τῶν πολιτῶν εὐνυπόληπτοι (=δόκιμοι), τοὺς ἐπρόδωσαν εἰς τοὺς Πέρσας. Αὐτοὶ δέ, ἀφοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν, ἀφ' ἑνὸς μὲν ληστεύσαντες τοὺς ναοὺς τοὺς ἔκαυσαν, λαμβάνοντες ἐκδίκησιν (=ἀποτινόμενοι) διὰ τοὺς πυρποληθέντας ναοὺς εἰς τὰς Σάρδεϊς, ἀφ' ἑτέρου δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἔκαμαν δούλους κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ Δαρείου.

Παρατηρήσεις.

χώρης = γενική διαιρετική, ὡς *προσοισόμενοι* = πρότασις τελική, τοῦ ρήματος προσφέρομαι. *ἐπεξελεθεῖν καὶ μαχέσθαι* = ἀντικείμενα τοῦ ἐποιοῦντο βουλήν, τὸ ὁποῖον ἰσαδυναμεί πρὸς τὸ ἐβουλεύοντο. *εἶ . . . διαφυ-*

λάξειαν = πρότασις πλαγία ἐρωτηματική. *ἔμελε* = τὸ ἀπρόσωπον ρῆμα ἔχει ὡς ὑποκείμενον τὴν ἀφηρημένην του ἔννοιαν. *μὴ ἐκλιπεῖν* = ὑποκείμενον τοῦ ἔνικα. *γενομένης* = μετοχὴ χρονική, γενική ἀπόλυτος, ὅτε ἐγίνετο. *τῶν ἀστῶν* = γενική διαιρετική. *Δαρείου* = γενική ὑποκειμενική τοῦ ἐντολάς.

4. Προετοιμασίαι Ἀθηναίων — Μιλτιάδης.

(Κεφ. 102—103. 105—109).

102—103. Ἀφοῦ δὲ ὑπέταξαν τὴν Ἐρέτριαν καὶ διέμειναν (= ἐπισχόντες ὀλίγας ἡμέρας, ἔπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῆς Ἀττικῆς καὶ βιαζόμενοι πολὺ καὶ νομίζοντες (= δοκῶντες), ὅτι τὰ ἴδια θὰ κάμουν καὶ εἰς τοὺς Ἀθηναίους, τὰ ὁποῖα ἔκαμαν καὶ εἰς τοὺς Ἐρετριεῖς, καὶ ἐπειδὴ ὁ Μαραθῶν ἦτο θέσις τῆς Ἀττικῆς καταλληλοτάτη νὰ χρησιμοποιήσουν εἰς αὐτὴν ἵππικὸν (= ἐνιππεῦσαι) καὶ πολὺ πλησίον τῆς Ἐρετρίας, εἰς αὐτὸ τὸ μέρος ὠδήγησεν αὐτοὺς ὁ Ἴππιος, ὁ υἱὸς τοῦ Πεισιστράτου. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ὅταν ἔμαθαν αὐτά, ἔτρεξαν καὶ αὐτοὶ εἰς βοήθειαν εἰς τὸν Μαραθῶνα. Ὁδήγουν δὲ αὐτοὺς δέκα στρατηγοί, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ δέκατος ἦτο ὁ Μιλτιάδης, τοῦ ὁποίου ὁ πατὴρ Κίμων, ὁ υἱὸς τοῦ Στησαγόρου, συνέβη νὰ ἐξορισθῇ ἐκ τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τοῦ Πεισιστράτου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἴπλοκράτους. Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Μιλτιάδης ἔλθων ἐκ τῆς Χερσονήσου ἦτο στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων.

Παρατηρήσεις.

χειρωσάμενοι — *ἐπισχόντες* = μετοχαὶ χρονικαί, ἐπεὶ ἐχειρώσαντο, ἐπεὶ ἐπέσχον. *πολλὸν* = ἐπιρρηματικὸς προσδιορισμὸς. *ἐνιππεῦσαι* = τελικὸν ἀπαρέμφατον, ἰσοδυναμοῦν μὲ τελικὴν πρότασιν, ἵνα ἐνιππεύωσι. *σφι* = ἀντικείμενον τοῦ κατηγέτο. *τῶν... ἦν* = πρότασις ἀναφορική, ὧν. *κατέλαβε* = ρῆμα ἀπρόσωπον ἔχον ὡς ὑποκείμενον τὸ ἀπαρέμφ. φυγεῖν.

105. Καὶ πρῶτον μὲν ἐφόσον οἱ στρατηγοὶ εὐρίσκοντο εἰς τὴν πόλιν, ἔστειλαν εἰς τὴν Σπάρτην ὡς κήρυκα τὸν Φειδιππίδην, ὁ ὁποῖος ἦτο μὲν Ἀθηναῖος ἀνὴρ, κατὰ δὲ τὰ ἄλλα (= ἄλλως) ταχυδρόμος καὶ αὐτὸ ἔχων ὡς ἐπάγγελμα (= μελετῶν). Τότε δὲ ἀφοῦ ἐστάλη ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ὁ Φειδιππίδης αὐτός, τὴν δευτέραν ἡμέραν (= δευτεραῖος) ἔφθασεν ἐκ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηναίων εἰς τὴν Σπάρτην, ὅφου δὲ παρουσιάσθη (= ἀπικόμενος) πρὸς τοὺς ἄρχοντας, εἶπε: «ὦ Λακεδαιμόνιοι, σᾶς παρα-

καλοῦν οἱ Ἀθηναῖοι νὰ τοὺς βοηθήσετε καὶ νὰ μὴ ἰδῆτε μὲ ἀδιαφορίαν (=περιδεῖν) νὰ ὑποδουλωθῇ (=δουλοσύνη περιπεσοῦσαν) ὑπὸ ἀνθρώπων βαρβάρων πόλις ἀρχαιοτάτη μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων· διότι καὶ τώρα καὶ ἡ Ἐρέτρια ἔχει ὑποδουλωθῆ καὶ ἡ Ἑλλάς ἔχει γίνεαι ἀδυνατωτέρα κατὰ μίαν πόλιν ἀξιόλογον».

Παρατηρήσεις.

έόντες = μετοχή χρονική, ὅτε ἦσαν. *άνδρα* = παράθεσις εἰς τὸν Φειδιππίδην. *δευτεραῖος* = ἐπίρρηματικὸν κατηγορούμενον, ἰσοδυναμοῦν πρὸς ἐπίρρημα, τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ. *δέοντας* = ἔχει δύο ἀντικείμενα, τὴν γενικήν ὑμῶν καὶ τὸ ἀπαρέμφ. βωθῆσαι. *περιπεσοῦσαν* = κατηγορούμενον εἰς τὸ πόλιν. *δουλοσύνη* = δοτικὴ τοπικὴ. *πρὸς ἀνδρῶν* = ποιητικὸν αἰτιον, διότι ἡ ὅλη φράσις «περιπεσοῦσαν δουλοσύνη» ἔχει ἔννοιαν παθητικήν. *πόλι* = δοτικὴ τοῦ κατὰ τι.

106—108. Αὐτὸς μὲν ἀνήγγειλεν εἰς αὐτοὺς ὅσα τὸν εἶχον διατάξει (=τὰ ἐντεταλμένα), εἰς αὐτοὺς δὲ ἤρесе μὲν νὰ βοηθήσουν τοὺς Ἀθηναίους, ἀλλ' ἦτο ἀδύνατον εἰς αὐτοὺς νὰ πράξουν αὐτὸ ἀμέσως (=τὸ παραυτίκα), διότι δὲν ἤθελον νὰ καταργήσουν (=λύειν) τὴν συνθήειαν, διότι ἦτο ἡ ἐνάτη τοῦ ἀρχομένου μηνός, κατὰ τὴν ἐνάτην δὲ ἤρνοῦντο (=οὐκ ἔφασαν) νὰ ἐκστρατεύσουν, ἂν δὲν συμπληρωθῇ (πλήρεος ἐόντος) ὁ κύκλος τῆς σελήνης, (ἂν δὲν γίνῃ δηλαδὴ πανσέληνος). Αὐτοὶ μὲν λοιπὸν περιέμενον τὴν πανσέληνον, τοὺς δὲ βαρβάρους ὠδήγει ὁ Ἴππίας, ὁ υἱὸς τοῦ Πεισιστράτου, εἰς τὸν Μαραθῶνα. Εἰς τοὺς Ἀθηναίους δέ, οἱ ὁποῖοι ἦσαν παρατεταγμένοι εἰς τὸ τέμενος τοῦ Ἡρακλέους, ἤλθον νὰ τοὺς βοηθήσουν πανστρατιᾷ (=πανδημεῖ) οἱ Πλαταιεῖς· διότι οἱ Πλαταιεῖς εἶχον ταχθῆ ὑπὸ τὴν προστασίαν (=ἐδεδώκεσαν σφέας αὐτοὺς) τῶν Ἀθηναίων καὶ κόπους πολλοὺς δι' αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον μέχρι τοῦδε (=ἤδη) ἀναλάβει. Τῶν δὲ στρατηγῶν τῶν Ἀθηναίων ἐδιχάζοντο αἱ γνώμαι, διότι ἄλλοι μὲν δὲν ἄφηναν νὰ συμπλακοῦν (=συμβαλεῖν) (διότι ἦσαν ὀλίγοι) μὲ τὸν στρατὸν τῶν Μήδων, ἄλλοι δὲ καθὼς καὶ ὁ Μιλτιάδης προέτρπεον. Ἐπειδὴ δὲ ἐδιχάζοντο καὶ ὑπερίσχυεν ἡ χειροτέρα ἐν τῶν γνωμῶν, τότε, ἐπειδὴ ἦτο ἐνδέκατος ψηφοφόρος ὅποιος ἐτύχαινε διὰ τοῦ κλήρου (=τῷ κυάμῳ λαχῶν) νὰ εἶναι πολέμαρχος τῶν Ἀθηναίων (διότι τὸν παλαιὸν καιρὸν οἱ Ἀθηναῖοι ἐδίδον τὸ ἴδιον δικαίωμα ψήφου

(ὁμόμηφρον ἐποιοῦντο) μὲ τοὺς στρατηγοὺς εἰς τὸν πολέμαρχον — ἦτο δὲ τότε πολέμαρχος ὁ Καλλίμαχος ὁ Ἐφιδναῖος —, ἀφοῦ ἐπῆγεν εἰς αὐτὸν ὁ Μιλτιάδης, τοῦ εἶπε τὰ ἑξῆς :

Παρατηρήσεις.

σφι=τὸ ἐν ἀντικείμενον τοῦ ἀπήγγελλε, τὸ ἄλλο εἶναι τὰ ἐντεταλμένα. βωθέειν=ὑποκείμενον τοῦ ἀπροσώπου ἔαδε. ποιέειν=ὑποκείμενον τῆς ἀπροσώπου ἐκφράσεως ἀδύνατα ἦν. βουλομένοισι=ἡ αἰτιολογ. μετοχὴ συμφωνεῖ κατὰ πτωσιν μὲ τὸ σφι, τὸ ὅποιον εἶναι δοτικὴ προσωπικὴ εἰς τὸ ἀδύνατα ἦν. μὴ ἐόντος=γενικὴ ἀπόλυτος, ὑποθετ. μετοχὴ, ἐὰν μὴ ἦ. βωθέοντες=μετοχὴ τροπικὴ. οὐκ ἐόντων=γενικὴ ἀπόλυτος. ὡς...ἐγίγνωτο=πρότασις αἰτιολογικὴ. τῶν γνωμέων=γεν. διαιρητικὴ. ὁ λαχῶν=μετοχὴ ἀναφορικὴ, ὅς ἔλαχε. τῷ κυάμφω=δοτικὴ τοῦ μέσου ἢ τοῦ ὄργάνου. ὁμόμηφρον=κατηγορούμενον εἰς τὸ Πολέμαρχον.

109. Ἐπὶ σένα τώρα, Καλλίμαχε, ἐξαρτᾶται (=ἐν σοὶ ἔστι) ἢ νὰ ὑποδουλώσῃς τὰς Ἀθήνας ἢ, ἀφοῦ τὰς κάμης ἐλευθέρως, νὰ ἀφήσῃς ἐνθύμησιν εἰς ὀλόκληρον τὸν βίον τῶν ἀνθρώπων, ὅποιαν οὔτε ὁ Ἄρμόδιος καὶ ὁ Ἄριστογείτων. Διότι τώρα, ὡς γνωστόν (=δὴ), ἀφότου ὑπῆρξαν οἱ Ἀθηναῖοι, ἔφθασαν εἰς μέγιστον κίνδυνον καί, ἐὰν μὲν ὑποκύψουν εἰς τοὺς Μήδους, εἶναι ἀποδεδειγμένον (=δέδεκται), τὶ (=τὰ) θὰ πάθουν, ὅταν παραδοθῶν εἰς τὸν Ἰππῖαν, ἂν δὲ ἡ πόλις αὐτὴ νικήσῃ, εἶναι ἱκανὴ (=οἷη τέ ἐστι) νὰ γίνῃ ἡ πρώτη ἐκ τῶν ἑλληνικῶν πόλεων. Καὶ πῶς τώρα (=δὴ) αὐτὰ εἶναι δυνατὸν γὰρ νίνουν καὶ πῶς ἀπὸ σὲ ἀκριβῶς (=τοι) ἐξαρτᾶται (=ἀνήκει) νὰ λάβῃς ἀπόφασιν (=κῦρος ἔχειν) διὰ τὰ πράγματα αὐτά, ἔρχομαι τώρα, διὰ νὰ σοῦ πῶ. Ἡμῶν τῶν στρατηγῶν, οἱ ὅποιοι εἴμεθα δέκα, αἱ γνώμαι διχάζονται εἰς δύο, διότι ἄλλοι μὲν συμβουλεύουν νὰ συμπλακῶμεν, ἄλλοι δὲ ὄχι. Ἄν μὲν λοιπὸν δὲν συμπλακῶμεν, φοβοῦμαι (=ἐλπιοῦμαι) μήπως κάποια μεγάλη στάσις ἀφ᾽ οὐ συμβῆ (=ἐμπεσοῦσαν κλονίσῃ τὰ φρονήματα τῶν Ἀθηναίων, ὥστε νὰ μηδίσουν· ἐὰν ὅμως συμπλακῶμεν, προτοῦ νὰ ἐπέλθῃ κάποια κακὴ (=σαθρὸν) σκέψις εἰς μερικὸν (=μετεξετέροισι) ἐκ τῶν Ἀθηναίων, εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ ὑπερισχύσωμεν εἰς τὴν μάχην (=συμβολῆ), ἂν βέβαια οἱ θεοὶ μείνουν ἀμερόληπτοι (=τὰ ἴσα νεμόντων). Αὐτὰ μὲν λοιπὸν ὅλα τώρα εἰς σένα ἀπόκεινται (=τείνει) καὶ ἀπὸ σένα ἐξαρτῶνται· διότι ἂν σὺ προστεθῆς εἰς τὴν ἰδικήν μου γνώμην,

καὶ πατρὶς ὑπάρχει ἐλευθέρα καὶ πόλις πρώτη ἐκ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι· ἐὰν ὅμως προτιμήσῃς τὴν (γνώμην) ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦν νὰ ἐμποδίσουν (=ἀποσπευδόντων) τὴν μάχην, θὰ συμβοῦν ἀσφαλῶς (=τοι) τὰ ἐναντία ἐκείνων τῶν καλῶν, τὰ ὅποια ἐγὼ σοῦ ἐξέθεσα (=κατέλεξα)». Ταῦτα λέγων ὁ Μιλτιάδης ἐπῆρε μὲ τὸ μέρος του τὸν Καλλίμαχον· ἀφοῦ δὲ προσετέθη ἡ γνώμη τοῦ πολεμάρχου, ἀπεφασίσθη (=ἐκεκέρωτο) νὰ κάμουν τὴν μάχην.

Παρατηρήσεις.

ἔστι=ἀπρόσωπον καὶ ἔχει ὡς ὑποκείμεν. τὰ ἀπαρεμφ. καταδουλώσαι, λιπέσθαι. *ποιήσαντα*=μετοχὴ χρονικὴ, ἐπειδὴν ποιήσης. *ἐλευθέρας*=κατηγορ. τοῦ Ἀθήνας. *οἶον*=θὰ ἐννοήσωμεν ἐλίποντο *ἐξ ἐγένοντο*=πρότασις χρονικὴ μὲ τύπον ἀναφορικῆς. *τὰ πείσονται*=πρότασις πλάγια ἐρωτηματικὴ, ὑποκείμεν. τοῦ δέδεκται. *παραδεδομένοι*=πρότασις ὑποθετικὴ ἢ χρονικὴ, ἐὰν παραδοθῶσι ἢ ὅταν παραδοθῶσι. *πῶς . . . οἶα τ' ἔστι*=πλάγια ἐρωτηματ. πρότασις, ἀντικείμενον τοῦ φράσεων. *τῶν πραγμάτων*=γενικὴ ἀντικειμενικὴ τοῦ κῆρος. *φράσεων*=μετοχὴ τελικὴ, ἵνα φράσω. *τῶν στρατηγῶν*=ἡ γενικὴ εἶναι ὑποκειμενικὴ καὶ ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ γνῶμαι. *ἐμπροσθοῦσαν*=μετοχὴ χρονικὴ, ἐπειδὴν ἐμπέσῃ. *πρὶν ἐγγένεσθαι*=πρότασις χρονικὴ. *νεμόντων*=γεν. ἀπόλυτος, μετοχὴ ὑποθετικὴ, ἐὰν νέμωσι. *τὴν συμβολῆν*=ἀντικείμενον τοῦ ἀποσπευδόντων. *ἔλη*=ὑποτ. ἀόρ. β' τοῦ αἰρούμαι (ἀόρ. εἰλόμην). *λέγων*=μετοχὴ τροπικὴ. *προογενομένης*=γενικὴ ἀπόλυτος, μετοχὴ χρονικὴ ἢ αἰτιολογικὴ. ἐπεὶ προσεγένετο. *συμβάλλειν*=ὑποκείμενον τοῦ ἀπροσώπου ἐκεκέρωτο.

5. Ἡ μάχη τοῦ Μαραθῶνος.

(Κεφ. 110—117, 119—120).

110—111. Κατόπιν δὲ οἱ στρατηγοί, τῶν ὁποίων ἡ γνώμη ἔκλινε νὰ γίνῃ ἡ μάχη, ὅταν ἦλθε τοῦ καθενὸς (=ἐκάστου ἐξ αὐτῶν ἡ ἀρχιστρατηγία (=πρυτανή) τῆς ἡμέρας, παρεχώρουν αὐτὴν εἰς τὸν Μιλτιάδην· αὐτὸς δέ, μολονότι ἐδέχετο αὐτὴν, δὲν ἔκαμνεν ἀκόμη (οὔτι κω) τὴν μάχην, προτοῦ ἔλθῃ ἡ ἰδικὴ του ἀρχιστρατηγία. Ὅταν δὲ περιῆλθεν εἰς ἐκεῖνον, τότε πλέον (=δὴ) παρατάσσοντο οἱ Ἀθηναῖοι, διὰ νὰ κάμουν μάχην, ὡς ἔξῃς. Τῆς μὲν δεξιᾶς πτέρυγος τὴν ἀρχηγίαν εἶχεν ὁ πολέμαρχος Καλλίμαχος· διότι αὐτὴ ἦτο ἡ συνήθεια τότε εἰς τοὺς Ἀθηναίους, ὁ πολέμαρχος νὰ κατέχῃ τὴν δεξιὰν πτέρυγα. Ἐνῶ δὲ αὐτὸς κατεῖχε τὴν πρώτην σειρὰν (=ἡγεομένου) ἠκολούθουν, κατὰ τὸν ἀριθ-

μόν των (=ὡς ἠριθμύοντο), αἱ φυλαὶ ἢ μία πλησίον τῆς ἄλλης. Τελευταῖοι δὲ παρετάσσοντο ἔχοντες τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα οἱ Πλαταιεῖς. Ἐπὶ αὐτῆς δὲ τῆς μάχης, ὅταν οἱ Ἀθηναῖοι φέρουν ἐπάνω (=ἀναγόντων) θυσίας κατὰ τὰς ἐορτάς, αἱ ὁποῖαι γίνονται κατὰ πᾶσαν πενταετίαν, ὁ κῆρυξ ὁ Ἀθηναῖος εὐχεται λέγων νὰ γίνωνται τὰ καλὰ συγχρόνως καὶ εἰς τοὺς Ἀθηναίους καὶ εἰς τοὺς Πλαταιεῖς. Τότε δέ, ἐνῶ οἱ Ἀθηναῖοι παρετάσσοντο εἰς τὸν Μαραθῶνα, ἔγινε τοιοῦτόν τι· ἐπειδὴ τὸ στρατόπεδον ἔξι-σοῦτο πρὸς τὸ μηδικὸν στρατόπεδον, τὸ μὲν κέντρον αὐτοῦ ἔγινε μὲ βάθος παρατάξεως ὀλίγων ἀνδρῶν, καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἢ παράταξις (=στρατόπεδον) ἦτο πολὺ ἀδύνατος, καὶ αἱ δύο δὲ πτέρυγες εἶχον ἐνισχυθῆ (=ἔρρωτο) κατὰ τὸ πλῆθος.

Παρατηρήσεις.

τῶν... ἔφερε=πρότασις ἀναφορική, ὧν. ὡς ἐγένετο=πρότασις χρονική. δεκόμενος=μετοχὴ ἐναντιωματικὴ, καίτοι ἐδέκετο. ὡς συμβαλέοντες=μετοχὴ τελικὴ· ἔχειν=ἐπεξηγήσεις τοῦ οὐτω. τὸν πολέμαρχον=ὑποκείμενον τοῦ ἔχειν (ἐτεροπροσωπία). ἠγεσόμενον=γενικὴ ἀπόλυτος. τελευταῖοι=ἐπιρρηματικὸν κατηγορούμενον, εἰς τὸ τελευταῖον μέρος. ἀναγόντων=γενικὴ ἀπόλυτος. ἐξισούμενον=μετοχικὴ αἰτιολογικὴ, ἐπεὶ ἐξι-σοῦτο. ἐπὶ τάξις=ὁ ἐμπρόθετος προσδιορ. ἔχει θέσιν κατηγορουμένου εἰς τὸ μέσον. πλήθει=δοτ. τοῦ κατὰ τι.

112. Ἀφοῦ δὲ ἡ παράταξις ὑπ' αὐτῶν εἶχε γίνεαι καὶ ἡ θυσία (=σφάγια) ἀπέβη καλή, τότε, μόλις ἀφέθησαν οἱ Ἀθηναῖοι, τροχάδην (=δρομῶ) ἐπετέθησαν κατὰ τῶν βαρβάρων. Τὸ δὲ μεταξὺ αὐτῶν διάστημα ἦτο στάδιοι ὄχι ὀλιγώτεροι τῶν ὀκτώ. Οἱ δὲ Πέρσαι, ὅταν εἶδον αὐτοὺς νὰ ὀρμοῦν τροχάδην, προετοιμάζοντο νὰ τοὺς δεχθοῦν καὶ ἀπέδιδον εἰς τοὺς Ἀθηναίους τρέλλαν καὶ μάλιστα πολὺ (=πάγχυ) καταστρεπτικὴν, διότι ἔβλεπον αὐτοὺς νὰ εἶναι ὀλίγοι καὶ αὐτοὶ νὰ σπεύδουν (=ἐπειγομένους) τροχάδην χωρὶς νὰ ἔχουν (=ὑπαρχούσης) αὐτοὶ οὔτε ἵπικόν οὔτε τοξότας. Αὐτὰ μὲν λοιπὸν συνεπείραινεν οἱ βάρβαροι. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ὅταν ἐπλησίασαν τοὺς βαρβάρους συγκεντρωμένοι (=ἀθρόοι), ἐμάχοντο ἀξιόλογα. Διότι πρῶτοι μὲν ἐκ τῶν Ἑλλήνων, ὅσους ἐγὼ γνωρίζω, μετεχειρίσθησαν ταχύτητα (=δρομῶ) ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, πρῶτοι δὲ ἐτόλμησαν (=ἀνέσχοντο) νὰ βλέπουν μηδικὰ ἐνδύματα καὶ ἀνθρώπους φοροῦντας (=ἔσθη-

μένους) αὐτὰ ἕως τότε (=τέως) ἦτο φόβος εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ τὸ ὄνομα τῶν Μήδων νὰ ἀκούσουν.

Παρατηρήσεις.

σφι=ποιητικὸν αἴτιον τοῦ διετέτακτο. Τὸ ὑποκείμενον τοῦ ἀπροσώπου διετέτακτο εἶναι ἡ ἀφηρημένη των ἔννοια διάταξις. ὡς ἀπειθήσαν=πρότασις χρονική. ἐπιόντας=μετοχὴ κατηγορηματικὴ, διότι τὸ ὀρέοντες εἶναι αἰσθήσεως σημαντικὸν ρῆμα. δεξόμενοι=μετοχὴ τελικὴ ἢ ὁποῖα τίθεται μόνον μὲ ρήματα κινήσεως σημαντικά. ἄλλαι λαμβάνουν καὶ τὸ ὡς πρὸ αὐτῶν. ὀλίγους=κατηγορούμενον τοῦ αὐτοῦς. ὑπαρχούσης=γενικὴ ἀπόλυτος, μετοχὴ ἐναντιωματικὴ, καίτοι οὐχ ὑπῆρχεν. τῶν...ἴδμεν=πρότασις ἀναφορικὴ καθ' ἑλξιν ἀντὶ τοὺς...ἴδμεν. δρόμῳ=ἀντικείμενον τοῦ ἐχρήσαντο. ὀρέοντες=μετοχὴ κατηγορηματικὴ, διότι τὸ ἀνέσχοντο εἶναι ψυχικοῦ πάθους σημαντικὸν ρῆμα.

113—114. Ἐνῶ δὲ ἐμάχοντο εἰς τὸν Μαραθῶνα, ἐπέρασε πολὺς χρόνος. Καὶ εἰς μὲν τὸ μέσον τῆς παρατάξεως ἐνίκων οἱ βάρβαροι, ὅπου καὶ οἱ Πέρσαι οἱ ἴδιοι καὶ οἱ Σάκαι εἶχον παραταχθῆ· εἰς αὐτὸ μὲν λοιπὸν τὸ μέρος ἐνίκων οἱ βάρβαροι καί, ἀφοῦ τὸ διέσπασαν (=ῥήξαντες) τὸ κατεδίωκον πρὸς τὰ μεσόγεια, εἰς τὰς δύο ὁμῶς πτέρυγας ἐνίκων οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Πλαταιεῖς. Ἀφοῦ δὲ ἐνίκων τοὺς μὲν βαρβάρους τοὺς τραπέντας εἰς φυγὴν (=τετραμμένον) ἄφηνον νὰ φεύγουν, ἀφοῦ δε συνήνωσαν (=συναγαγόντες) τὰς πτέρυγὰς των ἐμάχοντο καθ' ἐκείνων, οἱ ὅποιοι διέσπασαν τὸ κέντρον αὐτῶν, καὶ ἐνίκων οἱ Ἀθηναῖοι. Κατεδίωκον δὲ τοὺς φεύγοντας Πέρσας φονεύοντες αὐτούς, ἕως ὅτου (=εἰς ὃ), ἀφοῦ ἔφθασαν εἰς τὴν θάλασσαν, ἐξήτουν πῦρ καὶ προσεπάθουν νὰ πιάσουν (=ἐπελαμβάνοντο) τὰ πλοῖα. Καὶ πρῶτον μὲν (=τοῦτο μὲν) εἰς αὐτὴν τὴν μάχην (=πόνῳ) ἐφονεύθη ὁ πολέμαρχος, ἀφοῦ ὑπῆρξεν ἀνὴρ γενναῖος, ἐκ τῶν στρατηγῶν δὲ ἐφονεύθη ὁ Στησίλαος, ὁ υἱὸς τοῦ Θρασύλου· ἔπειτα δὲ (=τοῦτο δὲ) ὁ Κυνέγειρος, ὁ υἱὸς τοῦ Εὐφορίωνος, ἐδῶ ἀφοῦ ἔπιασε τὰ ἀφλαστα ἐνὸς πλοίου, ἐφονεύθη, ἀφοῦ τοῦ ἔκοψαν τὴν χεῖρα διὰ πελέκους, ἐκτὸς δὲ αὐτοῦ καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν Ἀθηναίων πολλοὶ καὶ ὀνομαστοί.

Παρατηρήσεις.

μαχομένων=γεν. ἀπόλυτος, ὑποκείμ. ἔχει τὸ νοούμενον. αὐτῶν *τῆ*.. *εἰτετάκατο*=πρότασις ἀναφορικὴ, ἢ...εἰτετάκατο. *τῶν βαρβάρων*=γενικὴ διαιρετικὴ. *τοῖσι...ῥήξασι*=μετοχὴ ἀναφορ. ἀντικείμενον τοῦ ἐμάχοντο,

τούτοις, οἱ ἔρηξαν. *συναγαρόντες* = μετοχή χρονική, ἐπεὶ συνήγαγον. *κύπτοντες* = μετοχή τροπική, τῶν νεῶν = ἀντικείμενον τοῦ ἐπελαμβάνοντο. τῶν στρατηγῶν = γενική διαιρητική. *πελέκει* = δοτ. τοῦ ὄργάνου.

115—117. Ἑπτὰ μὲν λοιπὸν ἐκ τῶν πλοίων ἔγιναν κύριοι οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ τὸν τρόπον αὐτόν, μὲ τὰ ὑπόλοιπα δὲ ἀφοῦ ἀπέπλευσαν (= ἔξανακρουσάμενοι) οἱ βάρβαροι καί, ἀφοῦ ἐπῆραν πάλιν μαζί τους ἀπὸ τὴν νῆσον, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγκατέλειψαν, τοὺς ἐκ τῆς Ἑρετρίας αἰχμαλώτους, περιέπλεον τὸ Σούνιον, διότι ἤθελον νὰ φθάσουν εἰς τὴν πόλιν πρὸς (= φθῆναι) τῶν Ἀθηναίων. Διεδόθη δὲ μεταξὺ τῶν Ἀθηναίων ἡ κατηγορία, ὅτι ἔσκέφθησαν αὐτοὶ αὐτὰ ἕνεκα σκευωρίας τῶν Ἀλκμεωνιδῶν· αὐτοὶ δηλαδὴ (= γὰρ) ἀφοῦ συνεφώνησαν μὲ τοὺς Πέρσας, ἀνύψωσαν ὡς σημεῖον (= ἀναδέξαι) ἀσπίδα, ὅταν ἦσαν πλέον εἰς τὰ πλοῖα. Αὐτοὶ μὲν λοιπὸν περιέπλεον τὸ Σούνιον, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ὅσον ἠδύνατο ταχύτερον (= ὡς ποδῶν εἶχον) ἔσπευδον πρὸς βοήθειαν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἔφθασαν προτοῦ φθάσουν οἱ βάρβαροι, καί, ἀφοῦ ἔφθασαν ἐκ τοῦ Ἡρακλείου, τοῦ εὗρισκομένου εἰς τὸν Μαραθῶνα, ἐστρατοπέδευσαν εἰς ἄλλο Ἡράκλειον, τὸ εὗρισκόμενον εἰς τὸ Κυνόσαργες. Οἱ δὲ βάρβαροι ἀφοῦ ἔνεφανίσθησαν εἰς τὰ ἀνοικτὰ (= ὑπεραιωρηθέντες) τοῦ Φαλήρου, διότι αὐτὸ ἦτο τότε ἐπίνειον τῶν Ἀθηναίων, ἀνεχώρησαν ὀπίσω εἰς τὴν Ἀσίαν, ἀφοῦ ἐκράτησαν ὀλίγον πρὸς αὐτοῦ εἰς τὰ πανιὰ τὰ πλοῖα (= ἀνακωχέυσαντες τὰς νέας). Κατὰ τὴν μάχην αὐτὴν τοῦ Μαραθῶνος ἐφονεύθησαν ἐκ τῶν βαρβάρων περίπου ἕξ χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες, ἐκ τῶν Ἀθηναίων δὲ ἑκατὸν ἑνενήκοντα δύο.

Παρατηρήσεις

τῶν νεῶν = γεν. διαιρητική εἰς τὸ ἑπτὰ. *τῆσι λοιπῆσι* = δοτική τῆς συνοδείας, *ἐν τῇ ἔλιπον* = πρότασις ἀναφορική. *φθῆναι ἀπικόμενοι* = τὸ ἀπικόμενοι μετοχή κατηγορηματική καὶ ἐξηγεῖται ὡς ρῆμα, ἐνῶ τὸ ρῆμα (φθῆναι) ὡς ἐπίρρημα, προηγουμένως. Τοιοῦτοτρόπως συμβαίνει καὶ μὲ τὰ ρήματα, τυγχάνω, διατελῶ, λαγχάνω καὶ ἄλλα ὅμοια. *ἐπινοηθῆναι* = τὸ ἀπαρέμφ. εἶναι ὑποκείμενον τῆς ἀπροσώπου ἐκφράσεως αἰτίην ἔσχε. *Ἀλκμεωνιδέων* = γενική ὑποκειμενική εἰς τὸ μηχανή (οἱ Ἀλκμεων. ἐμηχανεύθησαν), *ἀναδέξαι* = ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ νοουμένου ρήματος λέγεται, *τούτους* = ὑποκείμ. τοῦ ἀναδέξαι (ἑτεροπροσ.). *πρὶν ἤκειν* = πρότασις χρονική. *Φαλήρου* = ἀντικείμενον τοῦ ὑπεραιωρηθέντες.

θέντες ἔνεκα τῆς προθέσεως ὑπέρ. *ἀναχωρεύσαντες* = μετοχή τροπική, ἐπεὶ ἀνεχώρουν. *κατὰ ἑξακισχιλίους... ἄνδρας* = ἡ ἐμπρόθετος ἔκφρασις εἶναι ὑποκείμενον τοῦ ἀπέθανεν. Οὕτω τίθενται καὶ αἱ προθέσεις περὶ, ἀμφί, ὅταν θέλουν νὰ δηλώσουν ποσὸν καὶ προσέγγισιν.

119—120. Τοὺς δὲ αἰχμαλωτισθέντας ἐκ τῶν Ἑρετριέων ὁ Δάτις καὶ ὁ Ἀρταφέρνης, ὅταν πλείοντες προσήγγισαν (= προσέσχον) εἰς τὴν Ἀσίαν, ὠδήγησαν ἐπάνω εἰς τὰ Σοῦσα. Ὁ δὲ βασιλεὺς Δαρεῖος, προτοῦ μὲν νὰ γίνουιν αἰχμάλωτοι οἱ Ἑρετριεῖς, εἶχε μέσα του φοβερὰν ὀργὴν ἐναντίον των (= σφι) διότι πρῶτοι ἔκαμαν ἀρχὴν ἀδικίας οἱ Ἑρετριεῖς· ὅταν ὅμως εἶδε νὰ ὀδηγηθοῦν αὐτοὶ ἐνώπιόν του καὶ νὰ εἶναι ὑποχείριοί του, δὲν τοὺς ἔκαμε κανὲν ἄλλο κακόν, ἀλλὰ κατόκισεν αὐτοὺς εἰς ἓν κτήμα του τῆς Κισσίας χώρας, τὸ ὁποῖον ὠνομάζετο Ἀρδέρικκα καὶ ἀπεῖχεν ἀπὸ τὰ Σοῦσα διακοσίους δέκα σταδίους. Αὐτοῦ κατόκισε τοὺς Ἑρετριεῖς ὁ βασιλεὺς, οἱ ὁποῖοι καὶ μέχρι τῶν χρόνων μου κατόκουν τὴν χώραν αὐτὴν φυλάττοντες τὴν παλαιάν των γλῶσσαν. Τὰ μὲν λοιπὸν ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Ἑρετριεῖς αὐτὴν τὴν ἔκβασιν εἶχον. Ἐκ τῶν Λακεδαιμονίων δὲ ἦλθον εἰς τὰς Ἀθήνας δύο χιλιάδες μετὰ τὴν πανσέληνον, βιαζόμενοι νὰ προφθάσουν (= καταλαβεῖν) τόσον πολὺ (= οὕτω), ὥστε τὴν τρίτην ἡμέραν ἔφθασαν ἀπὸ τὴν Σπάρτην εἰς τὴν Ἀττικὴν. Ἄν καὶ ἔφθασαν δὲ μετὰ (= ὕστεροι) τὴν μάχην, ὅμως ἐπεθύμουν νὰ ἴδουν τοὺς Μήδους· ἀφοῦ δὲ ἐπῆγαν εἰς τὸν Μαραθῶνα, τοὺς εἶδαν. Κατόπιν δὲ ἐπαινοῦντες τοὺς Ἀθηναίους καὶ τὸ κατόρθωμά των (= ἔργον) ἀνεχώρησαν ὀπίσω.

Παρατηρήσεις.

ὡς προσέσχον = πρότασις χρονική. *σφι* = ἀντικείμενον τοῦ ἐνεῖχε· *ἀρξάντων* = γενικὴ ἀπόλυτος, μετοχὴ αἰτιολογική· *προτέρων* = ἐπιρρηματικὸν τοῦ Ἑρετριέων· *ἀπαχθέντας... ἔοντας* = μετοχαὶ κατηγορηματικαί· *τὰ περὶ Ἑρετριέας* = ὑποκείμενον τοῦ εἶχε (ἀττικὴ σύνταξις). *τριταῖοι* = ἐπιρρηματικὸν κατηγορούμενον ἰσοδυναμοῦν πρὸς ἐπιρρηματὴν τρίτην ἡμέρην. Ὅμοίως καὶ τὸ κατωτέρω ὕστεροι = ὕστερον· *ἀπικόμενοι* = μετοχὴ ἐναντιωματικὴ, καίτοι ἀτίκοντο.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Π Ο Λ Υ Μ Ν Ι Α

1. Ξέρξης και Δημάρατος.

(Κεφ. 100—105).

100. Ὁ δὲ Ξέρξης, ἀφοῦ ἠριθμήθη καὶ παρετάχθη ὁ στρατός, ἐπεθύμησεν ὁ ἴδιος, ἀφοῦ περάσῃ πρὸ αὐτῶν, νὰ τοὺς ἐπιθεωρήσῃ. Κατόπιν δὲ ἔκαμεν αὐτὸ καὶ διερχόμενος ἐπάνω εἰς ἄρμα πλησίον τοῦ καθενὸς ἔθνους ἐξήτει πληροφορίας καὶ κατέγραφον οἱ γραμματεῖς ἕως ὅτου ἔφθασεν ἀπὸ τὸ ἐν ἄκρον εἰς τὸ ἄλλο καὶ τοῦ ἱππικοῦ καὶ τοῦ πεζικοῦ. Ὅταν δὲ εἶχον γίνεαι αὐτὰ ὑπ' αὐτοῦ, ἀφοῦ ἐσύρθησαν τὰ πλοῖα εἰς τὴν θάλασσαν, τότε ὁ Ξέρξης ἀφοῦ ἐπῆγεν ἀπὸ τὸ ἄρμα εἰς πλοῖον Σιδωνιακὸν ἐκάθησε κάτω ἀπὸ χρυσοῦν σκηνὴν καὶ ἔπλεε πλησίον ἀπὸ τὰς πρῶρας τῶν πλοίων ἑρωτῶν τὸ καθὲν ὅπως καὶ τὸ πεζικὸν καὶ καταγράφων. Τὰ δὲ πλοῖα οἱ ναύαρχοι, ἀφοῦ τὰ ὠδήγησαν εἰς τὰ ἀνοικτὰ περὶ τοῦ τέσσαρα πλέθρα μακρὰν τῆς ἀκτῆς, τὰ ἐκράτουν εἰς τὰ πανιά, ἀφοῦ ἐγύρισαν τὰς πρῶρας πρὸς τὴν ξηρὰν ὅλοι εἰς πυκνὸν μέτωπον (=μετωπηδὸν) καὶ ἀφοῦ ἐξώπλισαν τοὺς ἐπ' αὐτῶν πολεμιστὰς (=ἐπιβάτας ὡς διὰ πόλεμον. Αὐτὸς δὲ πλέων μεταξὺ τῶν πρῶρων καὶ τῆς ἀκτῆς ἐπεθεώρει.

Παρατηρήσεις.

διεξελάσας=μετοχὴ χρονική, ἐπὶ δι' ἐξελάσῃ· *ἕως ἀπίκετο*=πρότασις χρονική· *οἱ*=ποιητικὸν αἴτιον τοῦ ἐπεποίητο, κατὰ δοτικὴν, διότι εἶναι παθητικὸς ὑπερσυντέλικος· *τῶν νεῶν καθελκυσθεισέων*=γενική ἀπόλυτος, μετοχὴ χρονική· *ὑπὸ σκηνῇ*=ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει τοπικὴν στάσιν· *παρὰ τὰς πρῶρας*=ὁ ἐμπρόθετος προσδιορ. σημαίνει κίνησιν τοπικὴν· *ἀναγαγόντες*=μετοχὴ χρονική, ἐπεὶ ἀνήγαγον.

101. Ἀφοῦ δὲ πλέων ἐπέρασε καὶ αὐτὰς καὶ ἀπεβιβάσθη ἀπὸ τὸ πλοῖον, προσεκάλεσε τὸν Δημάρατον, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀρίστωνος, ὁ ὁποῖος ἐξεστράτευε μαζί του κατὰ τῆς Ἑλλά-

δος, ἀφοῦ δὲ τὸν ἐκάλεσε τὸν ἠρώτησε τὰ ἐξῆς : « Δημάρταε, τώρα ἔχω ἐπιθυμίαν (= ἡδὼ ἔστι) νὰ σ' ἐρωτήσω αὐτὰ ποῦ θέλω. Σὺ εἶσαι Ἕλληνας, καί, καθὼς ἐγὼ πληροφοροῦμαι καὶ ἀπὸ σὲ καὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, μὲ τοὺς ὁποίους συνομιλῶ (= τῶν εἰ λόγους ἀπικνεομένων), ἀπὸ πόλιν μεγίστην καὶ ἰσχυροτάτην. Τώρα λοιπὸν εἶπέ μου τὸ ἐξῆς, ἂν οἱ Ἕλληνες θὰ τολμήσουν νὰ μοῦ ἀντισταθοῦν (= χεῖρας ἀνταειρόμενοι). Διότι, καθὼς ἐγὼ φρονῶ (= δοκέω), οὔτε ἂν ὅλοι οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι κατοικοῦν πρὸς δυσμάς, ἂν συναθροισθοῦν, δὲν θὰ εἶναι ἱκανοὶ νὰ δεχθοῦν τὴν ἐπίθεσίν μου (= ὑπομεῖναι ἐπιόντα), ἂν δὲν εἶναι ἠνωμένοι. Θέλω λοιπὸν καὶ τὴν ἰδικήν σου γνώμην νὰ μάθω, τί λέγεις περὶ αὐτοῦ». Αὐτὸς μὲν αὐτὰ ἠρώτησε, ἐκεῖνος δὲ ἀπαντήσας εἶπε : « Βασιλεῦ, ποῖον ἐκ τῶν δύο, νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθειαν ἢ νὰ ὀμιλήσω διὰ νὰ σ' εὐχαριστήσω (= ἡδονῇ) ; Αὐτὸς δὲ τὸν διέταξε νὰ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν, λέγων, ὅτι δὲν θὰ τοῦ εἶναι καθόλου περισσότερον δυσάρεστος ἀπὸ ὅ,τι ἦτο πρῖν.

Παρατηρήσεις.

ὡς . . . διεξέπλωσε = πρότασις χρονική· *οὐστρατευόμενον* = μετοχή ἀναφορική, ὡς συνεστρατεύετο· *εἰρέσθαι* = τὸ ἀπαρέμφατον εἶναι ὑποκειμ. τῆς ἀπροσώπου ἐκφράσεως ἡδὼ ἔστι, ὑποκείμενον δὲ ἔχει τὸ ἐμέ· *τῶν ἀπικνεομένων* = μετοχή ἀναφορική, οἱ ἀπικνεόνται· *πόλιος* = γενική κατηγορηματικὴ τῆς ιδιότητος, σημαίνουσα τὴν καταγωγὴν· *εἰ ὑπομενέουσι* = πρότασις πλαγία ἐρωτηματικὴ· *ἀνταειρόμενοι* = μετοχή κατηγορηματικὴ· *ἐπιόντα* = ἐπίσης μετοχή κατηγορηματικὴ· *μὴ ἔόντες* = μετοχή ὑποθετικὴ, εἰ μὴ εἰσιν· *ὑπολαβῶν* = μετοχή χρονική, ἐπεὶ ὑπέλαβε· *χρήσωμαι* = ὑποτακτικὴ σημαίνουσα ἀπορίαν (ἀπορηματικὴ), ἢ πρότασις εἶναι διπλῆ ἐρωτηματικὴ· *ἀληθεῖη* . . . *ἡδονῇ* = ἀντικείμενον τοῦ *χρήσωμαι*· *ἔσσεσθαι* = ἀντικείμενον τοῦ *ἀφάς*.

102. Ἀφοῦ δὲ ἤκουσαν αὐτὰ ὁ Δημάρταος, εἶπε τὰ ἐξῆς : « Βασιλεῦ, ἔπειδὴ μὲ διατάσεις νὰ εἴπω ἑξάπαντος (= πάντως) τὴν ἀλήθειαν, ὅταν λέγω αὐτά, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν πιασθῇ κανεὶς κφεύστης (= ἀλώσεται, ψευδόμενος) ὑπὸ σοῦ κατόπιν, μάθε, ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀνέκαθεν (= ἀεὶ ποτε) εἶναι σύντροφος ἢ φτώχεια, ἢ δὲ ἀνδρεία δὲν εἶναι ἔμφυτος (= ἔπακτος) προελθοῦσα ἀπὸ σοφρίαν καὶ ἰσχυρὰν συνήθειαν· ταύτην μεταχειριζομένη πάντοτε ἢ Ἑλλάς ἀποκροεὶ καὶ τὴν πτωχείαν καὶ τὸν δεσποτισμὸν. Ἐπαινῶ

μὲν λοιπὸν ὅλους τοὺς Ἕλληνας, οἱ ὅποιοι κατοικοῦν εἰς ἐκεῖ-
 νους τοὺς Δωρικούς τόπους, ἔρχομαι δὲ νὰ σοῦ εἶπω τοὺς ἐξῆς
 λόγους ὄχι δι' ὅλους, ἀλλὰ μόνον διὰ τοὺς Λακεδαιμονίους, πρῶτον
 μὲν ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον (=οὐκ ἔστι ὅπως) θὰ δεχθοῦν ποτε
 τὰς προτάσεις σου, αἱ ὅποια φέρουν δουλείαν εἰς τὴν Ἑλλάδα,
 ἔπειτα δὲ ὅτι ὅτι θὰ ἐναντιωθοῦν ἐναντίον σου εἰς μάχην καὶ
 ἂν ὅλοι οἱ ἄλλοι Ἕλληνες εἶναι μὲ τὸ μέρος σου (=τὰ σὰ φρο-
 νέωσι), Περὶ ἀριθμοῦ δὲ μὴ ζητήσης νὰ μάθῃς, πόσοι δηλαδὴ
 ἐνῶ εἶναι θὰ εἶναι ἱκανοὶ νὰ κάμουν αὐτά· διότι εἴτε τύχη νὰ
 ἐκστρατεύσουν χίλιοι, αὐτοὶ θὰ πολεμήσουν ἐναντίον σου (=τοι)
 εἶναι ὀλιγώτεροι ἀπ' αὐτοὺς εἴτε καὶ περισσότεροι».

Παρατηρήσεις.

λέγοντα=μετοχή χρονική, ὅταν λέγω· *ψευδόμενος*=μετοχή κατηγο-
 ρηματική μετὰ τοῦ ἀλίσκομαι (ἀλώσεται)· *ὑπὸ σῶν*=ποιητικὸν αἴτιον
 τοῦ ἀλώσεται· *ἴσθι*=προστακτ. τοῦ οἶδα=γνωρίζω· *ἀπὸ σοφίας*=ὁ ἐμ-
 πρόθετος προσδιορ. σημαίνει τὸν τρόπον, τὸ μέσον· *λέξων*=μετοχή τε-
 λική, ἵνα λέξω, ἵνα εἶπω· *ὡς ἀντιώσονται*=πρότασις εἰδική· *Ἀριθμοῦ*
πέρι=ἀντιστροφή τῆς προθέσεως· Ἡ πρόθεσις δηλαδὴ τίθεται μετὰ τὸ
 ὄνομα καὶ ἀναβιβάζει τὸν τόνον· *ὄσοι. . . οἷοί τε εἶσιν*=πρότασις πλα-
 γία ἐρωτηματική· *ἐόντες*=μετοχή ἐναντιωματική, καίτοι εἰσι.

103. Ταῦτα ἀφοῦ ἤκουσεν ὁ Ξέρξης γελάσας εἶπε· «Δημά-
 ρατε, τί λόγος εἶναι αὐτός, τὸν ὅποιον ἐξεστόμησας; ὅτι χίλιοι
 ἄνδρες θὰ δώσουν μάχην μὲ τόσον μεγάλην στρατιάν. Πῶς θὰ
 ἠμπορέσουν χίλιοι ἢ καὶ δέκα χιλιάδες ἢ καὶ πενήκοντα χιλιά-
 δες, ἀφοῦ εἶναι ὅλοι ὁμοίως ἐλευθεροὶ καὶ δὲν ἐξουσιάζονται
 ὑπὸ ἐνός, νὰ ἀντισταθοῦν εἰς τόσον μέγαν στρατόν; Διότι δι'
 ἓνα ἕκαστον (ἐξ αὐτῶν) ἀναλογοῦμεν (=γινόμεθα) περισσότεροι
 ἀπὸ χιλίους, ἂν ἐκεῖνοι εἶναι πέντε χιλιάδες. Διότι ἐὰν ἐξουσιά-
 ζονται ὑπὸ ἐνός κατὰ τὸν ἰδικόν μας τρόπον, ἐπειδὴ φοβοῦνται
 αὐτόν, θὰ γίνουν παρὰ τὴν φύσιν των καλύτεροι (=ἀμείνονες)
 καὶ ἀναγκαζόμενοι ὑπὸ τοῦ μαστιγίου, ἂν καὶ εἶναι ὀλιγώτεροι,
 θὰ βαδίζουν (=ἴοιεν) κατὰ περισσοτέρων· ἀφειμένοι ὁμως εἰς
 εἰς τὴν ἐλευθερίαν, δὲν θὰ κάμουν τίποτε ἀπ' αὐτά. Ἀλλὰ νο-
 μίζω ἐγὼ τουλάχιστον (=ἐγωγε), ὅτι, καὶ ἂν ἐξισωθοῦν εἰς τὸ
 πλῆθος, δυσκόλως οἱ Ἕλληνες θὰ πολεμήσουν ἐναντίον μόνον
 τῶν Περσῶν».

Παρατηρήσεις.

οἶον = κατηγορούμενον τοῦ ἔπος. Ἡ φράσις εἶναι συνεπτυγμένη, οἶόν ἐστι τὸ ἔπος, ὃ ἐφθέγγετο· *ἄνδρας* = ὑποκείμεν. τοῦ μαχίσασθαι· *ἑόντες* = μετοχή ὑποθετική, τῆς ὁποίας ἡ σημασία καταντᾶ αἰτιολογική· *πλεῦνες* = κατηγορούμενον τοῦ ἡμεῖς, τὸ ὁποῖον εἶναι ὑποκείμεν. τοῦ γινόμεθα· *ἑόντων* = μετοχή ὑποθετική, εἰ εἰσιν· *δειμαίνοντες* = μετοχή αἰτιολογική, ἐπεὶ δειμαίνουσι· *μάστιγι* = δοτική τοῦ ὄργανου εἰς τὸ ἀναγκάζομενοι· *ἑόντες* = μετοχή ἐναντιωματική, καὶ εἰ εἰσι· *ἀνειμένοι* = μετοχή παρακειμένου τοῦ ἀνίημι· *ἀνισωθέντας* = μετοχή ἐναντιωματική, καὶ ἂν ἀνισωθῶσι· *πλήθει* = δοτική τοῦ κατὰ τι.

104—105. Εἰς αὐτὰ ὁ Δημάρατος λέγει: «Βασιλεῦ, ἐγνώριζον ἐξ ἀρχῆς, ὅτι, ἂν σοῦ εἴπω τὴν ἀλήθειαν, δὲν θὰ σὲ εὐχαριστήσω (=οὐ φίλα ἔρέω). Ἐπειδὴ ὅμως σὺ μὲ ἠνάγκασας νὰ εἴπω τοὺς ἀληθεστάτους λόγους, εἶπον τὰ ἀφορῶντα τοὺς Σπαρτιάτας (=κατήκοντα). Καὶ ὅμως πόσον ἐγὼ ἀκριβῶς τώρα συμπίπτει νὰ ἀγαπῶ (=τυγχάνω ἐστοργῶς) ἐκείνους, ὁ ἴδιος πολὺ καλὰ τὸ γνωρίζεις, διότι ἀφοῦ μοῦ ἀφήρεσαν τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα (=τιμὴν) καὶ τὰ πατρικὰ προνόμια, μὲ ἔκαμαν χωρὶς πατρίδα (=ἄπολιν) καὶ ἐξόριστον, ὃ δὲ δικός σου πατὴρ ἀφοῦ μὲ ἐδέχθη, μοῦ ἔδωκε τὰ μέσα τῆς ζωῆς (=βίον) καὶ κατοικίαν. Δὲν εἶναι λοιπὸν φυσικὸν (=εἰκὸς) ὃ σῶφρων ἄνθρωπος νὰ ἀποκροῦνη φανερὰν εὐνοίαν, ἀλλὰ παρὰ πολὺ νὰ τὴν δέχεται. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ὅταν μάχονται ἕνας πρὸς ἕνα, δὲν εἶναι ἀπὸ κανένα ἐκ τῶν ἀνθρώπων χειρότεροι (=κακίονες), ὅταν δὲ ὅλοι μαζί (=ἄλλες). εἶναι ἀνδρείότεροι ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Διότι, ἐνῶ εἶναι ἐλεύθεροι, δὲν εἶναι καθ' ὅλα ἐλεύθεροι· διότι ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι των εἶναι (=ἐπεσσι σφι) κύριος ὁ νόμος, τὸν ὁποῖον φοβοῦνται πολὺν ἀκόμη περισσότερον παρὰ σὲ οἱ δικοί σου (ἄνθρωποι). Κάμνουν λοιπόν, ὅσα ἐκεῖνος διατάσσει (=ἀνώγη)· διατάσσει δὲ πάντοτε τὸ ἴδιον, διότι δὲν ἐπιτρέπει νὰ φεύγουν ἐκ τῆς μάχης πρὸ ἀδενὸς πλήθους ἀνθρώπων, ἀλλὰ μένοντες εἰς τὴν θέσιν των ἢ νὰ νικοῦν ἢ νὰ φονεύωνται. Ἐὰν ὅμως εἰς σὲ φαίνομαι, ὅτι λέγων αὐτὰ φλυαρῶ, εἰς τὰ ἄλλα τοῦ λοιποῦ ἐπιθυμῶ νὰ κρατῶ σιωπὴν· τώρα δὲ τὰ εἶπα, διότι ἐξηναγκάσθην. Εὐχόμεαι ὅμως, βασιλεῦ, νὰ γίνουν (αὐτὰ) κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου (=κατὰ νόον).» Αὐτὸς μὲν λοιπὸν οὕτως ἀπήντη-

σεν, ὁ δὲ Ξέρξης ἐτράπη εἰς γέλωτα καὶ δὲν ὠργίσθη καθόλου, ἀλλὰ ἀπεμάκρυνεν αὐτὸν μὲ καλὸν τρόπον (=ἡπίως).

Παρατηρήσεις.

χρῶμενος=μετοχή τροπική. ὡς...*τυγχάνω*=πρότασις πλαγία ἑρωτηματική· *ἐστοργῶς*=μετοχή κατηγορηματική μετὰ τοῦ *τυγχάνω*· οἷ...*ποιήκασι*=πρότασις ἀναφορική μὲ σημασίαν αἰτιολογικήν· *ἄπολιν καὶ φυγάδα*=κατηγορούμενα εἰς τὸ ἐμέ· *ὑποδεξάμενος*=μετοχή χρονική, ἐπεὶ ὑπεδέξατο· *μαχόμενοι*=μετοχή ὑποθετική ἢ χρονική, ὅταν (ἐάν) μάχωνται· *ἐόντες*=μετοχή ἐναντιωματική, καίτοι εἰσι· *τὰ ἀν...ἀνώγη*=πρότασις ἀναφορική, ἀντικείμενον τοῦ ποιεῦσι· *λέγων*=μετοχή τροπική *γένοιτο*=καθαρὰ εὐκτική σημαίνουσα εὐχὴν· *κατὰ νόον*=ὁ ἐμπρόθετος προσδιορ., σημαίνει τρόπον.

2. Μάχη Θερμοπυλῶν (480).

(Κεφ. 201—213, 215—228).

α) Πρὸ τῆς μάχης.

(κεφ. 201—209).

201. Ὁ βασιλεὺς μὲν λοιπὸν Ξέρξης ἐστρατοπέδευσεν εἰς τὴν Τραχινίαν τῆς Μαλίδος, οἱ δὲ Ἕλληνες εἰς τὸ στενόν, ὀνομάζεται δὲ ὁ τόπος αὐτὸς ὑπὸ μὲν τῶν περισσοτέρων Ἑλλήνων Θερμοπύλαι, ὑπὸ δὲ τῶν ἐντολίων καὶ τῶν περιοίκων Πύλαι. Ἐστρατοπέδευσαν μὲν λοιπὸν καὶ οἱ δύο εἰς αὐτὰ τὰ μέρη, ἔκυριάρχει δὲ ὁ μὲν ὅλων τῶν μερῶν τῶν ἔκτεινομένων πρὸς βορρᾶν μέχρι τῆς Τραχίνος, οἱ δὲ τῶν ἔκτεινομένων πρὸς νότον καὶ μεσημβρίαν ἐπὶ ταύτης τῆς χώρας.

Παρατηρήσεις.

τῆς Μηλίδος=γεν. διαιρετική· *Θερμοπύλαι*=κατηγορούμενον εἰς τὸ κῶρος· *τῶν ἐχόντων*=μετοχή ἀναφορική, ἀντικείμ. τοῦ ἐπεκράτες.

202—203. Ἦσαν δὲ οἱ ἐξῆς ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι περιέμενον τὸν Πέροσιν εἰς αὐτὸ τὸ μέρος· τριακόσιοι ὀπλίται τῶν Σπαρτιατῶν καὶ χίλιοι τῶν Τεγεατῶν καὶ Μαντινέων, μισοὶ ἐξ ἑνὸς ἐκάστου, ἑκατὸν εἴκοσι ἐκ τοῦ Ὀρχομενοῦ τῆς Ἀρκαδίας καὶ χίλιοι ἐκ τῆς λοιπῆς Ἀρκαδίας. Τόσοι μὲν ἦσαν ἐκ τῶν Ἀρκαδῶν, ἀπὸ τὴν Κόρινθον δὲ τετρακόσιοι καὶ ἀπὸ τὸν Φλειοῦντα διακόσιοι καὶ ἐκ τῶν Μυκηναίων ὀγδοήκοντα. Οὗτοι μὲν ἦλθον ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον, ἀπὸ τῶν Βοιω-

τῶν δὲ καὶ τῶν Θεσπιέων ἑπτακόσιοι καὶ ἕκ τῶν Θηβαίων τετρακόσιοι. Ἐκτὸς αὐτῶν προσεκλήθησαν καὶ οἱ Ὀπούντιοι Λοκροὶ πανστρατιᾷ καὶ χίλιοι ἕκ τῶν Φωκέων. Διότι οἱ ἴδιοι οἱ Ἕλληνας τοὺς ἐκάλεσαν δι' ἀγγελιοφόρου λέγοντες, ὅτι αὐτοὶ μὲν εἶχον ἔλθει (=ἦκοιεν) ὡς πρωτοπορία τῶν ἄλλων, οἱ δὲ ὑπόλοιποι ἕκ τῶν συμμάχων περιεμένοντο (=προσδόκιμοι εἶεν) ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν (=πᾶσαν ἡμέραν), καὶ ἡ θάλασσα ἐφυλάττετο χάριν αὐτῶν (=σφι) φρουρουμένη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Αἰγινητῶν καὶ ὑπὸ τῶν καταταχθέντων εἰς τὸν ναυτικὸν στρατὸν καὶ δὲν ὑπῆρχε δι' αὐτοὺς κανεὶς φόβος· διότι δὲν ἦτο ὁ θεὸς αὐτὸς πού ἐπήρχετο ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ἄνθρωπος· δὲν ὑπῆρχε δὲ κανεὶς θνητὸς οὔτε θὰ ὑπάρξει, εἰς τὸν ὁποῖον εὐθὺς ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του δὲν ἀνεμείχθη κάποια δυστυχία, εἰς τοὺς μεγίστους δὲ ἕξ αὐτῶν αἱ μέγιστα· ὀφείλει λοιπὸν καὶ ὁ ἐπερχόμενος, ἐπειδὴ εἶναι θνητός, νὰ ἀποτύχη (=πεσεῖν) εἰς τὰς ἐλπίδας του. Αὐτοὶ δὲ ὅταν ἐπληροφοροῦντο αὐτά, ἔσπευδον εἰς βοήθειαν εἰς τὴν Τραχῖνα.

Παρατηρήσεις.

οἶδε=κατηγορούμενον εἰς τὸ ὑπομείνοντες. *ὡς ἦκοιεν*=πρότασις εἰδικὴ κατ' εὐκτικὴν πλαγίον λόγου, διότι ἐξαρτᾶται ἀπὸ χρόνου ἱστορικοῦ, λέγοντες (παρατατικῶν)· *σφι*=δοτ. χαριστικὴ ὑπ' Ἀθηναίων=ποιητικὸν αἴτιον εἰς τὸ φρουρουμένη· *εἶναι*=τὸ ἀπαρέμφ. ἐξαρτᾶται ἕκ τοῦ λέγοντες· *τῷ οὐ συνεμείχθη*=πρότασις ἀναφορικὴ, ὧ... *ὀφείλειν*=καὶ τὸ ἀπαρέμφ. αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἕκ τοῦ λέγοντες· *πυνθανόμενοι*=μετοχὴ χρονική, ὅτε ἐπυνθάνοντο.

204—205. Στρατηγοὶ μὲν λοιπὸν τούτων ἐκάστων κατὰ πόλεις ἦσαν καὶ ἄλλοι, ἐκεῖνος ὅμως, ὁ ὁποῖος ἐθανμάζετο παρὰ πολὺ καὶ ἦτο γενικὸς ἀρχηγὸς ὅλου τοῦ στρατεύματος, ἦτο ὁ Λακεδαιμόνιος Λεωνίδας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀναξανδρίδου, ὁ ὁποῖος ἀπέκτησε τὴν βασιλείαν εἰς τὴν Σπάρτην παρ' ἐλπίδα (=ἕξ ἀπροσδοκῆτου). Αὐτὸς ὁ Λεωνίδας ἦλθε τότε εἰς τὰς Θερμοπύλας ἐκλέξας τοὺς καθωρισμένους (=κατεστεῶτας) τριακοσίους ἄνδρας καὶ οἱ ὁποῖοι ἐτύγχανον νὰ ἔχουν παιδιά. Ἐφθασε δέ, ἀφοῦ παρέλαβε καὶ ἕκ τῶν Θηβαίων ὄσους ἐλογάριασα (=εἰς ἀριθμὸν λογισάμενος εἶπον), τῶν ὁποίων στρατηγὸς ἦτο ὁ Λεοντιάδης, ὁ υἱὸς τοῦ Εὐρυμάχου. Ἐφρόντισε δὲ ὁ Λεωνίδας αὐτοὺς

μόνους ἐκ τῶν Ἑλλήνων νὰ πάρῃ μαζί του διὰ τὸν ἕξις λόγον· διότι αὐτοὶ εἶχον πολὺ κατηγορηθῆ, ὅτι θέλουν νὰ προσχωρήσουν εἰς τοὺς Μήδους (=μηδίξειν)· τοὺς προσεκάλεσε λοιπὸν εἰς τὸν πόλεμον, διότι ἤθελε νὰ μάθῃ, ἂν θὰ στείλουν μαζί στρατὸν ἢ ἂν θὰ ἀρνηθοῦν (=ἀπερέουσι) φανερὰν τὴν συμμαχίαν μετὰ τῶν Ἑλλήνων. Αὐτοὶ δέ, ἂν καὶ ἐσκέπτοντο ἄλλα, ἔστειλαν.

Παρατηρήσεις.

κατὰ πόλις=ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει μερισμόν· ἐξ ἀπροδοκῆτου=ὁ ἐμπροθετος προσδιορ. σημαίνει τρόπον· ἐπιλεξάμενος=μετοχή χρονική, ἐπεὶ ἐπελέξατο· τοὺς...εἶπον=πρότασις ἀναφορική, οὗς εἶπον· παραλαβεῖν=ἀντικείμε. τοῦ ἐποιήσατο σπουδὴν=ἐσπούδασε· ὅτι...κατηγόρητο=πρότασις αἰτιολογική. Τὸ κατηγόρητο εἶναι ἀπρόσωπον καὶ ἔχει ὡς ὑποκείμε. τὸ μηδίξειν· θέλων=μετοχή αἰτιολογική, ἐπεὶ ἤθελε· εἶτε συμπέμψουσι...εἶτε ἐπερέουσι=πρότασις πλάγια ἐρωτηματικαὶ ἐξαρτώμεναι ἐκ τοῦ εἰδέναί· ἐκ τοῦ ἐμφανέος=ὁ ἐμπρόθετος προσδιορ. σημαίνει τρόπον· φρονέοντες=μετοχή ἐναντιωματική, καίτοι ἐφρόνεον.

206—207. Τούτους μὲν τοὺς περὶ τὸν Λεωνίδα ἔστειλαν πρώτους οἱ Σπαρτιᾶται, ἵνα βλέποντες αὐτοὺς οἱ ἄλλοι σύμμαχοι ἐκστρατεύουν καὶ νὰ μὴ προσχωρήσουν εἰς τοὺς Μήδους, ἂν μάθουν, ὅτι αὐτοὶ ἀναβάλλουν· κατόπιν δέ, ἐπειδὴ εἶναι εἰς αὐτοὺς ἐμπόδιον τὰ Κάρνεια, ἐσκόπευον, ἀφοῦ ἐορτάσουν καὶ ἀφήσουν φυλακὰς εἰς τὴν Σπάρτην, ταχέως νὰ σπεύσουν εἰς βοήθειαν πανστρατιᾶ. Ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ἐκ τῶν συμμάχων ἐσκέπτοντο καὶ αὐτοὶ νὰ πράξουν ὁμοίως (=ἕτερα τοιαῦτα) διότι κατὰ τὸν ἴδιον χρόνον (=κατὰ ταῦτό)εἶχον συμπέσει μὲ αὐτὰ τὰ πράγματα οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες· ἐπειδὴ λοιπὸν ἐνόμιζον, ὅτι δὲν θὰ ἐτελείωνε (=διακριθῆσεσθαι) τόσον ταχέως ὁ πόλεμος εἰς τὰς Θερμοπύλας, ἔστειλαν τοὺς προδρομούς. Αὐτοὶ μὲν λοιπὸν τοιουτοτρόπως ἐσκέπτοντο νὰ πράξουν· οἱ δὲ Ἑλληνες εἰς τὰς Θερμοπύλας, ἐπειδὴ ὁ Πέρσης ἐπλησίαζεν εἰς τὸ στενόν (=εἰσβολῆς), φοβούμενοι πολὺ ἐσκέπτοντο περὶ ἀναχωρήσεως. Εἰς τοὺς ἄλλους μὲν λοιπὸν Πελοποννησίους ἐφαίνετο καλόν, ἀφοῦ ἔλθουν εἰς τὴν Πελοπόννησον, νὰ φυλάττουν τὸν Ἰσθμόν· ὁ Λεωνίδας ὁμοίως, ἐπειδὴ οἱ Φωκεῖς καὶ οἱ Λοκροὶ δυσηρεστήθησαν πολὺ (=περισπερχθέντων) διὰ τὴν γνώμην αὐτὴν, ἀπεφάσισε καὶ νὰ μείνουν αὐτοῦ καὶ νὰ στείλουν ἀγγελιο-

φόρους εἰς τὰς πόλεις παρακινῶντες αὐτὰς νὰ σπεύσουν εἰς βο-
ήθειάν των (=σφι), διότι αὐτοὶ ἦσαν ὀλίγοι νὰ ἀποκρούσουν
τὸν στρατὸν τῶν Μήδων.

Παρατηρήσεις.

Ἦνα στρατεύονται=πρότασις τελική· ὑπερβαλλομένους—μετοχή κα-
τηγορηματική. Τὸ πυνθάνομαι συνήθως συντάσσεται μετ, ἀπαρεμφάτου·
ἐμποδῶν=κατηγορούμενον τοῦ Κάρνεια· δρτάσαντες καὶ λιπόντες=με-
τοχαὶ χρονικαί, ὅταν δρτάσῳσι καὶ λίπωσι· δοκεόντες=μετοχή αἰτιολο-
γική, ἐπεὶ ἐδόκεον· τὸν πῶλεμον=ὑποκείμε. τοῦ διακριθῆσθαι (ἐτερο-
προσ.)· ἐδόκεε=ἀπρόσωπον, ὑποκείμε. ἔχει τὸ εἶχεν· περιστερχθέν-
των=γενική ἀπόλυτος, μετοχή αἰτιολογική· τῇ γνώμῃ=δοτική τῆς αἰ-
τίας· σφι=ἀντικείμε. τοῦ ἐπιβωθέειν· ὡς ἐόντων=μετοχή αἰτιολ. μετὰ
τοῦ ὡς=ἐπεὶ ἦσαν· ἀλέξασθαι=τὸ ἀπαρέμφ. σημαίνει σκοπὸν εἰς τὸ
κατὰ τι, εἰς τὸ νὰ ἀποκρούσουν.

208. Ἐνῶ αὐτοὶ ἐσκέπτοντο αὐτὰ, ὁ Ξέρξης ἔστειλεν ὡς κα-
τάσκοπον ἕνα ἰππέα διὰ νὰ ἴδῃ, πόσοι ἦσαν καὶ τί ἔκαμνον·
διότι εἶχεν ἀκούσει, ὅταν ἀκόμη εὐρίσκετο εἰς τὴν Θεσσαλίαν,
ὅτι ἦτο συνηθροισμένος εἰς τὸ μέρος αὐτὸ ὀλίγος στρατὸς καὶ
ὅτι οἱ ἀρχηγοὶ των ἦσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ ὁ Λεωνίδας, ὁ
ὁποῖος ἦτο κατὰ τὸ γένος Ἡρακλείδης. Ἀφοῦ δὲ ὁ ἰππεὺς ἐπλη-
σίασεν εἰς τὸ στρατόπεδον, παρετήρει καὶ δὲν διέκρινε μὲν κα-
λῶς (=κατώρα) ὅλον τὸ στρατόπεδον· διότι τοὺς παρατεταγμέ-
νους ἐντὸς τοῦ τείχους, τὸ ὁποῖον ἀφοῦ εἶχον ἐπισκευάσει ἐφύ-
λαττον, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ διακρίνῃ· ἀλλ' αὐτὸς παρετήρει
(=ἐμάνθανε) τοὺς ἔξω, οἱ ὁποῖοι εἶχον στρατοπεδεύσει (=τοῖσι
τὰ ὄπλα ἐκέτεο) πρὸ τοῦ τείχους. Κατὰ τύχην δὲ αὐτὸν τὸν και-
ρὸν ἦσαν παρατεταγμένοι ἔξω οἱ Λακεδαιμόνιοι. Ἄλλους μὲν
λοιπὸν ἐκ τῶν ἀνδρῶν ἔβλεπε νὰ γυμνάζωνται, ἄλλους δὲ νὰ
κτενίζουν τὰς κόμας. Παρατηρῶν δὲ αὐτὰ ἠπόρει καὶ προσεπά-
θει νὰ ἐξακριβώσῃ τὸ πλῆθος. Ἀφοῦ δὲ ἔμαθεν ὅλα ἀκριβῶς,
ἔφυγεν ὀπίσω ἡσυχος· διότι οὔτε τὸν κατεδίωκε κανεὶς καὶ ἔτυ-
χε μάλιστα πολλῆς ἀδιαφορίας· καὶ ἀφοῦ ἀνεχώρησεν, ἔλεγεν εἰς
τὸν Ξέρξην ὅλα, ὅσα ἀκριβῶς εἶχεν ἴδει.

Παρατηρήσεις.

βουλευομένων=γεν. ἀπόλυτος μετοχή χρονική, ὅτε ἐβουλεύοντο·
ὁπόσοι εἰσὶ καὶ ὅ,τι ποιόειεν=πρότασις πλάγια ἐρωτηματική· ἐάν=
μετοχή χρονική, ὅτε ἦν· ὡς ἀλισμένη εἶη=πρότασις εἰδική κατ' εὐκτι-

κὴν τοῦ πλαγίου λόγου, διότι ἐξαρτᾶται ἐξ ἱστορικοῦ χρόνου, ἀκηκοί·
 τὸ εἶχον ἐν φυλακῇ=πρότασις ἀναφορική, ὅ... κατιδέσθαι=ὑποκείμε.
 τῆς ἀπροσώπου ἐκφράσεως οἷά τε ἦν' *τεταγμένοι*=μετοχή κατηγορημα-
 τική μετὰ τοῦ ἔτυχον' *γυμναζόμενοις*=μετοχή κατηγορηματική μετὰ τοῦ
 ὦρα' *κατ' ἡσυχίην*=ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει τρόπον' *ἀλο-
 γίης*=ἀντικείμε. τοῦ ἐκύρωσε' *τὰ... ὁπώπεε*=ἀναφορική πρότασις, ἀν-
 τικείμενον τοῦ ἔλεγε.

209. Ὅταν ἤκουσεν ὁ Ξέρξης, δὲν ἠδύνατο (=οὐκ εἶχε) νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἀλήθειαν (=τὸ ἔόν), ὅτι δηλαδὴ προετοιμάζοντο νὰ καταστραφοῦν καὶ τὸν καταστρέψουν ὅσον ἠδύνατο (=κατὰ δύναμιν). Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐφαίνετο εἰς αὐτόν, ὅτι ἔκαμνον γελοῖα, ἐκάλεσε τὸν Δημάρατον, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀρίστωνος, ὁ ὁποῖος εὐ- ρίσκετο εἰς τὸ στρατόπεδον. Αὐτὸν δέ, ἀφοῦ ἤλθε, τὸν ἠρώτα ὁ Ξέρξης διὰ τὸ καθὲν ἀπ' αὐτὰ (=ἕκαστα τούτων), διότι ἤθελε νὰ μάθῃ αὐτὸ πὺν ἐγίνετο ἀπὸ τοὺς Λακεδαιμονίους. Αὐτὸς δὲ εἶπεν : «Μὲ ἤκουσας μὲν καὶ προηγουμένως, ὅταν ἐξεκινούμεν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, διὰ τοὺς ἄνδρας αὐτούς· ὅταν δὲ μὲ ἤκου- σες, μὲ περιεγέλασες (=γέλωτά με ἔθεν), διότι ἔλεγον, πῶς ἀκρι- βῶς (=τῇ περ) ἔβλεπον, ὅτι θὰ συμβοῦν αὐτὰ τὰ πράγματα· διότι εἰς ἐμὲ εἶναι μέγιστον καθῆκον (=ἀγὼν) ἐνώπιόν σου, βα- σιλεῦ, νὰ λέγω (=ἀσκέειν) τὴν ἀλήθειαν.» Ἄκουσον δὲ καὶ τώρα. Οἱ ἄνδρες αὐτοὶ ἔχουν ἔλθει διὰ νὰ πολεμήσουν ἐναντίον μας διὰ τὸ στενὸν καὶ εἰς αὐτὰ ἐτοιμάζονται. Διότι τέτοια συνήθεια ὑπάρχει εἰς αὐτούς· ὅταν πρόκειται νὰ διακινδυνεύουν τὴν ζωὴν, τότε κοσμοῦνται εἰς τὰς κεφαλὰς. Γνώριζε δέ, ὅτι, ἂν αὐτοὺς καὶ τοὺς ὑπολειπομένους εἰς τὴν Σπάρτην ὑποτάξῃς, δὲν ὑάρ- χει κανὲν ἄλλο ἔθνος τῶν ἀνθρώπων, τὸ ὁποῖον, βασιλεῦ θὰ τολμήσῃ νὰ ὑψώσῃ χεῖρας ἐναντίον σου· διότι τώρα ἐπέρχεσαι ἐναντίον πόλεως βασιλικῆς καὶ γενναιοτάτης μεταξὺ τῶν Ἑλλή- νων καὶ κατὰ γενναιοτάτων ἀνδρῶν». Φυσικὰ (=δὴ) πολὺ ἀπί- στευτα ἐφαίνοντο εἰς τὸν Ξέρξην, ὅτι ἦσαν τὰ λεγόμενα καὶ τὸν ἠρώτησεν ἐκ δευτέρου, κατὰ ποῖον τρόπον, ἀφοῦ εἶναι τόσον ὀλίγοι (=τοσοῦτοι), θὰ πολεμήσουν κατὰ τοῦ στρατεύματός του. Αὐτὸς δὲ εἶπεν : «Ἔ βασιλεῦ, νὰ μὲ θεωρῆς ἀνθρώπον ψεύστην, ἂν αὐτὰ δὲν συμβοῦν ἔτσι, ὅπως ἐγὼ λέγω». Λέγων αὐτὰ δὲν κατέπειθε τὸν Ξέρξην,

Παρατηρήσεις.

συμβάλλεσθαι=άντικείμ. τοῦ οὐκ εἶχε· ὅτι παρεσκευάζοντο=εἰδική·
 πρότασις ἐπεξηγήσις τοῦ ἑόν· ἀπολιόμενοι.. ἀπολέοντες=μετοχαί τελι-
 καί· γελοῖα=κατηγορούμενον· ἡρώτα=ἔχει δύο ἄντικείμενα κατ' αἰτια-
 τικήν, μιν καὶ ἕκαστα· θέλων=μετοχή αἰτιολογική, ἐπεὶ ἠθέλε· εὔτε
 ὄρμεόμεν=πρότασις χρονική· ἀκούσας=μετοχή χρονική, ὅτε ἤκουσας·
 λέγοντα=μετοχή αἰτιολογική, ἐπεὶ ἔλεγον· τῇ περ ὄρων=πρότασις πλα-
 γία ἐρωτηματική· ἐκβησόμενα=μετοχή κατηγορηματική· ἀσίων=ὑπο-
 κείμενον τῆς ἀπροσώπου ἐκφράσεως ἀγών ἐστι. Ὑποκείμενόν του εἶναι
 τό με (ἕτεροπροσ.)· μαχησόμενοι=μετοχή τελική, ἵνα μαχήσωνται· τῇ
 ψυχῇ=δοτική τοῦ κατὰ τι· τὸ ὑπομένει=πρότασις ἀναφορική, ὅ...·
 τῶν ἐν Ἑλλήσει=γενική διαιρετική· ἄπιστα=κατηγορούμενον τοῦ λεγόμε-
 να· ἐφαίνετο τὰ λεγόμενα=ἀττική σύνταξις· ὃν τινα τρόπον.. μαχή-
 σονται=πρότασις πλαγία ἐρωτηματική· χρᾶσθαι=ἀπαρέμφατον ἀντι-
 προστατικής, ἀντί τοῦ χρῶ· ἐμοί=άντικείμενον τοῦ χρᾶσθαι· ψεύστη=
 κατηγορούμενον τοῦ ἐμοί· τῇ ἐγὼ λέγω=πρότασις ἀναφορική, ἢ ἐγὼ λέγω.

6, Διήμερος μάχη εἰς τὸ σενόν.

(κεφ. 210—212)

210. Τέσσαρας μὲν λοιπὸν ἡμέρας ὁ Ξέρξης ἀφῆκε νὰ περά-
 σουν, ἐπειδὴ πάντοτε ἤλπιζεν, ὅτι αὐτοὶ θὰ δραπετεύσουν· τὴν
 δὲ πέμπτην, ἐπειδὴ δὲν ἐφευγον, ἀλλ' ἐφαίνοντο εἰς αὐτὸν (=οἱ)
 ὅτι ἀπὸ ἀναίδειαν καὶ ἀπερισκεψίαν (=διαχωρόμενοι) ἔμνον,
 ἔστειλεν ἐναντίον αὐτῶν δογισθεῖς τοὺς Μήδους καὶ Κισσίους,
 διατάξας αὐτοὺς ἀφοῦ τοὺς πιάσουν ζωντανούς, νὰ τοὺς φέρουν
 ἐνώπιόν του (=ἔς ὄψιν τὴν ἑαυτοῦ). Ἀφοῦ δὲ οἱ Μῆδοι ἐπέτε-
 σον ὄρμητικά (=φερόμενοι) κατὰ τῶν Ἑλλήνων, ἐφονεύοντο
 πολλοί, ἄλλοι δὲ εἰσῆρχοντο εἰς τὰς τάξεις αὐτῶν (=ἐπεσῆ-
 σαν) καὶ δὲν ἐφευγον, ἀν καὶ ὑφίσταντο μεγάλας ἀπωλείας (=με-
 γάλως προσπταίνοντες). Ἐκαμνον δὲ φανερόν εἰς τὸν καθένα
 (παντὶ τέῳ) καὶ προπάντων εἰς τὸν ἴδιον τὸν βασιλέα, ὅτι πολ-
 λοὶ μὲν ἄνθρωποι ἦσαν, ἀλλ' ὀλίγοι ἄνδρες. Διήρκεσε δὲ ἡ σύγ-
 κρουσις καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

Παρατηρήσεις.

παρεξῆκε=ἀόρ. β' τοῦ παρξίημι· ἐλπίζων=μετοχή αἰτιολογική,
 ἐπεὶ ἤλπιζε· σφέας=ὑποκείμ. τοῦ ἀποδρήσεσθαι (ἕτεροπροσ.)· ὡς οὐκ
 ἀπηλλάσσοντο=πρότασις αἰτιολογική· ἀναιδεῖη.. ἀβουλίη=άντικείμενα
 τοῦ διαχωρόμενοι· ζωγρήσαντας=μετοχή χρονική, ἐπὶ ἀν ζυφγήσῃσι. φε-

ρόμενοι=μετοχή τροπική· *προσπταίνοντες*=μετοχή ἐναντιωματική μετὰ τοῦ καίπερ· οὐκ ἤκιστα=λιτότης, ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ μάλιστα· *ὅτι εἶεν*=πρότασις εἰδική κατ' εὐκτικὴν τοῦ πλαγίου λόγου, διότι ἐξαρτᾶται ἀπὸ ῥήμα ἱστορικοῦ χρόνου, ποίεον· *δι' ἡμέρας*=ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει διάρκειαν χρονικὴν.

211. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Μῆδοι ἐβλάπτοντο (=τρηχέως περιείποντο), τότε αὐτοὶ μὲν ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀπεσύρθησαν (=ὑπέξησαν), ὥρμησαν δὲ οἱ Πέρσαι ἀφοῦ τοὺς διεδέχθησαν, τοὺς ὁποίους ὁ βασιλεὺς ὠνόμαζεν ἀθανάτους, τῶν ὁποίων ἀρχηγὸς ἦτο ὁ Ὑδάρνης, μὲ τὴν ἰδέαν (=ὡς) ὅτι αὐτοὶ τουλάχιστον (=γε) εὐκόλως θὰ τοὺς νικήσουν. Ὅταν δὲ καὶ αὐτοὶ συνεπλάκησαν μὲ τοὺς Ἕλληνας, δὲν κατώρθωσαν περισσότερα ἀπὸ τὸν Μηδικὸν στρατόν, ἀλλὰ τὰ ἴδια, καὶ διότι ἐμάχοντο εἰς τόπον στενὸν καὶ διότι μετεχειρίζοντο δόρατα κοντότερα παρὰ οἱ Ἕλληνες, καὶ διότι δὲν ἠδύναντο νὰ χρησιμοποιήσουν τὸ πλῆθος. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἐμάχοντο ἀξιόλογα, καὶ εἰς ἄλλα ἀποδεικνύοντες, ὅτι ἐγνώριζον πολὺ καλὰ νὰ μάχωνται μετὰξὺ ἀνθρώπων μὴ γνωρίζοντων καί, ὁσάκις ἔστρεφον τὰ νῶτα, ὅλοι μαζί (=ἀλέως ἐφευγον δῆθεν· οἱ δὲ βάρβαροι ὅταν τοὺς ἔβλεπον, ὅτι ἐφευγον, ὥρμων μὲ φωνὰς καὶ μὲ θόρυβον· αὐτοὶ δέ, ὅταν ἐπροφθάνοντο, ἔστρεφον ὀπίσω, ὥστε νὰ εἶναι ἀντιμέτωμοι (=ἀντίοι) τῶν βαρβάρων, ὅταν δὲ ἐγύριζον, ἐφόνεον ἀναριθμήτους κατὰ τὸ πλῆθος ἐκ τῶν Περσῶν· ἐφονεύοντο δὲ καὶ ἐξ αὐτῶν Σπαρτιατῶν τότε ὀλίγοι. Ἐπειδὴ δὲ καθόλου δὲν ἠδύναντο οἱ Πέρσαι νὰ γίνουν κύριοι τῆς εισόδου, ἂν καὶ ἔδοκίμαζον καὶ κατὰ τάγματα (=τέλεα) καὶ προσέβαλλον κατὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους τρόπους (=παντοίως), ἐφυγαν ὀπίσω.

Παρατηρήσεις.

περιείποντο=ἔχει παθητικὴν σημασίαν· *ὑπέξησαν*=παρτατ. τοῦ ὑπέξειμι· *ἀθανάτους*=κατηγορούμενον τοῦ τούς· *κατεργασόμενοι*=μετοχή τελική· *Ὡς...συνέμισηγον*=πρότασις χρονικὴ· *τῆς στρατιῆς*=γενική συγκριτικὴ εἰς τὸ πλεόν· *μαχόμενοι*=μετοχὴ αἰτιολογικὴ μετὰ τοῦ ἄτε· *χρήσασθαι*=ἀντικείμεν. τοῦ οὐκ ἔχοντας· *ἄλλα*=αἰτιατ. τοῦ κατὰ τι· *ἐξεπιστάμενοι*=μετοχὴ κατηγορηματικὴ μετὰ τοῦ ἀποδεικνύμενοι· *ὅπως ἐντρέψειαν*=πρότασις χρονικὴ σημαίνουσα ἐπανάληψιν πράξεως. Οἱ Ἀττικοὶ μεταχειρίζονται ἐν νοιαύτῃ περιπτώσει τὸ ὁπότε=ὁσάκις· *ἀλέως*=κατηγορούμενον· *βοῆ*=δοτ. τοῦ τρόπου· *καταλαμβάνόμενοι*=μετοχὴ χρονικὴ, ὅτι καταλαμβάνοντο· *ἀντίοι*=κατηγορούμενον τοῦ οἱ δέ·

πλήθει=δοτική τῆς ἀναφορᾶς· *πειρώμενοι...προβάλλοντες*=μετοχαι ἐναντιωματικά, καίτοι ἐπειρῶντο, προσέβαλλον.

212. Κατὰ τὰς ἐπιθέσεις αὐτὰς τῆς μάχης λέγεται, ὅτι ὁ βασιλεὺς παρακολουθῶν (=θηεύμενον) τρεῖς φορὰς ἀνεπήδησεν ἐκ τοῦ θρόνου, ἐπειδὴ ἐφοβήθη διὰ τὸν στρατόν. Τότε μὲν τοιοῦτοτρόπως ἠγωνίσθησαν, τὴν ἐπομένην δὲ οἱ βάρβαροι καθόλου καλύτερον δὲν ἐπολέμησαν (=ἀέθλεον) διότι, ἐπειδὴ ἦσαν ὀλίγοι, ἐλπίσαντες, ὅτι αὐτοὶ θὰ εἶχον κατατραυματισθῆ καὶ δὲν θὰ ἦσαν ἱκανοὶ πλέον νὰ ἀντισταθοῦν (=χεῖρας ἀνταίρασθαι) ἤρχοντο εἰς χεῖρας. Οἱ δὲ Ἕλληνες κατὰ τάγματα καὶ κατὰ ἔθνη ἦσαν παρατεταγμένοι καὶ ὁ καθεὶς ἐμάχετο μὲ τὴν σειρὰν (=ἐν μέρει) ἐκτὸς τῶν Φωκῶν· αὐτοὶ δὲ παρετάχθησαν εἰς τὸ ὄρος διὰ νὰ φυλάξουν τὸ μονοπάτι. Ἐπειδὴ δὲ τίποτε διαφορετικὸν (=ἄλλοιον) δὲν εὑρισκον οἱ Πέρσαι, παρ' ὅ,τι εἶχον παρατηρήσει (=ἐνώρων) τὴν προηγουμένην ἡμέραν ἔφυγαν.

Παρατηρήσεις.

ἐν τῆσι προσόδησι=ὁ ἐμπρόθετος προσδιορ. σημαίνει χρόνον· *βασιλέα*=ὑποκείμενον τοῦ ἀναδραμεῖν (ἐτεροπροσ.) *ἀναδραμεῖν*=ὑποκείμενον τοῦ ἀπροσώπου λέγεται· *δείσαντα*=μετοχή αἰτιολογική, ἐπεὶ ἔδεισε· *τῇ ὕστεραίῃ*=δοτική τοῦ χρόνου· *ἐλπίσαντες*=μετοχή αἰτιολογική, ἐπεὶ ἠλπίσαν· *σφέας*=ὑποκείμενον τῶν ἀπαρεμφάτων κατατετραυματίσθαι καὶ ἔσεσθαι (ἐτεροπροσ.)· *κατὰ τάξις*=ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει τρόπον· *φυλάξαντες*=μετοχή τελική· *ὧς εὑρισκον*=πρότασις αἰτιολογική.

γ) Προδοσία τοῦ Ἐφιάλτου

(κεφ. 213, 215-218)

213, 215. Ἐνῶ δὲ ὁ βασιλεὺς εὑρίσκετο εἰς ἀπορίαν, τί νὰ κάμη (=ὅ,τι χρήσεται) εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν, ἦλθε μαζί του εἰς συνεννόησιν (=οἱ εἰς λόγους) ὁ Ἐφιάλης, ὁ υἱὸς τοῦ Εὐρυδάμου, ἀνὴρ Μαλιεύς· αὐτὸς (=ὅς) νομίζων, ὅτι θὰ λάβῃ (=οἴσεσθαι) ἀπὸ τὸν βασιλέα κάποιαν μεγάλην ἀμοιβὴν (=μέγα τι), ἐφανέρωσεν εἰς αὐτὸν τὸ μονοπάτι, τὸ ὁποῖον διὰ μέσου τοῦ ὄρους ὠδήγει εἰς τὰς Θερμοπύλας καὶ ἔγινεν αἰτία νὰ καταστραφοῦν (=διέφθειρε) οἱ μένοντες εἰς αὐτὸ τὸ μέρος ἐκ τῶν Ἑλλήνων. Ὑστερον δὲ ἐπειδὴ ἐφοβήθη τοὺς Λακεδαιμονίους, ἔφυγεν εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ ὑπὸ τῶν Πυλαγόρων, οἱ ὁποῖοι

συνήρχοντο (=συλλεγόμενων εἰς τὴν Πυλαίαν ὠρίσθη διὰ τὴν κεφαλὴν τοῦ φυγάδος (=οἱ φυγόντι) χρηματικὴ ἀμοιβή. Ὑστερον δὲ ἀπὸ ἀρκετὸν χρόνον (διότι ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἀντικύρην, ἐφρονεῦθη ὑπὸ τοῦ Ἀθωνιάδου, ἀνδρὸς Τραχινίου. Ὁ δὲ Ξέρξης, ἐπειδὴ τοῦ ἤρσαν ὅσα ὑπεσχέθη νὰ κατορθώσῃ ὁ Ἐφιάλης, εὐθὺς γεμᾶτος χαρὰν (=περιχαρῆς γενόμενος) ἔστειλε τὸν Ὑδάρην καὶ αὐτούς, τῶν ὁποίων στρατηγὸς ἦτο ὁ Ὑδάρνης· ἐξεκίνησαν δὲ ἀπὸ τὸ στρατόπεδον κατὰ τὸ ἀναμμα τῶν φώτων. Τὸ μονοπάτι δὲ αὐτὸ ἀνεκάλυψαν μὲν οἱ ἐγγῶροι Μαλιεῖς, ἀφοῦ δὲ τὸ ἀνεκάλυψαν, ὠδήγησαν τοὺς Θεσσαλοὺς ἐναντίον τῶν Φωκέων τότε, ὅτε οἱ Φωκεῖς, ἀφοῦ ἔφραξαν τὸ στενὸν μὲ τεῖχος, ἦσαν προφυλαγμένοι ἀπὸ τὸν πόλεμον· ὕστερον λοιπὸν ἀπὸ τόσον χρόνον εἶχεν ἀποδειχθῆ ὅτι δὲν ἦτο καθόλου χρήσιμος εἰς τοὺς Μαλιεῖς.

Παράτηρήσεις.

ἀπορέοντος = γεν, ἀπόλυτος, μετοχὴ χρονικὴ, ὅτε ἠπόρει· ὅ,τι *χρήσται* = πλαγία ἐρωτηματ. πρότασις· ὅς... *ἔφρασε* = πρότασις ἀναφορικὴ· *δοκίμων* = μετοχὴ αἰτιολογικὴ, ἐπεὶ ἔδοκει· *ταύτη* = τὸ τοπικὸν ἐπίρρημα· *δείσας* = μετοχὴ αἰτιολογικὴ, ἐπεὶ ἔδεισε, τοῦ ρήμ. δέδοικα· *οἱ* = ἀντικειμενον τοῦ ἐπεκηρύχθη· ὑπὸ *Ἀθηνάδεω* = ποιητικὸν αἷτιον εἰς τὸ ἀπέθανε, τὸ ὅποιον εἶναι παθητικὸν τοῦ ἀποκτείνω· *τὰ ὑπέσχετο* = ἀναφορ. πρότασις ὡς ὑποκείμεν. τοῦ ἤρσε (σύνταξις ἀτιτική)· *κατεργάσεσθαι* = ἀντικείμεν. τοῦ ὑπέσχετο, *τῶν ἐστρατήγεε* = πρότασις ἀναφορικὴ καθ' ἑλξιν ἀντὶ καὶ ἐκείνους, ὧν...· *περὶ ἀφᾶς* = ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει χρόνον κατὰ προσέγγισιν, περίπου· *Θεσσαλοῖσι* = ἀντικείμεν. τοῦ κατηγήσαντο· *φράξαντες* = μετοχὴ χρονικὴ, ἐπεὶ ἔφραξαν· *τείχεϊ* = δοτικὴ τοῦ ὄργάνου, τοῦ μέσου· *εὐῶσα* = μετοχὴ κατηγορηματικὴ μετὰ τοῦ κατεδέδεκτο εἰς τὸ ἢ ἀτραπός· *οὐδὲν* = ἐπίρρηματ. προσδιορισμὸς, οὐδόλως.

216-217. Εἶναι δὲ τὸ μονοπάτι αὐτὸ ὡς ἐξῆς. Ἀρχίζει μὲν ἀπὸ τὸν Ἀσωπὸν ποταμόν, ὁ ὁποῖος ρεεὶ διὰ μέσου τῆς χαράδρας, τὸ δὲ ὄρος αὐτὸ καὶ τὸ μονοπάτι ἔχουν τὸ ἴδιον ὄνομα (=ταῦτὸ κέεται), Ἀνόπαια. ἐκτείνεται δὲ ἡ Ἀνόπαια αὐτὴ πρὸς τὴν ράχιν τοῦ ὄρους, καταλήγει δὲ εἰς τὴν πόλιν Ἀλφηνόν, ἡ ὁποία εἶναι πρώτη ἐκ τῶν Λοκρίδων πόλεων ἀπὸ τὴν χώραν (=πρὸς) τῶν Μαλιέων. Ἀπ' αὐτὸ λοιπὸν τὸ μονοπάτι οἱ Πέρσαι, ἀφοῦ ἐπέρασαν τὸν Ἀσωπὸν, ἐπορεύοντο ὄλην τὴν νύκτα, εἰς τὰ δεξιὰ μὲν ἔχοντες τὰ ὄρη τῶν Οἰταίων, ἀριστερὰ δὲ τῶν

Τραχινίων. Καὶ ἤρχισε πλέον (=δὴ) νὰ φαίνεται ἡ αὐγὴ καὶ αὐτοὶ ἔφθασαν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους. Εἰς αὐτὸ δὲ τὸ μέρος τοῦ ὄρους ἐφύλαττον, καθὼς καὶ προηγουμένως ἔχει δηλωθῆ ὑπ' ἐμοῦ, χίλιοι ὀπλίται τῶν Φωκέων, ὑπερασπιζόντες τὴν ἰδικήν των χώραν καὶ φρουροῦντες τὸ μονοπάτι. Διότι τὸ μὲν κάτω στενὸν ἐφυλάττετο ὑπ' αὐτῶν ποὺ ἔχει λεχθῆ· τὸ δὲ μονοπάτι διὰ μέσου τοῦ ὄρους ἐθελονταὶ Φωκεῖς ἐφύλαττον, ἀφοῦ ὑπεσχέθησαν εἰς τὸν Λεωνίδα.

Παρατηρήσεις.

οὔρεϊ=ἀντικείμε. τοῦ κέεται· Ἀνόπαια=ἐπεξήγησις τοῦ τωυτό· εὐσαν=μετοχὴ ἀναφορικὴ, ἢ ἐστί· διαβάντες=μετοχὴ χρονικὴ, ἐπεὶ διέβησαν· διέφαινε=ὁ παρατατικὸς σημαίνει τὴν ἔναρξιν τῆς πράξεως, ἤρχισε νὰ διαφαίνεται· οἶ=ἀντί οὗτοι· ἐπ' ἀκροατηρίῳ=ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει τόπον· τοῦ οὔρεος=γενικὴ διαιρετικὴ εἰς τὸ τοῦτο· μοι=δοτικὴ τοῦ ποιητικοῦ αἰτίου εἰς τὸ δεδήλωται· ὑπὸ τῶν εἰρηται=πρότασις ἀναφορικὴ καθ' ἕλξιν ἀντί, ὑπὸ τούτων, περὶ ὧν εἰρηται· ἐθελονταὶ=κατηγορούμενον τοῦ Φωκέες μὲ ἐπιρρηματικὴν σημασίαν, ἐθελουσίως· ὑποδεξάμενοι=μετοχὴ χρονικὴ, ἐπεὶ ὑπεδέξαντο.

218. Ὡς ἐξῆς δὲ ἀντελήφθησαν οἱ Φωκεῖς, ὅτι αὐτοὶ εἶχον ἀναβῆ· οἱ Πέρσαι δηλαδὴ ἀνέβαινον τὸ ὄρος χωρὶς νὰ γίνουν ἀντιληπτοὶ (=ἐλάνθανον), διότι ὅλον ἦτο γεμάτον ἀπὸ δρυῶν· Ἦτο μὲν λοιπὸν νηνεμία, ἐπειδὴ δὲ ἐγίνετο πολὺς θόρυβος, ὅπως ἦτο φυσικόν, διότι φύλλα ἦσαν σκορπισμένα κάτω ἀπὸ τὰ πόδια τους, ἀνεπήδησαν οἱ Φωκεῖς καὶ ἐνεδύθησαν τὰ ὄπλα. καὶ ἀμέσως παρουσιάσθησαν οἱ βάρβαροι. Μόλις δὲ εἶδον ἄνδρας νὰ ἐνδύωνται ὄπλα, ἐξεπλάγησαν (=ἐν θώματι ἐγένοντο)· διότι, ἐνῶ ἤλιπον, ὅτι τίποτε δὲν θὰ παρουσιασθῆ εἰς αὐτοὺς ἐχθρικόν (=ἀντίξοον), συνήντησαν στρατόν. Τότε ὁ Ὑδάρνης ἐπειδὴ ἐφοβήθη πολὺ (=καταρροδῆσας), μήπως οἱ Φωκεῖς εἶναι Λακεδαιμόνιοι, ἠρώτησε τὸν Ἐφιάλτην, ἀπὸ ποῦ εἶναι (=ὀποδαπὸς) ὁ στρατός, ὅταν δὲ ἐπληροφορήθη ἀκριβῶς, παρέτασε τοὺς Πέρσας εἰς μάχην. Οἱ δὲ Φωκεῖς ἐπειδὴ ἐκτυπῶντο ἀπὸ τὰ πολλὰ καὶ πυκνὰ τοξεύματα, ἔφυγαν ταχέως (=οἶχοντο φεύγοντες) εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, ἐπειδὴ ἐπίστευον, ὅτι ἐναντίον των κυρίως (=ἀρχήν), ἐπετέθησαν, καὶ εἶναι προετοιμασμένοι διὰ νὰ καταστραφοῦν. Αὐτοὶ μὲν λοιπὸν αὐτὰ ἐφρόνου, οἱ δὲ παρὰ τὸν Ἐφιάλ-

την καὶ τὸν Ὑδάρην Πέρσαι τοὺς μὲν Φωκεῖς δὲν ἐλογάριασαν καθόλου, ἀλλὰ (=οἱ δὲ) κατέβαινον τὸ ὄρος ταχέως.

Παρατηρήσεις.

ἀναβεβηκότας = μετοχή κατηγορηματικὴ τοῦ σφραγ. *ἀναβαίνοντες* = μετοχὴ κατηγορηματικὴ μετὰ τοῦ ἐλάνθανον ἐξηγουμένη ὡς ῥῆμα, ἐνῶ τὸ ἐλάνθανον ὡς ἐπίρρημα = λεληθότες = χωρὶς νὰ γίνουν ἀντιληπτοί. *δρυῶν* = γενικὴ τῆς ὕλης ἢ τοῦ περιεχομένου. *γινόμενου* = γεν. ἀπόλυτος μετοχὴ αἰτιολογικὴ, ἐπεὶ ἐγίνετο ὑποκεχυμένων = ἐπίσης γεν. ἀπόλυτος μετοχὴ αἰτιολογικὴ, ἐπεὶ ὑπεκέχυντο ἀνά . . . *ἔδραμον* = τμησις, δηλαδὴ χωρισμός τῆς προθέσεως ἀπὸ τοῦ ῥήματος. *ἐνδυόμενους* = μετοχὴ κατηγορηματικὴ εἰς τὸ ἄνδρας. *ἐλπόμενοι* = μετοχὴ ἐναντιωματικὴ, καίτοι ἤλποντο. *ἀντίξουν* = κατηγορούμενον τοῦ οὐδέν. *στρατῶ* = ἀντικείμεν. τοῦ ἐνεκύρησαν. *καταρρωδάσας* = μετοχὴ αἰτιολογικὴ, ἐπεὶ καταρῳδήσε, *ὄποδαπὸς εἴη* = πρότασις πλαγίᾳ ἐρωτηματ. κατ' εὐκτικὴν τοῦ πλαγίου λόγου, διότι ἐξαρτᾶται ἀπὸ χρόνου ἱστορικοῦ, εἴρετο. *πολλοῖσι* = κατηγορούμενον τοῦ τοξεύμασι. *φεύγουτες* = μετοχὴ κατηγορηματικὴ μετὰ τοῦ οἴχοντο ἐξηγουμένη ὡς ῥῆμα, τὸ δὲ ῥῆμα ὡς ἐπίρρημα, ταχέως ὡς . . . *ὠρμήθησαν* = πρότασις εἰδική. *ἀπολεόμενοι* = μετοχὴ τελικὴ.

δ) Ὁ Λεωνίδας ἀποπέμπει τοὺς συμμάχους.

(Κεφ. 219—222)

219, Εἰς δὲ τοὺς Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι εὗρισκοντο εἰς τὰς Θερμοπύλας. πρῶτον μὲν ὁ μάντις Μεγιστίας ἀφοῦ παρατήρησεν εἰς τὰ σπλάχνα τῶν σφαγίων, ἐδήλωσε τὸν μέλλοντα νὰ συμβῆ εἰς αὐτοὺς θάνατον τὴν αὐγὴν. Κατόπιν δὲ αὐτόμολοι ἦσαν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀνήγγειλαν τὴν ἐκ μέρους τῶν Περσῶν περικύκλωσιν. Αὐτοὶ μὲν τὸ ἀνήγγειλαν ἀκόμη τὴν νύκτα, τρίτοι δὲ οἱ σκοποὶ τῆς ἡμέρας. ἀφοῦ ἔσπευσαν κάτω ἀπὸ τὰς κορυφάς, ὅταν πλέον ἐχάραξε. Τότε συνεσκέπτοντο οἱ Ἕλληνες καὶ αἱ γινῶμαι αὐτῶν ἐδιχάζοντο· διότι ἄλλοι μὲν δὲν ἄφηναν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν θέσιν των (=τάξις), ἄλλοι δὲ ἀντέτεινον. Μετὰ τοῦτο δὲ ἐπειδὴ ἐχωρίσθησαν, ἄλλοι μὲν ἀνεχώρησαν, καὶ ἀφοῦ διεσκορπίσθησαν, διηθύνθησαν χωριστὰ (=ἐκαστος) εἰς τὰς πόλεις των, ἄλλοι δὲ ἐξ αὐτῶν μαζὶ μὲ τὸν Λεωνίδαν ἦσαν ἐτοιμασμένοι νὰ μείνουν αὐτοῦ.

Παρατηρήσεις.

τοῖσι ἐοῦσι τοῦ ἔφρασε, μετοχὴ ἀναφορικὴ, οἱ ἦσαν. *εἰδῶν* = μετοχὴ χρονικὴ, ἐπεὶ εἰσεῖδεν. *ἔσεσθαι* = ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ μέλλοντος. *Περ-*

σέων = γενική υποκειμενική εἰς τὸ περίοδον, τὸ ὅποιον ἔχει ρηματικὴν σημασίαν· *νυκτός* = γεν. τοῦ χρόνου· *διαφαινούσης* = γεν. ἀπόλυτος, μετοχὴ χρονική, ὅτε διέφαινε· *σφεων* = γεν. κτητική εἰς τὸ γνῶμαι· *ἐκλιπεῖν* = τὸ ἀπαρέμφ. εἶναι ἀντικείμεν. τοῦ ἔων· *διακριθέντες* = μετοχὴ χρονική, ἐπεὶ διεκρίθησαν· *κατὰ πόλιν* = ὁ ἐμπρόθετος προσδιορ. σημαίνει κίνησιν εἰς τόπον καὶ κατανομήν· *αὐτῶν* = γεν. διαιρητική.

220. Λέγεται δέ, ὅτι καὶ ὁ ἴδιος ὁ Λεωνίδας ἀπέπεμψε αὐτούς, διότι ἐφρόντισε νὰ μὴ καταστραφοῦν· εἰς αὐτὸν δὲ καὶ εἰς τοὺς παρευρισκομένους ἔκ τῶν Σπαρτιατῶν δὲν ἤρμοξε (=οὐκ ἔχειν εὐπρεπέως) νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀρχικῶς (=ἀρχὴν) ἦλθον διὰ νὰ τὴν φυλάξουν. Μὲ αὐτὴν τὴν γνώμην περισσότερον εἶμαι ἐντελῶς σύμφωνος (=πλείστος εἶμι), ὅτι ὁ Λεωνίδας, ἐπειδὴ ἀντελήφθη (=αἴσθητο), ὅτι οἱ σύμμαχοι ἦσαν ἀπρόθυμοι καὶ δὲν ἤθελον νὰ ριψοκινδυνεύσουν μαζί του (=συνδιακινδυνεύειν), διέταξεν αὐτοὺς νὰ φύγουν, εἰς αὐτὸν ὅμως δὲν ἦτο ἔντιμον (=οὐ καλῶς ἔχειν) νὰ ἀπέλθῃ. Ἐνῶ, ἐὰν ἔμενεν αὐτοῦ, διητροῦτο (=ἐλείπετο) μεγάλη δόξα καὶ ἡ εὐτυχία τῆς Σπάρτης δὲν ἐξηφανίζετο. Διότι εἰς τοὺς Σπαρτιάτας, οἱ ὅποιοι ἠρώτησαν τὸ μαντεῖον περὶ τοῦ πολέμου αὐτοῦ, ὅταν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐξερορηγνύετο, ἐδόθη χρησμὸς ὑπὸ τῆς Πυθίας, ἣ ὅτι ἡ Λακεδαίμων θὰ καταστραφῇ ὀλοτελῶς (=ἀνάστατον γενέσθαι) ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἢ ὅτι ὁ βασιλεὺς αὐτῶν θὰ καταστραφῇ. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ Λεωνίδας ἐσκέπτετο αὐτὰ καὶ ἠθέλε νὰ ἐγκαταλείψῃ (=καταθέσθαι) δόξαν μόνων τῶν Σπαρτιατῶν, νομίζω, ὅτι ἀπέπεμπε τοὺς συμμαχοὺς μᾶλλον παρὰ ὅτι, ἀφοῦ ἐφιλονίκησε τόσον ἀπρεπῶς, ἀνεχώρησαν αὐτοὶ πού ἀνεχώρησαν.

Παρατηρήσεις.

ὡς ἀπέπεμψε = πρότασις εἰδική· *κηδόμενος* = μετοχὴ αἰτιολογική. ἐπεὶ ἐκήδετο· *ἐκλιπεῖν* = υποκείμεν. τῆς ἀπροσώπου ἐκφράσεως εὐπρεπῶς ἔχειν· *φυλάξοντες* = μετοχὴ τελική, ἵνα φυλάξωσι· *κελεῦσαι* = τὸ ἀπαρέμφ. εἶναι ἐπεξήγησις τοῦ ταύτη, τῇ γνώμῃ· *έόντας* = μετοχὴ κατηγορημ. μετὰ τοῦ αἰσθάνομαι· *ἀπιέναι* = υποκείμεν. τῆς ἀπροσώπου ἐκφράσεως οὐ καλῶς ἔχειν· *Μένοντι* = μετοχὴ ὑποθετ. = εἰ ἔμενε, ἐτέθη κατὰ δοτικὴν συμφωνοῦσα μὲ τὸ ἐννοούμενον αὐτῶ· *χρεωμένοι* = μετοχὴ ἀναφορικὴ ἢ χρονική, οἷ... ἢ ὅτι ἐχρῶντο· *Λακεδαίμονα* = υποκείμεν. τοῦ ἀπαρέμφ. γενέσθαι (ἕτεροπροσωπία)· *τὸν βασιλέα* = υποκείμεν. τοῦ ἀπολέσθαι (ἕτεροπροσ.)· *Λεωνίδαν* = υποκείμεν. τοῦ ἀποπέμψαι (ἕτεροπροσ.)· *διενειχθέντας* = μετοχὴ χρονική, ἐπεὶ διηνείχθησαν.

221—222. Ἐπίδειξις δὲ εἰς ἡμᾶς μεγίστη (=οὐκ ἐλάχιστον) περὶ αὐτοῦ ὑπῆρξε καὶ τὸ ἐξῆς, ὅτι καὶ τὸν μάντιν, ὁ ὁποῖος ἠκολούθει τὸν στρατὸν αὐτόν, τὸν Μεγιστίαν τὸν Ἀκαρναῖνα, ὁ ὁποῖος ἐλέγετο ὅτι ἐκ καταγωγῆς (=ἀνέκαθεν) ἦτο ἀπὸ τοῦ Μελάμποδος, αὐτόν, ὁ ὁποῖος ἐκ τῶν σπλάγγων τὰ μέλλοντα νὰ συμβοῦν εἰς αὐτούς, εἶναι φανερὸς ὁ Λεωνίδας, ὅτι ἀπέπεμψε, διὰ νὰ μὴ καταστραφῇ μαζί τους (=σφι). Αὐτὸς δέ, μολοντί ἀπεστέλλετο, ὁ ἴδιος δὲν τοὺς ἐγκατέλειπεν, ἀλλὰ τὸν υἱόν του, ὁ ὁποῖος ἐξεστράτεψε μαζί του, τοῦ ἦτο δὲ μονογενῆς, ἀπέπεμπεν. Οἱ μὲν λοιπὸν σύμμαχοι, ἀφοῦ ἀπεστάλησαν, ἔφυγαν ταχέως καὶ ὑπήκουσαν εἰς τὸν Λεωνίδα, οἱ Θεσπιεῖς δὲ καὶ οἱ Θηβαῖοι ἔμειναν μόνοι πλησίον τῶν Λακεδαιμονίων. Ἐκ τούτων δὲ οἱ μὲν Θηβαῖοι ἔμειναν παρὰ τὴν θέλησίν των (=ἀέκοντες) διότι ἐκράτησεν αὐτοὺς ὁ Λεωνίδας θεωρῶν αὐτοὺς ὡς ὀμόρους, οἱ δὲ Θεσπιεῖς πολὺ μὲν τὴν θέλησίν των (=μάλιστα ἐκόντες), διότι αὐτοὶ (=οἱ) εἶπον, ὅτι δὲν θὰ φύγουν, ἀφοῦ ἐγκαταλείψουν τὸν Λεωνίδα καὶ τοὺς ὁπαδοὺς του (=τοὺς μετ' αὐτοῦ), ἀλλὰ ἀφοῦ ἔμειναν, ἐφρονεύθησαν μαζί. Ἦτο δὲ στραταγὸς αὐτῶν ὁ Δημόφιλος, ὁ υἱὸς τοῦ Διαδρόμου.

Παρατηρήσεις

Μαγύριον—κατηγορούμενον τοῦ τόδε· *τούτου περὶ*—ἀναστροφή τῆς προθέσεως· *ὅτι... φανερός ἐστι*—ἡ εἰδικὴ πρότασις εἶναι ἐπεξηγησις τοῦ τάδε· *τὸν εἶπαντα*—μετοχὴ ἀναφορικῆ, ὡς εἶπε· *ἐκβαίνων*—ἀντικείμεν. τοῦ μέλλοντα· *ἀποπέμπων*—μετοχὴ κατηγορηματικῆ· *σφι*—ἀντικείμεν. τοῦ συναπόληται ἔνεκα τῆς προθέσεως σὺν· *ἀποπεμπόμενος*—μετοχὴ ἐναντιωματικῆ, καίτοι ἀπεπέμπετο· *οἱ*—δοτικὴ προσωπικὴ τοῦ ἐόντα· *ἀπιόντες*—κατηγορημ. μετοχὴ μετὰ τοῦ οἴχομαι, ἐξηγουμένη ὡς ῥῆμα, ἀπῆλθον, εἶτα τὸ ῥῆμα οἴχοντο ἐξηγεῖται ὡς ἐπίρρημα, ταχέως· *ἀέκοντες*—ἐπιρρηματ. κατηγορούμενον τοῦ Θηβαῖοι, ἀκουσίως· *ποιούμενος*—μετοχὴ αἰτιολογικῆ, ἐπεὶ ἐποιεῖτο· *ἐκόντες*—ἐπίσης ἐπιρρηματικὸν κατηγορούμενον, ἐκουσίως· *οἱ οὐκ ἔφασαν*—πρότασις ἀναφορικὴ μὲ αἰτιολογικὴν σημασίαν· *οἱ*—ἐπεὶ οὗτοι· *ἀπολιπόντες*—μετοχὴ χρονικῆ, ἐπὶ ἀπολίπωσι.

ε') Ἡ τελευταία μάχη—ἐπιγράμματα.

(κεφ. 223—228)

223. Ὁ δὲ Ξέρξης ἀφοῦ μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ἔκαμε σπονδάς, ἀφοῦ περιέμενεν ἐπὶ τινὰ χρόνον μέχρις ὅτου περίου

(=κου μάλιστα) ἡ ἀγορά εἶναι γεμάτη κόσμον, ἔκαμε τὴν ἐπί-
 θεσιν· διότι αὐτὴ ἡ παραγγελία εἶχε δοθῆ καὶ ἀπὸ τὸν Ἐφιάλ-
 την· διότι ἡ κατάβασις ἀπὸ τοῦ ὄρους εἶναι συντομωτέρα καὶ
 τὸ διάστημα (χῶρος) πολὺ μικρότερον, παρὰ ἡ κυκλοτερὴς ὁδὸς
 (=περίοδος) καὶ ἡ ἀνάβασις· καὶ οἱ βάρβαροι λοιπὸν οἱ περὶ
 τὸν Ξέρξην ἐπετίθεντο καὶ οἱ περὶ τὸν Λεωνίδα Ἕλληνας,
 ἐπειδὴ ἔκαμνον τὴν ἔξοδον πρὸς θάνατον, τῶρα πλέον (=ἤδη)
 περισσότερον παρὰ προηγουμένως (=κατ' ἀρχάς) ἐπετίθεντο
 ἔξω (=ἐπεξήϊσαν) εἰς τὸ εὐρύτερον μέρος τοῦ στενοῦ. Διότι
 κατὰ τὰς προηγουμένας ἡμέρας φυλάττοντες τὸ ὄχυρῶμα τοῦ
 τείχους ἐμάχοντο εἰς τὰ στενὰ μέρη, ἀφοῦ ἐξήρχοντο μὲ προφύ-
 λαξιν (=ὑπεξιόντες). Τότε δὲ ἐπειδὴ συνεπλάκησαν ἔξω τῶν
 στενῶν, ἐφονεύοντο πολὺ κατὰ τὸ πλῆθος ἐκ τῶν βαρβάρων·
 διότι ἀπ' ὀπίσω οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ταγμάτων κρατοῦντες μαστί-
 γιον ἐμαστίγωνον πάντα ἄνδρα παρακινουῦντες πάντα πρὸς τὰ
 ἔμπροσ. Πολλοὶ μὲν λοιπὸν ἔξ αὐτῶν ἐπιπτον εἰς τὴν θάλασσαν
 καὶ ἐφονεύοντο, πολλοὶ δὲ ἀκόμη περισσότεροι κατεπατοῦντο
 ζωντανοὶ μεταξύ τῶν· δὲν ἐφρόντιζον δὲ καθόλου (ἦν λόγος οὐ-
 δεῖς) διὰ τοὺς φονευομένους. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἐπειδὴ ἐγνώ-
 ριζον τὸν θάνατον, ὁ ὁποῖος ἔμελλε νὰ προέλθῃ εἰς αὐτοὺς ἐκ
 τῶν ἐρχομένων γύρω (=περιϊόντων) ἀπὸ τὸ ὄρος, ἐπεδείκνυν
 τὴν μεγίστην δύναμιν ποὺ εἶχον, ἀψηφούντες τὴν ζωὴν τῶν
 (=παραχρεοῦμενοι) ἀπέναντι τῶν βαρβάρων καὶ μὲ παραφο-
 ρὰν (=ἀτέοντες). Τὰ μὲν λοιπὸν δόρατα τῶν περισσοτέρων
 ἔξ αὐτῶν τότε πλέον συνέβη νὰ θραυσθοῦν, αὐτοὶ δὲ ἐφόνευον
 τοὺς Πέρσας μὲ τὰ ξίφη.

Παρατηρήσεις.

ἀνατείλαντος=γεν. ἀπόλυτος, μετοχὴ χρονικὴ· **ἐπισχῶν**=μετοχὴ
 χρονικὴ, ἐπεὶ ἐπέσχε· **πληθῶρα ἀγορᾶς**=ἀτικῶς πλήθουσα ἀγορά, 9 1/2
 περίπου π.μ.· **ἔξ Ἐφιάλτεω**=ποιητικὸν αἶτιον εἰς τὸ ἐπέσταλτο· ὡς
ποιεῦμενοι=μετοχὴ αἰτιολογικὴ μετὰ τοῦ ὡς, τὸ ὅλοϊον ἐκφράζει τὴν
 ὑποκειμενικὴν γνώμην, καθὼς δηλαδὴ ἐπίστευον αὐτοὶ· **ὑπεξιόντες**=με-
 τοχὴ τροπικὴ ἢ χρονικὴ· **αὐτῶν**=γενικὴ διααιρετικὴ εἰς τὸ πολλοί· **ζωοί**=
 κατηγορούμενον τοῦ πλεῦνες· **ὑπ' ἀλλήλων**=ποιητικὸν αἶτιον τοῦ κατα-
 πατέοντο· **τοῦ ἀπολλυμένου**=γεν. ἀντικειμενικὴ εἰς τὸ λόγος· **ἐπιστά-**
μενοι=μετοχὴ αἰτιολογικὴ μετὰ τοῦ ἅτε, ἐπεὶ ἐπίσταντο· **ἔσεσθαι**=ἀν-
 τικειμ. τοῦ μέλλοντος· **ἐκ τῶν περιϊόντων**=ποιητικὸν αἶτιον εἰς τὸ ἔσε-

σθαι, τὸ ὁποῖον ἔχει παθητικὴν σημασίαν· *ρώμης*=γενικὴ διαιρετικὴ εἰς τὸ ὅσον· *παραχρεώμενοι καὶ ἀτέοντες*=μετοχαὶ τροπικαί· *κατηγόρα*=μετοχὴ κατηγορηματικὴ μετὰ τοῦ τυγχάνω.

224—225. Εἰς τὴν μάχην αὐτὴν ἐφονεύθη καὶ ὁ Λεωνίδας, ἀφοῦ ἐφάνη ἀνὴρ γενναιότατος καὶ ἄλλοι μαζί του ὄνομαστοὶ ἐκ τῶν Σπαρτιατῶν, τῶν ὁποίων ἐγὼ ἔμαθα τὰ ὀνόματα, ἐπειδὴ ἐφάνησαν ἄνδρες ἄξιοι, ἔμαθα δὲ τὰ ὀνόματα καὶ ὄλων τῶν τριακοσίων. Ἄλλὰ καὶ ἐκ τῶν Περσῶν ἐφονεύθησαν τότε καὶ ἄλλοι πολλοὶ καὶ ὄνομαστοὶ καὶ μετὰ αὐτῶν καὶ δύο παιδιὰ τοῦ Δαρείου, ὁ Ἄβροκόμης καὶ ὁ Ὑπεράνθης. Καὶ τοῦ Ξέρξου λοιπὸν δύο ἀδελφοὶ ἔπασαν τότε μαχόμενοι καὶ διὰ τὸν νεκρὸν τοῦ Λεωνίδου ἐγένετο πολὺ σπρώξιμο (=ὠθισμός) τῶν Περσῶν καὶ τῶν Λακεδαιμονίων, μέχρις οὔτου καὶ αὐτὸν μὲ ἀνδρείαν οἱ Ἕλληνες ἔσυραν πρὸς τὸ μέρος των (=ὑπεξείρεσαν) καὶ ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τοῦς ἐχθροὺς τέσσαρας φοράς. Ὁ ἀγὼν δὲ εὐθύς διήρκεσε (=τοῦτο συνεστήκει), ἕως οὔτου ἔφθασαν οἱ μετὰ τοῦ Ἐφιάλτου. Ὅταν δὲ οἱ Ἕλληνες ἐπληροφορήθησαν, ὅτι αὐτοὶ εἶχον ἔλθει, ἀπὸ τότε πλέον (=ἐνθεῦτεν ἤδη) ἤλλαξε μορφήν ὁ ἀγὼν· διότι καὶ εἰς τὸ στενὸν τοῦ δρόμου ὑπεχώρησαν (=ἀνεχώρηον ὀπίσω) καὶ ὑπερβάντες τὸ τεῖχος ἀφοῦ ἦλθον ἐστάθησαν (=ἴζοντο) εἰς τὸν λόφον ὅλοι συγκεντρωμένοι (=ἀλέες) οἱ ἄλλοι ἐκτὸς τῶν Θηβαίων. Ὁ δὲ λόφος εὐρίσκεται εἰς τὴν εἴσοδον ὅπου τώρα εἶναι στημένος (=ἔστηκε) ὁ λίθινος λέων πρὸς τιμὴν τοῦ Λεωνίδου. Εἰς αὐτὸ τὸ μέρος αὐτοὺς ὑπερασπιζομένους μὲ μαχαίρας, εἰς ὅσους ἔξ αὐτῶν ἐτύχαινε ἀκόμη νὰ σώζωνται, καὶ μὲ τὰ χέρια καὶ μὲ τὰ στόματα τοὺς ἐσκέπασαν οἱ βάρβαροι κτυπῶντες, ἄλλοι μὲν ἐπιτεθέντες ἐκ τῶν ἐμπροσθεν καὶ κατακρημνίσαντες τὸ ὄχρῳμα τοῦ τεύχους, ἄλλοι δὲ ἀφοῦ τοὺς περιέκυκλωσαν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη γύρω (=περισταδόν).

Παρατηρήσεις.

γενόμενος=μετοχὴ χρονικὴ, ἐπεὶ ἐγένετο· *τῶν ἐπυθόμεν*=πρότασις ἀναφορικὴ, εὐ... ὡς *γενομένων*=μετοχὴ αἰτιολογικὴ μετὰ τοῦ ὡς· *Περσέων... Λακεδαιμονίων*=γενικαὶ ὑποκειμενικαὶ εἰς τὸ ἐγένετο ὠθισμός· *εἰς ὃ... ὑπεξείρουσαν*=πρότασις ἀναφορικὴ μὲ χρονικὴν σημασίαν· *τούτους*=ὑποκείμεν. τοῦ ἦκειν (ἐτεροπροσ.)· *παραμειψάμενοι... ἐλθόντες*=μετοχαὶ χρονικαί, ἐκ τῶν ὁποίων ἢ δευτέρα ἐξαρτάται ἐκ τῆς πρώτης.

πότε ἔλθόντες ; = παραμειψάμενοι, ἐπεὶ παρημείψαντο, ἐπεὶ ἦλθον· ἀλε-
ξομένους = ἡ μετοχή συνεφώνησε μετὰ τὸ ἀντικείμεν. τοῦ ῥήματος αὐτούς,
εἶναι χρονική ἢ τροπική· μαχαίρησι = δοτική τοῦ μέσου ἢ τοῦ ὄργανου·
περισσοῦσαι = μετοχή κατηγορηματική μετὰ τοῦ τυγχάνω· βάλλοντες = με-
τοχή τροπική· ἐπισπώμενοι καὶ συγχώσαντες = μετοχαὶ χρονικαί, ἐπεὶ
ἐπέσποντο καὶ ἐπεὶ συνέχωσαν.

226—228. Ἐκ τῶν Λακεδαιμονίων δὲ καὶ Θεσπιέων, οἱ
ὁποῖοι ὑπῆρξαν τοιοῦτοι ὅμως λέγεται, ὅτι ἐφάνη ἀνδρειότατος
ἀνὴρ ὁ Σπαρτιάτης Διηνέκης, ὁ ὁποῖος, λέγουσιν, ὅτι εἶπε τὸν
ἐξῆς λόγον, προτοῦ νὰ συμπλακοῦν αὐτοὶ μετὰ τοὺς Μῆδους· ὅταν
ἐπληροφορήθη ἀπὸ κάποιον (= πρὸς τῶν) ἐκ τῶν Τραχινίων,
ὅτι τάχα (= ὡς), ὅταν οἱ βάρβαροι ἀφήνουν τὰ τοξεύματα, ἀπο-
κρύπτουν τὸν ἥλιον ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν βελῶν· τόσον ἦτο τὸ
πλῆθος αὐτῶν· αὐτὸς ὅμως, χωρὶς νὰ ἐκπλαγῆ μετὰ αὐτὰ, εἶπε,
μὴ λογαριάζω τὸ πλῆθος τῶν Μῆδων, ὅτι ἄρα τὰ ἀγαθὰ ἀναγ-
γέλλει εἰς αὐτοὺς ὁ Τραχίνιος ξένος, ἂν μετὰ τὸ νὰ ἀποκρύπτουν
οἱ Μῆδοι τὸν ἥλιον πρόκειται εἰς αὐτοὺς νὰ γίνῃ ἡ μάχη ὑπὸ
σκιάν καὶ ὄχι μετὰ ἥλιον. Ταῦτα μὲν καὶ ἄλλα παρόμοια λόγια λέ-
γουν, ὅτι ὁ Διηνέκης ὁ Λακεδαιμόνιος ἐγκατέλειπεν ὡς ἀνα-
μνήσεις (= μνημόσυνα). Μετὰ δὲ αὐτὸν λέγονται, ὅτι ἠρίστευ-
σαν δύο Λακεδαιμόνιοι ἀδελφοί, ὁ Ἄλφειδὸς καὶ ὁ Μάρων, παι-
διὰ τοῦ Ὀρσιφάντου. Ἐκ δὲ τῶν Θεσπιέων ἀπέκτησε φήμην
(= εὐδοκίμειε) προπάντων ὁ ὀνομαζόμενος (= τῷ ὄνομα ἦν) Δι-
θύραμβος, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀρματίδου. Πρὸς τιμὴν δὲ αὐτῶν, οἱ
ὁποῖοι ἐτάφησαν εἰς αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ μέρος (= αὐτοῦ ταύτη),
ὅπου ἐφονεύθησαν, καὶ τῶν φονευθέντων προηγουμένως, προτοῦ
δηλ. ἀποσταλοῦν οἱ φυγόντες ὑπὸ τοῦ Λεωνίδου, εἶχον γραφῆ
ἐπιγράμματα, τὰ ὁποῖα λέγουσιν ὡς ἐξῆς :

Κάποτε εἰς αὐτὸ ἐδῶ τὸ μέρος ἐμάχοντο κατὰ τριακοσίων
[μυριάδων

τέσσαρες χιλιάδες ἐκ τῆς Πελοποννήσου.

Αὐτὰ μὲν λοιπὸν ἐγράφησαν δι' ὅλους, ἰδιαιτέρως δὲ διὰ
τοὺς Σπαρτιάτας :

ὦ ξένε, ἀνάγγειλε εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους, ὅτι ἐδῶ
εἴμεθα θαμμένοι, πιστοὶ εἰς τοὺς νόμους ἐκείνων.

Διὰ μὲν λοιπὸν τοὺς Λακεδαιμονίους αὐτό, διὰ δὲ τὸν μάν-
τιν τὸ ἐξῆς :

Αὐτὸ ἐδῶ τὸ μνῆμα εἶναι τοῦ ἐνδόξου Μεισιτίου, τὸν
[ὄποῖον κάποτε οἱ Μῆδοι
ἐφόνευσαν, ἀφοῦ διέβησαν τὸν Σπερχεῖον ποταμὸν,
τοῦ μάντεως, ὁ ὁποῖος τότε, ἂν καὶ ἐγνώριζε καλὰ τὸν
[ἐπερχόμενον θάνατον,
δὲν ἐβάσταξεν ἡ καρδιά του νὰ ἐγκαταλείψη τοὺς ἀρχη-
[γούς τῆς Σπάρτης.

Μὲ ἐπιγράμματα μὲν λοιπὸν καὶ μὲ στήλας πλὴν τοῦ ἐπι-
γράμματος τοῦ μάντεως οἱ Ἀμφικτύονες ἐτίμησαν αὐτοῦ· τὸ δὲ
ἐπίγραμμα τοῦ μάντεως Μεισιτίου τὸ ἔγραψεν ὁ Σιμωνίδης, ὁ
υἱὸς τοῦ Λεωπρέπους ἕνεκα φιλίας.

Παρατηρήσεις.

γενομένων = μετοχή ἀναφορική ἢ ἀντικειμενική, οἱ ἐγένοντο ἢ καί-
τοι ἐγένοντο· *τὸν* = ὑποκείμεν. τοῦ εἶπαι (ἕτεροπροσ.)· *σφέας* = ὑποκείμεν.
τοῦ συμμεῖξαι· *ἐπιὰν...ἀπιέωσι* = πρότασις χρονική, ἐπὶ ἀφιῶσι· *ὅπερ*
τοῦ πλήθους = ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει τὸ ἀναγκαστικὸν
αἰτίον· *οὐκ ἐκπλαγέντα* = μετοχή τροπική· ὡς *ἀγγέλλοι* = πρότασις εἰ-
δικὴ κατ' εὐκτικήν, διότι ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἱστορικὸν χρόνον, εἶπαι· *ἀπο-*
κρυπτόντων = γεν. ἀπόλυτος, μετοχή αἰτιολογική ἢ τροπική· *μνημόσυνα* =
κατηγορούμενον τῶν ἔπεα· *τῷ οὐνομα ἦν* = καθ' ἑλξιν ἀντί, ἐκεῖνος, τῷ
ὄνομα ἦν· *σφι* = δοτ. χαριστική καὶ μὲ αὐτὴν συνεφώνησε καὶ ἡ μετοχὴ
θαφθεῖται καὶ τελευτήσασι· *ἀγγέλλειν* = ἀπαρέμφ. ἀντί προστακτικῆς, ἄγ-
γειλον· *τόδε* = θὰ ἐννοήσωμεν τὸ ἐστί· *εἰδῶς* = μετοχὴ ἐναντιωματική,
καίτοι ἦδει· *κατὰ ξεινίην* = ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει αἰτίαν.

BIBLION OGDONON

OYRANIA

1. Ὁ Ἑλληνικὸς στόλος καταπλέει εἰς Σαλαμίνα.

Οἱ Ἀθηναῖοι ἐκκενώνουν τὰς Ἀθήνας.

(κεφ. 40-42)

40 Ὁ δὲ ναυτικὸς στρατὸς τῶν Ἑλλήνων κατὰ παράκλησιν τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τὸ Ἀρτεμίσιον διηύθυνε τὰ πλοῖα (=κατίσχει τὰς νέας) εἰς τὴν Σαλαμίνα. Διὰ τοὺς ἐξῆς δὲ λόγους οἱ Ἀθηναῖοι παρεκίλεσαν αὐτοὺς νὰ προσορμισθοῦν εἰς τὴν Σαλαμίνα, διὰ νὰ φέρουν αὐτοὶ ἐκ τῆς Ἀττικῆς εἰς ἀσφαλὲς μέρος τὰ παιδιὰ καὶ τὰς γυναῖκας, ἔκτος δὲ τούτου καὶ διὰ νὰ σκεφθοῦν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ κάμουν. Διότι ἐπὶ τῆς παρούσης καταστάσεως (=τοῖσι κατήκουσι πράγμασι) ἐπρόκειτο νὰ συσχεφθοῦν, διότι ἠπατήθησαν εἰς τὰς σκέψεις των. Ἐνῶ δηλαδὴ ἐνόμιζον, ὅτι θὰ εὔρουν τοὺς Πελοποννησίους πανστρατιᾷ εἰς τὴν Βοιωτίαν νὰ περιμένουν (=ὑποκατημένους) τοὺς βαρβάρους, ἀπ' αὐτὰ μὲν δὲν εὔρηκαν τίποτε, ἀλλ' ἐπληροφόρηθησαν, ὅτι αὐτοὶ πειχίζοντες τὸν Ἴσθμὸν προσεπάθουν νὰ σώσουν (=περιεῖναι) τὴν Πελοπόννησον. δι' αὐτὴν φροντίζοντες πολὺ (=περὶ πλείστου ποιευμένους) καὶ αὐτὴν φυλάττοντες, τὰ δὲ ἄλλα (μέρη) τὰ ἐγκατέλειψαν. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐπληροφοροῦντο αὐτὰ, διὰ τοῦτο (οὕτω δὴ) παρεκίλεσαν αὐτοὺς νὰ προσορμισθοῦν εἰς τὴν Σαλαμίνα.

Παρατηρήσεις.

δεηθέντων=γεν. ἀπόλυτος, μετοχή αἰτιολογική· ἵνα...ὑπεξαγάγωνται=πρότασις τελική ὡς ἐπέξηγησις τοῦ τῶνδε εἵνεκεν· τὸ...ἔσται=πρότασις ἀναφορική ἢ πλαγία ἐρωτηματική. ὁ· αὐτοῖσι=ποιητικὸν αἴτιον εἰς τὸ ποιητικὸν ἔσται· ὡς ἐψευσμένοι=μετοχή αἰτιολογική μετὰ τοῦ ὡς· δοκέοντες=μετοχή ἐναντιωματική, καίτοι ἐδόχεον· ὑποκατημένους=μετοχή κατηγορηματική μετὰ τοῦ εὐρίσκω· τῶν μὲν=γεν. διαιρετική· τειχέοντας=μετοχή τροπική· αὐτοὺς=ὑποκείμε. τοῦ ἀπαρεμφ. πε-

φριεῖναι (έτεροπροσ.)· *πυνθανόμενοι* = μετοχή αίτιολογική, έπειδή έπυνθάνοντο· *σφέων...σχεῖν* = τὰ δύο άντικείμενα τοῦ προσεδεήθησαν.

41. Οἱ μὲν λοιπὸν ἄλλοι προσωμίσθησαν εἰς τὴν Σαλαμίνα, οἱ δὲ Ἄθηναῖοι εἰς τὴν ἰδικὴν τῶν χώρων. Μετὰ δὲ εἰν ἄφιξιν ἔκαμαν κήρυγμα. ἕκαστος (=τις) ἔκ τῶν Ἀθηναίων ὅπου (τῆ) δύναται νὰ σφῆξῃ τὰ τέκνα καὶ τὴν οἰκογένειαν (=οἰκέτας). Τότε οἱ μὲν περισσότεροι ἀπέστειλαν αὐτὰ εἰς τὴν Τροιζῆνα, ἄλλοι δὲ εἰς τὴν Αἴγιναν, ἄλλοι εἰς τὴν Σαλαμίνα. Ἔσπευσαν δὲ νὰ θέσουν αὐτὰ εἰς ἀσφαλὲς μέρος (=ὑπεκθέσθαι), διότι ἤθελον νὰ βοηθήσουν τὸν χρησμόν καὶ μάλιστα (=δὴ) διὰ τὸν ἐξῆς προπάντων (=μάλιστα) λόγον. Λέγουν οἱ Ἀθηναῖοι, ὅτι μέγας ὄφιν κατοικοῖ εἰς τὸν ναὸν ὡς φύλαξ τῆς ἀκροπόλεως. Καὶ αὐτὰ λέγουν καὶ μάλιστα ὡσὰν ἀληθῶς νὰ ὑπῆρχεν (=ὡς ἔοντι) τελοῦν παραθέτοντες μηνιαίως προσφοράς· αἱ δὲ μηνιαῖαι προσφορὰ εἶναι μελόπητα. Αὐτὴ δὲ ἡ μελόπητα ἔνω κατὰ τὸν προηγούμενον χρόνον πάντοτε κατετρώγετο, τότε ἦτο ἄφαντος. Ὅταν δὲ ἡ ἱέρεια ἀνήγγειλεν αὐτὰ, οἱ Ἀθηναῖοι περισσότερον κάπως (=τι) καὶ προθυμότερον ἐγκατέλειψαν τὴν πόλιν, μὲ τὴν ἰδέαν (=ὡς) ὅτι καὶ ἡ θεὰ εἶχεν ἐγκαταλείψει τὴν ἀκρόπολιν. Ἀφοῦ δὲ εἶχον μετακομισθῆ ὑπ' αὐτῶν ὅλα εἰς μέρος ἀσφαλές, ἔπλεον εἰς τὸν στόλον.

Παρατηρήσεις.

τῆ...δύναται = πρότασις πλαγία ἐρωτηματικὴ· *βουλόμενοι* = μετοχή αίτιολογική, έπει έβούλοντο· *οὐκ ἤκιστα* = σχῆμα λιτότητος, μάλιστα· *ὄφιν* = ὑποκειμ. τοῦ ἐνδαιιασθαι· *φύλακα* = κατηγορούμενον τοῦ ὄφιν· *ἐπιμῆνια* = σύστοιχον ἢ ἐσωτερικὸν άντικείμενον εἰς τὸ ἐπιτελέουσι, ἐπιμηνίους τελετὰς τελέουσι· *ἀναισιμουμένη* = μετοχή ἐναντιωματικὴ, καίτοι ἀναισιμουτο· *σημνήσσης* = γεν. ἀπόλυτος, μετοχή αίτιολογική ἢ χρονική, έπει ἐσήμνηεν· *ὡς ἀπολελοιπυῖης* = μετοχή αίτιολογική μετὰ τοῦ ὡς, γενική ἀπόλυτος· *σφι* = δοτικὴ ποιητικοῦ αίτίου.

42. Ὅταν δὲ αὐτοὶ ποὺ ἦσαν εἰς τὸ Ἀρτεμίσιον προσώρμισαν τὰ πλοῖα εἰς τὴν Σαλαμίνα, συνεκεντρώθη καὶ ὁ λοιπὸς ναυτικὸς στρατὸς τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τὴν Τροιζῆνα, ὅταν τὸ ἐληροφορήθη· διότι εἶχε δοθῆ προηγουμένως διαταγή (=προεἰρητο) νὰ συναθροισθοῦν εἰς τὸν Πώγωνα, τὸν λιμένα τῶν Τροιζηνίων. Ναύαρχος μὲν λοιπὸν ἐπὶ κεφαλῆς ἦτο (=ἐπῆν) ὁ ἴδιος, ὁ ὁποῖος καὶ εἰς τὸ Ἀρτεμίσιον, ὁ Εὐρυβιάδης, ὁ υἱὸς τοῦ Εὐρυ-

κλείδου, ἀνήρ Σπαρτιάτης, μὴ καταγόμενος ὄμως (=ἐὰν) ἀπὸ τὸ βασιλικὸν γένος. Πλοῖα δὲ πολὺ περισσότερα καὶ ταχύτερα παρεῖχον οἱ Ἀθηναῖοι ἑκατὸν ὀγδοήκοντα. Ὁ ὄλος δὲ ἀριθμὸς τῶν πλοίων ἔγινε, ἐκτὸς τῶν πεντηκοντόρων, τριακόσια ἑβδομήκοντα ὀκτώ.

Παρατηρήσεις.

οἱ ἀπ' Ἀρτεμισίου=βραχιλογικῶς ἀντὶ τοῦ πλήρους, οἱ ἐν Ἀρτεμισίῳ ὄντες ἀπ' Ἀρτεμισίου κατέσχον· *πυνθανόμενος*=μετοχὴ χρονικὴ, ὅτε ἐπυνθάνετο· *προείρητο*=ἀπρόσωπον, ἔχει ὡς ὑποκείμενόν τὸ συλλεγεσθαι· *γένεος*=γενικὴ κατηγορηματικὴ τῆς καταγωγῆς· *πολλῶν*=προσδιορίζει τὸ πλείστας ὡς δοτικὴ τοῦ κατὰ τι.

2) Πολεμικὸν συμβούλιον τῶν Ἑλλήνων, ἄλωσις καὶ καταστροφή τῶν Ἀθηνῶν.

(κεφ. 49—55).

49. Ὅταν δὲ οἱ στρατηγοὶ ἀπὸ τὰς πόλεις συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν Σαλαμίνα, ἐσκέπτοντο, ἀφοῦ ἐπρότεινεν (=προθέτων) ὁ Εὐρυβιάδης ὁποῖος ἤθελε νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του, πού νομίζει, ὅτι εἶναι καταλληλότερον ἐκ τῶν μερῶν, τὰ ὁποῖα αὐτοὶ κατέχουν (=ἐγκρατέες εἰσι), νὰ κάμουν τὴν ναυμαχίαν· διότι ἡ Ἀττικὴ εἶχεν ἤδη ἀφεθῆ, διὰ τὰ λοιπὰ δὲ ἐπρότεινεν. Αἱ δὲ γνώμαι τῶν λεγόντων αἱ περισσότεραι συνεφώνουν, ἀφοῦ πλεύσουν εἰς τὸν Ἴσθμόν, νὰ ναυμαχήσουν ἔμπρὸς εἰς τὴν Πελοπόννησον, λέγοντες πρὸς τούτους (=ἐπιλέγοντες) τὴν ἐξῆς δικαιολογίαν, ὅτι τάχα (=ὡς) ἐὰν νικηθοῦν εἰς τὴν ναυμαχίαν, ὅταν μὲν εὐρίσκονται εἰς τὴν Σαλαμίνα, θὰ πολιορκηθοῦν εἰς τὴν νῆσον, ὅπου καμμιά βοήθεια δὲν θὰ παρουσιασθῆ εἰς αὐτοὺς (=σφι), πλησίον δὲ τοῦ Ἴσθμοῦ, θὰ καταφύγουν ἔξω (=ἐξοίσονται) εἰς τοὺς ἰδικούς των.

Παρατηρήσεις.

ὡς *συνῆλθον*=πρότασις χρονικὴ *προθέτων*=γεν. ἀπόλυτος, μετοχὴ χρονικὴ, ἐπεὶ προέθηκε· *τὸν βουλούμενον*=ὑποκείμενόν τοῦ ὀποφαίνεσθαι (ἐτεροπροσ.)· *δοκοῖ*=πρότασις πραγματικὴ ἐρωτηματικὴ κατ' εὐχτικὴν, διότι ἐξαρτᾶται ἐκ χρόνου ἱστορικοῦ, ἀποφαίνεσθαι (παρατακτοῦ)· *ποιέεσθαι*=ὑποκείμενον τῆς ἀπροσώπου φράσεως ἐπιτηδεότατον εἶναι· *χωρέων*=ἀντικείμενόν τοῦ εἰσίν ἐγκρατέες, ὧν *λοιπέων περὶ*=ἀντιστροφή τῆς προθέσεως· *πλεύσαντας*=μετοχὴ χρονικὴ, ἐπὶ πλεύσων.

σιν' ὡς *πολιορκήσονται* = πρότασις ειδική, τὸ ὡς ἐκφράζει ὑποκειμενικήν γνώμην· *ὄντες* = μετοχή χρονική ἢ ὑποθετική, ὅταν ἢ ἐὰν ὡσι· *ἵνα ἐπιφανήσεται* = πρότασις ἀναφορική, τὸ ἵνα = ὅπου.

50. Ἐνῶ οἱ ἐκ τῆς Πελοποννήσου στρατηγοὶ συνεσκέπτοντο αὐτά, ἦλθεν ἀνὴρ Ἀθηναῖος ἀναγγέλλων, ὅτι οἱ βάρβαροι ἔφθασαν εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ ὅτι ὅλη αὐτὴ πυρπολεῖται. Διότι ὁ στρατὸς μαζί με τὸν Ξέρξην ἀφοῦ ἐπορεύθη διὰ μέσου τῆς χώρας τῶν Βοιωτῶν, ἀφοῦ κατέκαυσε τὴν πόλιν τῶν Θεσπιέων, ἐπειδὴ οἱ ἴδιοι τὴν εἶχον ἐγκαταλείπει καὶ εἶχον φύγει (= ἐκλελοιπότες) εἰς τὴν Πελοπόννησον, ὁμοίως καὶ τὴν τῶν Πλαταιέων, ἔφθασεν εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ ὅλα ἐκεῖνα κατέστρεψε. Ἐκαυσε δὲ τὴν Θέσπειαν καὶ τὴν Πλάταιαν, διότι ἐπληροφόρηθη ἀπὸ τοῦς Θηβαίους, ὅτι δὲν προσεχώρουν εἰς τοῦς Μήδους. Ἀπὸ τῆς διαβάσεως δὲ τοῦ Ἑλλησπόντου, ἀπ' ὅπου ἤρχισαν νὰ πορεύωνται οἱ βάρβαροι, ἀφοῦ ἐχρονοτρίβησαν αὐτοῦ ἐπὶ ἓνα μῆνα, κατὰ τὸν ὅποιον ἐπερνοῦσαν εἰς τὴν Εὐρώπην, εἰς διάστημα τριῶν ἄλλων μηνῶν ἔφθασαν εἰς τὴν Ἀττικὴν, ὅτε ἦτο ἄρχων τῶν Ἀθηναίων ὁ Καλλιάρχης.

Παρατηρήσεις.

ἐπιλεγόμενων = γεν. ἀπόλυτος, μετοχή χρονική, ὅτε ἐπελέγοντο· *ἀγγέλλων* = μετοχή ἀναφορική· *τὸν βάρβαρον* = ὑποκείμε. τοῦ ἦκειν (ἕτεροπροσ.) *τραπόμενος* = μετοχή χρονική, ἐπεὶ ἐγράπετο· *ἐκλελοιπότες* = γεν. ἀπόλυτος, μετοχή αἰτιολογική, ἐπεὶ ἐξελελοίπεσαν, τοῦ ἐκλείπω· *πυθόμενος* = μετοχή αἰτιολογική, ἐπεὶ ἐπύθητο, ἀόρ. μέσ. β' τοῦ πυθάνομαι· *ἐνθεν... ἤρξαντο* = πρότασις ἀναφορική· *διατρίψαντες* = μετοχή χρονική, ἐπεὶ διέτριψαν· *ἐν τῷ διέβαινον* = πρότασις ἀναφορική· *ἐν τρισὶ μῆσι* = ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει χρονικὴν διάρκειαν· *ἀρχοντος* = γεν. ἀπόλυτος, ἐννοουμένης τῆς μετοχῆς ὄντος.

51—52. Καὶ κυριεύουν τὴν πόλιν ἔρημον καὶ εὐρίσκουν ὀλίγους τινὰς ἐκ τῶν Ἀθηναίων νὰ εἶναι εἰς τὸν ναόν, ταμίας τοῦ ναοῦ καὶ ἀνθρώπους πτωχοῦς, οἱ ὅποιοι ἀφοῦ ἔφραξαν τὴν ἀκρόπολιν μετὰ σάνιδας καὶ ξύλα, προσεπάθουν νὰ ἀποκρούσουν (= ἠμύνοντο) τοὺς ἐπιτιθεμένους, μὴ ἀναχωρήσαντες εἰς τὴν Σαλαμῖνα ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀπὸ πτωχείαν (= ὑπ' ἀσθενείας βίου), ἐντὸς δὲ αὐτοῦ, διότι ἐνόμιζον ὅτι αὐτοὶ μόνοι ἀνεκάλυψαν τὴν ἔννοιαν τοῦ χρησιμοῦ, τὸν ὅποιον ἡ Πυθία ἔδωκεν εἰς αὐτούς, ὅτι ξύλινον τεῖχος θὰ εἶναι ἀκυριεῦτον (= ἀνάλωτον): αὐτὸ λοιπὸν

ἀκριβῶς ἦτο τὸ καταφύγιον σύμφωνα μετὸν χρησμὸν καὶ ὄχι τὰ πλοῖα. Οἱ δὲ Πέρσαι ἀφοῦ ἐστάθμευσαν (=ἰζόμενοι) εἰς τὸν ἀπέναντι τῆς ἀκροπόλεως λόφον, τὸν ὁποῖον οἱ Ἀθηναῖοι ὀνομάζουσι Ἄρειον πάγον, ἐπολιόρκουν κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον· ὁσάκις ἤναπτον στυπεῖον περιτυλίγοντες μετὰ αὐτὸ τὰ βέλη, ἐτόξευον τὸ φράγμα. Τότε οἱ πολιορκούμενοι ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἠμύνοντο, μολονότι εἶχον φθάσει εἰς τὰ ἔσχατα δεινὰ καὶ τὸ φράγμα τοὺς εἶχεν ἐγκαταλείψει (=προδεδωκότος). Οὔτε, ἐνῶ οἱ Πεισιστρατίδαι ἔκαμνον προτάσεις (=λόγους προσφερόντων) περὶ συνθήκης, ἐδέχοντο αὐτάς, ἀλλὰ ἀμυνόμενοι καὶ ἄλλα ἐμηχανεύοντο καὶ μάλιστα, ὅταν ἐπλησίαζον οἱ βάρβαροι πρὸς τὰς πύλας, ἔρριπτον στρογγυλοὺς λίθους, ὥστε ὁ Ξέρξης ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον εὐρίσκετο εἰς ἀμηχανίαν, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ νικήσῃ αὐτούς.

Παρατηρήσεις.

ἔρημον = κατηγορούμενον τοῦ ἄστ· *έόντας* = μετοχή κατηγορηματικὴ μετὰ τοῦ εὐρίσκουσι· *φραξάμενοι* = μετοχή χρονικὴ, ἐπεὶ ἐφράξαντο· *θύρησι* = δοτ. τοῦ ὄργάνου *ὑπ' ἀσθενείης* = ὁ ἐμπρόθετος προσδιορ. σημαίνει τὸ ἀναγκαστικὸν αἴτιον, ἔνεκα *δοκέοντες* = μετοχή αἰτιολογικὴ, ἐπεὶ ἐδόκεον· *τό...* *ἔχρησε* = πρότασις ἀνοφορικὴ, ὃ ἔχρησε. *ἀνάλωτον* = κατηγορούμενον τοῦ τεῖχος. *ἰζόμενοι* = μετοχή χρονικὴ, ἐπεὶ ἴζοντο· *ὅπως...* *ἄψειαν* = πρότασις χρονικὴ σημαίνουσα ἐπανάληψιν πράξεως, οἱ ἀπτικὸι μεταχειρίζονται τὸ ὁπότε με εὐκτικὴν εἰς τὴν περίστασιν αὐτήν· *καίπερ...* *ἀπιγμένοι* = μετοχή ἐναντιωματικὴ μετὰ τοῦ καίπερ· *προδεδωκότος* = γεν. ἀπόλυτος, μετοχή αἰτιολογικὴ, ἐπεὶ προεδεδώκει· *ὥστε...* ἐνέχεσθαι = πρότασις συμπερασματικὴ· *οὐ δυνάμενον* = μετοχή αἰτιολογικὴ, ἐπεὶ αὕτη ἐδύνατο.

53. Ὑστερον δὲ ἀπὸ καιρὸν ἐφάνη πλέον (=δὴ) κάποια διέξοδος εἰς τοὺς βαρβάρους ἀπὸ τὴν ἀμηχανίαν (=ἐκ τῶν ἀπόρων)· διότι ἦτο προωρισμένον σύμφωνα πρὸς τὸν χρησμὸν ὅλη ἡ Ἀττικὴ ἢ ἐντὸς τῆς ἠπείρου νὰ περιέλθῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν (=γένεσθαι ὑπὸ) τῶν Περσῶν. Ἐμπροσθεν λοιπὸν πρὸ τῆς ἀκροπόλεως, ὀπίσω δὲ ἀπὸ τὰς πύλας καὶ τὴν ἀνάβασιν, ὅπου φυσικὰ (=δὴ) οὔτε ἐφύλαττε κανεὶς οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ φοβηθοῦν μήπως κάποτε κανεὶς ἄνθρωπος ἀνεβῆ ἄπ' αὐτοῦ, ἀπ' αὐτὸ τὸ μέρος (=ταῦτη) ἀνέβησαν μερικοὶ εἰς τὸ ἱερὸν τῆς θυγατρὸς τοῦ Κέκροπος Ἀγλαύρου ἃν καὶ τὸ μέρος ἦτο ἀπόκρημνον. Ὅταν

δὲ οἱ Ἀθηναῖοι εἶδον, ὅτι αὐτοὶ εἶχον ἀναβῆ εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἄλλοι μὲν ἐρρίπτοντο (=ἐρρίπτεον ἑαυτοὺς) ἀπὸ τὸ τεῖχος κάτω καὶ ἐφονεύοντο, ἄλλοι δὲ κατέφευγον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ναοῦ (=μέγαρον). Ἐκ δὲ τῶν Περσῶν ὅσοι εἶχον ἀναβῆ πρῶτον μὲν διηυθύνθησαν εἰς τὰς πύλας (τοῦ ναοῦ), ἀφοῦ δὲ ἦνοιξαν αὐτὰς ἐφόνευσαν τοὺς ἱκέτας· ἀφοῦ δὲ ἐφονεύθησαν ὑπ' αὐτῶν (=σφι) ὄλοι, ἀφοῦ ἐσύλησαν τὸν ναόν, ἔκαυσαν ὅλην τὴν ἀκρόπολιν.

Παρατηρήσεις.

χρόνω =δοτ. τοῦ χρόνου· *γενέσθαι* =ὑποκείμε. τοῦ ἀπροσώπου ἔδεε· *τὴν Ἀττικὴν* =ὑποκείμε. τοῦ γένεσθαι (ἕτεροπροσ.) *τῆ... ἐφύλασσε* =πρῶτασις ἀναφορική· *καίπερ ἐόντος* =μετοχή ἐναντιωματική μετὰ τοῦ *καίπερ*· *ἀναβεβηκότας* =μετοχή κατηγορηματική μετὰ τοῦ ὀρθῶ (αἰσθήσεως σημαντικόν)· *τῶν Περσέων* =γεν. διαιρετική· *ἀνοίξαντες* =μετοχή χρονική, ἐπεὶ ἠνέφξαν· *σφι* =δοτική τοῦ ποιητικοῦ αἰτίου εἰς τὸ κατέσρωντο.

54=55. Ἀφοῦ δὲ ὁ Ξέρξης ἐκυρίευσεν ἐντελῶς τὰς Ἀθήνας, ἔστειλεν εἰς τὰ Σοῦσα εἰς τὸν Ἀρτάβανον ὡς ἀγγελιαφόρον ἕνα ἱππέα, διὰ νὰ ἀναγγείλῃ τὴν παροῦσαν τῶν ἐπιτυχίαν. Τὴν δευτέραν δὲ ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς τοῦ κήρυκος ἀφοῦ συνεκάλεσε τοὺς ἐξορίστους ἐκ τῶν Ἀθηναίων, ἀκολουθοῦντας δὲ αὐτόν, τοὺς διέταξε, ἀφοῦ ἀναβοῦν εἰς τὴν ἀκρόπολιν, νὰ θυσιάσουν τὰς συνήθεις θυσίας κατὰ τὸν ἰδικόν τῶν τρόπον· εἴτε λοιπὸν διέταξεν αὐτὰ, διότι εἶδε κάποιον ὄραμα (=ὄψιν) εἰς τὸν ὕπνον του, εἴτε ἠσθάνθη βάρος εἰς τὴν ψυχὴν του (=ἐνθύμιον οἱ ἐγένετο), διότι ἔκαυσε τὸν ναόν. Οἱ δὲ ἐξόριστοι τῶν Ἀθηναίων ἐξετέλεσαν τὰς διαταγὰς του (=ἐντεταλμένα). Διὰ ποίους δὲ λόγους ἐμνημόνευσα αὐτὰ, θὰ εἶπω. Ὑπάρχει εἰς τὴν ἀκρόπολιν αὐτὴν ναὸς τοῦ Ἐρεχθέως, ὁ ὁποῖος λέγεται ὅτι ἐγεννήθη ἐπὶ τῆς γῆς (=γηγενής), εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάρχουν ἐλαία καὶ πηγὴ ἄλμυροῦ ὕδατος (=θάλασσα), τὰ ὁποῖα λέγεται (=λόγος) παρὰ τῶν Ἀθηναίων ὅτι ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, ἐπειδὴ ἐφιλόνικησαν διὰ τὴν χώραν, ἔθεσαν ὡς ἀποδείξεις. Αὐτὴ λοιπὸν ἡ ἐλαία συνέβη νὰ καῖ ὑπὸ τῶν βαρβάρων μαζί μὲ τὸν ἄλλον ναόν· τὴν δευτέραν δὲ ἡμέραν ἀπὸ τῆς πυρπολήσεως ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι διετάχθησαν ἐκ τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τοῦ βασιλέως νὰ θυσιάσουν, μόλις ἀνέβησαν εἰς τὸν ναόν, εἶδον βλαστὸν νὰ ἔχη ἀνα-

βλαστήσει ἐκ τοῦ κορμοῦ περίπου ἐνὸς πήχεως. Αὐτοὶ μὲν λοιπὸν αὐτὰ εἶπον.

Παρατηρήσεις.

σχὼν=μετοχή χρονική, ἐπεὶ ἔσχε· *ἄγγελον*=κατηγορούμενον τοῦ ἰππέα· *ἀγγελέοντα*=μετοχή τελική, ἵνα ἀγγείλῃ· *ἡμέρη*=δοτ. τοῦ χρόνου· *ἀναβάντας*=μετοχή χρονική, ὅταν ἀναβῶσι· *ιδῶν*=μετοχή αἰτιολογική, ἐπεὶ εἶδε· *ἐμπρήσαντι*=μετοχή αἰτιολογική συμφωνήσασα μὲ τὴν δοτ. οἶ, ἐπεὶ ἐνέπρησε· *τοῦ ἐνεκεν ἐπεμνήσθη*=πρότασις πλαγία ἐρωτηματική, ἀντικείμενον τοῦ φράσω· *γηνέος*=κατηγορούμ. τοῦ Ἐρεχθῆος· *Ποσειδέωνά τε καὶ Ἀθηναίην*=ὑποκείμενα τοῦ θέσθαι (ἕτεροπροσωπία)· *μαρτύρια*=κατηγορούμενον· *κατέλαβε*=ἀπρόσωπον. ἔχει ὑποκείμ. τὸ ἐμπρησθῆναι· *τὴν ἐλαίαν*=ὑποκείμ. τοῦ ἐμπρησθῆναι (ἕτεροπροσ.)· *ὡς ἀνέβησαν*=πρότασις χρονική· *ἀναδεδραμηκότα*=μετοχή κατηγορηματική μετὰ τοῦ ὀρθῶ.

3. Νέον πολιμικὸν συμβούλιον τῶν Ἑλλήνων.

(κεφ. 56—64)

56—57. Οἱ δὲ Ἕλληνες εἰς τὴν Σαλαμίνα ὅταν ἀνηγγέλθη εἰς αὐτοὺς (=σφι), πῶς συνέβησαν τὰ περὶ τὴν ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηναίων, εἰς τόσον μεγάλην (=τοσοῦτον)=ταραχὴν ἔφθασαν ὥστε μερικοὶ ἐκ τῶν στρατηγῶν δὲν περιέμενον οὔτε νὰ ληφθῇ ἀπόφασις (=κυρωθῆναι) ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς συζητήσεως (=τὸ προκείμενον πρῆγμα), ἀλλ' εἰσώρμησαν εἰς τὰ πλοῖα καὶ ἐσῆκωναν τὰ πανιὰ διὰ νὰ ἀναχωρήσουν· καὶ ὑπὸ τῶν ὑπολειπομένων ἕξ αὐτῶν ἀπεφασίσθη νὰ ναυμαχήσουν πρὸ τοῦ Ἴσθμοῦ. Ἦλθεν ἡ νύξ καὶ αὐτοὶ ἀποῦ διελύθησαν ἐκ τῆς συνελεύσεως, εἰσῆλθον εἰς τὰ πλοῖα. Τότε λοιπὸν τὸν Θεμιστοκλέα, ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸ πλοῖόν του, τὸν ἠρώτησεν ὁ Μνησίφιλος, ἀνὴρ Ἀθηναῖος, τί εἶχεν ἀποφασισθῆ ὑπ' αὐτῶν. Ὅταν δὲ ἐπληροφορορήθη ἀπ' αὐτόν, ὅτι εἶχεν ἀποφασισθῆ νὰ ὀδηγήσῃ τὰ πλοῖα πρὸς τὸν Ἴσθμόν καὶ νὰ ναυμαχήσουν πρὸ τῆς Πελοποννήσου, εἶπε: «Λοιπὸν, ἐὰν ἀποπλεύσουν (=ἀπαείρῳσι τὰς νέας) ἀπὸ τὴν Σαλαμίνα, δὲν θὰ ναυμαχήσῃς, βεβαίως (=τοι) διὰ καμμίαν πατρίδα πλέον· διότι ὁ καθένας θὰ διενθυνηθῇ εἰς τὰς πόλεις τῶν καὶ οὔτε ὁ Εὐρυβιάδης θὰ δυνηθῇ νὰ κρατήσῃ αὐτοὺς οὔτε ἄλλος κανεὶς ἄνθρωπος. Ὡστε νὰ μὴ διασκορπισθῇ ὁ στόλος (=στρατιήν) καὶ θὰ καταστραφῇ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ ἀπερισκεψίας.

Ἐάν ὑπάρχη κανεὶς τρόπος, πῆγαινε καὶ προσπάθησε νὰ μεταιώσης (=διαχέαι) τὰς ἀποφάσεις, ἂν μὲ κάποιον τρόπον (=κως) δυνηθῆς νὰ μεταλείσης τὸν Εὐρυβιάδην νὰ ἀλλάξη γνώμην, ὥστε νὰ μείνη ἐδῶ».

Παρατηρήσεις.

ὡς ἔσχε=πρότασις πλαγία ἐρωτηματικὴ, ἀντικείμενον τοῦ ἐξηγγέληθ' ὥστε... ἔμενον=πρότασις συμπερασματικὴ ὡς ἀποθευσόμενοι=μετοχὴ τελικὴ μετὰ τοῦ ὡς τοῖσι ὑπολειπομένοισι=δοτ. τοῦ ποιητικοῦ αἰτίου εἰς τὸ ἐκυρώθη' *ναυμαχεῖν*=ὑποκείμε. τοῦ ἀπροσώπου ἐκυρώθη *διαλυθέντες*=μετοχὴ χρονικὴ, ἐπεὶ διελύθησαν' ὅ,τι... εἶη=πρότασις πλαγία ἐρωτηματικὴ, ἀντικείμενον τοῦ εἶρετο' *σφι*=δοτικὴ τοῦ ποιητικοῦ αἰτίου εἰς τὸ βεβουλευμένον εἶη ὡς εἶη *δεδογμένον*=πρότασις εἰδική, ἀντικείμε. τοῦ πυθόμενοι' *ἀνάγειν*=ὑποκείμε. τοῦ ἀπροσώπου δεδογμένον εἶη *κατὰ πόλιν*=ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει τοπικὴν διεύθυνσιν καὶ μερισμόν· *ἀβουλίῃσι*=δοτ. τοῦ αἰτίου' *ἴθι*=προστακτ. τοῦ εἶμι' ἦν *δύνη*=πρότασις ὑποθετικὴ.

58—59. Εἰς τὸν Θεμιστοκλέα ἤρρεσεν ὑπερβολικὰ (=κάρτα) ἡ συμβουλή καὶ χωρὶς νὰ ἀπαντήσῃ τίποτε εἰς αὐτὰ ἐπῆγεν εἰς τὸ πλοῖον τοῦ Εὐρυβιάδου. Ὄταν δὲ ἔφθασεν, εἶπεν ὅτι θέλει νὰ τοῦ ἀνακοινώσῃ (=συμμεῖξαι) μίαν ὑπόθεσιν δημοσίαν. Αὐτὸς δὲ τὸν παρεκάλεσε νὰ λέγῃ, ἀφοῦ εἰσέλθῃ εἰς τὸ πλοῖον, ὅ,τι θέλει. Τότε ὁ Θεμιστοκλῆς ἀφοῦ ἐκάθησε πλησίον του, τοῦ ἐξέθεσεν ὅλα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἤκουσεν ἀπὸ τὸν Μνησίφιλον, κάμων αὐτὰ δικά του, καὶ ἄλλα πολλὰ προσθέτων, ἕως ὅτου μὲ τὰς παρακλήσεις του (χρηρίζων) τὸν ἔπεισε νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ πλοῖον καὶ νὰ συναθροίσῃ τοὺς στρατηγούς εἰς τὸ συμβούλιον. Ὄταν δὲ συνηθροίσθησαν, προτοῦ ὁ Εὐρυβιάδης ἐκθέσῃ τοὺς λόγους, ἔνεκα τῶν ὁποίων συνήθροισε τοὺς στρατηγούς, ὁ Θεμιστοκλῆς ὠμίλει πολλὰ (=πολλὸς ἦν ἐν τοῖσι λόγοισι), διότι εἶχε μεγάλην ἀνάγκην. Ἐνῶ δὲ αὐτὸς ὠμίλει, ὁ Κορίνθιος στρατηγὸς Ἀδείμαντος, ὁ υἱὸς τοῦ Ὀκύτου, εἶπε «Θεμιστοκλῆ, ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι πετιῶνται εἰς τοὺς ἀγῶνας, προτοῦ δοθῆναι τὸ σῦνθημα (=οἱ προεξανιστάμενοι) ραβδίζονται». Αὐτὸς δὲ ἀπολογούμενος εἶπεν. «Ἐκεῖνοι ὅμως, οἱ ὁποῖοι μένουσιν ὀπίσω, δὲν στεφανώνονται».

Παρατηρήσεις.

ἀμειψάμενος=μετοχὴ τροπικὴ ὁί=ἀντικείμε. τοῦ συμμεῖξαι, τὸ

ὅποιον ἔχει καὶ ἄλλο ἀντικείμεν. κατὰ αἰτιατικὴν τὸ πρῶγμα· *ἐσβάντα* = μετοχὴ χρονικὴ, ἐπὶ ἐσβῆ· *εἴ τι θέλει* = πρότεσις πλαγία ἐρωτηματικὴ ἀντικείμεν. τοῦ λέγειν, ἀλλ' ἔχει τὸν τύπον ὑποθετικῆς προτάσεως· *τὰ ἤκουσε* = πρότεσις ἀναφορικὴ, ἃ ἤκουσε· *Μνησιφίλου* = τὸ β' ἀντικείμενον τοῦ ἤκουσε, ἀκούω τινός τι· *εἰς ὃ ἀνέγνωσε* = πρότεσις χρονικὴ μετὰ τὸν τύπον ἀναφορικῆς· *ἐκβῆναι* = ἀντικείμεν. τοῦ ἀνέγνωσε· *Εὐρυβιάδην* = ὑποκείμεν. τοῦ προθῆναι· *οἷα δεόμενος* = μετοχὴ αἰτιολογικὴ μετὰ τοῦ οἷα. *Λέγοντος* = γεν. ἀπόλυτος, μετοχὴ χρονικὴ. ὅτε ἔλεγεν· *οἱ προεξαμιστάμενοι* = πρόκειται περὶ τῶν δρομέων, οἱ ὅποιοι ἐλάμβανον θέσιν εἰς τὴν ἀφετηρίαν καθιστοὶ καὶ μόλις ἐδίδετο τὸ σύνθημα τῆς ἐκκινήσεως, ἐσηκόνοντο καὶ ἔτρεχον πρὸς τὰ ἔμπρός.

60. Τότε μὲν μαλακὰ ἀπήντησε εἰς τὸν Κορίνθιον, πρὸς δὲ τὸν Εὐρυβιάδην δὲν ἔλεγε πλέον τίποτε ἐξ ἐκείνων, τὰ ὅποια ἐλέγχθησαν προηγουμένως, ὅτι, ὅταν ἀναχωρήσουν ἀπὸ τὴν Σαλαμίνα, θὰ δραπετεύσουν· διότι, ἀφοῦ ἦσαν παρόντες οἱ σύμμαχοι, δὲν ἤρμοζεν εἰς αὐτὸν (= οὐκ ἔφερεν οἱ κόσμον) νὰ κατηγορῆ κανένα· ἀλλὰ μετεχειρίσθη ἄλλον λόγον, λέγων τὰ ἑξῆς :

α) « Ἀπὸ σένα τώρα ἐξαρτᾶται νὰ σώσης τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν πεισθῆς εἰς ἐμὲ νὰ κάμης ναυμαχίαν μένων εἰς αὐτὸ τὸ μέρος (= αὐτοῦ), οὔτε πειθόμενος εἰς τοὺς λόγους αὐτῶν νὰ φέρῃς τὰ πλοῖα πρὸς τὸν Ἰσθμόν· Διότι, ἀφοῦ ἀκούσης καὶ τὰ δύο κάμε σύγκρισιν (ἀντίθεσ). Ἐὰν μὲν συμπλακῆς πλησίον τοῦ Ἰσθμοῦ, θὰ ναυμαχήσης εἰς ἀνοικτὸν πέλαγος, τὸ ὅποιον ἐλάχιστα συμφέρει εἰς ἡμᾶς, οἱ ὅποιοι ἔχομεν πλοῖα βαρύτερα καὶ ὀλιγώτερα εἰς τὸν ἀριθμόν· ἀφ' ἐτέρου δὲ θὰ χάσης τὴν Σαλαμίνα καὶ τὰ Μέγαρα καὶ τὴν Αἴγιαν, καὶ ἂν εἰς τὰ ἄλλα ἐπιτύχωμεν. Διότι μαζὶ μὲ τὸ ναυτικὸν αὐτῶν θὰ ἀκολουθήσῃ καὶ ὁ πεζὸς στρατὸς καὶ τοιοῦτοτρόπως ὁ ἴδιος θὰ ὀδηγήσῃς αὐτοὺς εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ θὰ ἐκθῆσῃς εἰς κίνδυνον ὅλην τὴν Ἑλλάδα».

Παρατηρήσεις.

σῶσαι = ὑποκείμεν. τοῦ ἀπροσώπου ἐστί· *τοῖσι λόγοισι* = ἀντικείμεν. τοῦ πειθόμενοι· *ἀκούσας* = μετοχὴ χρονικὴ, ἐπὶ ἀκούσης· *συμβάλλων* = μετοχὴ ὑποθετικὴ, ἐὰν συμβάλλῃς· *ἔχοσι* = μετοχὴ ἀναφορικὴ ἢ αἰτιολογικὴ συμφωνήσασα πρὸς τὸ ἡμῖν, ἐπεὶ ἔχομεν· *ἀριθμόν* = αἰτιατ. τοῦ κατὰ τι· *ἐλάσσονας* = κατηγορούμενον τοῦ νέας· *τὰ ἄλλα* = αἰτιατ. τοῦ κατὰ τι ἢ τῆς ἀναφορᾶς· *τῇ Ἑλλάδι* = δὲν εἶναι ἀντικείμεν. τοῦ κινδυνεύσεις, ἀλλὰ δοτικὴ τοῦ μέσου ἢ τοῦ ὄργανου.

β) « Ἐὰν ὅμως κάμης ὅσα λέγω ἐγώ, θὰ εὖρης εἰς αὐτὰ τὰς

ἐξῆς ὠφελείας. Πρῶτον μὲν, ἐπειδὴ συμπλεκόμεθα εἰς στενὸν μέρος μὲ ὀλίγα πλοῖα ἐναντίον πολλῶν, ἔαν ὁ πόλεμος λάβῃ τὴν φυσικὴν του ἔκβασιν, θὰ νικήσωμεν λαμπρὰν νίκην (=πολλόν)· διότι τὸ νὰ ναυμαχήσωμεν εἰς στενὸν μέρος εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον μας (=πρὸς ἡμέων ἔστι), εἰς εὐρυχωρίαν δὲ πρὸς τὸ συμφέρον ἐκείνων. Πρὸς τούτοις σώζεται ἡ Σαλαμίς, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν μεταφερθῆ ὑφ' ἡμῶν εἰς ἀσφαλὲς μέρος (=ὑπεκκέεται) τὰ τέκνα καὶ αἱ γυναῖκες· Ἄλλ' ἀκόμη καὶ τὸ ἐξῆς (=καὶ μὲν καὶ τότε) ἐνυπάρχει εἰς τοὺς λόγους μου (=ἐν αὐτοῖσι), τὸ ὁποῖον προπάντων (=μάλιστα) καὶ ἐπιδιώξατε· καὶ ἔδῶ ἔαν μένης καὶ πλησίον τοῦ Ἴσθμοῦ, θὰ ναυμαγήσης ὁμοίως διὰ τὴν Πελοπόννησον, οὔτε θὰ ὀδηγήσης αὐτούς, ἂν σκέπτεσαι ὀρθῶς, εἰς τὴν Πελοπόννησον».

γ) «Ἐὰν δὲ συμβοῦν ὅσα λέγω ἐγὼ καὶ νικήσωμεν μὲ τὰ πλοῖα, οὔτε εἰς τὸν Ἴσθμόν θὰ σᾶς παρουσιασθοῦν οἱ βάρβαροι οὔτε θὰ προχωρήσουν μακρότερα (=ἐκαστέρω) ἀπὸ τὴν Ἀττικὴν, καὶ θὰ φύγουν μὲ μεγάλην ἀταξίαν (=οὐδενὶ κόσμῳ) καὶ θὰ ἔχωμεν τὸ κέρδος ὅτι σώζομεν (=κερδανέομεν περιεοῦσι) τὰ Μέγαρα καὶ τὴν Αἴγινα καὶ τὴν Σαλαμίνα, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάρχει εἰς ἡμᾶς χρησμός, ὅτι θὰ νικήσωμεν (=κατύπερθε γενέσθαι) τοὺς ἐχθρούς. Εἰς ἀνθρώπους μὲν λοιπόν, οἱ ὁποῖοι σκέπτονται λογικὰ (=οἰκότα), ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον συνηθίζουν καὶ ἐπιτυγχάνουν (αἱ σκέψεις των)· εἰς ὅσους δὲ δὲν σκέπτονται λογικὰ οὔτε ὁ θεὸς συνηθίζει νὰ βοηθῆ τὰς ἀνθρωπίνας γνώμας».

Παρατηρήσεις

τὰ ἐγὼ λέγω=πρότασις ἀναφορικὴ, ἀντικείμεν. τοῦ ποιήσης, ἢ ἐγὼ λέγω· *χρηστὰ*=κατηγορούμενόν τοῦ τοςάδε· *συμβάλλοντες*=μετοχὴ αἰτιολογικὴ ἢ ὑποθετικὴ, ἐπεὶ συμβάλλομεν, ἢ ἔαν συμβάλλωμεν· *τὰ οἰκότα*=ὑποκείμεν. τοῦ ἐκβαίνειν, ἀττικὴ σύνταξις· *πολλόν*=ἐπιρρηματικὸς προσδιορισμός· *ἡμῶν*=δοτ. τοῦ ποιητικοῦ αἰτίου εἰς τὸ ὑπεκκέεται· *τοῦ περιέχεσθαι*=πρότασις ἀναφορικὴ, τὸ τοῦ εἶναι ἀντικείμενον τοῦ περιέχεσθαι· *μένων*=μετοχὴ ὑποθετικὴ, ἔαν μένης· *τὰ ἐγὼ ἐλπίζω*=πρότασις ἀναφορ. ἀντικείμενον τοῦ γένηται, ἢ ἐγὼ ἐλπίζω· *τῆσι νηυσὶ*=δοτικὴ ὀργάνου· *κόσμῳ*=δοτικὴ τοῦ τρόπου· *γενέσθαι*=ὑποκείμεν. τῆς ἀπροσώπου ἐκφράσεως τοῦ λόγιόν ἔστι· *βουλευομένους*=μετοχὴ ὑποθετικὴ ἢ ἀναφορικὴ συμφωνήσασα πρὸς τὸ ἀνθρώποισι, οἱ βουλεύονται, ἢ ἔαν βουλεύονται· *ἐθέλει*=ὡς ὑποκείμενον του ἔχει τὸ ἐννοούμενον τὰ βεβουλευμένα (=αἱ σκέψεις).

61—62. Ἐνῶ ἔλεγεν αὐτὰ ὁ Θεμιστοκλῆς, πάλιν ὁ Κορίνθιος Ἀδείμαντος τοῦ ἐπετέθη διὰ λόγων (=ἐπεφέρετο) καὶ διατάξας νὰ σιωπᾷ αὐτός, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει πατρίδα, καὶ μὴ ἐπιτρέπων εἰς τὸν Εὐρυβιάδην νὰ δίδῃ δικαίωμα ψήφου (=ἐπιψηφίζειν) εἰς ἄνδρα χωρὶς πόλιν· διότι διέταττε νὰ δίδῃ γνώμας (=γνώμας συμβάλλεσθαι) ὁ Θεμιστοκλῆς, ὅταν παρουσιάσῃ πόλιν. Ταῦτα δὲ ἐπέροπιεν ἐναντίον του, διότι αἱ Ἀθηναίαι εἶχον κυριευθῆ καὶ ἦσαν ὑπὸ ξένην κατοχὴν (=κατείχοντο). Τότε λοιπὸν ὁ Θεμιστοκλῆς ἐκεῖνον καὶ τοὺς Κορινθίους πολὺ ἐδικαιολόγει, ἐδήλωσε δὲ διὰ τοῦ λόγου του, ὅτι εἰς αὐτὸν ὑπάρχει καὶ πόλις καὶ χώρα μεγαλυτέρα παρὰ εἰς ἐκείνους, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν εἰς αὐτοὺς διακόσια πλοῖα ἐξωπλισμένα· διότι κανεὶς ἐκ τῶν Ἑλλήνων δὲν θὰ ἀποκρούσῃ αὐτούς, ὅταν ἐπέλθουν. Ἐνῶ δὲ ἐδήλου αὐτὰ διὰ τοῦ λόγου του, ἐστράφη πρὸς τὸν Εὐρυβιάδην λέγων περισσότερον ἐντόνους λόγους· «Ἐὰν σὺ μείνης ἐδῶ καὶ μένων γίνῃς ἀνὴρ γενναῖος, ἔχει καλῶς, ἄλλως θὰ καταστρέψῃς τὴν Ἑλλάδα· διότι τὴν ὅλην κρίσιν (=τὸ πᾶν) τοῦ πολέμου φέρουν εἰς ἡμᾶς τὰ πλοῖα. Ἀλλὰ πείσου εἰς ἐμέ. Ἐὰν ὅμως δὲν κάμῃς αὐτά, ἡμεῖς μὲν, ὅπως εὐρισκόμεθα (δηλ. ἀμέσως) ἀφοῦ πάρωμεν μαζί μας τὰς οἰκογενεῖας (=οἰκέτας), θὰ πλεύσωμεν εἰς τὴν Σίριον τῆς Ἰταλίας, ἣ ὁποία εἶναι ἰδική μας ἤδη ἀπὸ παλαιὸν καιρὸν, καὶ οἱ χρησιμοὶ λέγουν, ὅτι εἶναι προωρισμένον αὐτὴ νὰ κατοικηθῆ ὑφ' ἡμῶν· σεῖς δέ, ὅταν ἐγκαταλειφθῆτε ἀπὸ τοιοῦτους συμμάχους, θὰ ἐνθυμηθῆτε τοὺς λόγους μου».

Παρατηρήσεις

λέγοντος=γεν. ἀπόλυτος, μετοχὴ χρονικὴ· ὅτε ἔλεγε· σιγᾶν=ὑποκειμένον του εἶναι τὸ νοούμενον αὐτόν, δηλ. τὸν Θεμιστοκλέα· οὐκ ἔων=μετοχὴ τροπικὴ· παρεχόμενον=μετοχὴ ὑποθετικὴ, ἐὰν παρέχεται· ὅτι ἠλώκεσαν=πρότασις αἰτιολογικὴ· πολλὰ καὶ κακὰ—σύστοιχον ἢ ἔσωτερικὸν ἀντικείμενον τοῦ ἔλεγε, πολλοὺς καὶ κακοὺς λόγους· ἐνωτοῖσι=ἢ δοτικὴ πηγαίνει εἰς τὸ εἶη· ὡς εἶη=πρότασις εἰδικὴ κατ' ἐγκυκλίην τοῦ πλαγίου λόγου, διότι ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἱστορικὸν χρόνον ἐδήλου· ἔστ' ἄν... ἔωσι=πρότασις χρονικὴ· ἐπιόντας=μετοχὴ χρονικὴ ἢ ὑποθετικὴ, ὅταν ἐπίωσι ἢ ἐὰν ἐπίωσι· τῷ λόγῳ=δοτ. τοῦ μέσου· εἰ δὲ μὴ=θὰ νοηθῆ τὸ μενείεις· τοῦ πολέμου=γεν. διαιρετικὴ εἰς τὸ πᾶν· ἀναλαβόντες=μετοχὴ χρονικὴ, ἐπὶ ἀναλάβωμεν· αὐτήν=ὑποκείμεν. τοῦ κτισθῆναι,

τὸ ὁποῖον πάλιν εἶναι ὑποκείμενον τοῦ ἀπροσώπου δεῖν· *μουνωθέντες* = μετοχή ὑποθετικὴ ἢ χρονικὴ, ἐὰν μουνωθῆτε ἢ ὅταν μουνωθῆτε.

63—64. Ἄφοῦ δὲ ὁ Θεμιστοκλῆς εἶπεν αὐτά, ὁ Εὐρυβιάδης μετέβαλε γνώμην· καθὼς δὲ ἐγὼ νομίζω (=δοκέειν) μετεπίσθη διότι ἐφοβήθη προπάντων μήπως οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἐγκαταλείψουν, ἂν ὀδηγήσῃ τὰ πλοῖα πρὸς τὸν Ἴσθμόν· διότι, ἂν τοὺς ἄφηνον οἱ Ἀθηναῖοι, οἱ λοιποὶ δὲν ἦσαν πλέον ἀξιόμαχοι. Προτιμᾷ λοιπὸν αὐτὴν τὴν γνώμην, ἀφοῦ μείνουν αὐτοῦ, νὰ δώσουν ναυμαχίαν. Τοιουτοτρόπως λοιπὸν οἱ περὶ τὴν Σαλαμίνα, ἀφοῦ ἐλογομάχησαν (=ἔπεσι ἀκροβολισάμενοι), ἐπειδὴ ἀπεφάσισεν ὁ Εὐρυβιάδης, προετοιμάζοντο μὲ σκοπὸν νὰ ναυμαχήχουν αὐτοῦ. Ἐξημέρωσε καὶ μαζὶ μὲ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου (=ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνιόντι) ἔγινε σεισμὸς καὶ εἰς τὴν ξηρὰν καὶ εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐφάνη δὲ καλὸν (=ἔδοξε) εἰς αὐτοὺς νὰ εὐχηθοῦν εἰς τοὺς θεοὺς καὶ νὰ ἐπικαλεσθοῦν ὡς συμμάχους τοὺς Αἰακίδας. Ὅπως δὲ ἀπεφάσισαν (=ἔδοξε) αὐτοί, καὶ ἔκαμαν αὐτά· ἀφοῦ δηλαδὴ (=γὰρ) εὐχήθησαν εἰς ὅλους τοὺς θεοὺς, ἀπ' αὐτοῦ μὲν, ἐκ τῆς Σαλαμῖνος δηλαδὴ, ἐπεκαλοῦντο τὸν Αἴαντα καὶ τὸν Τελαμῶνα, διὰ δὲ τὸν Αἰακὸν καὶ τοὺς ἄλλους Αἰακίδας ἔστειλαν πλοῖον εἰς τὴν Αἴγιναν.

Παρατηρήσεις

λέγοντος = γεν. ἀπόλυτος, μετοχή χρονικὴ ἢ αἰτιολογικὴ, ἐπεὶ ἔλεγε· *δοκέειν* = τὸ ἀπαρέμφατον κεῖται ἀπολύτως, δηλαδὴ δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ πουθενά, καὶ διὰ τοῦτο ἐρμηνεύεται ὡς παρένθεσις, κατὰ τὴν γνώμην μου· *ἀρρωδήσας* = μετοχὴ αἰτιολογικὴ, ἐπεὶ ἀρρωδήσε· *ἀπολιπόντων* = γεν. ἀπόλυτος, γενικὴ ὑποθετικὴ, ἐὰν ἀπολίπωσι· *ἀξιόμαχοι* = κατηγοροῦμ. τοῦ λοιποῦ· *διαναυμαχέειν* = τὸ ἀπαρέμφατον εἶναι ἐπεξηγήσις τοῦ ταύτην τὴν γνώμην· *ἔπεσι* = δοτ. τοῦ ὄργάνου· *ἀκροβολισάμενοι* = μετοχὴ χρονικὴ, ἐπεὶ ἠκροβολίσαντο· *ὡς ναυμαχήσοντες* = μετοχὴ τελικὴ μετὰ τοῦ ὡς· *ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνιόντι* = προσδιορισμὸς τοῦ χρόνου, τὸ ἀνιόντι μετοχὴ τοῦ ἀνίημι = ἀνατέλλω· *εὐχασθαι* = ὑποκείμ. τοῦ ἀπροσώπου ἔδοξε· *σφι* = δοτ. προσωπικὴ εἰς τὸ ἔδοξε· *συμμάχους* = κατηγορούμενον τοῦ Αἰακίδας· *εὐξάμενοι* = μετοχὴ χρονικὴ, ἐπεὶ ἠῴξαντο· *ἐπὶ Αἰακὸν* = ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει σκοπόν.

4. Κάθοδος τοῦ Περσικοῦ στόλου καὶ στρατοῦ.

Ὅχύρωσις τοῦ Ἴσθμοῦ.

(Κεφ. 70—72).

70. Ἀφοῦ δὲ ὁ Ξέρξης παρήγγειλε νὰ πλεύσουν, ὠδήγουν πὰ πλοῖα εἰς τὴν Σαλαμίνα καὶ παρετάχθησαν κατὰ σειρὰν (=παρεκρίθησαν διαταχθέντες) ἡσύχως. Τότε μὲν λοιπὸν δὲν ἐξήρκεσαν (=ἐξέχρησε) εἰς αὐτοὺς ἡ ἡμέρα νὰ κάμουν ναυμαχίαν (διότι ἐπῆλθεν ἡ νύξ), ἀλλὰ τὴν ἐπομένην προετοιμάζοντο. Τοὺς δὲ Ἕλληνας κατεῖχε φόβος καὶ τρόμος, προπάντων δὲ τοὺς ἐκ τῆς Πελοποννήσου. Ἐτρόμαζον δέ, διότι αὐτοὶ μὲν καθήμενοι εἰς τὴν Σαλαμίνα πρόκειται (=μέλλοιεν) νὰ ναυμαχήσουν διὰ τὴν χώραν τῶν Ἀθηναίων καί, ἂν νικηθοῦν, θὰ πολιορκηθοῦν, ἀφοῦ ἀποκλεισθοῦν εἰς τὴν νῆσον, ἀφήσαντες τὴν ἰδικὴν των (χώραν) ἀφύλακτον.

Παρατηρήσεις.

παρήγγειλε=ὑποκέιμ. ὁ Ξέρξης· *ἀνήγον*=ὑποκείμ. οἱ Πέρσαι· *κατ' ἡσυχίην*=ὁ ἐμπρόθετος πρᾶσδιορισμὸς σημαίνει τρόπον· *σφι*=ἀντικείμε· τοῦ ἐξέχρησε· *ὅτι... μέλλοιεν*=πρότασις αἰτιολογικὴ κατ' εὐκτικὴν τοῦ πλαγίου λόγου, διότι ἐξαρτᾶται ἐξ ἱστορικοῦ χρόνου, ἀρρώδεον· *νικηθέντες*=μετοχὴ ὑποθετικῆ, ἂν νικηθῶσι· *ἀπολαμφθέντες*=μετοχὴ χρονικῆ, ἐπὶ ἀπολαμφθῶσι· *ἀπέντες*=μετοχὴ τροπικῆ, τοῦ ῥήματος ἀφίημι μετοχὴ β' ἀορίστου ἀντὶ ἀφέντες.

71—72. Τῶν δὲ βαρβάρων ὁ πεζὸς στρατὸς κατὰ τὴν παροῦσαν νύκτα ἐπορεύετο πρὸς τὴν Πελοπόννησον· καὶ ὅμως εἶχον ἐπινοηθῆ (=ἐμεμηχάνητο) ὅλα τὰ δυνατά, ἵνα μὴ εἰσβάλουν εἰς τὴν χώραν οἱ βάρβαροι. Διότι εὐθύς μόλις (=ὡς τόχιστα) ἔμαθον οἱ Πελοποννήσιοι, ὅτι οἱ περὶ τὸν Λεωνίδα εἰς τὰς Θερμοπύλας εἶχον φονευθῆ, ἀφοῦ συνέρρευσαν ἀπὸ τὰς πόλεις, ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὸν Ἴσθμὸν καὶ στρατηγὸς αὐτῶν ἦτο ὁ Κλεόμβροτος, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀλεξανδρίδου, ἀδελφὸς δὲ τοῦ Λεωνίδα. Ἀφοῦ δὲ ἐστρατοπέδευσαν εἰς τὸν Ἴσθμὸν καὶ ἔφραξαν μετὰ τὸν Σκειρωνίδα ὁδόν, μετὰ τοῦτο, ὅπως ἐφάνη εἰς αὐτοὺς καλὸν συσκευθέντας, ἔκτιζον τεῖχος κατὰ πλάτος τοῦ Ἴσθμοῦ. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἦσαν πολλαὶ μυριάδες καὶ πᾶς ἀνὴρ εἰργάζετο, ἐτελείωσε τὸ ἔργον· διότι λίθοι καὶ πλίνθοι καὶ ξύλα καὶ

κοφίνια ἀπὸ ἄμμον γεμάτα ἐκομίζοντο καὶ δὲν ἔπλευσαν οὔτε μίαν στιγμὴν (=οὐδένα χρόνον) οἱ σπεύσαντες εἰς βοήθειαν νὰ ἐργάζωνται, οὔτε τὴν νύκτα οὔτε τὴν ἡμέραν. Ἐκεῖνοι δὲ ἐκ τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι ἔσπευσαν εἰς βοήθειαν εἰς τὸν Ἴσθμὸν πανστρατιᾶ, ἦσαν οἱ ἑξῆς· οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ἀρκάδες ὅλοι καὶ οἱ Ἡλεῖοι καὶ οἱ Κορίνθιοι καὶ οἱ Σικυώνιοι καὶ οἱ Ἐπιδαύριοι καὶ οἱ Φλειάσιοι καὶ οἱ Τροιζήνιοι καὶ οἱ Ἐρμιονεῖς. Αὐτοὶ μὲν λοιπὸν ἦσαν πὺρ ἔσπευσαν εἰς βοήθειαν καὶ ἐφοβοῦντο ὑπερβολικὰ διὰ τὴν κινδυνεύουσαν Ἑλλάδα· τοὺς δὲ ἄλλους Πελοποννησίους δὲν τοὺς ἔνοιαζε (=ἔμελε) καθόλου. Τὰ δὲ Ὀλύμπια καὶ τὰ Κάρνεια εἶχον περάσει πλέον.

Παρατηρήσεις.

ὑπὸ τὴν... νύκτα=ὑ ἐμπρόθετος προσδιορ. σημαίνει χρόνον· τὰ δυνατὰ=ὑποκείμεν. τοῦ ἐμεμηχάνητο, ἀπτικὴ σύνταξις· ὅπως μὴ εἰσβάλοιεν=τελικὴ πρότασις κατ' εὐκτικὴν τοῦ πλαγίου λόγου, διότι ἑξαρτᾶται ἐξ ἱστορικοῦ χρόνου, ἐμεμηχάνητο· ὡς ἐπύθοντο=πρότασις χρονικὴ· τοὺς ἀμφὶ Λεωνίδην=ὑποκείμεν. τοῦ τετελευτηκέναι (ἑτεροπροσ.)· συνδραμόντες=μετοχὴ χρονικὴ, ἐπεὶ συνέδραμον· ἔδοξε=ὑποκείμεν. θὰ νοηθῆ τὸ συγχῶσαι· ἅτε ἐουσεῶν=γεν. ἀπόλυτος, μετοχὴ αἰτιολογικὴ μετὰ τοῦ ἅτε. Ὀμοίως καὶ ἡ μετοχὴ ἐργαζομένου· ἐργαζόμενοι=μετοχὴ κατηγορηματικὴ μετὰ τοῦ ἐλίνυον=ἐπαύοντο· νυκτὸς—ἡμέρης=γενικαὶ τοῦ χρόνου· κινδυνεύουσα=μετοχὴ ἀναφ., ἡ ἐκινδύνευε· ἔμελε=ὑποκείμενον τούτου εἶναι ἡ ἀφρημένη του ἔννοια, διότι τὰ ἀπρόσωπα ρήματα δέχονται ὡς ὑποκείμενον ἢ ἀπαρέμφατον ἢ τὴν ἀφρημένην των ἔννοιαν.

5. Τὸ τέχνασμα τοῦ Θεμιστοκλέους.

(κεφ. 74—76, 78—82)

74. Οἱ μὲν λοιπὸν εἰς τὸν Ἴσθμὸν μὲν τοιαύτην ἐπίπονον ἐργασίαν (=πόρῳ) κατεπονοῦντο, διότι ἔτρεχον τώρα τὸν περὶ τοῦ παντὸς δρόμον (ἠγωνίζοντο δηλαδὴ περὶ τῶν ὄλων) καὶ διότι δὲν ἠλιζον, ὅτι θὰ κερδίσουν λαμπρὰν νίκην (=ἐλλάμψεσθαι μὲ τὰ πλοῖα· οἱ ἐν τῇ Σαλαμῖνι ὅμως ὅταν ἐπληροφοροῦντο αὐτά, ἐτρόμαζαν, διότι δὲν ἐφοβοῦντο τόσον διὰ τὸν ἑαυτὸν των ὅσον διὰ τὴν Πελοπόννησον. Ἐπὶ τινὰ μὲν λοιπὸν χρόνον (=τέως) ὁ κάθε ἀνὴρ ἰστάμενος πλησίον κάθε ἀνδραὶ ὠμίλει μὲ χαμηλὴν φωνὴν, θαυμάζοντες διὰ τὴν ἀνοησίαν τοῦ Εὐρυβιάδου τέλος ὅμως ἐξέσπασε φανερὰ (=εἰς τὸ μέσον).

Ἐγινε λοιπὸν συνέλευσις καὶ ἔλέγοντο πολλὰ διὰ τὰ ἴδια, ἄλλοι μὲν οἷ ἐπρεπε νὰ ἀναχωρήσουν εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ δι' ἐκεῖνων νὰ διακινδυνεύσουν, καὶ νὰ μὴ πολεμοῦν διὰ χώραν κυριευμένην μένοντες (ἐκεῖ), οἱ δὲ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Αἰγινῆται καὶ οἱ Μεγαρεῖς μένοντες αὐτοῦ νὰ ἀμυνθοῦν.

Παρατηρήσεις.

ἄτε θεόντες = μετοχή αιτιολογική μετὰ τοῦ ἄτε, ἐπεὶ ἔθεον· *δρομον* = σύστοιχον ἢ ἑσωτερικὸν ἀντικείμεν. τοῦ ἔθεον· *ἱῆσι νηυσὶ* = δοτική τοῦ ὄργάνου· *δειμαίνοντες* = μετοχή αιτιολογ. ἐπεὶ ἐδειμαίνον· *παραστάς* = μετοχή χρονική, ἢ τροπική· *ὡς χρεὸν εἶη* = πρότασις εἰδική κατ' εὐκτικὴν τοῦ πλαγίου λόγου, διότι ἐξαρτᾶται ἐξ ἱστορικοῦ χρόνου, ἐλέγετο· *ἀποπλέειν καὶ κινδυνεύειν*... *μηδὲ μάχεσθαι* = τὰ ἀπαρέμματα εἶναι ὑποκείμεν. τοῦ χρεὸν εἶη.

75. Τότε ὁ Θεμιστοκλῆς, ἐπειδὴ ἠτιᾶτο εἰς τὴν γνώμην του ὑπὸ τῶν Πελοποννησίων, ἐξῆλθε κρυφίως ἀπὸ τὸ συμβούλιον, ἀφοῦ δὲ ἐξῆλθεν, ἔστειλεν εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Μήδων ἕνα ἄνθρωπον μὲ πλοῖον ἀφοῦ τοῦ παρήγγειλεν ὅσα ἔπρεπε νὰ εἶπῃ, ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο μὲν Σίκινος, ἦτο δὲ ὑπηρέτης καὶ παιδαγωγὸς τῶν παιδιῶν τοῦ Θεμιστοκλέους. Τοῦτον, ὡς γνωστὸν (= δὴ), μετὰ τὰ γεγονότα αὐτὰ ὁ Θεμιστοκλῆς ἔκαμε (πολίτην) Θεσπία, διότι ἐδέχοντο οἱ Θεσπιεῖς πολίτας, καὶ πλούσιον εἰς χρήματα. Αὐτὸς τότε μὲ πλοῖον ἀφοῦ ἔφθασε, εἶπε πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τῶν βαρβάρων τὰ ἑξῆς. «Μὲ ἔστειλεν ὁ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων κρυφὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας (διότι κατὰ τύχην εἶναι φίλος τοῦ βασιλέως (= φρονέων τὰ βασιλέως) καὶ θέλει μᾶλλον σεῖς νὰ ὑπερισχύσετε παρὰ οἱ Ἕλληνες), διὰ νὰ σᾶς καταστήσω γνωστὸν (= φράσοντα), ὅτι οἱ Ἕλληνες κατατρομαγμένοι σκέπτονται ἀπόδρασιν (= δρασημὸν) καὶ τώρα εἶναι δυνατὸν (= παρῆχει) σεῖς νὰ κατορθώσετε ἔργον κάλλιστον ἀπὸ ὅλα, ἐὰν δὲν ἐπιτρέψετε εἰς αὐτοὺς νὰ φύγουν (= διαδράντας). Διότι οὔτε μεταξὺ τῶν συμφωνοῦν οὔτε πλέον θὰ ἀντισταθοῦν εἰς σᾶς καὶ θὰ ἰδῆτε νὰ ναυμαχοῦν μεταξύ τῶν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι φίλοι σας καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι, ὄχι». Αὐτὸς μὲν ἀφοῦ ἀνήγγειλεν εἰς αὐτοὺς ταῦτα, ἀνεχώρησεν.

Παρατηρήσεις.

ὡς ἑσοῦτο = πρότασις αιτιολογική· *τῇ γνώμῃ* = δοτ. τοῦ κατὰ τι

λαθῶν=μετοχή τροπική· τὰ λέγειν χρεὸν=ἡ ἀναφορική πρότασις εἶναι ἀντικείμεν. τοῦ ἐντειλάμενος· Θεοπιέα=κατηγορούμενον τοῦ τόν· *χρήμασι* =δοτ. τοῦ κατὰ τι· ἀπικόμενος=μετοχή χρονική, ἐπεὶ ἀπίκετο· *φρονέων*=μετοχή κατηγορηματική μετὰ τοῦ τυγχάνει· τὰ ὑμέτερα ἢ τὰ Ἑλλήνων πρήγματα=ὑποκείμεν. τοῦ γίνεσθαι (ἕτεροπροσ.)· *φράσσοντα* =μετοχή τελική, ἵνα φράσω· *παρέχει*=ἀπρόσωπον (=ἕξεσι), ὑποκείμεν. ἔχει τὰ ἀπαρέμφ. ἐξεργάσασθαι· ὑμέας=ὑποκείμεν. τοῦ ἐξεργάσασθαι (ἕτεροπροσ.)· *διαδράντας*=μετοχή κατηγορηματική μετὰ τοῦ περιορῶ· *σημήνας*=ἐπεὶ ἐσήμηνε, μετοχή χρονική.

76 Ἐπειδὴ δὲ ὑπ' αὐτῶν ἔγιναν πιστευτὰ (=πιστὰ) τὰ ἀναγελθέντα, ἀπ' ἐνὸς μὲ ἀπεβίβασε πολλοὺς ἐκ τῶν Περσῶν εἰς τὴν νησιδα Ψυττάλειαν, ἣ ὁποία κεῖται μετὰ τῆς Σαλαμίνας καὶ τῆς ξηρᾶς· ἀπ' ἐτέρου δέ, ὅταν ἔγιναν μεσάνυχτα, ἐπροχώρουν μὲ τὸ δυτικὸν κέρας πρὸς τὴν Σαλαμίνα προσπαθοῦντες νὰ κυκλώσουν, ἔπλεον δὲ οἱ περὶ τὴν Κέα καὶ τὴν Κυνόσουραν παρατεταγμένοι καὶ κατέλαβον μέχρι Μουνιχίας ὅλον τὸν πορθμὸν μὲ τὰ πλοῖα. Διὰ τοὺς ἐξῆς δὲ λόγους ᾠδήγησαν τὰ πλοῖα, διὰ νὰ μὴ δυνηθοῦν οἱ Ἕλληνες οὔτε νὰ φύγουν, ἀλλὰ ἀφοῦ ἀποκλεισθοῦν εἰς τὴν Σαλαμίνα, νὰ τιμωρηθοῦν (=τίσιν δοῖεν) διὰ τὰ εἰς τὸ Ἀρτεμίσιον πολεμικὰ τῶν κατορθώματα. Ἀπεβίβασαν δὲ μερικοὺς ἐκ τῶν Περσῶν εἰς τὴν νησιδα, ἣ ὁποία ὀνομάζεται Ψυττάλεια, διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους, ὅταν γίνῃ ἡ ναυμαχία, ἐπειδὴ ἐκεῖ προπάντων ἐπρόκειτο νὰ πέσουν ἕξω (=ἕξοισομένων) ἄνθρωποι καὶ ναύγια (διότι ἡ νῆσος ἔκειτο εἰς τὸν τόπον τῆς ναυμαχίας, ἣ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ), τοὺς μὲν ἰδικούς των (=τοὺς μὲν) νὰ σφύζουν, τοὺς δὲ ἐχθροὺς νὰ φρονεύουν. Ἐκαμνον δὲ αὐτὰ σιγά, διὰ νὰ μὴ τὰ μάθουν οἱ ἐχθροί. Αὐτοὶ μὲν λοιπὸν χωρὶς νὰ κοιμηθοῦν καθόλου τὴν νύκτα αὐτὰ ἐτοίμαζον.

Παρατηρήσεις.

τοῖσι=ποιητικὸν αἴτιον εἰς τὴν παθητικὴν ἔκφρασιν ἐγένετο πιστὰ· ἀπ' ἐσπέρης=ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει τόπον· *τῆσι νησί*=δοτ. τοῦ ὀργάνου· ἵνα...ἐξῆ=πρότασις τελική· *φυγεῖν*=τὸ ἀπαρέμφατον ὑποκείμεν. τοῦ ἀπρόσωπου ἐξῆ· ἵνα δοῖεν=ἡ τελική πρότασις κατ' εὐκτικὴν τοῦ πλαγίου λόγου, διότι ἐξαρτᾶται ἐξ ἱστορικοῦ χρόνου, ἀνήγον τῶν ἀγωνισμάτων=γενική ἀντικειμενική εἰς τὸ τίσω· τῶν Περσῶν=ἡ διαιρετική γεν. ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ νοουμένου τινάς· ἐξοισομένων=γενική ἀπόλυτος, μετοχή, αἰτιολογική, ἐπεὶ ἐξοίσονται· ὡς μὴ πυνθανοίατο=

πρότασις τελική κατ' εὐκτικήν, διότι ἐξαρτᾶται ἐξ ἱστορικοῦ χρόνου, ἐποίεον.

78—79. Τῶν δὲ ἐν Σαλαμῖνι στρατηγῶν ἐγίνετο πολλὴ λογομαχία (=ὄθισμός λόγων). Δὲν ἐγνώριζον δὲ ἀκόμη, ὅτι οἱ βάρβαροι περιεκύκλωνον αὐτοὺς μὲ τὰ πλοῖα, ἀλλ' ἐνόμιζον, ὅτι εἶναι εἰς τὴν θέσιν των, ὅπως ἔβλεπον αὐτοὺς παρατεταγμένους τὴν ἡμέραν. Ἐνῶ δὲ οἱ στρατηγοὶ διεφώνουν, ἐπέρασαν ἀπὸ τὴν Αἴγιναν ὁ Ἄριστείδης, ὁ υἱὸς τοῦ Λυσιμάχου, ἀνὴρ Ἀθηναῖος μὲν, ἀλλ' ἐξωρισμένος ὑπὸ τοῦ λαοῦ, τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἐθεώρησα, ὅταν ἔμαθα τὸν χαρακτῆρα του (=τρόπον), ὅτι ὑπῆρξεν ἀριστος ἀνὴρ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ δικαιοτάτος. Αὐτὸς ὁ ἀνὴρ ἀφοῦ ἐστάθηκε εἰς τὸν τόπον τοῦ συμβουλίου, ἐφώνησεν ἔξω τὸν Θεμιστοκλέα, ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο μὲν φίλος του, ἀλλὰ πάρα πολὺ ἐχθρὸς· ἀλλ' ἔνεκα τοῦ μεγέθους τῶν παρόντων κακῶν λησιμονῶν ἐκεῖνα τὸν ἐφώνησεν ἔξω, θέλων νὰ συνομιλήσῃ μαζί του. Εἶχε δὲ ἀκούσει προηγουμένως, ὅτι οἱ ἐκ τῆς Πελοποννήσου ἐβιάζοντο νὰ ὀδηγήσουν τὰ πλοῖα εἰς τὸν Ἰσθμόν. Ὅταν δὲ ἐξῆλθε χάριν αὐτοῦ (=οἱ) ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ Ἄριστείδης εἶπε τὰ ἑξῆς: «Ἡμεῖς εἶναι ἀνάγκη νὰ φιλονικοῦμεν καὶ τὸν ἄλλον καιρὸν καὶ προπάντων (=δὴ) τὸν τωρινὸν περὶ τοῦ ποῖος ἔξ ἡμῶν τῶν δύο θὰ προξενήσῃ περισσότερα καλὰ εἰς τὴν πατρίδα. Λέγω δὲ εἰς σὲ (=τοι), ὅτι εἶναι ἀνώφελον διὰ τοὺς Πελοποννησίους καὶ πολλὰ καὶ ὀλίγα νὰ λέγῃς διὰ τὴν ἀναχωρήσιν ἀπ' ἐδῶ. Διότι ἐγὼ σοῦ λέγω, διότι ἔγινα αὐτόπτης, ὅτι τώρα, οὔτε ἂν θέλουν οἱ Κορίνθιοι καὶ ὁ ἴδιος ὁ Εὐρυβιάδης, θὰ ἠμπορέσουν νὰ ἀναχωρήσουν· διότι εἴμεθα γύρω περικυκλωμένοι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. Ἄλλ' ἀφοῦ εἰσέλθῃς ἀνάγγειλε εἰς αὐτοὺς αὐτά».

Παρατηρήσεις.

τῶν στρατηγῶν=γεν. ὑποκειμενική εἰς τὸ ὄθισμός· λόγων=γεν. ἀντικειμενική εἰς τὸ ὄθισμός· εἶναι=ὑποκείμενον του εἶναι τὸ νοούμενον αὐτοῦς· τεταγμένους=μετοχὴ κατηγορηματικὴ μετὰ τοῦ ὀρῶ· συνεστηκῶτων=γεν. ἀπόλυτος, μετοχὴ χρονική, ὅτε συνεστήθησαν· πυνθανόμενος=μετοχὴ χρονική ἢ αἰτιολογική, ἐπεὶ ἐπυνθανόμην· στὰς=μετοχὴ χρονική, ἐπεὶ ἔστη· ὑπὸ τοῦ μεγάλθεος=προσδιορισμός τοῦ ἀναγκαστικοῦ αἰτίου, ἔνεκα τῶν κακῶν=γεν. ὑποκείμ. εἰς τὸ μεγάλθεος· ὅτι σπεύδοιεν=εἰδικὴ πρότασις κατ' εὐκτικήν τοῦ πλαγίου λόγου, διότι ἐξαρτᾶ-

ται ἐκ χρόνου ἱστορικοῦ, προακηκόεε· *στασιάζειν*=ὑποκείμ. τοῦ ἀπροσώπου χρεόν ἐστὶ· *δρότερος ἐργάσεται*=πρότασις πλαγία ἐρωτηματικὴ· *ἐργάσεται*=ἔχει δύο ἀντικείμενα, ἀγαθὰ καὶ πατρίδα· *γενόμενος*=μετοχὴ τροπικὴ ἢ αἰτιολογικὴ, ἐπεὶ ἐγενόμην· *ὑπὸ τῶν πολεμίων*=ποιητικόν αἷτιον τοῦ περιεχόμεθα.

80—82. Ἐκεῖνος δὲ ἀπήντησε μὲ τὰ ἑξῆς. «Καὶ πολὺ ὠφέλιμα συμβουλευεῖς καὶ καλὰς ἀγγελίας ἔφερες· διότι ἦλθες, ἀφοῦ εἶδες ὁ ἴδιος μὲ τὰ μάτια σου (=αὐτόπτης) ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐγὼ παρεκάλουν νὰ γίνουιν. Διότι μάθε, ὅτι τὰ πραττόμενα ὑπὸ τῶν Μήδων προέρχονται ἀπὸ ἐμὲ (=ἔξ ἐμέο). Διότι ἦτο ἀνάγκη, ἀφοῦ οἱ Ἕλληνες δὲν ἠθέλον θεληματικῶς νὰ κάμουν μάχην, νὰ τοὺς ἀναγκάσω (=παραστήσασθαι) χωρὶς νὰ θέλουν, Σὺ δέ, ἀφοῦ ἦλθες φέρων ὠφελίμους ἀγγελίας, ὁ ἴδιος ἀναγγεῖλε εἰς αὐτούς. Διότι, ἐὰν ἐγὼ λέγω αὐτά, θὰ φανῶ, ὅτι τὰ λέγω, ἀφοῦ τὰ ἐπενόησα, καὶ δὲν θὰ τοὺς πείσω, διότι κατὰ τὴν γνώμην των (=ὡς) οἱ βάρβαροι δὲν κάμνουν αὐτά. Ἄλλ' ὁ ἴδιος, ἀφοῦ εἰσέλθης, ἀναγγεῖλε εἰς αὐτούς πῶς ἔχουν. Ἀφοῦ δὲ ἀναγγεῖλῃς, ἂν μὲν πείθονται, αὐτὰ βέβαια (δὴ) εἶναι τὰ καλύτερα, ἐὰν δὲ ὑπ' αὐτῶν δὲν γίνουιν πιστευτά, τὸ ἴδιον εἰς ἡμᾶς θὰ συμβῆ· διότι δὲν θὰ φύγουιν πλέον, ἐὰν βέβαια εἴμεθα περικυκλωμένοι ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, ὅπως σὺ λέγεις». Ταῦτα, ἀφοῦ εἰσηλθεν ὁ Ἀριστείδης, ἔλεγε διαβεβαιῶν (=φάμενος), ὅτι ἔξ Αἰγίνης εἶχεν ἔλθει καὶ ὅτι μετὰ δυσκολίας (=μόγισ) ἔξέπλευσε διαφυγὼν τοὺς ἐκτελοῦντας τὸν ἀποκλεισμὸν (=ἐπορμέοντας)· διότι ἦτο περικυκλωμένον ὅλον τὸ ἑλληνικὸν στρατόπεδον ὑπὸ τῶν πλοίων τοῦ Ξέρξου· καὶ συνεβούλευσε νὰ ἐτοιμάζωνται μὲ σκοπὸν νὰ ἀμυνθοῦν. Καὶ αὐτὸς μὲν, ἀφοῦ εἶπεν αὐτά, ἀνεχώρησε, τούτων δὲ πάλιν ἐγένετο λογομαχία (=λόγων ἀμφισβασίη)· διότι οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν στρατηγῶν δὲν ἐπίστευον εἰς τὰ ἀναγγελθέντα. Ἐνῶ δὲ αὐτοὶ δὲν ἐπίστευον, ἦλθε πλοῖον ἀνδρῶν Τηνίων αὐτόμολον, τοῦ ὁποίου ἀρχηγὸς ἦτο ἀνὴρ Παναίτιος, ὁ υἱὸς τοῦ Σωσιμένου, τὸ ὁποῖον πλέον ἔφερεν ὅλην τὴν ἀλήθειαν. Διὰ τοῦτο δὲ τὸ ἔργον οἱ Τήνιοι ἐνεγράφησαν εἰς τὸν τρίποδα τῶν Δελφῶν μεταξὺ τῶν νικησάντων τὸν βάρβαρον.

Παρατηρήσεις.

τὰ...*ἰδεόμην*=ἀναφορικὴ πρότασις, ἀντικείμ. τοῦ αὐτόπτης γενόμενος· *ἔξ ἐμέο*=ὁ ἐμπρόθετος προσδιορ. σημαίνει τὸ ἀναγκαστικόν αἷ-

τιον· ὑπὸ Μήδων=εἶναι τὸ ποιητικὸν αἷτιον τοῦ ποιούμενου· ὅτε οὐκ ἤθελον=πρότασις αἰτιολογική μετ' ἄνευ χρονικῆς· ἐκόντες=ἐπιρρηματικὸν κατηγορούμενον, ἐκουσίως. Ἐπίσης κατωτέρω καὶ τὸ ἀέκοντας=ἀκουσίως· χρηστά=σύστοιχον ἢ ἐσωτερικὸν ἀντικείμενον, χρηστάς ἀγγελίας· πλάσας=μετοχὴ τροπικὴ ἢ χρονικὴ, ἐπεὶ ἐπλάσα· ὡς οὐ ποιούντων=γεν. ἀπόλυτος, μετοχὴ αἰτιολογικὴ μετὰ τοῦ ὡς, τὸ ὅποιον ἐκφράζει τὴν ὑποκειμενικὴν γνώμην· ὡς ἔχει=πρότασις πλαγία ἐρωτηματικὴ· τὰ κάλλιστα=θὰ ἐννοηθῆ τὸ ῥῆμα ἔσται· λαθῶν=μετοχὴ τροπικὴ ἢ χρονικὴ, ἐπεὶ ἔλαθε· περιέχεσθαι=τὸ ἀπαρέμφατον ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ νοουμένου ῥήματος ἔλεγε· ὡς ἀλεξομένους=μεταχὴ τελικὴ μετὰ τοῦ ὡς· ἐπιστεόντων=γεν. ἀπόλυτος, μετοχὴ χρονικὴ, ὅτε ἠπίστουν· ἐν τοῖσι κατελοῦσι=μετοχὴ ἀναφορικὴ, ἐν τοῖς κατελοῦσι, τὸ κατελοῦσι εἶναι μετοχὴ β' ἀοφ. τοῦ ῥήμ. καθαιρῶ (καθεῖλον).

6. Ἡ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχία (480).

(Κεφ. 83—93. 95—96).

83—84, Ἐπειδὴ πλέον (=δὴ) οἱ λόγοι τῶν Τηνίων ἔγιναν πιστευτοὶ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, προετοιμάζοντο, διὰ νὰ ναυμαχίσουν. Ἦρχιζε πλέον ἢ αὐγὴ καὶ αὐτοὶ ἀφοῦ ἔκαμαν συνάθροισιν τῶν πληρωμάτων, ὠμίλησεν ἐνώπιον ὅλων ὠραίους λόγους περισσότερον ἀπὸ ὅλους ὁ Θεμιστοκλῆς. Τὰ δὲ λόγια τοῦ ἦσαν σύγκρισις (=ἀντιτιθέμενα) ὅλων τῶν εὐγενεστέρων πρὸς τὰ χειρότερα, ὅσα, ὡς γνωστὸν (=δὴ), ὑπάρχον μετὰ εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ ἀνθρώπου· ἀφοῦ δὲ συνεβούλευσε νὰ προτιμήσουν ἐξ αὐτῶν τὰ καλύτερα καὶ ἐτελείωσε τὸν λόγον του, διέταξε νὰ εἰσέλθουν εἰς τὰ πλοῖα. Καὶ αὐτοὶ μὲν λοιπὸν εἰσῆρχοντο καὶ ἦλθεν ἀπὸ τὴν Αἴγινα τὸ πλοῖον, τὸ ὅποιον ἀνεχώρησε διὰ τοὺς Αἰακίδας. Τότε οἱ Ἕλληνες ὠδήγουν εἰς τὰ ἀνοικτὰ ὅλα τὰ πλοῖα. Ἐναντίον δὲ αὐτῶν ὀδηγούντων τὰ πλοῖα εὐθύς ἐπετέθησαν οἱ βάρβαροι. Οἱ μὲν λοιπὸν ἄλλοι Ἕλληνες ἤρχισαν νὰ ὑποχωροῦν μετὰ τὴν πρύμνην (=πρύμνην ἀνεκρούοντο) καὶ προσεπάθουν νὰ ρίψουν τὰ πλοῖα εἰς τὴν ξηρὰν, ὁ Ἀμεινίας δὲ ὁ Παλληνεύς, ἀνὴρ Ἀθηναῖος, ἀφοῦ ὥρμησεν ἔξω ἀπὸ τὴν γραμμὴν (=ἔξαναχθεῖς), ἐπιπίπτει ἐναντίον ἑνὸς πλοίου. Ἐπειδὴ δὲ τὸ πλοῖον συνεπλάκη καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἀπαλλαγῶν, τότε πλέον οἱ ἄλλοι συνεπλέκοντο βοηθοῦντες τὸν Ἀμεινίαν. Οἱ Ἀθηναῖοι μὲν λέγουν, ὅτι ἔτσι ἤρχισεν ἡ ναυμα-

χία, οἱ δὲ Αἰγινῆται, ὅτι τὸ πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Αἶγιαν διὰ τοὺς Αἰακίδας, αὐτὸ εἶναι πού ἔκαμεν ἀρχήν. Λέγονται δὲ καὶ τὰ ἐξῆς, ὅτι ἐφάνη εἰς αὐτοὺς φάντασμα γυναικός, ἀφοῦ δὲ παρουσιάσθη τοὺς προέτρεψεν, ὥστε νὰ ἀκούσῃ ὅλον τὸ στρατόπεδον τῶν Ἑλλήνων, ἀφοῦ πρότερον τοὺς κατηγόρησε μὲ τὰ ἐξῆς: «ὦ κακότηχοι (=δαιμόνιοι), ἕως πότε πλέον θὰ ὑποχωρεῖτε μὲ τὴν πρύμνην;»

Παρατηρήσεις.

ὡς... ἦν=πρότασις αἰτιολογική· *ναυμαχήσοντες*=μετοχή τελική μετὰ τοῦ ὡς *ποιησάμενοι*=μετοχή χρονική, ἐπεὶ ἐποίησαντο· *ὅσα ἐγγίνεται*=σύνταξις ἀτιτική· *τούτων*=γεν. διαιρετική· *ἀναγομένοισι*=μετοχή χρονική, ὅτε ἀνήγοντο, κατὰ δοτικὴν συμφωνήσασα πρὸς τὸ ἀντικείμεν. τοῦ ἐπεκέατο σφί· *ἀνεκρούοντο*=παρατατικός, ὁ ὁποῖος σημαίνει ἀρχὴν πράξεως, ἤρχισα νά...· *ὠκελλον*=παρατατικός σημαίνων ἀπόπειραν, ἐπειρῶντο (προσεπάθουν) νά...· *νηί*=ἀντικείμενον τοῦ ἐμβάλλει· *συμπλακείσης καὶ οὐ δυναμένων*=γενικαὶ ἀπόλυτοι, μετοχαὶ αἰτιολογικαί· *τὴν ἀρχήν*=ὑποκείμεν. τοῦ γενέσθαι (ἐτεροπροσ.)· *ὡς ἐφάνη*=πρότασις εἰδική· *ὄνειδίσασαν*=μετοχή χρονική, ἐπεὶ ὄνειδισεν.

85—86. Ἀπέναντι μὲν λοιπὸν τῶν Ἀθηναίων εἶχον παραταχθῆ οἱ Φοῖνικες (διότι αὐτοὶ κατεῖχον τὸ κέρασ πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἐλευσῖνος καὶ δυσμάς), ἀπέναντι δὲ τῶν Λακεδαιμονίων οἱ Ἴωνες· αὐτοὶ δὲ κατεῖχον τὸ κέρασ πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὸν Πειραιᾶ. Ὅλιγοι ὅμως ἐξ αὐτῶν ἐδεικνύοντο θεληματικῶς δειλοὶ (=ἐθελοκόχεον) σύμφωνα μὲ τὰς προτροπὰς τοῦ Θεμιστοκλέους, οἱ περισσότεροι ὄχι. Δύναμαι λοιπὸν νὰ ἀριθμήσω τὰ ὀνόματα πολλῶν τριηράρχων, οἱ ὁποῖοι συνέλαβον ἑλληνικὰ πλοῖα, ἀλλὰ δὲν θὰ χρησιμοποίησω κανὲν ἐκτὸς τοῦ Θεομήστορος, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀνδροδάμαντος καὶ τοῦ Φυλάκου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰσθιαίου, καὶ τῶν δύο Σαμίων. Μνημονεύω δὲ μόνον αὐτοὺς διὰ τὸν ἐξῆς λόγον, διότι ὁ μὲν Θεομήστωρ διὰ τὸ κατόρθωμα αὐτὸ ἔγινε τύραννος τῆς Σάμου, ἀφοῦ τὸν διώρισαν οἱ Πέρσαι, ὁ δὲ Φύλακος ἀνεγράφη ὡς εὐεργέτης τοῦ βασιλέως καὶ ἐδωρήθη εἰς αὐτὸν χώρα πολλή. Ὅσον ἀφορᾷ λοιπὸν αὐτοὺς οὕτως εἶχε τὸ πρᾶγμα. Τὸ δὲ πλῆθος τῶν πλοίων εἰς τὴν Σαλαμίνα ἐβυθίζετο, ἄλλα μὲν καταστρεφόμενα ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, ἄλλα δὲ ὑπὸ τῶν Αἰγινητῶν. Διότι, ἐπειδὴ οἱ μὲν Ἕλληνες ἐναυμάχουν κανονικῶς καὶ μὲ τάξιν, οἱ δὲ βάρβαροι οὔτε ἦσαν παρατεταγμένοι πλέον

οὔτε ἔκαμνον τίποτε μὲ σκέψιν, ἦτο ἐπόμενον (=ἔμελλε) νὰ συμβῆ εἰς αὐτοὺς τοιοῦτον τι, τὸ ὁποῖον ἀκριβῶς συνέβη. Καὶ ὅμως κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἦσαν καὶ ἐφάνησαν πολὺ ἀνδρειότεροι ἀπὸ ἄλλοτε (=ἀμείνονες αὐτοὶ ἑαυτῶν), διότι ὁ καθείς ἐπροθυμοποιεῖτο καὶ ἐφοβεῖτο τὸν Ξέρξην καὶ ἕκαστος ἐνόμιζεν, ὅτι θὰ τὸν ἴδῃ ὁ βασιλεύς.

Παρατηρήσεις.

κατὰ Ἀθηναίους=ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει τόπον· αὐτῶν=γεν. διαιρετική εἰς τὸ ὀλίγοι· ἔχω=ὅταν συντάσσεται μὲ ἀπαρέμφατον σημαίνει δύναμαι· τῶν ἐλόγτων=μετοχὴ ἀναφορ., ἐκείνων, οἱ εἶλον· αὐτοῖσι=ἀντικειμ. τοῦ χρήσμαι· ὅτι... ἐτυράννευσε=πρότασις εἰδική, ἐπεξήγησις τοῦ τοῦδε εἵνεκεν· καταστησάντων=γεν. ἀπόλυτος, μετοχὴ χρονικὴ ἢ αἰτιολογική, ἐπεὶ κατέστησαν· εὐεργέτης=κατηγορούμενον· βασιλέως=γεν. ἀντικειμ. τοῦ εὐεργέτης· ἅτε ναυμαχούντων=γεν. ἀπόλυτος, μετοχὴ αἰτιολογικὴ μετὰ τοῦ ἅτε, ἐπεὶ ἐναυμάχουν· ἔμελλε=ἀπρόσωπον, ὑποκείμενόν του τὸ συνοίσεσθαι· ἑαυτῶν=γενικὴ συγκριτικὴ εἰς τὸ ἀμείνονες· προθυμώμενος καὶ δειμαίνων—μετοχαὶ αἰτιολογικαί, ἐπεὶ ἐπροθυμέετο καὶ ἐδείμαινε ἐδόκει=προσωπικόν, ὑποκείμενόν του τὸ ἕκαστος.

87. Ὡς πρὸς μὲν λοιπὸν τοὺς ἄλλους δὲν δύναμαι νὰ εἴπω ἀκριβῶς, πῶς ἕκαστος ἐκ τῶν βαρβάρων ἢ τῶν Ἑλλήνων ἠγωνίζοντο ὡς πρὸς δὲ τὴν Ἀρτεμισίαν συνέβησαν τὰ ἑξῆς, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἀπέκτησε περισσοτέραν ἀκόμη ὑπόληψιν (=εὐδοκίμησε μᾶλλον ἔτι) πλησίον τοῦ βασιλέως. Ὅταν δηλαδὴ τὰ πράγματα τοῦ βασιλέως ἔφθασαν εἰς πολλὴν ἀταξίαν (=θόρυβον), κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν τὸ πλοῖον τῆς Ἀρτεμισίας κατεδιώκετο ὑπὸ πλοίου Ἀττικοῦ· καὶ αὐτὴ ἐπειδὴ δὲν ἠδύνατο νὰ διαφύγῃ (διότι ἐμπροσθεν αὐτῆς ἦσαν ἄλλα πλοῖα φιλικά, τὸ δὲ δικὸν τῆς ἔτυχε νὰ εὐρίσκειται πολὺ πλησίον τῶν ἐχθρῶν), ἐσκέφθη νὰ κάμῃ τὸ ἑξῆς, τὸ ὁποῖον, ἀφοῦ τὸ ἔκαμε, τὴν ὠφέλησε· ἐνῶ δηλαδὴ κατεδιώκετο ὑπὸ τοῦ Ἀττικοῦ ἐπέλεσεν ὀρηκτικὰ (=φερομένη) ἐναντίον φιλικῶν πλοίων τῶν Καλυνδέων ἀνδρῶν καὶ ἐνῶ ἔπλεεν ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἴδιος ὁ βασιλεύς τῶν Καλυνδέων Δαμασίθυμος. Ἐὰν ὅμως πραγματικῶς καὶ κάποια φιλονεικία εἶχε συμβῆ πρὸς αὐτόν, ὅταν ἀκόμη εὐρίσκοντο εἰς τὸν Ἑλλήσποντον, ἐγὼ βεβαίως (=μέντοι) δὲν δύναμαι νὰ εἴπω, οὔτε ἂν ἔκαμεν αὐτὰ ἐπιτήδες (=ἐκ προνοίας), οὔτε ἂν συνέπεσε τὸ πλοῖον τῶν Κα-

λυνδέων νὰ τὴν συνανατῆση κατὰ τύχην. Ἐποῦ δὲ ἐπετέθη καὶ τὴν κατεβύθισε, ἐπειδὴ ἐπέτυχε (=εὐτυχίῃ χρησαμένη), δίπλα εἰς τὸν ἑαυτὸν τῆς ἐπροξένησε καλὰ· διότι καὶ ὁ τριήραρχος τοῦ Ἀττικοῦ πλοίου, ὅταν εἶδεν αὐτὴν νὰ ἐπιτίθεται ἐναντίον πλοίου ἀνδρῶν βαρβάρων, ἐπειδὴ ἐνόμισεν, ὅτι τὸ πλοῖον τῆς Ἀρτεμισίας ἦ ἦτο ἑλληνικὸν ἢ ἠτομοῖται ἐκ τῶν βαρβάρων καὶ ἐβοήθει αὐτοῦς, στραφεὶς ὀπίσω διηυθύνθη πρὸς ἄλλα πλοῖα.

Παρατηρήσεις.

ὡς... ἡγωνίζοντο=πρότασις πλαγία ἐρωτηματικὴ· ἀπ' ὧν=ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει τὸ ἀναγκαστικὸν αἶτιον· ἔχουσα=μετοχὴ αἰτιολογικὴ, ἐπεὶ εἶχε· ἰούσα=μετοχὴ κατηγορηματικὴ μετὰ τοῦ τυγχάνω· τὸ=ὑποκείμεν. τοῦ συνήνευξε· ποιησάση=μετοχὴ χρονικὴ, ὅτε ἐποίησε· φέρουσα=μετοχὴ τροπικὴ· ἐόντων=γεν. ἀπόλυτος, μετοχὴ χρονικὴ, ὅτε ἦσαν· ἐκ προνοίας=ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει τρόπον, ἐπίτηδες· παραπεσοῦσα=μετοχὴ κατηγορηματικὴ μετὰ τοῦ συγκυρέω (=τυγχάνω)· χρησαμένη=μετοχὴ αἰτιολογικὴ, ἐπεὶ ἐχρήσατο· ἐμβάλλουσαν=μετοχὴ κατηγορηματικὴ μετὰ τοῦ ὀρῶ· ἀποστρέψας=μετοχὴ χρονικὴ. ἐπεὶ ἀπέστρεψε.

88. Ἀφ' ἐνὸς μὲν τοιοῦτον συνέβη εἰς αὐτὴν νὰ γίνῃ, νὰ διαφύγῃ καὶ νὰ μὴ καταστραφῇ· ἀφ' ἑτέρου δὲ συνέβη, ὥστε, ἐνῶ ἔκαμε κακόν, ἐξ αἰτίας αὐτοῦ νὰ κερδίσῃ πολὺ μεγάλην ὑπόληψιν πλησίον τοῦ Ξέρξου. Διότι λέγεται, ὅτι ὁ βασιλεὺς, ἐνῶ ἐθεᾶτο παρετήρησεν ὅτι τὸ πλοῖον ὠρμησε καὶ μάλιστα κάποιος ἐκ τῶν παρευρισκομένων εἶπεν. «Δέσποτα, βλέπεις τὴν Ἀρτεμισίαν, ὅτι ἀγωνίζεται καλὰ καὶ κατεβύθισε ἐν πλοῖον ἐκ τῶν ἐχθρικών;» Καὶ αὐτὸς ἠρώτησεν, ἂν ἢ πρᾶξις εἶναι τῆς Ἀρτεμισίας καὶ ἐκεῖνοι τὸ διεβεβαίωσαν, διότι ἐγνώριζον καλὰ τὸ σῶμα τοῦ πλοίου. Τὸ δὲ καταστραφὲν πλοῖον ἐνόμιζον, ὅτι ἦτο ἐχθρικόν. Καὶ τὰ ἄλλα, καθὼς ἐλέχθη, συνέβη νὰ γίνουσι πρὸς εὐτυχίαν τῆς καὶ τὸ ὅτι κανεὶς δὲν τὴν κατηγόρησε σωθεὶς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐντὸς τοῦ πλοίου τῶν Καλυνδέων. Ὁ δὲ Ξέρξης λέγεται, ὅτι εἶπεν πρὸς τὰ λεγόμενα: «Οἱ μὲν ἄνδρες μου ἔγιναν γυναῖκες, αἱ δὲ γυναῖκες ἄνδρες». Ταῦτα μὲν λέγουσι, ὅτι εἶπεν ὁ Ξέρξης.

Παρατηρήσεις.

γενέσθαι=ἀντικείμενον τοῦ συνήνευξε· ἐργασάμενην=μετοχὴ ἐναντιωματικὴ, καίτοι εἰργάσατο· ἐμβαλοῦσα=μετοχὴ κατηγορηματικὴ μετὰ

τοῦ μαθεῖν· *εἰ ἐστί* = πρότασις πλαγία ἐρωτηματική· Ἄρτεμισίης = γεν. ὑποκείμε. τοῦ ἔργον· ἰπισταμένους = μετοχή αιτιολογική, ἐπεὶ ἠπίσταντο· *τὴν διαφθαρεῖσαν* = ὑποκείμε. τοῦ εἶναι· *κατήγορον* = κατηγορούμενον τοῦ μηδένα.

89. Κατὰ τὴν μάχην δὲ αὐτὴν ἐφανεύθη μὲν ὁ Ἄριαβίγνης ὁ υἱὸς τοῦ Δαρείου, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀδελφὸς τοῦ Ξέρξου, ἐφονεύθησαν δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ καὶ ὀνομαστοὶ ἐκ τῶν Περσῶν καὶ τῶν Μήδων καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων, ὀλίγοι δὲ καὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων. Καθόσον, ἐπειδὴ ἐγνώριζον καλὰ νὰ κολυμβοῦν, ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων κατεστρέφοντο τὰ πλοῖα, καὶ ὅσοι δὲν ἐφονεύοντο κατὰ τὴν συμπλοκὴν (= χειρῶν νόμφ) ἐπερνοῦσαν κολυμβῶντες (= διένεον) εἰς τὴν Σαλαμίνα. Ἐκ δὲ τῶν βαρβάρων οἱ περισσότεροι κατεστράφησαν εἰς τὴν θάλασσαν, διότι δὲν ἐγνώριζον νὰ κολυμβοῦν. Ὅταν δὲ τὰ πρῶτα πλοῖα ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, τότε κατεστρέφοντο τὰ περισσότερα.

Διότι οἱ παρατεταγμένοι ὄπισθεν, ἐπειδὴ προσεπάθουν μὲ τὰ πλοῖα νὰ περάσουν ἔμπρὸς (= εἰς τὸ πρόσθε παριέναι), διὰ νὰ ἐπιδείξουν καὶ αὐτοὶ κάποιον ἀξιόλογον ἔργον εἰς τὸν βασιλέα, ἐπιπτον ἐπάνω (= περιέπιπτον) εἰς τὰ ἰδικὰ τῶν πλοῖα, ἐνῶ προσεπάθουν αὐτὰ νὰ φύγουν (= φευγούσῃσι).

Παρατηρήσεις.

ἀπὸ... ἔθανε = ἀπέθανε, ὁ χωρισμὸς τῆς προθέσεως ἀπὸ τὸ ρῆμα ὀνομάζεται *τμησις*· *Περσέων* = γεν. διαιρετική· *ἐπιστάμενοι* = μετοχή αιτιολογική· ἐπεὶ ἠπίσταντο· *τοῖσι... διεφθείροντο* = πρότασις ἀναφορική μὲ βραχυλογίαν ἀντὶ ἐκεῖνοι, ὧν... διεφθείροντο· *πειρώμενοι* = μετοχή αιτιολογική, ἐπεὶ ἐπειρώντο· *παριέναι* = ἀπαρέμφατος ἐνεστώτος τοῦ πάρεμι· *ἀποδεξόμενοι* = μετοχή τελική· *τῆσι... νηυσὶ* = ἀντικείμενον τοῦ περιέπιπτον.

90. Συνέβη δὲ καὶ τὸ ἐξῆς κατὰ τὴν σύγχυσιν (θορύβῳ) αὐτῆν. Μερικοὶ ἐκ τῶν Φοινίκων, τῶν ὁποίων τὰ πλοῖα εἶχον καταστραφῆ, ἀφοῦ παρουσιάσθησαν πρὸς τὸν βασιλέα προσεπάθουν νὰ (διαβάλουν (= διέβαλλον) τοὺς Ἴωνας, ὅτι ἐξ αἰτίας ἐκείνων κατεστράφησαν τὰ πλοῖα, ἐπειδὴ δῆθεν (= ὡς) τοὺς ἐπρόδωσαν. Συνέβη ὅμως. ἔτσι (συνήνευκε ὧν), ὥστε καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἰώνων νὰ μὴ καταστραφοῦν καὶ οἱ διαβάλλοντες ἐκ τῶν Φοινίκων νὰ λάβουν τοιαύτην ἀμοιβήν. Ἐνῶ ἀκόμη, αὐτοὶ ἔλεγον ταῦτα, πλοῖον ἀπὸ τὴν Σαμοθράκην ὥρμησε κατὰ

πλοίου Ἀττικοῦ. Καί τὸ Ἀττικὸν πλοῖον λοιπὸν ἐβυθίσθη καὶ πλοῖον Αἰγινητικὸν ὀρμησαν (=ἐπιφερομένη) κατεβύθισε τὸ πλοῖον τῶν Σαμοθρακῶν. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ Σαμόθρακες εἶναι ἀκοντισταί, κτυπῶντες τοὺς ἐπιβάτας τοῦ καταβυθίσαντος (αὐτοὺς) πλοίου τοὺς ἐξωλόθρευσαν καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐκυρίευσαν αὐτό. Τὰ γεγονότα αὐτὰ ἔσωσαν (=ἐρρύσατο) τοὺς Ἰωνας· διότι μόλις εἶδεν αὐτοὺς ὁ Ξέρξης νὰ κατωρθώσουν (=ἐργασασμένους) ἀξιόλογον ἔργον, ἐστράφη πρὸς τοὺς Φοίνικας γεμᾶτος ἀγανάκτησιν καὶ κατηγορῶν ὅλους καὶ διέταξε νὰ κόψουν τὰς κεφαλὰς ὅλων, διὰ νὰ μὴ διαβάλλουν τοὺς γενναιοτέρους, ἐνῶ αὐτοὶ ὑπῆρξαν δειλοί. Διότι ὁσάκις ὁ Ξέρξης ἔβλεπε κάποιον ἐκ τῶν ἰδικῶν του νὰ ἐπιδεικνύη κατὰ τὴν ναυμαχίαν κάτι ἀξιόλογον ἔργον (=ἔργον τι), καθήμενος κάτωθεν τοῦ ἀπέναντι Σαλαμῖνος ὄρους, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται Αἰγάλεως, ἐζήτηε πληροφορίας (=ἀνεπυθιάτετο) διὰ τὸν κατορθώσαντα (αὐτὸ) καὶ οἱ γραμματεῖς κατέγραφον μὲ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς (=πατρόθεν) τὸν τριήραρχον καὶ τὴν πόλιν.

Παρατηρήσεις.

τῶν... διεφθάρητο=πρότασις ἀναφορικῆ· ὧν..., διέβαλλον=ὁ παραταικὸς ἔχει τὴν ἔννοιαν τῆς ἀποπέρας, προσπαθείας=ἐπειρῶντο διαβάλλειν· ὡς.. ἀπολοῖατο=πρότασις εἰδικῆ· *συνήγεικε*=ῥῆμα ἀπρόσωπον, τοῦ ὁποῖου ὑποκείμενα εἶναι τὰ ἀπαρέμματα ἀπολέσθαι καὶ λαβεῖν· *τοὺς στρατηγούς*=ὑποκειμ. τοῦ ἀπολέσθαι (ἐτεροπροσωπία) *λεγόντων*=γενικὴ ἀπόλυτος, μετοχὴ χρονικῆ· *έόντες*=μετοχὴ αἰτιολογικῆ. ἔχει μαζί καὶ τὸ ἄτε· *ταῦτα ἐρρύσατο*=ἄττική σύνταξις· *ἐργασασμένους*=μετοχὴ κατηγορηματικῆ τὸ εἶδε εἶναι αἰσθήσεως σημαντικὸν ῥῆμα· *γενόμενοι*=μετοχὴ ἐναντιωματικῆ, καίτοι ἐγένοντο· *ὅπως...* ἴδοι=πρότασις χρονικῆ, σημαίνει ἐπανάληψιν πράξεως, ὁσάκις· *τὸ καλέσται*=πρότασις ἀναφορικῆ, ὅ...

91—92. Ἐφοῦ δὲ οἱ βάρβαροι ἐτόρπησαν εἰς φυγὴν καὶ ἔπλεον ἔξω (=ἐκπλέοντων) πρὸς τὸ Φάληρον, οἱ Αἰγινῆται ἀφοῦ ἐνήδρευσαν (=ὑποστάντες) εἰς τὸν πορθμόν, ἐπέδειξαν πράξεις ἀξιολόγους. Οἱ μὲν Ἀθηναῖοι δηλαδὴ (=γὰρ) μέσα εἰς τὴν σύγχυσιν ἐβύθισαν τὰ ἀνθιστάμενα καὶ φεύγοντα ἐκ τῶν πλοίων, οἱ δὲ Αἰγινῆται αὐτά, τὰ ὁποῖα ἔπλεον ἔξω· ὁσάκις δὲ μερικοὶ διέφευγον τοὺς Αἰγινῆτας, καθὼς ἐφέροντο (=φερόμενοι) ἔπιπτον μέσα εἰς τοὺς Αἰγινῆτας. Τότε συνηγνῶντο τὰ πλοῖα καὶ τοῦ

Θεμιστοκλέους, ἐνῶ κατεδίωκεν ἐν πλοῖον καὶ τοῦ Πολυκρίτου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Κριοῦ, ἀνδρὸς Αἰγινήτου, ἐν ἄρμα ἐναντίον ἐνὸς Σιδωνιακοῦ πλοίου. Ὅταν δὲ εἶδε τὸ Ἄττικόν πλοῖον ὁ Πολύκριτος, ἀνεγνώρισεν αὐτὸ διακρίνας τὸ σῆμα τῆς στρατηγίδος, καὶ ἀφοῦ ἐφώνησε μὲ πειρακτικὰ λόγια εἰρωνεύθη (=ἐπεκερτόμησεν ὀνειδίζων) τὸν Θεμιστοκλέα σχετικῶς (=ὡς) μὲ τὸν μηδισμὸν τῶν Αἰγινήτων. Αὐτοὺς λοιπὸν τοὺς πειρακτικοὺς λόγους (=ταῦτα) ὁ Πολύκριτος, ὅταν ὥρμησε μὲ τὸ πλοῖον, ἐξετόξευσε (=ἀτέρριψε) κατὰ τοῦ Θεμιστοκλέους· οἱ δὲ βάρβαροι, ὅσων τὰ πλοῖα ἐσώθησαν, φεύγοντες ἔφθασαν εἰς τὸ Φάληρον ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ πεζοῦ στρατοῦ.

Παρατηρήσεις.

τρεπομένων...ἐκπλεόντων=γεν. ἀπόλυτος, μετοχαι χρονικαί· *ὑποστάνας*=μετοχή χρονική, ἐπεὶ ὑπέστησαν· *τῶν νεῶν*=γεν. διαιρετική· *ὅπως...διαφύγειν*=πρότασις χρονική σημαίνουσα ἐπανάληψιν πράξεως, ὁσάκις· *ὡς ἐσεῖδε*=πρότασις χρονική, βώσας, μετ. χρονική ἐπεὶ ἔβωσε· *εἰς τὸν μηδισμὸν*=ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει τὸ κατὰ τὴν *τῶν περιεγέγοντο*=πρότασις ἀναφορική, ὧν...

93. Κατὰ τὴν ναυμαχίαν δὲ αὐτὴν οἱ Αἰγινήται ἔλαβον ἑξαιρετικούς ἐπαίνους (=ἤκουσον ἄριστα) ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας, κατόπιν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι, ἐκ τῶν ἀνδρῶν δὲ ὁ Πολύκριτος ὁ Αἰγινήτης καὶ οἱ Ἀθηναῖοι Εὐμένης ἀπὸ τὸν Ἀναγυροῦντα καὶ ὁ Ἀρτεμινίας ἀπὸ τὴν Παλλήνην, ὁ ὁποῖος καὶ κατεδίωξε τὴν Ἀρτεμισίαν. Ἐὰν μὲν λοιπὸν ἐγνώριζεν, ὅτι εἰς αὐτὸ τὸ πλοῖον ἔπλεεν ἡ Ἀρτεμισία, δὲν θὰ ἔπαυε τὴν καταδίωξιν, προτοῦ ἢ συλλάβῃ αὐτὴν ἢ καὶ αὐτὸς συλληφθῆ. Διότι εἰς τοὺς Ἀθηναίους τριηράρχας εἶχε δοθῆ διαταγή, ἐκτὸς δὲ αὐτοῦ εἶχεν ὀρισθῆ (=ἐκέετο) ὡς ἀμοιβὴ δέκα χιλιάδες δραχμαὶ δι' ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος θὰ τὴν συλλάβῃ ζωντανήν, διότι ἐθεώρουσεν κάπως παράδοξον πρᾶγμα (δεινόν τι) γυναῖκα νὰ ἐκστρατεύσῃ ἐναντίον τῶν Ἀθηναίων. Αὐτὴ μὲν λοιπὸν, καθὼς ἔχει λεχθῆ προηγουμένως, διέφυγεν· ἦσαν δὲ καὶ οἱ ἄλλοι, ὅσων ἐσώθησαν τὰ πλοῖα, εἰς τὸ Φάληρον.

Παρατηρήσεις.

ἤκουσαν...ἄριστα=καλῶς ἀκούω=ἐπαινοῦμαι, καλῶς λέγω τινὰ=ἐπαινῶ τινὰ· *Ἑλλήνων*=ἀντικείμενον τοῦ ἤκουσαν· *ὅτι...πλέοι*=πρότασις

σις εἰδικὴ κατ' εὐκτικὴν, διότι ἐξαρτᾶται ἀπὸ χρόνου ἱστορικοῦ, τοῦ ἔμαθε *εἴτε*=ἀόρ. β' τοῦ αἰρῶ· ἤλω=ἀόρ. β' τοῦ ἀλίσκομαι, ἀττ. ἐάλων· ἄθλον=κατηγορ. τοῦ δραγμαί· *στρατεύεσθαι*=ἀντικείμεν. τοῦ ἐποιεῦντο, τὸ δὲ δεινὸν κατηγ. τοῦ στρατεύεσθαι.

95—96. Ὁ δὲ Ἀριστείδης, ὁ υἱὸς τοῦ Λυσιμάχου, ἀνὴρ Ἀθηναῖος, τὸν ὁποῖον καὶ ὀλίγον προηγουμένως ἀπὸ αὐτὰ ἐμνημόνευσα ὡς ἄνδρα ἄριστον, αὐτὸς κατὰ τὴν μάχην αὐτὴν, ἣ ὁποία ἔγινε γύρω ἀπὸ τὴν Σαλαμίνα, ἔκαμε τὸ ἔξης: Ἀφοῦ παρέλαβε πολλοὺς ἀπὸ τοὺς ὀπλίτας, οἱ ὁποῖοι ἦσαν κατὰ τὴν καταγωγὴν Ἀθηναῖοι, ἀφοῦ τοὺς ὠδήγησε, τοὺς ἀπεβίβασεν εἰς τὴν νῆσον Ψυττάλειαν, οἱ ὁποῖοι ἐφόρευσαν ὅλους τοὺς Πέρσας, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκοντο εἰς τὴν νησίδα αὐτὴν. Ὅταν δὲ ἡ ναυμαχία εἶχε τελειώσει, ἀφοῦ ἔσυραν οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν Σαλαμίνα ὅσα ἐκ τῶν ναυαγίων ἦσαν ἀκόμη κατὰ τύχην εἰς τὸ μέρος αὐτό, ἦσαν ἔτοιμοι δι' ἄλλην ναυμαχίαν, ἐπειδὴ ἐνόμιζον, ὅτι ὁ βασιλεὺς θὰ χρησιμοποίησῃ τὰ ὑπολοιπόμενα (=περιεούρησι) ἀκόμη πλοῖα,

Παρατηρήσεις.

ἄνδρὸς=κατηγορ. εἰς τὸ τοῦ=οὔ...· *παραλαβὼν*=μετοχὴ χρονικῆ. ἐπεὶ παρέλαβε· ὡς *διελέλυτο*=πρότασις χρονικῆ· *τῶν ναυαγίων*=γενικὴ διαιρετικὴ εἰς τὸ ὅσα· *έόντα*=μετοχὴ κατηγορ. τοῦ ἐτύγγανε· *ἐς ἄλλων*=ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει σκοπόν· *ἐπιζήοντες*=μετοχὴ αἰτιολογικῆ=ἐπεὶ ἤλιζον.

7. Οἱ λόγοι τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν Δακεδαίμονίων πρέσβειων καὶ ἡ ἀπάντησις τῶν Ἀθηναίων,

(κεφ. 140—144).

140. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ὅταν ἔφθασεν εἰς τὰς Ἀθήνας ἀποσταλεῖς ὑπὸ τοῦ Μαρδονίου ἔλεγε τὰ ἔξης:

α) «Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὁ Μαρδόνιος λέγει τὰ ἔξης· εἰς ἐμὲ ἔφθασεν (=ἤκει) ἀγγελία ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως, ἣ ὁποία λέγει ὡς ἔξης· εἰς τοὺς Ἀθηναίους συγχωρῶ ὅλα τὰ σφάλματα, τὰ ὁποῖα ἔγιναν εἰς ἐμὲ ὑπ' ἐκείνων. Καὶ τώρα, Μαρδόνιε, νὰ κάμῃς ὡς ἔξης: Ἀφ' ἑνὸς μὲν δόσε εἰς αὐτοὺς ὀπίσω τὴν χώραν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἄλλην ἐκτὸς αὐτῆς ἃς διαλέξουν (=ἐλέσθαι) μόνοι των, ὅποιαν θέλουν, ὄντες αὐτόνομοι. Καὶ τοὺς ναοὺς των

(=σφι) ὅλους ἂν βέβαια θέλουν νὰ συμβιβασθοῦν μαζί μου, ἀνοικοδόμησε, ὅσους ἐγὼ ἔκανσα. Ἄφοῦ δὲ μοῦ ἦλθαν αὐταὶ αἰ διαταγαὶ (=τούτων, εἶμαι ὑποχρεωμένος ἐγὼ (=ἀναγκαίως ἔχει μοι) νὰ πράξω αὐτά, ἐὰν σεῖς δὲν ἔχετε ἀντίρρησην. Λέγω δὲ εἰς σᾶς τώρα τὰ ἐξῆς· διατί κάμνετε ἀνοησίας (=μαίνεσθε) κινουντες πόλεμον κατὰ τοῦ βασιλέως; Διότι οὔτε νὰ τὸν νικήσετε ἠμπορεῖτε, οὔτε εἶσθε ἱκανοὶ νὰ ἀντέχετε καθ' ὅλον τὸν χρόνον. Διότι εἶδατε μὲν τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ τοῦ Ξέρξου καὶ τὰ ἔργα του, πληροφοροεῖσθε δὲ καὶ τὴν δύναμιν, ἣ ὁποία εἶναι τώρα μαζί μου (=παρ' ἐμοί), ὥστε, καὶ ἂν σεῖς μᾶς ὑπερτερήσετε καὶ μᾶς νικήσετε, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ὑπάρχει εἰς σᾶς καμμία ἐλπίς, ἂν βέβαια σκέπτεσθε ὀρθῶς, ἄλλη θὰ ἔλθῃ (=παρέσται) πολλαπλασία. Μὴ θέλετε λοιπὸν ἐξισοῦμενοι μὲ τὸν βασιλέα νὰ στερεῖσθε μὲν τῆς χώρας, νὰ διακινδυνεύετε δὲ (=θέειν) πάντοτε τὴν ζωὴν σας, ἀλλὰ συμφιλιωθῆτε (=καταλύσασθε). Εἶναι δυνατὸν δὲ (=παρέχει) εἰς σᾶς νὰ συμφιλιωθῆτε ἐντιμότητα (=κάλιστα), ἀφοῦ ὁ βασιλεὺς ἔτσι ἐπιθυμεῖ. Διατηρήσατε τὴν ἐλευθερίαν σας, ἀφοῦ συνάψετε μαζί μας συμμαχίαν χωρὶς δόλον καὶ ἀπάτην.

Παρατηρήσεις.

μετήμι =δέχεται δύο ἀντικείμενα, τινὶ τί, τὰς ἀμαρτιάδας, Ἀθηναῖοι *ἐλέσθην* =προστακτικὴ γ' πληθ. πρόσωπον τοῦ εἰλόμην (=αἰροῦμαι=ἐκλέγω, διαλέγω *ἀπιγμένων* =γεν. ἀπόλυτος, μετοχὴ αἰτιολογικὴ, ἐπεὶ ἀπιγμένα εἰσιν· *ποιέειν* = ὑποκειμ. τοῦ ἀπροσώπου ἀναγκαίως ἔχει *ἀντίον* =κατηγορ. τοῦ ἀμέτερον *ἀνταϊρδόμενοι* =μετοχὴ τροπικὴ ἢ αἰτιολογικὴ· *στρατηλασίης* =γενικὴ ὑποκειμ. εἰς τὸ ἔργα· *τοῦπερ...* *ἐλπίς* =ἀναφορ. πρότασις, θὰ ἐννοηθῆ τό ρῆμα ἐστὶ *καταλύσασθαι* =ὑποκειμ. τῶν ἀπροσώπων παρέχει (=ἔξεστι) *ὄρμημένου* =γενικὴ ἀπόλυτος μετοχὴ αἰτιολογικὴ, ἐπεὶ ὄρμηται· *συνθέμενοι* =μετοχὴ χρονικὴ ἐπὶ συνθῆσθε.

β) Ὁ Μαρδόνιος μὲν, ὃ Ἀθηναῖοι, αὐτὰ μὲ διέταξε νὰ εἴπω πρὸς σᾶς. Ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τῆς φιλίας, τὴν ὁποίαν ἔχω πρὸς σᾶς (=εὐθύσης), δὲν θὰ εἴπω τίποτε (διότι δὲν θὰ τὸ μάθετε τώρα πρώτην φοράν), ἀλλὰ σᾶς παρακαλῶ νὰ πεισθῆτε εἰς τὸν Μαρδόνιον. Διότι διαβλέπω (=ἐνορῶ) ὅτι δὲν θὰ εἶσθε ἱκανοὶ νὰ πολεμεῖτε διαρκῶς (=τὸν πάντα χρόνον) κατὰ τοῦ Ξέρξου. Διότι ἂν διέβλεπον εἰς σᾶς αὐτό, οὐδέποτε θὰ ἠρχόμην

εἰς σᾶς ἔχων αὐτὰς τὰς προτάσεις· διότι ἡ δύναμις τοῦ βασιλέως εἶναι ὑπεράνθρωπος καὶ ἡ χεὶρ τοῦ βασιλέως εἶναι ὑπερβολικὰ μακρὰ (=ὑπερμήκης). Ἐὰν λοιπὸν δὲν συνθηκολογήσετε ἀμέσως, ἐνῶ προτείνουν σπουδαίους ὄρους (=μεγάλα), μὲ τοὺς ὁποίους θέλουν νὰ συμφωνήσουν (μαζί σας), φοβοῦμαι διὰ τὴν τύχην σας (=ὑπὲρ ὑμῶν), διότι περισσότερον ἀπὸ ὅλους τοὺς συμμάχους κατοικεῖτε εἰς μεγάλην λεωφόρον καὶ πάντοτε καταστρέφεσθε μόνοι σας, διότι κατέχετε χώραν μεθόριον, ἡ ὁποία διαμφισβητεῖται. Ἀλλὰ πεισθῆτε· διότι αὐτὰ ἔχουν μεγάλην ἀξίαν διὰ σᾶς, ἀφοῦ βέβαια ὁ μέγας βασιλεὺς εἰς σᾶς μόνους ἐκ τῶν Ἑλλήνων συγχωρῶν τὰ σφάλματα θέλει νὰ γίνῃ φίλος σας». Ὁ Ἀλέξανδρος μὲν αὐτὰ εἶπεν.

Παρατηρήσεις.

μοι καὶ εἰπεῖν—ἀντικείμενα τοῦ ἐνετείλατο· *τῆς ἐούσης*—μετοχὴ ἀναφορική, ἢ ἐστί· *ὑμῶν καὶ πείθεσθαι*—ἀντικείμενα τοῦ προσοχήτω *ἐσομένοι*—μετοχὴ κατηγορηματικὴ· *προτεινόντων*—γεν. ἀπόλυτος, μετοχὴ ἐναντιωματικὴ, καίτοι προτείνουσι· *ἐπ' οἷσι ἐθέλουσι*—πρότασις ἀναφορική, ἐφ' οἷς... *οἰκημένων*—ὑποκείμεν. τῆς μετοχῆς εἶναι τὸ ὑμῶν· *μεταίχμιον*—κατηγορούμενον τοῦ γῆν· *πολλοῦ*—γενικὴ τῆς ἀξίας εἰς τὸ ἄξια

141. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ὅταν ἐ πληροφορήθησαν, ὅτι ἔφθασεν ὁ Ἀλέξανδρος εἰς τὰς Ἀθήνας, διὰ νὰ φέρῃ τοὺς Ἀθηναίους, εἰς συμβιβασμὸν μὲ τοὺς βαρβάρους, ἐνθυμηθέντες τοὺς χρησμούς, ὅτι ἦτο πεπωμένον (=χρεὸν) μαζί μὲ τοὺς ἄλλους Δωριεῖς νὰ ἐκδιωχθοῦν ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον ὑπὸ τῶν Μήδων καὶ τῶν Ἀθηναίων, ἐφοβήθησαν ὑπερβολικὰ (=κάρτα), μήπως οἱ Ἀθηναῖοι συμφιλιωθοῦν μὲ τοὺς Πέρσας, καὶ ἀπεφάσισαν (=ἔδοξε) καὶ αὐτοὶ νὰ στείλουν ἀγγελιοφόρους. Καὶ συνέβη μάλιστα, ὥστε ἡ παρουσίασις αὐτοῦ νὰ γίνῃ συγχρόνως (=ὁμοῦ). Διότι οἱ Ἀθηναῖοι περιέμενον χρονοτριβοῦντες, διότι ἐγνώριζον καλά, ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐπρόκειτο νὰ μάθουν (=πεύσεσθαι), ὅτι ἦλθεν ἀγγελιοφόρος ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως πρὸς συμβιβασμὸν, καὶ ὅτι, ὅταν τὸ πληροφορηθοῦν, θὰ στείλουν ταχέως ἀγγελιοφόρους. Τὸ ἔκαμνον λοιπὸν ἐπίτηδες, διότι ἠθέλον νὰ δείξουν εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους τὴν διάθεσίν των.

Παρατηρήσεις.

πυθόμενοι = μετοχή χρονική ἢ καὶ αἰτιολογική, ἐπεὶ ἐπόθοντο· *ἄξοντα* = μετοχ. τελική, ἵνα ἀγάγη· *ἐκπίπτειν* = τὸ ἀπαρέμφ. εἶναι ὑποκειμ. τῆς ἀπροσώπου ἐκφράσεως χρεόν ἐστί· ἀπὸ *Μήδων* = ποιητικὸν αἴτιον τοῦ ἐκπίπτειν· *ἔδοξε* = ἀπροσώπον καὶ ἔχει ὑποκειμ. τὸ πέμπειν· *σφέων* = γεν. ὑποκειμ. εἰς τὸ κατάστασιν· *ἐπιστάμενοι* = μετοχή αἰτιολ., ἐπεὶ ἠπίσταντο· *πεύσεσθαι* = ἀπαρέμφ. μέλ. τοῦ πυθάνομαι· *ἦγοντα* = μετ. κατηγορηματική· *ἐπ' ὁμολογίῃ* = ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει σκολόν· *πυθόμενοι* = μετοχή χρονική, ἐπειδὴν πείθονται.

142. Μόλις δὲ ἐτελείωσε τὸν λόγον τοῦ ὁ Ἀλέξανδρος, ἀφοῦ τὸν διεδέχθησαν οἱ ἀγγελιοφόροι ἀπὸ τὴν Σπάρτην, ἔλεγον. «Ἡμᾶς πάλιν (=δὲ) μᾶς ἔστειλαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, διὰ νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν οὔτε κανένα νεωτερισμὸν νὰ κάμετε εἰς τὴν Ἑλλάδα οὔτε νὰ δεχθῆτε προτάσεις ἀπὸ τὸν βάρβαρον. Διότι οὔτε δίκαιον εἶναι καθόλου, οὔτε ἔντιμον, οὔτε γὰρ κανένα ἀπὸ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, εἰς σᾶς δὲ ἰδιαιτέρως (=δὴ) μεταξὺ ὅλων πολὺ ὀλιγώτερον (=ἥκιστα) διὰ πολλοὺς λόγους· διότι αὐτὸν τὸν πόλεμον τὸν ἐκινήσατε σεῖς, ἐνῶ ἡμεῖς δὲν τὸν ἠθέλαμεν καθόλου) καὶ ὁ ἀγὼν ἐγίνε διὰ τὴν ἰδικήν σας ἀρχήν· τὴν δὲ ἐπεξετάθη καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Καὶ δὲν εἶναι καθόλου ὑποφερτόν, ἀφοῦ ἐγίναν αἴτιοι ὅλων αὐτῶν, νὰ γίνουσι πρὸς τούτοις (=ἄλλως τε) αἴτιοι καὶ τῆς ὑποδουλώσεως εἰς τοὺς Ἕλληνας οἱ Ἀθηναῖοι, οἱ ὅποιοι πάντοτε καὶ τὸν παλαιὸν καιρὸν (=πάλαι) εἶναι φανερόν, ὅτι ἠλευθερώσατε πολλοὺς ἀνθρώπους. Συμμεριζόμεθα ὅμως τὴν λύτην σας, διότι πιέζεσθε καὶ διότι ἐστερηθήτε ἕως τώρα (=ἤδη) τὴν ἐσοδείαν δύο ἐτῶν (=διξῶν καρπῶν) καὶ διότι ἔχετε καταστραφῆ πολὺν ἤδη καιρὸν. Ὡς ἀμοιβὴν δι' αὐτὰ (=ἀντὶ τούτων) οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ σύμμαχοί των ὑπόσχονται εἰς σᾶς νὰ θρέψουσι τὰς γυναῖκας καὶ ὅλους τοὺς ἀχρήστους διὰ τὸν πόλεμον οἰκέτας, ἐφόσον διαρκεῖ αὐτὸς ὁ πόλεμος. Μῆτε νὰ σᾶς πείσῃ ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδόν, μὲ τὸ νὰ μετριάσῃ (=λεήνας) τὴν πρότασιν τοῦ Μακεδονίου. Αὐτὸς μὲν δηλαδὴ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ πράξῃ αὐτὰ (=ποιητέα)· διότι ἀφοῦ εἶναι τύραννος, βοηθεῖ τὸν τύραννον· σεῖς ὅμως δὲν πρέπει νὰ τὰ πράξετε, ἂν βέβαια συμβαίῃ νὰ σκέπτεσθε ὀρθά, ἀφοῦ γνωρίζετε καλά, ὅτι εἰς τοὺς βαρβάρους

δὲν ὑπάρχει τίποτε οὔτε ἀξιόπιστον οὔτε ἀληθές», Αὐτὰ εἶπαν οἱ ἀγγελιοφόροι.

Παρατηρήσεις.

ὡς ἐπαύσατο=πρότασις χρονική· λέγων=μετοχή κατηγορηματική· δεησομένους=μετ. τελική, ἵνα δεησώμεθα· κατὰ τὴν Ἑλλάδα=ὁ ἐμ. πρόθετος προσδιορ. σημαίνει ἕκτασιν τοπικὴν· βουλομένων=γεν. ἀπόλυτος, μετοχή ἐναντιωματική, καίτοι οὐκ ἠβουλόμεθα· ἀνασχετὸν (ἐστὶ) =ἀπρόσωπος ἔκφρασις, ὑποκείμενόν της τὸ γενέσθαι· ἐλευθερώσαντες=μετοχή κατηγορηματική· ὅτι... ἔστειρήθητε=πρότασις αἰτιολογ. αἰτιολογοῦσα τὴν μετοχὴν πιεζομένοισι· ἐπιθρέψειν=ἀντικ. τοῦ ἐπαγγέλλονται, ἔχει ὑποκείμεν. τὸ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ σύμμαχοι (ταυτοπροσωπία)· ἔστ' ἀν... συνεστήκη=πρότασις χρονική· ποιητέα=τὰ εἰς τέος ρηματ. ἐπίθετα σημαίνουν τὸ πρέπον νὰ γίνῃ· ποιητέα=δεῖ ποιεῖν=πρέπει νὰ κάμῃ· ἐὼν=μετοχή αἰτιολογική, ἐπεὶ ἐστὶ· εἴπερ τυγχάνετε=πρότ. ὑποθετική· φρονέοντες=μετοχή κατηγορηματική μετὰ τοῦ τυγχάνω ἐξηγουμένη ὡς ρῆμα· ἐπισταμένοισι=μετ. αἰτιολ. ἐπεὶ ἐπίστασθε· ὡς... ἐστὶ=πρότασις εἰδική.

143. Οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς μὲν τὸν Ἀλέξανδρον ἀπεκρίθησαν τὰ ἐξῆς. «Καὶ οἱ ἴδιοι βέβαια (=αὐτοὶ γε) γνωρίζομεν τοῦτο καλά, ὅτι ἡ δύναμις τοῦ Μήδου εἶναι πολλαπλασία παρὰ ἡ ἰδική μας, ὥστε οὐδὲν ὡς εἶναι ἀνάγκη νὰ μᾶς κατηγορῆς δι' αὐτό. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπιθυμοῦμεν ὑπερβολικὰ (γλιχόμενοι) τὴν ἐλευθερίαν μας, ἀμυνόμεθα τόσον, ὅσον ἠμποροῦμεν. Ἀλλ' οὔτε σὺ προσπάθει νὰ μᾶς πείσης νὰ συμβιβασθῶμεν μὲ τὸν βαρβαρον, οὔτε ἡμεῖς θὰ πεισθῶμεν. Τώρα δὲ ἀνάγγειλε εἰς τὸν Μαρδόνιον, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι λέγουν, ὅτι, ἐφόσον ὁ ἥλιος βαδίζει τὸν ἴδιον δρόμον, ὅπως (=τῆ) βαδίζει καὶ τώρα, ποτὲ ἡμεῖς δὲν θὰ συμφιλιωθῶμε μὲ τὸν Ξέρξην· ἀλλὰ ἔχοντας πεποίθησιν (=πίσυνον) εἰς τὴν συμμαχίαν (=συμμάχοισι) τῶν θεῶν καὶ τῶν ἡρώων ἀμυνόμενοι θὰ ἀντιμετωπίσωμεν αὐτὸν (=ἐπέξιμεν μιν), τοὺς ὁποίους ἐκεῖνος μὴ φοβούμενος (=ὄπιν ἔχων) καθόλου (=οὐδεμίαν), ἔκαυσε τοὺς ναοὺς καὶ τὰ ἀγάλματα. Καὶ σὺ εἰς τὸ μέλλον (=τοῦ λοιποῦ) νὰ μὴ παρουσιάξῃς εἰς τοὺς Ἀθηναίους ἔχων τοιαύτας προτάσεις καὶ νὰ μὴ μᾶς συμβουλεύῃς νὰ πράττωμεν πράξεις παρανόμους, ἐνῶ νομίζεις, ὅτι παρέχεις ὠφελίμους ἐκδουλεύσεις (=χρηστά). Διότι δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ πάθῃς ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους τίποτε δυσάρεστον (=ἄχαρι), ἐνῶ εἶσαι πρόξενος καὶ φίλος».

Παρατηρήσεις

ὅτι... ἐστὶ=εἰδική πρότασις, ἐπεξηγήσις τοῦ τοῦτο· δεῖ=ὑποκείμεν. τοῦ ἀπροσώπου εἶναι ἀπαρέμφατον ὀνειδίζειν· γλιχόμενοι=μετοχή αἰτιολογική, ἐπεὶ γλιχόμεθα ἡμέας=ὑποκείμεν. τοῦ ὁμολογήσαι (ἐτεροπροσ.) καὶ ἀντικείμεν. τοῦ ἀναλείθειν· ἐστ' ἄν... ἔη=πρότασις χρονική· τῆ... ἔρχεται=πρότασις ἀναφορική· συμμάχοισι=κατηγορ. τοῦ θεοῖσι καὶ ἥρωσι· ἔχων=μετοχή τροπική ἢ αἰτιολογική· δοκέων=μετοχή ἐναντιωματική=καίτοι δοκέεις· χρηστά=σύστοιχον ἢ ἐσωτερικὸν ἀντικείμενον εἰς τὸ ὑπουργεῖν, χρηστάς ὑπουργίας· πρὸς Ἀθηναίων=ποιητικὸν αἷτιον εἰς τὸ παθεῖν.

144. Πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον μὲν αὐτὰ ἀπεκρίθησαν, πρὸς τοὺς ἀγγελιοφόρους δὲ ἀπὸ τὴν Σπάρτην τὰ ἐξῆς: «τὸ ὅτι μὲν ἐφοβήθησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, μήπως συμβιβασθῶμεν πρὸς τὸν βάρβαρον, ἦτο πολὺ ἀνθρώπινον. Ἄλλ' ὅμως (=αὐτὰρ) φαίνεται (=οἴκατε), ὅτι κακῶς ἐφοβήθητε, ἐνῶ γνωρίζετε καλῶς τὸ φρόνημα τῶν Ἀθηναίων, ὅτι οὔτε χρυσὸς ὑπάρχει εἰς κανὲν μέρος (=οὐδαμόθι) τῆς γῆς τόσον πολὺς οὔτε χώρα τόσον πολὺ (=μέγα) ἐξέχουσα κατὰ τὴν ὠραιότητα καὶ τὴν εὐφορίαν (=ἀρετῆν), τὰ ὅποια ἡμεῖς ἀφοῦ δεχθῶμεν θὰ θελήσωμεν (=ἐθέλομεν ἄν) συμφιλιωθέντες μὲ τοὺς μῆδους (=μηδίσαντες) νὰ ὑποδουλώσωμεν τὴν Ἑλλάδα. Διότι πολλὰ καὶ μεγάλα εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὅποια μᾶς ἐμποδίζουν νὰ κάμωμεν αὐτὰ, καὶ ἂν ἀκόμη (=μηδ' ἦν) θέλωμεν: πρῶτον μὲν καὶ σπουδαιότερον τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν καὶ οἱ ναοί, οἱ ὅποιοι ἐκάησαν καὶ μετεβλήθησαν εἰς ἐρείπια, διὰ τοὺς ὁποίους ἡμεῖς εἶναι ἀνάγκη (=ἀναγκαίως ἔχει) νὰ λάβωμεν ἐκδίκησιν ὅσον εἶναι δυνατὸν μεγαλυτέραν (=εἰς τὰ μέγιστα) μᾶλλον παρὰ νὰ συμβιβασθῶμεν μὲ αὐτόν, ὁ ὁποῖος ἐπραξεν αὐτὰ, ἔπειτα δὲ οἱ Ἕλληνες, οἱ ὅποιοι ἔχουν τὸ ἴδιον μὲ ἡμᾶς αἷμα καὶ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν, καὶ τὰ κοινὰ ἱερὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ ὅμοια ἦθη, τῶν ὁποίων δὲν θὰ εἶναι τίμιον (=οὐκ ἂν εὖ ἔχοι) οἱ Ἀθηναῖοι νὰ γίνουν προδόται. Καὶ μάθετε καλῶς τοῦτο, ἂν τυχὸν προηγουμένως δὲν τὸ ἐγνωρίζετε, ὅτι, ἐφόσον καὶ εἰς ἐκ τῶν Ἀθηναίων ζῆ (=περιῆ), κατ' οὐδένα τρόπον (=μηδαμὰ) ἡμεῖς θὰ συμφωνήσωμεν μὲ τὸν Ξέρξην. Ὑμῶν ὅμως θαυμάζομεν τὴν πρόνοιαν τὴν ἀφορῶσαν ἡμᾶς, διότι ἐπρονοήσατε δι' ἡμᾶς, οἱ ὅποιοι κατεστράφημεν τόσον, ὥστε νὰ θελήσετε νὰ συντηρήσητε τοὺς οἰκέτας ἡμῶν. Καὶ ἀπὸ σᾶς μὲν

ἔχει ἐκπληρωθῆ ἢ εὐεργεσία (= χάρις), ἡμεῖς ὅμως θὰ ὑπομείνωμεν τόσον, ὅσον θὰ δυνηθῶμεν, χωρὶς νὰ σᾶς στενοχωροῦμεν. Τώρα δέ, ἀφοῦ τοιουτοτρόπως ἔχουν τὰ πράγματα, στείλατε ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον στρατόν. Διότι, καθὼς ἡμεῖς συμπεραίνομεν, ὄχι ὕστερον ἀπὸ πολὺν χρόνον (= οὐκ ἕκασ χρόνον) ὁ βάρβαρος θὰ παρουσιασθῆ, ἀφοῦ εἰσβάλῃ εἰς τὴν χώραν μας, ἀλλ' εὐθὺς μόλις (= ἐπὶν τάχιστα) μάθῃ τὴν ἀγγελίαν, ὅτι τίποτε δὲν θὰ κάμωμεν ἀπὸ ὅσα ἐκεῖνοι μᾶς ἐζήτησαν. Προτοῦ λοιπὸν ἐκεῖνος παρουσιασθῆ εἰς τὴν Ἀττικὴν, εἶναι εὐκαιρία (= καιρὸς) ἡμεῖς νὰ σπεύσωμεν προηγουμένως εἰς βοήθειαν εἰς τὴν Βοιωτίαν». Αὐτὰ ἀφοῦ ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀθηναῖοι, οἱ ἀγγελιοφόροι ἀπὸ τὴν Σπάρτην ἀνεχώρησαν διὰ τὴν Σπάρτην.

Παρατηρήσεις.

τὸ δεῖσαι=ὑποκειμ. τοῦ ἦν· *Λακεδαιμόνους*=ὑποκειμ. τοῦ δεῖσαι (ἑτεροπρὸς.)· *ἐξεπιστάμενοι*=μετοχὴ ἐναντιωματικὴ ἢ αἰτιολογικὴ, ἐπεὶ ἢ καίτοι ἐπίστασθε· *ὅτι... ἐστὶ*=ὡς εἰδικὴ πρότασις ἐπεξήγησις τοῦ φρονήμα· *γῆς*=γεν. διαιρετικὴ τοῦ οὐδαμόθι· *κἀλλεὶ καὶ ἀρετῆ*=δοτικὴ τοῦ κατὰ τι· *μηδίσαντες*=μετοχὴ τροπικὴ ἢ χρονικὴ, ἐπὶν μηδίσωμεν (χρον.)· *μὴ ποιέειν*=ὑποκειμ. τοῦ ἀπαρέμφ. εἶναι τὸ ἡμᾶς, τὸ ταῦτα εἶναι ἀντιζείμενον· *ἐμπεπρησμένα*=μετοχὴ ἀναφορικὴ· *τοῖσι*=ἀντιζείμ. τοῦ τιμωρέειν· *ἐς τὰ μέγιστα*=ὁ ἐμπρόθετος προσδιορισμὸς σημαίνει τρόπον· *τῷ ἐργασαμένῳ*=μετοχὴ ἀναφορικὴ, ἀντιζείμενον· τοῦ ὁμολογέων· *ἂν εὖ ἔχοι*=ἀπρόσωπον, ὑποκείμενον ἔχει τὸ ἀπαρέμφ. γενέσθαι· *ἐπιστάμενοι*=μετοχὴ κατηγορηματικὴ μετὰ τοῦ τυγχάνω· *περιῆ*=ὑποτακτ. τοῦ περί-εἰμι· *ὕμῶν*=γενικὴ ὑποκειμενικὴ εἰς τὸ πρόνοια· *ὕμῶν*=ποιητικὸν αἴτιον εἰς τὸ ἐκτεπλήρωται, *ὡς... ἐχόντων*=γεν. ἀπόλυτος, ὑποκείμενον θὰ ἐννοήσωμεν τὸ τούτων· *εἰσβαλὼν*=μετοχὴ χρονικὴ, ἐπὶν εἰσβάλῃ· *τῶν... προσεδέετο*=ἀναφορ. πρότασις, ὧν... *πρὶν παρῆναι*=πρότασις χρονικὴ· *καιρὸς ἐστὶ*=ἀπρόσωπος ἔκφρασις, ὑποκείμενον ἔχει τὸ προβωθῆσαι.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΓΚΡΙΘΕΝΤΩΝ ΕΦΕΤΟΣ
ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ
ΠΑΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΥ ΕΞΑΤΑΞ. ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Υ Π Ο

ΔΗΜ. ΕΜ. ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΑΘ/ΤΟΥ ΤΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

1.	ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ	ΗΡΟΔΟΤΟΥ	διὰ τὴν Δ' ν. τύπου . . . Δρχ.	17,50
2.	»	ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ	» . . . »	—
3.	»	ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΟΛΥΝΘΙΑΚΩΝ	διὰ τὴν Δ' παλ. τύπου »	—
4.	»	ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΦΙΛΙΠΠΙΚΩΝ	διὰ τὴν Δ' παλ. τύπου »	—
5.	»	ΙΣΤΟΡ. ΜΕΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΗΜΗΓΟ- ΡΙΩΝ ΤΟΥ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ	διὰ τὴν Δ' καὶ Ε' παλ. τύπου . . . »	—
6.	»	ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ ΤΟΥ ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ	διὰ τὴν ΣΤ' παλ. τύπου »	—
7.	»	ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ	διὰ τὴν Ε' καὶ ΣΤ' παλ. τύπου »	—
8.	»	ΚΡΙΤΩΝΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ	διὰ τὴν Ε' καὶ ΣΤ' παλ. τύπου »	—
9.	»	ΕΙΔΥΛΛΙΩΝ ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ	διὰ τὴν ΣΤ' παλ. τύπου »	12.—
10.	»	ΛΑΤΙΝ. ῥΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΥ	διὰ τὴν Δ' νέου τύπου »	—
11.	»	ΔΟΜΟΝΤΟΣ	διὰ τὴν Δ' νέου τύπου »	—
12.	»	DE BELLO CIVILI ΚΑΙΣΑΡΟΣ	διὰ τὴν Δ' καὶ Ε' παλ. τύπου »	—
13.	»	ΒΙΩΝ ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ ΝΕΠΩΤΟΣ	διὰ τὴν Δ' καὶ Ε' παλ. τύπου »	—
14.	»	Γ' ΚΑΤΙΛΙΝΙΑΚΟΥ ΚΙΚΕΡΩΝΟΣ	διὰ τὴν Ε' παλ. τύπου »	—
15.	»	ΥΠΕΡ ΑΡΧΙΟΥ ΚΙΚΕΡΩΝΟΣ	διὰ τὴν Ε' παλ. τύπου »	—
16.	»	ΟΒΙΔΙΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΝ	διὰ τὴν Ε' καὶ ΣΤ' παλ. τύπου »	—
17.	»	ΩΔΩΝ ΟΡΑΤΙΟΥ	διὰ τὴν ΣΤ. τάξ. π. τύπου »	—

Τυπώνονται καὶ κυκλοφοροῦν ἐντὸς τοῦ Σεπτεμβρίου

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΗΜ. ΕΜ. ΑΛΕΞΙΟΥ

ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ 5 ΑΘΗΝΑΙ

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΧ. 25